

ဝင်းနိုင်ဦးရေးနိာ

မြန်မာပြန်

မေ့ရမိသော

နာဇီသေမင်းတမာန်

THE CLIMATE OF HELL
HERBERD LIBERMAN

BURMESE
CLASSIC

ပုံနှိပ်ရေး : ဦးစိုးထွန်း : ၆၈၁၁၆

ဝဉ္ဇ ဂုဏ် အဟံ ဝဋ္ဋာမိ

အဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၅၀၇ / ၂၀၀၃ (၅)

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၃၇၉ / ၂၀၀၃ (၃)

ပထမအကြိမ်

၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ။

အုပ်စု - ၅၀၀

တန်ဖိုး - ၁၂၀၀ ကျပ်

အဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်မြင့်မြင့်တင် (မြင့်သိင်္ဂီပုံနှိပ်ကုန်)

အမှတ် (၂၀၈) လမ်း - ၃၀၊ ပန်းဘဲတန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ

ဦးလှနိုင် (မြိတ်စာပေ)

မှတ် ၆၆၊ ဗိုလ်ဥက္ကမလမ်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ဖြန့်ချိရေး

မြိတ်စာပေ၊ ၁၉၀၊ ၃၁ လမ်း၊ ရန်ကုန်။

မိခင်သူ

ကိုလှနိုင် (မြိတ်)

အထက်ဖြန့်ဖြန့်ဖြန့်ဖြန့်ချိရေး

နဂါးစာပေ (မန္တလေး)

ထွန်းဦးစာပေ (မန္တလေး)

ဝင်းနိုင်ဦး (၁၅)

ဖော့ဆက်နှင့် နာဇီသေမင်းတမန်

The Climate Of Hell
Herbert Liberman

စကားဦး

ကျုပ်သေပြီလို့ သူတို့က ပြောနေကြတယ်။

သတင်းတစ်ခုက ကျုပ်ဟာ အာသန်စီယွန်က ကော်ဖီဆိုင်တစ်ဆိုင်ထဲ
မှာ သေနတ်နဲ့ ပစ်သတ်ခံရတယ်တဲ့ ၊ နောက်တစ်ခုကတော့ ကျုပ်ဟာ
ပန်းမားနိုင်ငံကနေ ဘရာဇီးနိုင်ငံအထိ ထွက်ပြေးရာက အစွဲရောသုတ်သင်
ရေး အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ရဲ့ လက်ချက်နဲ့ သေသွားပြီဆိုပဲ။

နောက်တစ်မျိုးကျတော့ ကျုပ် စီးသွားတဲ့ လေယာဉ်ဟာ ဗုံးပေါက်ကွဲ
ပြီး ချောရာတောအုပ်ထဲ ပျက်ကျသွားတယ်တဲ့။ နောက်တစ်ခါ လည်ပင်း
ထဲထဲလေး ကျန်တဲ့အထိ ဓားနဲ့ အလှီးခံရတဲ့ ကျုပ်အလောင်းကို တွန်းချလို့
ဒါမှမဟုတ် ပစ်ချခံရလို့ အစ်ဂျီပုကုရေတံခွန်အောက်ခြေကနေ ဆယ်ယူရတယ်
တဲ့လေ။

ဒီသတင်းတွေ အတည်မပြုနိုင်တဲ့အခါ သူတို့က ဆိုကြပြန်ရော၊
အချိန်မှာ ကျုပ် မသေသေးရင်တောင် မကြာခင်ဘဲ စတင်ဝယ်လို့ ဒါမှ
မဟုတ် အိုက်ခမန်းလို့ ဒါမှမဟုတ် ကူကားစ်လို့ မွန်တီဗီဒီယိုမြို့က လမ်းကြား

သက ဟောက်ဝက်ဝွန်ကားထဲမှာ သေးအလိမ်းလိမ်းနဲ့ သေရပြီး 'သိမ်းငှက်
ပြာ' ဒါမှမဟုတ် 'မမေ့နိုင်သူများ' ဒါမှမဟုတ် 'အာလ်တစ်ရှ်ချက်' ဆိုတဲ့
စာရေးထားတဲ့ ကတ်ပြားလေးတစ်ခုဘေးမှာ ချထားခံရမယ်တဲ့ဗျာ ။

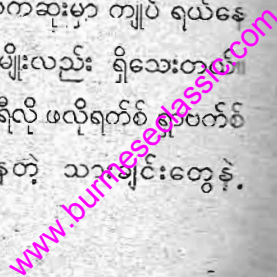
အင်း . . . သူတို့ဟာ လိမ္မာပါးနပ်ကြပါတယ်။ ဒါကို ကျွန်တော် မမြင်
ဘူး။ သူတို့ဟာ ကျွမ်းကျင်တဲ့သူတွေ၊ သူ့နည်းသူ့ဟန် ရှိသူတွေပဲ၊ လုပ်ရဲ
တိုင်ကြတယ်။ မဆုတ်မနစ် လုပ်တတ်ကြတယ်။

အချိန်ယူပြီး စွန့်စားကြတယ်၊ ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်တဲ့အထိ ထပ်ခါ
ထစ်လဲလဲ လုပ်ကြတယ်၊ ကျုပ်မိတ်ဆွေဟောင်းတွေဖြစ်တဲ့ ဟိုစ်၊ ပိုင်ရယ်၊
ဝါနာရီဒီ၊ ဖရစ်ကလိန်းတို့ကို သူတို့ ဖမ်းစီးနိုင်ခဲ့ကြပြီးပြီ၊ ကျုပ်ကိုလည်း
ဖမ်းဆီးမိဖို့ ကြိုးစားနေကြတုန်းပဲ။

သူတို့ အောင်မြင်လုနီးပါး ၊ တစ်ခါနှစ်ခါတောင် ဖြစ်ခဲ့သေးတယ်၊
ဇယ်စရာကောင်းတဲ့ မက္ကစီတန် ခြုံထည်ဝတ်ကွင်းထိုးဖိနပ်စီးပြီး ကျုပ်ရဲ့
အိမ်ဖော်နဲ့ ရင်းနှီးအောင် လုပ်နိုင်ခဲ့တဲ့ အစွဲရောလူရွယ်တစ်ဦးရဲ့ လုပ်ရပ်
ဆိုပေါ့ နောက် ကျုပ်ကို သူ သတ်လိုက်ပါတယ်လို့ ခုထိ ပြောနေတဲ့ ငကြောင်
အိမ်ကို လို အဖြစ်မျိုးပေါ့။

ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျုပ်ကို သူတို့ ဖမ်းနိုင်ဖို့ သတ်နိုင်ဖို့ အတော့်ကို နီးစပ်
ခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် နောက်ဆုံးတော့ လွဲသွားကြတာချည်းပဲ၊ ကျုပ်က သူတို့
သတ် ခြေတစ်လျှမ်းကို သာနေတယ်လေ။

ကျုပ်မှာလည်း ကျုပ်နည်းကျုပ်ဟန်နဲ့ပေါ့၊ နောက်ဆုံးမှာ ကျုပ် ရယ်နေ
တာပဲ၊ ကျုပ်ကိုကျုပ် မြေမြှုပ်သပြိုဟ်ရတဲ့ အချိန်ပျိုးလည်း ရှိသေးတယ်။
အိမ်ထိယာဂိုမှာပဲ တွင်းထိပ်က လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ စီရီလို ဖလိုရက်စ် ရွာပတ်စ်
ဆိုတဲ့ နာမည်ထိုးပြီး ဝန်းခွေတွေ၊ ကြေကွဲနေတဲ့ သာချင်းတွေနဲ့

မြုပ်ခဲ့တာပဲပေါ့။

ဘယ်လောက် ပျော်စရာကောင်းလို့လဲတဲ့ အပြစ်လည်းဗျာ။ တစ်နှစ်လောက်တော့ သူတို့ မျက်ကလူးဆန်ပြာ ဖြစ်နေခဲ့ကြတယ်။ သူတို့ လိမ္မာပါးနပ်ကြတာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တကယ့်ကို လိမ္မာပါးနပ်ကြသေးတာတော့ မဟုတ်ကြဘူး။

ပီဒရိုကကတော့လာရိုကိုသွားတဲ့ ပရာနာမြစ်ဝမှာဆိုရင် ဒီလိုစိတ်ကူး ယဉ်လက်စားချေသမားတွေရဲ့ အလောင်းတွေနဲ့ ပိတ်ဆို့နေရတာပဲဗျာ။ သူတို့က မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ် ရှင်းရှင်းသန့်သန့် ၊ ပန်းနုရောင် အသားအရေ နဲ့ မျက်လုံးတောက်တောက် သူရဲကောင်းဟန်ပန်တွေနဲ့ပေါ့ဗျာ။

သူတို့ လာကြစမ်းပါစေ၊ ဗိုက်ကောင်းလို့ ခါးတောင်းရင် လာကြပါစေ သူတို့အားလုံးကို ကျုပ်သဂြိုဟ်ပေးလိုက်ပါမယ်။

.....

မြတ်စာပေ

အခန်း (၁)

ဂရီဂေါ်ရိုဂိုရို

မတ် (၁၆) ၁၉၁၁ မတ် (၁၆) ၁၉၇၇။

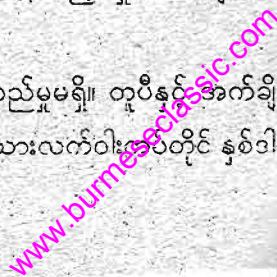
သိပ္ပံပညာရှင် ဆရာဝန်၊ စစ်သည်တော်၊ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်သမားတွေ ခတ်ဇာတ်ချွတ်ချွတ်ကျကျ မွေးနေ့တွင် အပြစ်မှ လွတ်ကင်းခြင်းငှာ ကွယ်လွန်သည်။

အိတာကျေးရွာအနီးရှိ သုဿန်လေးတစ်ခုထဲရှိ သစ်သားပြားပေါ်မှစာအပေါ်ကုတ်အင်္ကျီအရှည်ဝတ်သူ လူရွယ်တစ်ဦးက မက်တက်ရပ်လျက် ခေါ်နေသည်။

တွန်ကြေးပြား ညစ်ပေနေသည့် သိုးမွေးဝတ်စုံမှာ လက်ရှိ ရာသီဥတုအတွက် နွေးထွေးမှု လွန်ကဲလျက်ရှိ၏။ သူ့မျက်လုံးအစုံမှာ ကြည်လင်သေးစက်စက် အပြာရောင်ဖြစ်သည်။ စာဖတ်နေသည့် နှုတ်ခမ်းများက သူ့လှုပ်လှုပ် တရွရွ ရှိနေ၏။

သုဿန်မှာ သာမန်မျှသာဖြစ်သည်။ ခန့်ထည်မှုမရှိ။ တူပီနှင့်အက်ချီ ခြင်းတို့ မြုပ်နှံရာတွင် ကြွင်းကျန်သည့် သစ်သားလက်ဝါးအပတ်တိုင် နှစ်ဝါ

မြတ်စာပေ

ဒင်က ကျုံးတုံးကျဲတဲ ရှိနေ၏။

သို့သော် လူရွယ်မှာ အခြားလက်ဝါးကပ်တိုင်များကို စိတ်ဝင်စားသည် မဟုတ်။ ရှေ့ရှိ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုသာ မျက်စိမလွှဲဘဲကြည့်ရင်း နောက် တစ်ကြိမ် ဖတ်ကြည့်ပြန်သည်။

ဤနေရာတွင် အသက် ၆၀ ကျော်အရွယ် ဂျာမန်ဆရာဝန်တစ်ဦးအား ဂျာမန်တချို့က ဝက်တစ်ကောင် ဖိနပ်နှစ်ရန်ပေး၍ မြေမြှုပ်သဂြိုဟ်ခိုင်းခဲ့ ကြောင်း အိတ်ထဲသို့သန်မှ တွင်းတူးသမား ကာလို့စ်ဒါနီလိုက လူရွယ်အား ပြောပြခဲ့၏။

ဤလက်ဝါးကပ်တိုင်အောက်ဝယ် အလောင်းရှိခြင်းအတွက် သဘာဝ ဝင်စရာမလို ၊ တွင်းတူးသည်ကို ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူနီရိုင်းအချို့က မြင်တွေ့ ခဲ့၍ ဖြစ်သည်။ သို့သော် လူရွယ်က အသေးစိတ် မေးမြန်းကြည့်သည်အခါ ၎င်းတို့မှာ ဝေ့လည်လည် ဖြစ်ကုန်တော့၏။

လူရွယ်၏နောက်ဝယ် ပေါက်တူးနှင့် ဂေါ်ပြားကိုင်ထားသည့် လူနီရိုင်း နှစ်ဦးအား စူးစိုက်ကြည့်လျက် ရှိ၏။ ၎င်းတို့မှာ ထမ်းပိုးအောက်မှ နွားများ ပမာ စိတ်ရှည်ရှည်နှင့် မလှုပ်မယှက် ရပ်နေကြသည်။

လူရွယ်သည် နောက်သို့ဆုတ်ရပ်လိုက်ပြီး ၎င်းတို့အား ခေါင်းဆတ်ပြ လိုက်သည်။ ၎င်းတို့ကလည်း ရှေ့သို့ ချက်ချင်းတက်လာပြီး အင်္ကျီချွတ်ပစ် ချကာ အလုပ်ကို စတော့သည်။

လူရွယ်က ၎င်းတို့အား ပိုက်ဆံလက်တစ်ဆုပ်ကြီးပေးခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ထိုည နေဝယ် ခပ်ကြာကြာ အိပ်နိုင်ပြီးဖြစ်သည်။ သို့အတွက် အလျင်စလို လုပ်စရာ မလို၊ သူတို့၏ လှုပ်ရှားမှုများအား မြင်တွေ့သူဟူ၍ သစ်ကိုင်းထက်မှ လေးတွဲစွာ ကူနေသည့် ချိုးငှက်တစ်ကောင်သာ ရှိသည်။

လူနီရိုင်းတို့မှာ ကျန်းမာကြ၍ အလုပ်ကို သွက်လက်စွာ လုပ်ကိုင်နိုင် ကြ၏။ မကြာမီပင် အတော်နက်သည့် တွင်းကျယ်ကျယ်တစ်ခု တူးမိကြပြီး ဖြစ်သည်။ လူနီရိုင်းတို့က မြေကြီးများကို တူးဆွရင်း တွင်းထဲသို့ ပို၍ပို၍ နိမ့်ဝင်သွားနေစဉ် လူရွယ်က သစ်ပင်ရိပ်အောက်မှာ စောင့်ကြည့်လျက် ရှိသည်။

တူးမိပြီး တစ်နေရာအရောက်ဝယ် တွင်းအတူးကို ရပ်လိုက်ကြသည်။ တွေ့ရသည့်အရာအား လက်ညှိုးထိုးပြကာ လှမ်းပြောသည်။ လူရွယ်က အနိပ် အောက်မှ ထွက်လာပြီး တွင်းနှုတ်ခမ်းထိပ်တွင်ရပ်ကာ ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။

သူ ပထမဦးစွာ တွေ့ရသည်မှာ နံရိုးပြိုင်းပြိုင်း ပေါ်နေသည့်အရာ ဖြစ်၏။ သို့သော် လူအရိုးစုမဟုတ်။ မြည်းတစ်ကောင်၏ အရိုးစုကြီးသာ ဖြစ်သည်။ အချိန်တန်ကြာစွာ လပေါင်းများစွာက မြှုပ်နှံခဲ့ခြင်း မဟုတ်သဖြင့် အသားမျှင်များ ကပ်ညီနေခဲ့၍ လူရွယ်အဖို့ မြည်းတစ်ကောင်ဖြစ်ကြောင်း သေချာစွာ သိလိုက်သည်။

ဦးခေါင်းခွံမှာ နေရောင်ခြည်အောက်ဝယ် ဟောက်ပြောင်နေသည်။ မျက် လုံးပေါက်က ဟောင်းလောင်း၊ မေးရိုးကြီးက စေ့နေပြီး သွားဖြူနေသယောင် ပင်။

တွင်းထဲသို့ လူရွယ်က မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ အတန်ငယ်ကြည့်နေရင်း ဦးစားလျက်ရှိသည်။ ထို့နောက် ခေါင်းကိုနောက်ပစ်၍ မပြုံးဘဲဝါးလုံးကွဲ ရယ်ချလိုက်တော့သည်။

.....

အခန်း (၂)

'အို့ဟို... ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ ပါရာဂွေးဟာ အသုံးမကျတဲ့နေရာတစ်ခုပဲ'

ပါရာဂွေးလူမျိုး အဘိုးအို ဖီးလစ်နက်မန်က မျက်လုံးတလက်လက်နှင့် ရယ်ကာ ပြောလိုက်၏။ သူပြောလိုက်သည်မှာ စာနယ်ဇင်းသမားဟုဆိုကာ စာရွက်စာတမ်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံပါသော လူရွယ်တစ်ဦးကိုပင် ဖြစ်သည်။

'ဒီနိုင်ငံဟာ သူ့ခိုးတွေရဲ့ ပွဲတော်ကြီးတစ်ခုပဲ' အဘိုးအိုက ဂျာမန်ဘာသာဖြင့် သွက်လက်စွာပင် ပထမပြောစကားကို အတည်ပြုသည်။

'ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေတဲ့ လူတွေရဲ့ နိုင်ငံ၊ ကမ္ဘာကြီးထဲမှာ အပိတ်အဆို့ လုပ်ပေးထားတဲ့ ဟောင်းလောင်းပေါက်ကြီး တစ်ခုပဲ' နက်မန်က ခေါင်းကိုနောက်ပစ်၍ ရယ်လိုက်သည်။

'အမေရိကန်တွေက ပြေကြတယ်၊ သင်တို့ရဲ့ ပင်ပန်းမှုတွေ ဆင်းရဲမှုတွေ ကျုပ်သိဖို့ပေးပါတဲ့၊ ပါရာဂွေးကတော့ သင်တို့ရဲ့ လူသွမ်းလူမိုက်တွေ လောက

ပြီးရဲ့ အညစ်အကြေးတွေကို ပို့လိုက်ပါပေါ့ဗျာ'

'ဘယ်ယဉ်ကျေးတဲ့ နိုင်ငံကမှ လက်မခံတဲ့ ကောင်တွေကို မိခင်ပါရာဂွေးကတော့ နေရာပေးလိုက်မှာပဲ၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ အဓိကလုပ်ငန်းက မှောင်ခိုလုပ်ငန်းလေ၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ အဓိကပို့ကုန်ကလဲ ရာဇဝတ်မှုပဲ၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ မျက်နှာမူ နိုင်ငံသားတွေဆိုတာ လူဆိုး၊ လူမိုက်တွေ၊ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ခင်ဗျားအတွက် ပြေးစရာမြေ မကျန်တော့ရင် ဘယ်သူကမှ လက်မခံတော့ရင် ပါရာဂွေးကို သာလာခဲ့၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်တို့က ဝမ်းပန်းတသာ ကြိုဆိုနေမှာပဲ'

အဘိုးအိုက ခေါင်းပစ်၍ ရယ်လိုက်ပြန်သည်။ အဆန်စီလွန်မြို့တော်၏ ကောင်းကင်ယံဝယ် မှောင်ရီသမ်းလျက် ရှိနေလေပြီ။ နွေရာသီ၏ လေတိုက်ခတ်မှုကင်းမဲ့ရာ တစ်ညပင်ဖြစ်သည်။ ညချမ်းမှာ ရေခိုးရေငွေ့ကို ခိုမှေးလျက် ချိန်ချိန်၊ ပူနေသည့် 'လက်ဝါးပြင်ဖြင့် မျက်နှာမှ ချွေးစေးတို့ကို သုတ်ရသည်။ ဖြစ်ကမ်းနံဘေးရှိ ဆိုင်းလေးမှ 'သစ်သားခုံကြမ်းပေါ်ဝယ်ထိုင်ရင်း ဘီယာသောက်၊ မုန့်စားနေကြခြင်း ဖြစ်၏။

မြစ်ရေပြင်ဝယ် ဒီဇယ်ဆီအနံ့၊ အမှိုက်သရိုက်အနံ့တို့က လွင့်ပုံလျက်ခွိန်၊ လှေလေးများက လူလား ခေါက်ပြန်သွားနေကြသည်။ လူရွယ်က ဘရန်ဒီနစ်ခွက် ထပ်မှာလိုက်၏။

'လူယဉ်ကျေးမှုဆိုတာ ပါရာဂွေးအတွက် အမြဲတမ်းလိုနေတာပဲ မောင်ရင်၊ သမ္မာကျမ်းစာဟောင်းမှာပါတဲ့ ဒုက္ခသည်များ မြို့တော်ဆိုသလိုပဲ၊ ဒါကြောင့်မို့ ကျုပ်တို့ဆီမှာ နာဇီတွေ ရောက်လာခဲ့ရတယ်'

'ဒါနဲ့ ဂရီဂိုရီကော ဘယ်လိုလဲ' အချိန်လည်း ကုန်လုပြီဖြစ်၏။ အဘိုးအိုအပေါ် လူရွယ်စိတ်မရွံ့ဘဲ 'ဪ... ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ'

အဘိုးအိုက လက်ဝှေ့ပြုရင်း ချောင်းတဟွတ်ဟွတ် ဆိုးနေပြန်၏။ မျက်လုံးများ ပြူးလာသည့်အထိ ချောင်းဆိုးပြီးမှ မျက်ရည်စတိုကို လက်ကိုင်ပဝါနှင့် သုတ်လိုက်သည်။

'ဒါကလဲ ဘာမှ သံသယဝင်စရာ မရှိပါဘူးလေ၊ ဒေါက်တာ ဂရိဂိုရီဒီမှာ ရှိတာ ဘာမှ သံသယဝင်စရာ မလိုပါဘူးလေ၊ ဒါကို လူတိုင်းက သိတယ်၊ သူ့ကို ကျုပ် မကြာခဏတွေ့ရတယ်၊ သူက ကြိုက်သလိုလာ ကြိုက်သလိုသွား နေနိုင်တာပဲ'

'အော်ဘလီဂါဒိုအရပ်က ပါတီပွဲတစ်ခုမှာ ကျုပ်တစ်ခါက တွေ့လိုက် သေးတယ်။ သူက ပေါင်တံလှလှ ဘယ်လိုဂျီယွန်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ တွဲက နေတာ၊ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကလေးတွေကို အပျော်သတ်တဲ့ အော့ဇာစ်အကျဉ်း စခန်းက သေမင်းတမန်ခေါ်တဲ့ ဒေါက်တာဂရိဂိုရီလို့ ခင်ဗျားပြောရင်တောင် ကောင်မလေးကတော့ ခင်ဗျား ဘာတွေလာပြောနေတာလဲလို့ ပြန်မေးမှာပဲ ဟုတ်လဲ ကောင်မလေးက ကရုစိုက်ချင်မှ စိုက်မယ်၊ ဒီအချိန်မှာတော့ ဂရိဂိုရီ ဟာ မင်းသားလေးတစ်ပါးလိုပါပဲလေ'

နက်မန်က ဘရန်ဒီကို မော့ချလိုက်သည်။ ပါးပြင်ဝယ် သွေးရောင်သွမ်း သွားသည်။ သူက လူရွယ်အား ပြုံးကြည့်၏။ သူ့အတွက် လူရွယ်မှာ သံသယ ဝင်စရာမရှိသည့် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။

နက်မန်မှာ နောက်တစ်ခွက် မှာချိန်အထိ ငြိမ်နေသည်။ လူရွယ်က အရက်မှာပြီး စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိလိုက်သည်။ အဘိုးအိုက စီးကရက် ငွေ့များကို လက်နှင့်ယမ်းကာ ဖယ်သည်။

ဒီမှာ ဂရိဂိုရီဟာ အမှန်ပဲမောင်ရင်၊ သူ့ကို ဘာရီလို့ခေါ်က လောင်းကစား ဝိုင်းထွဲမှာ တို့ရိမ်က ဟိုတန်လော ဟိုဘယ်မှာ မိန်းကလေးတွေနဲ့ ကနေတာ

အာသန်ဆီယွန်က အလီဘာတော ဒါမှမဟုတ် ဟန်စူဒယ်နဲ့ ရှိနေတာမျိုး၊ ပြုဘိစာစရိတ်မှာမှာ ဝင်ထွက်နေတာမျိုး မောင်ရင်တွေ့နိုင်ပါတယ်'

'ပြုတိုစာစရိတ်မှာမှာ သူ့ရဲ့ အိပ်လှလှလေးတစ်လုံး ရှိတယ်၊ ဒီအိမ်ကို တစ်ညမှာ မီးလောင်တိုက်သွင်းခဲ့တာ ကံကောင်းလို့ မကုန်တယ်၊ သူ့ရဲ့ ကစီဒီးကားတစ်စီးတော့ မီးလောင်သွားတယ်'

'ဒီလူဟာ တစ်နေရာတည်းမှာ နေတဲ့လူစားမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ ဒါမှ မဟုတ် တစ်နေရာမှာ အကြာကြီးနေရမှာ ကြောက်တာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ သူ့လို လူစားမျိုးက တစ်နေရာတည်း ကျောက်ချနေရင် အန္တရာယ် သိမ်ကြီးတယ်'

'တစ်နေရာမှာ သုံးညထက် ပိုမအိပ်ဘူး၊ ဒီနေ့ အင်လာနာစီယွန်မှာ ခြံရံ နောက်တစ်နေ့ ဖိုရ်ဒိုအစ်ဂျီကူမှာ ရောက်နေပြီ၊ နောက်တစ်နေ့ ခြံဆာဒစ်စ်ကို ရောက်နေပြီ၊ ဒီပတ်ဝန်းကျင်မှာတော့ သူ့ကို နာမည်ရင်း သယ်သူမှ မခေါ်ကြဘူး၊ ဖိုးထွက်ပြေးကြီးတို့ ဒေါက်တာဆန်းကြယ်တို့ နှိပ်စက်ရင်တို့လို ခေါ်ကြတယ်၊ တစ်ခါတစ်လေ 'ထွက်ပြေးတဲ့လူ' လို့လဲ ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ် ခေါ်ကြတယ်'

နက်မန်က အဘန်ကြာပင် လွတ်လပ်စွာပင် ပြောနေသည်။ လူရွယ်ကလည်း မေးခွန်းများ ထုတ်သည်။ လူစိမ်းတစ်ယောက်အား ယခုကဲ့သို့ ခွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောနေခြင်းအတွက် အာဏာပိုင်များက သူ့အပေါ် အရေးယူစရာမှာ အိုမင်းလှပြီဖြစ်၍ မှုစရာမလိုခြင်းကို နက်မန်နားလည် သားပါသည်။

အဘိုးအိုမှာ အရက်ရိန်ကြောင့် မျက်နှာနီရဲနေပြီး မျက်တောင်ကလေး ခတ်ခတ်ပုတ်ခတ် ဖြစ်နေ၏။

'မောင်ရင်သိတဲ့အဘိုင်းပဲ ဒေါက်တာဂရိဂိုရီဟာ ဘယ်ထောင့်မှ ပိုက်ဆံ

www.burmeseclassic.com

ပြတ်ပုံမရဘူး၊ မိတ်ဆွေရင်းတစ်ယောက်က ပြောပြတယ်။ ဗြူနိုအေရိစ်မှာ ရှိတဲ့ ဂျာမန် မတ်ငွေ လေးသန်း အရင်းအနှီးလုပ်ထားတဲ့ ဖာသရီဖာရန် လုပ်ငန်းကနေ အမြတ်ငွေတစ်ဝက်ကို လစဉ်မှန်မှန် ရနေတယ်တဲ့။

‘သူက ဇိမ်နဲ့ကို နေနေတာ၊ ဒါပေမယ့် အိုက်ခဲခမန်း အဆွဲခဲရတဲ့ကိစ္စ က သူတို့ အတော်လန့်သွားပြီး ပိုဂရုထားလာတယ် ဆိုပဲ။’

‘ခု သူက ဘယ်မှာနေတာတုန်း။’

နက်မန်က ပြုံး၍ ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။

‘အဆန်စီယွန်မှာ သူ နောက်ဆုံးနေခဲ့တဲ့လိပ်စာက အမှတ် (၅၀၇) ဖာဂျန်စီယိုမိုရန်နိုလမ်းပဲ။ ဒါကလဲ လိပ်စာဖြစ်ချင် ဖြစ်မယ်၊ ဒါမှ မဟုတ် ဒေါက်တာ ဆိုနာဘရီယာရဲ့ လိပ်စာလဲ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။’

‘ဆိုနာဘရီယာ ဟုတ်လား။’

‘ဒေါက်တာ ဂရီဂိုရီရဲ့ ရှေ့နေ ဆိုနာဘရီယာလေ၊ အင်း ဒေါက်တာ ဂရီဂိုရီ ခု ဘယ်မှာရှိနေသလဲ ဆိုတာတော့ ကျုပ် မသိဘူး။ ဒါပေမယ့် နှစ်လ သုံးလတစ်ခါတော့ ကမ္ဘာ့သတင်းစာတွေက သူ့ကို အာဂျင်တီးနား ဒါမှ မဟုတ် ပီရူတို့ ဘရာဇီးတို့မှာ မိပြီလို့ ရေးတတ်ကြတာပဲ။’

‘ပြေတိုဗလာထရာမှာ မက္ကစီကန် ဘဏ်ပိုင်တွေက သူ့ကို မိတဲ့သတင်း တစ်ခု ကျုပ် ဖတ်ဖူးတယ်။ အဲဒီ ဂရီဂိုရီကို လက်ငွေစစ်လိုက်တော့ လိမ်လည် မှုန့်ကော မိန်းမရန်ကကောကြောက်လို့ ထွက်ပြေးလာတဲ့ စတူးဂတ်ထ ဘဏ်ရာဇာဖြစ်အရာရှိတစ်ဦး ဖြစ်နေရောတဲ့။’

နက်မန်က ခေါင်းမော၍ ကောင်းကင်သို့ မော့ကြည့်လိုက်သည်။ မြူဆိုင်း နေသည့် မြို့တော်အထက်ဝယ် လကပြုထွက်စ ပြုနေပြီ ဖြစ်သည်။ ဆိုထဲ လူအများကလည်း မော့ကြည့်ကြသည်။

မြတ်စာပေ

‘က . . . သိတဲ့အတိုင်းပဲ မောင်ရင်၊ ဒီသတင်းတွေက ဘာမှ ရေရာ ကြတာ မဟုတ်ဘူး။ ဂရီဂိုရီ ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ မသိကြဘူး။ အဆန်စီယွန်မှာ သူရှိမနေတာတော့ သေချာတယ်။ အစိုးရကလဲ သူနဲ့ သိပ် စိတ်လှဲတကင်း မရှိကြဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ပြောတဲ့ စကားကိုတော့ မောင်ရင် နှုတ်ထားပါ။ ဂရီဂိုရီဟာ ဒီနိုင်ငံထဲမှာပဲ ရှိတယ်။ သမ္မတကြီးရဲ့ ကာကွယ်မှု အပေါ် မှီခိုနေတုန်းပဲ။’

‘အကာအကွယ်ပေးမှုအတွက် သူပေးရတာလဲ မနည်းဘူး။ အားလုံး သူ့ရဲ့ ပေးကမ်းမှုနဲ့ မကင်းဘူး။ ရဲတွေ၊ တရားသူကြီးတွေ၊ တရားရေး ဝန်ကြီး တွေကောပဲ။’

နက်မန်၏ မျက်နှာမှာ ပို၍ နီရဲလာသည်။ သူက ကောင်းကင်သို့ တစ်ကြိမ် မော့ကြည့်လိုက်ပြီး . . .

‘အတော်လေး တန်ဖိုးကြီးတဲ့ ကိစ္စပဲ မဟုတ်လား မောင်ရင်၊ ဒါကြောင့် ဂရီဂိုရီ ရှင်သန်နေနိုင်တာပေါ့။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား။’

‘အဘိုးအို နက်မန်က ပြုံး၍ လက်ဆန့်ကမ်းလိုက်သည်။’

‘ကျုပ်မှာ ဒီထက် ပိုပြောစရာ မရှိတော့ဘူး မောင်ရင်။’

စာနယ်ဇင်းသမားဆိုသူ လူရွယ်က မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။ သူ၏ စိတ်ဓူမကား စိတ်ကျေနပ်လောက်ဖွယ်ရာ မရှိခဲ့။ သို့သော် သူက ပါရာဂွေး နိုင်ငံသုံး ငွေရာနှင့်ချီ၍ ရေတွက်ကာ အဘိုးကြီး၏ ဆန့်တန်းလာသည့် သက်ဖဝါးထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်ပါသည်။

.....

မြတ်စာပေ

အခန်း (၃)

ပါရာဂွေးနိုင်ငံ၏ အရှေ့တောင်ဘက် အပိုင်းဝယ် ပါရာဂွေးနှင့် ပါရာ
မြစ်တို့ အတူစီးဝင်းရာ တီတီကွာရာမြစ် ရှိ၏။ ထိုမြစ်၏ နံဘေးဒက်ပိ မိချာ
မြို့လေးဝယ် ရေတပ်သင်္ဘောလေး ခြောက်စင်းခန့်မှာ ကျောက်
ချပ်နားထား၏။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ် အကြွင်းအကျန် ဤသင်္ဘောလေးများမှာ ပါရာဂွေး
နိုင်ငံရေတပ်၏ ယက်ဝက်မျှသာ အင်အားပင် ဖြစ်သည်။ ရေတပ်
လုပ်ငန်းများမှာ ပြည်တွင်းရေကြောင်းလမ်းများတွင် ကင်းလှည့်ရေးတို့
ရေတပ်အရာရှိတို့က ဆိုကြပေလိမ့်မည်။

အမှန်တော့ နိုင်ငံတော်၏ နံပတ်တစ် လုပ်ငန်းဖြစ်သော ဒေါ်လ
သန်းပေါင်းများစွာတန် မှောင်ခိုလုပ်ငန်းအား အကာအကွယ်ပြုနေခြင်းသာ
ဖြစ်သည်။ သူလည်း ရေတပ်အရာရှိလေး ဟံသာပွဲခိုဆိုသူကလည်း သူ့
ပြုံး၍ ကြည့်နေ၏။ ဟံသာပွဲခိုဆိုသူ သူသည် အမေရိကန်ဆေး
ကုမ္ပဏီတစ်ခု၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် လက်တင်အမေရိကန်တစ်လွှား

သွားနေသူဟု ဆို၏။ ဆေးနမူနာ ပစ္စည်းထုပ်များကိုလည်း သူက ညွှန်ပြ
လိုက်သေး၏။

‘ဒရက်နာ . . . ဒရက်နာ . . . အစ်ကွာရာဒါ . . . အင်ကွာရာဒါ’
ထိုအသံကြောင့် နှစ်ဦးသားမှာ ဆိပ်ကမ်းဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်မိ
ကြသည်။ ရာနှင့်ချီသော အက်ချီ လူနီရိုင်းတို့က တန်းစီ၍ ရေတပ်သင်္ဘော
များ ပေါ်သို့ တက်ရန် တာစုလျက်ရှိကြောင်း တွေ့ကြရ၏။

“ဒရက်နာ . . . ဒရက်နာ”
ထိုအသံက ပြန်ပေါ်လာပြန်သည်။ ဟံသာပွဲခို၏ မျက်လုံးစိမ်းစိမ်းက
အသံရှင်ကို တွေ့သွား၏။ မုတ်ဆိတ်မွေး၊ မျက်ခုံးမွေး အရောင်တို့ဖြင့်
ဆိုက်လျော့ညီထွေ မရှိသည့် ဖြူလျော်လျော် ဆံပင်ပိုင်ရှင် လူ့ဥုပ်ဥုပ်
အစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ပေါ်ပလင်ရှပ် အင်္ကျီလက်ကို ဘောင်းဘီတိုနှင့် ခြေအိတ်
အညီ ဝတ်ထားသည်။ သူ့ဘက်မျက်လုံးက အနည်းငယ် စွေနေသည်။
ပြုဆိုက်သည့် အခါဝယ် ရှေ့သွားနှစ်ချောင်းကြားတွင် တြိဂံ တွဲလျက်ရှိ
ကြောင်း တွေ့ရ၏။

ယောက်ျား မိန်းကလေးတို့မှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နားရောက်ရန် တန်းစီ၍ စောင့်
မျှော်လျက်ရှိ၏။

“ဒရက်နာ ဒရက်နာ အစ်ကွာရာဒါ အစ်ကွာရာဒါ”
“သူဘာတွေ ပြောနေကြတာလဲဗျ”
“ဧဝတာ ဟံသာပွဲခိုက စူးစမ်းလိုက်၏။”
“သူကလက်နဲ့ ဘယ်ညာပြနေတာပဲ၊ ဒရက်နာဆိုတာ ညွှန်ဘက်
အစ်ကွာရာဒါဆိုတာ ဘယ်ဘက်”

“ အင်း . . . ဘယ်ညာက ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ ”

ရေတပ်အရာရှိက ပြုံးလိုက်သည်။

“ လူကြီးလူငယ် ခွဲတဲ့စနစ်တစ်ခုပဲ ဆီညော်ဟဲယားဖို့ဒ် ခင်ဗျား သိပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ လူနီရိုင်းယဉ်ကျေးမှု ပြန်လည်ထူထောင်ရေး အစီအစဉ်မှာ လူငယ်နဲ့ လုပ်ကိုင်နိုင်တဲ့ လူတွေပဲ နေရာယူကြရမယ်ဆိုတာ ”

ဤအစီအစဉ်အတွက် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ ထောက်ပံ့ငွေ မြောက်များစွာ ပေးထားကြောင်း ၊ ဟဲယားဖို့ဒ် သိပြီးဖြစ်၏။ ချာဂရာနှင့် ဂရန်နာတို့ တောအုပ်ရှိရာ၌ ချုံပုတ်များ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းရန် အစိုးရက အလုပ်သမားများကို ငှားရမ်းနေ၏။ ထိုအတွက် အက်ချီလူနီရိုင်းတို့အား ရေတပ်အစောတင်ကာ ဝေးရာသို့ ပို့ပေးကြသည်။

ထို့နောက် နိုင်ငံအပြင်ဘက်ရောက် လူတစ်ယောက်လျှင် ဒေါ်လာ ၅၀ သို့မဟုတ် ၁၀၀ ဖြင့် ရောင်းလိုက်ကြသည်။ အက်ချီလူနီရိုင်း အမျိုးသားတို့မှာ ဘိုလီဗီယားနိုင်ငံမှ သံဖြူသတ္တုမြိုင်းများသိုက် ရောက်သွားကြရသည်။ အမျိုးသမီးများက အာဂျင်တီးနားနှင့် ဘရာဇီးရှိ ဟိုတယ်များတွင် အခိုင်းအစေလုပ်ရန် ရောက်ရသည်။ ချောမောသည့် မိန်းမငယ်လေးများကိုမူ ရိအိုနှင့် မွန်တီဗီဒီယိုရှိ ဇိမ်နန်းများသို့ ပို့လိုက်ကြသည်။

ကလေးများမှာလည်း ကျန်းမာရေး အခြေအနေကိုလိုက်၍ အီကွာဒေါနှင့် ပီရူးရှိ ငါးသေတ္တာလုပ်ငန်းများသို့လည်းကောင်း၊ ဂွာတီမာလာရှိ ဝါဂွမ်းခင်းများသို့လည်းကောင်း၊ တစ်ယောက်လျှင် ၇၅ ဒေါ်လာမှ ဒေါ်လာ ၂၀၀ နှုန်းဖြင့် ရောင်းစားခံကြရသည်။

“ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေနှင့် မလုပ်နိုင်မကိုင်တဲ့ လူတွေကိုကော ဘယ်လိုလုပ်ကြသလဲ ”

“ ဒါအတွက် မပူပါနဲ့ ဆီညော်ဟဲယားဖို့ဒ် သူတို့ကို ကောင်းကောင်း ဆွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ နည်းတွေဟာ လူသား ဆန်တဲ့ နည်းတွေပါ။ တွေ့တယ်မဟုတ်လား၊ ဒီလူတွေဟာ ညစ်ပတ်ပြီး ချောဝါထူပြောကြတယ်၊ ပညာမဲ့ကြတယ်၊ သူတို့ဟာ သစ်သီးပေါ်နှားတဲ့ သင်တွေလို ဆိုးလှတယ်၊ အလွယ်ဆုံး သန့်ရှင်းရေးကိုတောင် နားမလည်ကြဘူး ”

“ သူတို့ကို လူစုခွဲပစ်မယ်လို့ ကြိုပြောခဲ့ရဲ့လား ”
ရေတပ်အရာရှိလေးမှာ အဝတွင် အကြောက်အကန်ပြောမည်ဟု ကြံပြီးမှ ပြောလိုက်သည်။ မျက်တောင်လေးကို ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်လုပ်ပြီး နှုတ်ခမ်းပေါ်သို့ သက်ညိုးကို ကန့်လန့်ဖြတ် တင်ပြသည်။

“ မပြောပါဘူးလေ၊ သူတို့ဟာ သိပ်ကို တွယ်တာတတ်တဲ့ လူမျိုးတွေပဲ။ သူတို့ကို ကိုင်တွယ်ဖို့ သိပ္ပံနည်းကျ ဂျာမန်နည်းတွေကို ကျုပ်တောင် ကျင့်သုံးကြရတယ်ဗျ ”

“ ဒရက်နာ . . . ဒရက်နာ . . . ဒရက်နာ ”
ဆိပ်ခံမှ အသံများက တစ်ဖန်ထိုးဖောက် ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

“ သဘောပေါက်ပါပြီလေ ”
ဟဲယားဖို့ဒ်က ဆိပ်ခံမှ ပုဂ္ဂိုလ်ဆီသို့အာရုံစိုက်လိုက်သည်။ ထိုသူက ကြိမ်တုတ်ကလေးတစ်ချောင်းကို ကိုင်၍ ဘယ်ညာလှုပ်ယမ်းပြလျက်ရှိ၏။ သံစုံတီးခိုင်းမှ ဂီတမျိုးနှင့်ပင် တူလှသည်။

“ သူက ဘယ်သူလဲဗျ ”
“ ဘယ်သူ့ကို ပြောတာလဲ ”
ရေတပ်အရာရှိမှာ ဟဲယားဖို့ဒ်၏ အမေးကြောင့် ပထမတွင် ကြောင်

သွားသည်။

“ ဪ... ဟိဆိမ်ခံတလူလား၊ သူက တာဝန်ခံလုပ်နေတဲ့ ဒေါက်တာ နိုင်ဒစ်ပဲ၊ ဂျာမန်လူမျိုး ဆရာဝန်တစ်ယောက်လေ၊ တက္ကသိုလ် ဘွဲ့တွေ အများကြီးရထားတဲ့လူပေါ့။ ဖရန်ဖတ်တို့၊ မြူးနစ်တို့ကပဲ ဘွဲ့တွေ ရထားမှာ၊ အက်ချီတွေရဲ့ စိတ်ကြံ့ခံမှုကို သူကပဲ စစ်ဆေးပေးတာ ”

ဟဲယားဖို့ဒ်က မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်၏။ ဒေါက်တာနိုင်ဒစ်မှာ မိဘများထက် ကလေးများကို ပို၍အချိန်ယူ စစ်ဆေးကြောင်းကို သတိပြု မိ၏။ ကလေးငယ် အတော်များများအား ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်နေသည်။ မိခင် များ ထံမှ သူကခွဲထားသည်။

နိုင်ဒစ်၏ လက်ထောက်ဖြစ်သူ လူထွားကြီးတစ်ဦးက ထိုကလေးများ အား ဆိပ်ကမ်းထိပ်ရှိ ရုံကြီးတစ်ခုထဲသို့ ခေါ်သွား၏။

ထိုအချိန်မှပင် ပြဿနာက ဖြစ်လာသည်။ ဆရာဝန်ဖြစ်သူက ကလေး တစ်ဦးအား ရုံကြီးဆီသို့ ပို့ခေါ်သွားခိုင်းသည်။ မိခင်က ကလေးအား မလွတ်ဘဲ တွယ်ဖက်ထား၏။ အော်ဟစ်တားမြစ်သံ၊ ငိုကြွေးသံတွေ ထွက်ပေါ် လာသည်။ လက်ထောက်လုပ်သူက ကလေးအား အတင်းအဓမ္မဆွဲဖယ်ရာ ငိုကြွေးသံက ပို၍ပို၍ ကျယ်လောင်လာတော့သည်။

ပြုံးနေသည့် ဒေါက်တာနိုင်ဒစ်မှာ လူအုပ်ကြားသို့ တုတ်ကိုငှေ့ယမ်းရင်း ရုတ်တရက် စင်သွား၏ မိခင်မှာ လဲကျလျက်ရှိ၏။ ကလေးက စတင် ငိုကြွေး တော့၏။

လက်ထောက်က မိခင်အား ဆွဲထူပေးထားစဉ် ဒေါက်တာနိုင်ဒစ်က တုတ်ဖြင့် တအား ရိုက်တော့သည်။ တုတ်မှာ လေထဲတွင် မြောက်သွားလျက် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ ထိလိုက်နှင့် အဆက်မပြတ်။ ဟဲယားဖို့ဒ်မှာ ရပ်နေရာ

မြတ်စာပေ

လေထဲတွင် တုတ်တဝီဝီ လွဲယမ်းသံကို ကြားနေရ၏။

မြင်ကွင်းက အက်ချီတို့အား တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေသည်။ ထွက်ပြေး ကြိုးစားကြသည်။ အစောင့်များက သူတို့၏ တောက်ပြောင်နေသည့် လက်ရွှံ့ကို ရှောင်ဖယ်အသစ်များဖြင့်ထုကာ လူပြန်စုကြသည်။

မိခင်ဖြစ်သူထံမှ သနားစဖွယ် ငိုကြွေးသံက ကြာရှည်လေမြင့်လှ၏။ မိခင်လက်ထဲမှ ကလေးအား အစောင့်တစ်ဦးက ဆောင့်ဆွဲကာ ဆိပ်ကမ်း ထိပ်ရှိ ရုံကြီးဆီသို့ ယူသွားတော့သည်။ ထိုမြင်ကွင်းကြောင့် ဟဲယားဖို့ဒ်မှာ ကြောက်သေသေ မိသည်။

“ ဘုရား... ဘုရား ”

ဟဲယားဖို့ဒ် သူ့ကိုယ်သူ ဘုရားတမိသလား မသိ။ ရေတပ် အရာရှိလေး အဖြစ်ကို ရှင်းပြရန်ပြုသည်။ သို့သော် ဟဲယားဖို့ဒ် ရှင်းပြစကားကို လက်ထောက်လိုစိတ် မရှိတော့။ ရေတပ်အရာရှိလေးက တစ်ချက်မျှ မျက်လုံး ကြည့်ပြီး ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားတော့သည်။

အခန်း (၄)

အင်ကာနာဗီယွန်တွင် အာဏာအရှိန်အဝါ အကြီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ်မှာ အာတ်အင်ခရပ် ဖြစ်၏။ ၎င်းမှာ တစ်ခါက ဂျာမန်လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့တွင် တန်ခိုးကြီးခဲ့ပြီး နောင်တော်များစွာနည်းတူ ပါရာဂွေးတွင် လွန်ခဲ့သော အနှစ် သုံးဆယ်က အခြေချခဲ့ပါသည်။

ပါရာဂွေးရှိလူတိုင်းအား သူက သိသည်။ အထူးသဖြင့် အခြေလာစိုက် သည့် ဂျာမန်များအုပ်စုဝယ် လူသိများလှသည်။ သူ့ကိုယ်သူ ပါရာဂွေးရောက် ဂျာမန်များ၏ ခေါင်းကိုင်းသခင်အဖြစ် ခံယူထား၏။

ပါရာဂွေးရှိဂျာမန်တစ်ယောက်ယောက်အား လာရှာသည်ဆိုပါမူ သူထံသို့ အရင်ရောက်ရသည်သာ ဖြစ်၏။ ယခုလည်း လူငယ်က သူထံသို့ ရောက်လာ ပြီး ဖြစ်သည်။

ခရစ်၏ရုံးခန်းမှာ မာရစ်ကယ်အင်္ဂါတစ်ဂါရာရီဘီယားလမ်း အမှတ် (၃၇၈) ဖြစ်၏။ ရုံးခန်းရှိရာသို့ လမ်းလျှောက်လာရသည်မှာ မခဲသင့် သို့သော် အကွင်းသို့ရောက်ပြီဆိုလျှင် ခရစ်သည် မည်သည့်လုပ်ငန်းမျိုးလှ

သည်ကို ပြောရန်တော့ ခဲယဉ်းသွားပေလိမ့်မည်။

လူရွယ်မှာ ပုစ္ဆာတိုသေနတ်ကို ခါးတွင် ချိတ်ဆွဲထားသည့် လူထွားကြီး သေးဦးနှင့်အရင် ရင်ဆိုင်ရ၏။ ၎င်းတို့ကလာရင်းကိစ္စကို ရည်မှန်သော်လည်း ထေနာ မေးကြသည်။

ဤအကြိမ်ဝယ် လူရွယ်မှာ ဂါဟတ်ကွန်စဘာ အမည်ရှိ ဘာဗေးရီးယန်း သူမျိုးတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်။ ဂျာမနီစကားကို အထစ်အဝေါ့မရှိ ပြောတတ်သည်။ သူ၏ဝတ်စုံကလည်း ဂျာမန်နိုင်ငံတွင် ချုပ်လိုက်ကြောင်း သိသာလှ၏။

သူက ဂန်းဖ်ဘတ်မှလာကြောင်း ဖောက်တာ ဂရိဂိုရီကို လာရှာကြောင်း။ ၎င်းမိသားစုထံမှ စာတစ်စောင် ပါလာကြောင်း ရှင်းပြပါသည်။

ခရစ်၏ရုံးခန်း လက်နှိပ်စက်တစ်လုံး၊ တယ်လီဖုန်းတစ်လုံး၊ ဖိုင်တွဲများ၊ ဆေးလိပ်ပြာခွက်များ၊ ဝိုင်ပုလင်းလွတ်များရှိသည့် သစ်သားစားပွဲတစ်လုံးသာ သိသည့် အခန်းတစ်ခန်းသာ ဖြစ်သည်။

စားပွဲနောက်တွင် ကြိုးပုခတ်တစ်လုံးက သစ်သားတိုင်နှစ်တိုင်တွင် ချိတ်ဆွဲလျက်သားရှိ၏။ အလုပ်အားရက်မဟုတ်သည့်အလျှောက် ထိုပုခက် သို့တွင် ဗိုက်ရွဲရွဲ မှတ်ဆိတ်မွေးညစ်ထပ်ထပ် ပါးစပ်ကြီးကြီးနှင့် လူပုတစ် ယောက်က လဲလျောင်းနေသည်။

အကျီရင်ဘတ်ကို ဟထား၍ ရင်ဘတ်မှ ဖြူလျော်လျော် အမွေးထိုက် အထင်းသား ဖောင်းကားနေသည်။ ဝမ်းဗိုက်အောက်ဘက် ယာဘက်အခြမ်း သည် ပုစ္ဆာတိုတစ်လက်အား ခါးပတ်ကြားတွင် တွေ့ရ၏။ ပါးစပ်ထဲတွင် စုပ်လိုက် သည့် တစ်ခွက်မြည်နေသည့် ဆေးတံကြီးတစ်လုံးကို ခဲထား၏။

လူငယ်အား အစောင့်များက နည်းစနစ်ကျကျ မေးမြန်းစုံစမ်းနေစဉ်

ပုဂ္ဂိုလ်ကပုခက်ကို 'ခပ်သာသာလွဲနေပြန်သည်။ ဆေးတံငွေများက မျက်နှာ
ကြက်ဆီသို့ တယောင်းထောင်း ထလျက်ရှိ၏။

နိုင်ငံကူးလက်မှတ် သက်သေခံ စာရွက်စာတမ်းများကို စစ်ဆေး၍
ကျေနပ်သည့်အခါဝယ် အားခရပ်နှင့် စကားပြောခွင့် ပြုလိုက်ကြသည်။

ခရပ်မှာ အလွန်အန္တရာယ်ကြီးသူဖြစ်ကြောင်း လူရွယ်သတိထားမိသည်။
ခရပ်အား ချဉ်းကပ်သူမှန်သမျှ သေလျှင်သေ၊ မသေလျှင်လည်းကိစ္စ ပျောက်
ဆုံးသွားတတ်ကြ၏။ ဤပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ဒေသခံပြည်သူများက သူ့အား
'အယ်လ်အပါဂါဒါ' ဟု ခေါ်ကြ၏။ အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရသော် မလွယ်လှ။ သို့သော်
အကြမ်းဖျင်းအားဖြင့် မီးသတ်သမား 'ဟုအဓိပ္ပာယ်ရပေသည်။

ခရပ်က လူရွယ်အား ဂန်းငံဘက်မြို့အကြောင်းမှာ ပြောနိုင်စရာ သတင်း
များအကြောင်းကို စေ့စပ်စွာ မေးကြည့်သည်။ လူရွယ်က ချက်ချင်းဖော်ပြ
မှန်ကန်စွာ ပြောဆိုနိုင်သည်။

ဆေးတံကို အားရအောင် သောက်ပြီးချိန်ဝယ် ခရပ်က ဆေးတံကို ချွတ်
တယမ်းယမ်းလုပ်ကာ မေးလိုက်သည်။

'ဒါဆိုတော့ မောင်ရင်ဟာ ဂရိဂိုရိုကို လာရှာတာပေါ့'
'ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျား'

လူရွယ်က အပြောအပြီးတွင် အကျီအတွင်းအိတ်မှ စာတစ်စောင်
နှိုက်ယူလိုက်သည်။

'ဒီကို မကြာခင်လာတော့မယ် သူ့သား ဂိုဖီဆီကစာပါ'
'ဒီအကြောင်းကို မောင်ရင် ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ'

ခရပ်၏ ခေါင်းက ဆတ်ခနဲဖြစ်သွားပြီး မျက်ခုံးထူထူကြီးက ခွံ သွားသည်။
" ရီဖီဟပ်ဖော်ယာ ကိုယ်တိုင်ဆီကပါ "

ဒေါက်တာဂရိဂိုရို၏ အမည်မှာ လက်ရှိကာလတွင် ဤအတိုင်း
ဖြစ်ကြောင်းကို သူသိသည်ကို ပြန်ပြောလိုက်၏။

" ဂရိဂိုရိုရဲ့ဇနီး ဖရော်ဂရိဂိုရိုကလဲ သတင်းပါးလိုက်ပါသေးတယ်"
" အင်း . . . သူနဲ့ ဂန်းငံဘက်မှာ မောင်ရင် တွေ့ခဲ့တယ်ပေါ့"
" မဟုတ်ပါဘူးခရပ်"

သူ့အား စမ်းသပ်နေဆဲရှိသည်ကို သိသည့်အလျောက် လူရွယ်က ပြုံး
ဆိုက်သည်။

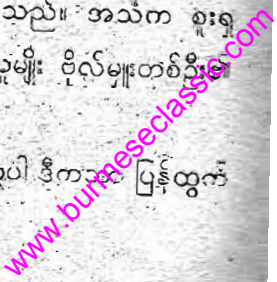
" သူ့ခင်ပွန်းအသစ်နဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာ နေလာတဲ့မိရန်နီမြို့မှာ တွေ့ခဲ့
ကြတာပါ။ ခင်ဗျား သိတဲ့အတိုင်း ဂျာမန်ရဲတပ်ဖွဲ့က သူ့ဘဝကို စိတ်မချမ်း
သာစေဘူး မဟုတ်လား ခင်ဗျား "

ခရပ်က သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး ပုခက်ထသို့ လှဲချလိုက်သည်။
ဒီကောင်တွေက သူတို့ကို ဘာကြောင့်များ အေးအေးချမ်းချမ်း မနေ
စေရတာလဲ မသိဘူး။ ဂရိဂိုရိုကို အပြစ်တင်စရာတစ်ခုမှ သူတို့ သက်သေ
ပြနိုင်တာလဲ မဟုတ်ဘူး။ သူဟာ ရာဇဝတ်ကောင် မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ကို
ဒီလိုပြောဖို့လဲ ကျုပ်ဘယ်သူမှ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး'

'ဒါပေမယ့် ခရပ်၊ ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်း သူ့ကို ဒီလိုအပြစ်မျိုး ရောက်စရာ
ဘာကတွေ အများကြီးရှိ . . .

'ညာတာတွေပါဗျား ဇီယွန်ဝါဒီ သတင်းစာတွေရဲ့ လိမ်တာတွေ
ခရပ်က အော်ပြောလိုက်၏။ မျက်နှာနီရဲလာသည်။ အသံက စူးရှ
အက်ကွဲနေသည်။ အော်ဟစ်သံကြောင့် ပါရာဂွေးလူမျိုး ဗိုလ်မှူးတစ်ဦး၏
ခေါင်းက တံခါးဝမှာ ပြူးကာ အက်ခတ်လာသည်။

ဟေ့ ဟေ့ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ သူ့က ငါ့မိတ်ဆွေပါ ဒီကလေး ပြန်ထွက်

သားစမ်းကွာ

ခရပ်က ပုခက်တွင်းမှ ထ၍ ဝိုင်လ်မျှအား အခန်းပြင်သို့ရောက်အောင် ထွက်သွားစေသည်။ ဆေးတံကို မီးခိုးတထောင်းထောင်းကြားဝယ် ချောင်းကလည်း ဆိုးနေပြန်၏။ ပါရာဂွေးအစိုးရမှ ခရပ်နှင့် အလွန်နီးစပ် နေမှုရှိပုံကို လူရွယ် သဘောပေါက်သွားသည်။

“ ဂရီဂိုရီက ဒီမှာ ခဏပဲ နေသွားတာ ”

ခရပ်က အခန်းထဲဝယ် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်နေ၏။ ထို့နောက် ခရပ်၍ လူရွယ်ဘက်သို့ ဆေးတံဖြင့်ထိုးကာ . . .

“ သူ ခု ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ မသိဘူး၊ ခြေရာလက်ရတာမှ မချန်ရစ်ခဲ့ဘူး ”

“ ချာကိုပတ်ဝန်းကျင်မှာတော့ ရှိလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ် ” လူရွယ်၏စကားကြောင့် လူကြီးမှာ ပို၍တင်းမာသွားသည်။

“ ဒါကို ဘယ်ကကြားခဲ့တာလဲကွ ”

“ ဖွဲ့နွဲ့က ဒေသခံ တိုင်းရင်းသားတစ်ယောက် ဆီကပါ၊ ဘိုလီးဗီးယားနိုင်ငံ နယ်ခြားအောက်ပိုင်း တောအုပ်ထဲမှာ မျက်လုံးစွေစွေ ဂျာမန်ဆရာတစ်ယောက် ရှိတယ်လို့ သူကပြောတာပဲ ”

“ ဒေသခံ တိုင်းရင်းသားတွေဆီက ဟုတ်လား ”

ခရပ်က တံတွေးတစ်ချက် ပစ်ကနဲထွေးပြီး စားပွဲပေါ် ထိုင်ချလိုက်၏။ ပုလင်းလွတ်များက အလဲလဲအဖြူဖြူ ဖြစ်ကုန်သည်။

“ ဒီကောင်တွေပြောတာကို ဘာမှမယုံနဲ့ ”

“ သူတို့ပြောတာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ် ”

ခရပ်က လူရွယ်အား မီးခိုးငွေများကြားမှ မျက်လုံးမှေးကာ ကြည့်သည်။

မြတ်စာပေ

“ ခိတ်မသက်မသာလာရ၏။ ”

“ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်လေ၊ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဟုတ်မဟုတ်တော့ သိသိမှားမှားလဲ ”

“ အဲဒီမှာ ဂျာမန်အလုပ်ကြမ်းသမားတွေနဲ့ ဒေသလေးတစ်ခုရှိတယ်လို့ ကျွန်တော် ကြားတယ်၊ လီရာကိုကနာက တောအုပ်ထဲမှာ နေကြတာတဲ့ ဒေသလေးထောင်လောက် ရှိတယ်တဲ့ ”

“ ငင်းလူသည် ဤတောအုပ်ထဲဝယ် ဂျာမန်ဆရာဝန်တစ်ယောက် နေကြောင်း၊ အစောင့်အရှောက်များမှာ မများလှသော်လည်း ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်ထားကြောင်း သူကြားရပုံကို လူရွယ်က ဆက်၍ ပြောလိုက်၏။ ”

“ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်လေ ”

ခရပ်က ပုခုံးတစ်ချက်တွန့်ကာ လူရွယ်အား သူ့စကားအပေါ် မည်သို့ ချစ်ကို အသေအချာ အကဲခတ်ကြည့်နေသည်။ လူရွယ်က ခြေတစ်လှမ်း မထိတ်သည်။ ဒေါက်တာ ဂရီဂိုရီအား အိုက်ခံမန်းကဲ့သို့ ဆွဲသွားပါက

အာဂွေးရှိ ဂျူးလူမျိုးများ မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်လာမည်နည်းဟု မေးတော့သည်။

ခရပ်မှာ စားပွဲပေါ်မှ ဆတ်ခနဲ ခုန်ထမိသွားသည်။ မျက်နှာပုပ်ပုပ်ဖြင့် လူရွယ်အား ကြိမ်းမောင်းတော့သည်။ အခန်းအတွင်းရှိ အစောင့်လေးဦးမှာ

အသံထိုး တိုးလာသည်။ ခရပ်က လက်ယမ်းကာ ဖယ်ခိုင်းလိုက်သည်။

“ ဒီနောက် လက်သီးဆုပ်သေးသေးလေးဖြင့် စားပွဲကိုထုကာ ပြောတော့သည်။ ”

“ ဒွန်ဂရီဂိုရီ တစ်ခုခုဖြစ်ရင်တော့ ပါရာဂွေးက ဂျူးတွေကို ကျုပ်တို့

အလွန်ပစ်ရမယ်ကွ၊ ကဲ . . . မောင်ရင်လဲ ခုအခန်းထဲက ချက်ချင်း

ထွက်သွားပါ ”

မြတ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၅)

ညမောင်ရီပျိုးစအချိန်ဝယ် လူရွယ်က ဟိုတယ်ရှုဝစ်ဖာသို့ ပြန်လာခဲ့၏။ ဤနေရာမှ အယ်တိုပါရာနာ မြစ်ကမ်း ဟိုဟီနောမြို့လေးပင် ဖြစ်သည်။

ဟိုတယ်သို့ အရောက်တွင်မူ လူရွယ်မှာ နက်မန်အား စုံစမ်းခဲ့သည့် စာနယ်ဇင်းသမားလည်း မဟုတ်တော့။ ခရပ်နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သည့် တာဗေင်ယင်း လူမျိုးလည်း မဟုတ်တော့။ အဆန်စိယွန်မှ မစွတာရာဗင်နီဗစ် ဖြစ်နေချေပြီ။

ယခုအချိန်ဝယ် အသက် ၂၀ ကျော်အရွယ်က မုတ်ဆိတ်မွေးရှည်ရှည် မီးခိုးရောင် သမ်းနေသည့် နှုတ်ခမ်းမွေး၊ နှာယောင်ပေါ်မှ အနီးအဝေး နှစ်မျိုးပင် မျက်မှန်အတွဲနှင့်ဖြစ်၏။ အမည်းရောင်ဝတ်စုံရှည်ကြီးကိုပါ ဝတ်ဆင်ထားကြသဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးနှင့် တူနေ၏။

ညစာကို တော်သင့်ရုံသာ စားလိုက်သည်။ အငူပိုင်းငုံ၏ မိုးကလည်း တဖွဲဖွဲ ရွာသွန်းနေပေရာ လူသူကင်းမဲ့နေသည့် ဟိုတယ်ဧည့်ခန်းများပင် သတင်းစာဖတ်လျက် ရှိတော့သည်။

ဟိုတယ်ထဲသို့ လူနှစ်ယောက် ယောက်လာပြီး ဧည့်ခံစားပွဲသို့ လျှောက်သွားကြသည်။ ၎င်းတို့မှာ ခရပ်ထံမှ လူမိုက်နှစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း လူရွယ်က

ဘိမိလိုက်သည်။

၎င်းတို့၏ ဟန်ပန်က ကြမ်းတန်းလှသည်။ ပါရာဂွေးလူမျိုး စာရေးကမူ သာဓွာ ပြောဆိုနေ၏။ ခေါင်းကဆက်ဆက် ညိတ်နေတုန်း လေသံက နှန်ယင်လျက်ရှိသည်။ လူရွယ်ကမူ သတင်းစာကိုသာ မဲကြည့်နေပြီး ကိုယ်ကို ညွတ်၍ နားစွင့်ထား၏။

လူမိုက်နှစ်ဦးမှာ ဟာကွန်စပါကို ရှာနေကြခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်း၏ ရုပ်ရည် အရပ်အမောင်း စသည်တို့ကို ပြောပြသည်။ ထိုပုံသဏ္ဍာန်နှင့် တူသူ ဤဟိုတယ်တွင် ရှိပါသလော။

“ မရှိပါဘူးဆီညော် ”

စာရေးက ခေါင်းယမ်းခါပြသည်။

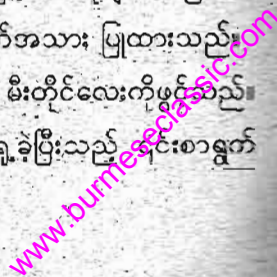
“ ဒီလိုပုံစံမျိုး တစ်ယောက်မှ ရှိမနေပါဘူး ”

လူမိုက်တစ်ယောက်က ဟိုတယ်ဧည့်ခန်း၏ မိုက်ယုယုမီးရောင်အောက်ဝယ် သတင်းစာဖတ်နေသည့် ဂျူးအဘိုးအိုဆီသို့ ကွက်ကနဲ လှမ်းကြည့်သည်။

၎င်းတို့ ပြောခဲ့သူနှင့်တူသူ ရောက်လာပါက အောက်ပါဖုန်းနံပါတ် အတိုင်း ချက်ချင်း အကြောင်းကြားရန် လူမိုက်တို့က မှာသည်။ ဖုန်းနံပါတ် နေပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ထွက်သွားတော့သည်။

လူရွယ်က အိပ်ရာမဝင်မီ အဝတ်အိတ်ကလေးတစ်လုံးကို ယူလိုက်သည့် အထဲတွင် မနီလာစာအိတ်ဖြင့် ထည့်ထားသော ပစ္စည်းကလေးများ ရှိသည်။ ၎င်းပစ္စည်းကလေးများမှာ စာရွက်စာတမ်းများနှင့် ဓါတ်ပုံများပင် ဖြစ်၏။

မင်ဖြင့် ဒေါက်တာဂရီဂိုရီဟု ရိုးရိုးလေးသာ အမှတ်အသား ပြုထားသည့် ခုတင်ပေါ်သို့ တက်လှလိုက်သည်။ ခေါင်းမှ မီးတိုင်လေးကိုဖွင့်သည်။ ထို့နောက် အကြိမ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ ဖတ်ရှုခဲ့ပြီးသည့် ၎င်းစာရွက်

စာတမ်းတို့ကို ဖတ်ကြည့်ပြန်သည်။

ဒေါက်တာ ဟဲမွတ်ဂရီဂေါ် ဂရီဂိုရီ

(၁၉၄၃ - ၁၉၄၅) ခုနှစ်အတွင်း ဩဇာဝစ်-ဘာကင်နော အကျဉ်းစခန်းများ၌ ဆရာဝန်ချုပ်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် အလွန်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော ရာဇဝတ်မှုများ ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်းအတွက် အနောက် ဂျာမဏီ အစိုးရမှ အလိုရှိနေသည်။

ဒေါက်တာ ဂရီဂေါ် ဂရီဂိုရီ

၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ မတ်လမှ ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွင်း ဩဇာဝစ်-ဘာကင်နော အကျဉ်းစခန်းများမှ အကျဉ်းသားများအား ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ ပြုမူကျင့်ကြံခဲ့သည့် ရာဇဝတ်မှုများအတွက် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အစိုးရမှ အလိုရှိနေသည်။

ဒေါက်တာ ဟဲမွတ်ဂရီဂိုရီ

လူသားတို့အပေါ် အလွန်စိုးရွားစွာဖြင့် နှိမ်ချစွာ ပြုမူကျင့်ကြံခဲ့ခြင်းအတွက် တရားဆိုင်ရန် ဆိုဗီယက်အစိုးရမှ အလိုရှိသည်။

နရင်ဘတ် စစ်ခုံရုံးတင်မည့် ကာလတွင် ရာဇဝတ်မှုအရ စွဲချက်တင် သော ကိစ္စအား ရှောင်လွှဲ၍ ထွက်ပြေးခြင်းကြောင့် အလိုရှိသည်။

ဒေါက်တာ ဂရီဂေါ် ဂရီဂိုရီ (ခေါ်) ကားလ်ရှုဆယ် (နိုင်ငံတကာ ရဲတပ်ဖွဲ့၏ ထိပ်တန်းတပ်လွန်ချက်အရ) ဂရီဂေါ်ရှုလက်စထရို(ခေါ်) ဖော်စထရင်ဒန် (ခေါ်) ဂျိမ်းအက်ဖ် ပီယာဇူ(ခေါ်) အက်စ်အယ်လ်ဗက်(ခေါ်) အက်ဒါ ဖရိုက်ဒရစ် ဗွန်ဘရစ်တန်ဘက်(ခေါ်) ဗီဇင်နီစလော့စရိုစကီ(ခေါ်) ဘုန်းတော်ကြီး ကာဝီဇီယပ်စ်(ခေါ်) ဒေါက်တာဂျိုးဖက်နိုင်ဒစ်

အထက်ပါမုဂ္ဂိုလ်သည် လက်ရှိကာလတွင် မည်သည့်အမည်ကို အသုံးပြု မြိတ်စာပေ

နေသည်ဖြစ်စေ၊ သက်သေခံ စာရွက်စာတမ်း မြောက်များစွာ တွေ့ရှိထားသူ ဖြစ်သည်။ သက်သေခံ စာရွက်စာတမ်းအတုများစွာ သုံး၍ တစ်နိုင်ငံမှ တစ်နိုင်ငံသို့ ကူးသန်းလျက်ရှိ၏။

ဗိုလ်မှူးကြီးအဆင့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည့် ဂျာမန် အက်စ်အက်စ် ဘတ်မှ ဖမ်းစီးမိသည့် မှတ်တမ်းများအရ ၎င်း၏ မှတ်တမ်းများအရ ၎င်း၏ ဝမ်းနည်းသဏ္ဍာန်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

အရပ် ၁၇၄ စင်တီမီတာ ၊ ၅ ပေ ၊ ၁၀ လက်မ ၊ ကိုယ် အလေးချိန် ၅၅ ကီလို၊ နဖူးပြောင်သည်။ အညှိရောင် မျက်လုံး၊ ဘယ်ဘက် အနည်းငယ် ဆွေး နှာခေါင်းချွန်၊ ပါးစပ် မကျဉ်းမကျယ်၊ မေးရိုးထင်ရှား၊ အလယ်အလတ် အရွက်ကွင် နားသီးကြီး။ ရှေ့သွားတွင် တြိဂံပုံကျလျက်ရှိ၏။ ခပ်သေးသေး နှုတ်ခမ်းမွှေးအား ဂရုတစိုက် သထားတတ်သည်။

ကျေးဇူးပြု၍ အထက်ပါသတင်းအား ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်အဖြစ်ထားရန် (နိုင်ငံတကာရဲအဖွဲ့ လျှို့ဝှက်ကြေးနန်းစာ၊ စာအုပ်မှ အဖွဲ့၏ ထိပ်တန်း အဆင့် ဆက်သွယ်ရေး)

လူရွယ်က နရင်ဘတ်ခုံရုံးတွင် ဘန်ဒက်ခရင်မနယ်လင်နှင့် အနောက် ဂျာမဏီအစိုးရတို့၏ စွဲချက်ပါ စာရွက်စာတမ်း တစ်ထပ်ကြီးကို ဆက်လက် ဆက်ခံပြန်သည်။

ဟဲမွတ်ဂရီဂေါ်ဂရီဂိုရီ ပီ-အိပ် ဒီဘွဲ့ (မြူးနစ်တက္ကသိုလ်) အမ်ဒီ (ဖရန် နှစ် တက္ကသိုလ်) ၊ ၁၉၁၁ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၆ ရက်နေ့တွင်၊ အနောက် ဂျာမဏီ ဆာဗေးရီးယားဒေသ၊ ဆွာဘီယာခရိုင်၊ ဂန်ဇ်ဘက်တွင် မွေးဖွား နေသည်။

မရိုင်ဘင်မြို့၊ ဆွန်ဟောလမ်း၊ အမှတ် ၈၇ တွင် နေထိုင်ခဲ့။ စက်မှုကုန်ထုတ် မြိတ်စာပေ

လုပ်ငန်းရှင် ကားလ် ဂရီဂိုရီနှင့် ဂေါ်ဘင်ယားတို့မှ မွေးဖွားခဲ့ပြီး ၎င်းအား လူသတ်မှုအတွက် သံသယရှိမှုအတွက် တော့လျှင် ချက်ချင်း ဖမ်းဆီး ရန် ၎င်းအပေါ် စွဲချက်တင်ထားရာများမျှ အဓိက ပြစ်မှုတို့မှာ ဘောက်ပါ အတိုင်း ဖြစ်သည်။

၁။ ဝီယင်နာမြို့၊ ဆီဗာရင်းလမ်းနေ၊ ဖရောဆပ်မင်း၏ မွေးကင်းစကလေး အား မိခင်ရှေ့မှောက်၌ပင် မီးဖိုထဲသို့ ပစ်သွင်းသတ်ဖြတ်မှု။

၂။ အသက် (၁၄)နှစ်အရွယ် မိန်းကလေးတစ်ဦး၏ ဦးခေါင်းအား သားခုတ် ဓါး သို့မဟုတ် လှံစွပ်ဖြင့် သတ်ဖြတ်မှု။

၃။ မြောက်မြားလှစွာသော ဂျစ်ပဆီ ၊ ဂျူး၊ ဆလစ်လူမျိုး အခြားပူးကလေး များအား လက်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အစားအသောက်ထဲတွင် အဆိပ်ခတ်၍ဖြစ်စေ သတ်ဖြတ်မှု။

၄။ သေဆုံးပြီးအလောင်းအား ရစ်ခွဲစစ်ဆေးသည့်အခါ မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပွား ပုံ ရှိကြောင်း၊ မျိုးပွားမှုဆေးပညာရပ်ကို လေ့လာနိုင်ရေးအတွက် ကလေး ထောင်ပေါင်းများစွာအား ဖိနှိပ်၊ အင်ဒိုင်း၊ ရေနံဆီများ နှလုံးအတွင်းသို့ ထိုက်ရိုက် ဆေးထိုးသွင်းကာ သတ်ခဲ့သည်။ အခြားများကို အထူးသဖြင့် စမ်းသည်။

၅။ မျက်လုံးအရောင် ပြောင်းလဲစေရန်အတွက် မွေးကင်းစ ကလေးများကို မျက်လုံးများထဲသို့ ဆေးရည်ထိုးသွင်းခြင်းကြောင့် ဝေဒနာ ခံစားစေ၍ ၎င်းလုပ်ရပ်ကြောင့် ကလေးမြောက်မြားစွာ သေကြေခြင်း။

၆။ အမျိုးသမီးပေါင်း မြောက်မြားစွာတို့၏ သားအိမ်အတွင်းသို့ ကော့စထာ ခါတ်ပြားဆေးများ ထိုးသွင်းခြင်းကြောင့် မြူစေမှု၊ အမျိုးသားများနှင့် လူငယ်များ၏ လိင်ကို အစိမ်းလိုက် ပြုပြင်ခွဲစိတ်စမ်းသပ်မှု။

၇။ စွဲဆိုချက်ပါ အခြားသော သိပ္ပံနည်းကျ စမ်းသပ်မှုများတွင် လူ့ဝမ်းဗိုက် သည် ရေများကို မည်မျှ လက်သင့်ခံနိုင်ကြောင်း သိရေးအတွက် ရေများ အဓမ္မ တိုက်ကျွေးမှု ပါဝင်သည်။

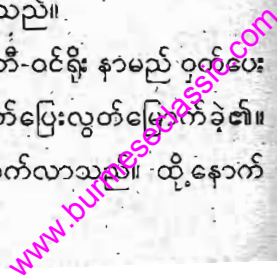
ရေခဲအုံ့ထားရာဝယ် အကျဉ်းသားများ ရေချိုးစေပြီး ရေနွေးထဲတွင် ရေချိုးစေကာ အပူချိန် မည်မျှပြောင်းလဲကြောင်း စမ်းသပ်သည်။ သက်ရှင် များ အပေါ်တွင် ဖော့စ်ပါရပ်ဗုံးက မည်သို့ ထိရောက်ကြောင်း စမ်းသပ်ခဲ့ သည်။ လူသားတစ်ယောက်သည် နာကျင်မှုဒဏ်ကို မည်မျှ ခံနိုင်ရည်ရှိ ကြောင်း သိရန် ထုံဆေး၊ မေဆေးမပါဘဲ အစိမ်းလိုက် ခွဲစိတ်ခဲ့သည်။

စွဲချက်တင်ထားရာ အမှုတို့မှာ စာမျက်နှာ ၇၀ မျှအထိ ရှိ၏။ အပြစ် တို့ကလည်း တစ်ခုထက်ပို၍ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လှ၏။

“ အထက်ဖော်ပြပါ ဒေါက်တာ ဂရီဂိုရီမှာ ဩဇာခံ-ဘာကင်နာမှ အက်စ် အက်စ် အကြီးအကဲနှင့် နယ်လှည့်ချေမှုန်းရေး အကြီးအကဲဖြစ်ပြီး ဩဇာခံ မှ သေမင်းတမန်ဆိုသူသာ ဖြစ်ကြောင်း။ ၎င်း၏ အဓိကလုပ်ငန်းတစ်ခုမှာ အကျဉ်းသားများအား ဓါတ်ငွေ့ခန်းနှင့် အလုပ်ဖက်စခန်းတစ်ခုသို့ “ရွေးချယ်” ပေးရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ၊ ၎င်းမှာ အပြစ်မဲ့၊ အကာအကွယ်မဲ့ ယေကျား၊ မိန်းကလေး စုစုပေါင်း တစ်သန်းမျှ သေဆုံးရမှုတွင် တာဝန်ရှိ ကြောင်း ”

လူရွယ်က စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိလိုက်သည်။ အစွဲရေးမော့ဆက် ထောက်လှမ်းရေးနှင့် အီတလီကွက်စ်တို့ငြင်းယား ထောက်လှမ်းရေး အစီရင်ခံစာများကို ဆက်လက် ဖတ်ရှုကြည့်ပြန်သည်။

“ ၎င်းအစီရင်ခံစာများအရ ဂရီဂိုရီသည် “ဘီ-ဘီ-ဝင်ရိုး နာမည် ဝတ်ပေး ထားရာ ဘရိမင်း-ဘာရီ လမ်းကြောင်းမှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ခဲ့၏။ အချိန်နာ တောင်ကြားကိုဖြတ်၍ ကိုင်ရီသို့ ရောက်လာသည်။ ထို့နောက်

လိုအပ်သော စာရွက်စာတမ်းများ ပြုလုပ်ပေးသည့် ဗာတီကန်ရှိရာ ရောမ မြို့သို့ သွားခဲ့၏။

ဗာတီကန်မှ ဒေါက်တာကားလ် ဂူဆယ်အမည်ဖြင့် ဘာစီလိုနာသို့ မြေထဲ ပင်လယ်လွန်းပျံ့က ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည်။ ထိုနေရာမှတစ်ဆင့် အစ်ကာရီယား ၏ အနောက်မြောက်ပိုင်း လာကိုရန်းနားသို့ ရောက်ခဲ့ပြီး နာဇီမြေအောက် ရထားလမ်း ဖန်တီးရာ ပင့်တူ အဖွဲ့ကြီး၏ အစီအစဉ်ဖြင့် အာဂျင်တီးနား သို့ မော်တော်စီးကာ ရောက်ခဲ့ရပါတော့သည်။

xxxxxx

ဘာစီလိုနာရှိ ဘွာဒီယားစီဗယ်၏ လျှို့ဝှက်အစီရင်ခံစာတစ်ခုကလည်း ဒေါက်တာ ဂရီဂိုရီသည် ဖြူနိုအေရိစ်သို့ ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် ရောက်ခဲ့ကြောင်း ကိုယ်ဝန်ဖျတ်ချပေးခဲ့သူအဖြစ် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုခဲ့ကြောင်း ထို့နောက် အစွဲရေးတို့က သူ၏မိတ်ဆွေဟောင်း အဒေါ်ဖ်အိုက်ခဲမန်းအား ဆွဲသွားသည့် နောက်ဝယ် ပါရာဂွေးနိုင်ငံသို့ ဝင်ရောက်သွားကြောင်း ဆိုထား၏။

ထောက်လှမ်းရေး အစီရင်ခံစာများမှ ခေါင်းမောလာချိန်ဝယ် သန်းခေါင် ယံပင် ကျော်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ လူရွယ်က စာရွက်စာတမ်းနှင့် ဓာတ်ပုံများအား မနီလာ အိတ်ကြီးထဲသို့ ပြန်စုစည်းသည်။ ထို့နောက် ပတ္တမြားအိတ်ထဲ ထည့် လိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစောတွင်မူ အဆန်စီယွန်သို့ တိုက်ရိုက် ခရီး ထွက်စရာ ရှိသည်။ ပါရာဂွေးသမ္မတနိုင်ငံ သမ္မတကြီး အယ်လ်ဖရက်ဒို စထရိုစနာနှင့် တွေ့ဆုံရေးပင် ဖြစ်သည်။

.....
မြတ်စာပေ

အခန်း (၆)

ဒေါက်တာဂရီဂိုရီအား စာရေးနေရာမှ ရုတ်ခြည်း ခေါင်းထောင်ကြည့် ထိုက်သည်။ သူ့တံရှေ့ရှိ မြက်ခင်းပြင်ပေါ်ဝယ် ပလက်စတစ် 'ခွဲရှည်တစ်လုံး' ပေါ်တွင် ဝမ်းလျားမှောက် စာရေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆေးပြယ်နေသည့် အပြာရောင်ဝတ်စုံရှည်နှင့် ညနေစောင်း ကာလပယ် ဝီဂိုရီမှာ အပေါစား ဟိုတယ်တစ်ခုတွင် ဘဝနေဝင်ချိန်ကို စောင့်နေသည့် အငြိမ်းစားဝန်ထမ်း တစ်ဦးနှင့်ပင် တူနေတော့၏။

စာရေးစက္ကူကို ဘေးဖယ်၍ လိမ္မော်ကို ယူစားသည်။ အစေ့ကိုချွေထုတ်လိုက်သည်။ ခြံစည်းရိုးတစ်လျှောက် ဒိုဘာမင် အမဲလိုက်ခွေးများနှင့် ကင်းလှည့်နေသည့် တိုင်းရင်းသား ဓားသမားအစောင့် များကို ငေးကြည့်နေမိပြန်သည်။

“ လူဒိုရေ . . . ဓာတ်စက်ဖွင့်လိုက်စမ်းပါ ”
ကော်ညတ်ဘရန်ဒီဖြင့် ဖိမ်ခံနေသည့် တပည့်ကျော်လူဒို လက်ရာ ကြောင့် ဒေါက်တာဂရီဂိုရီ အကြိုက် ရိန်းဇီတေးသွားက ထွက်ပေါ်လာသည်။ ဂရီဂိုရီက

မြတ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

စာရွက်ပေါ်သို့ အလင်းရောင် ထိုးစေတော့သည် အချိန်အထိ စာကို ဖတ်နေသည်။

သူ မောကြည်လိုက်ချိန်ဝယ် ပန်းခြံမှာ မှောင်ရီပျိုးနေပြီဖြစ်သည်။ မကြာမီပင် သူ့ပတ်လည်သို့ ပိုးစုန်းကြားများက အုပ်စုလိုက်ချီ၍ ရောက်လာကြသည်။

ဧရာမ အနီရောင်ဝိုင်းကြီးကဲ့သို့ ဝင်လုဆဲ နေလုံးကြီးမှာ ဒေါက်တာ၏ ဘယ်ဘက် ပန်းစွန်းရှိ သစ်တော့အုပ်ဝယ် တွဲလဲခိုမှူးလျက်ရှိ၏။ မြစ်ရှိရာသို့ ငေးကြည့်နေမိပြန်သည်။ ကော်ဖီရောင်မြစ်ရေပြင်မှ သွေးရောင်သို့ ပြောင်းလဲနေပုံကို သတိပြုမိ၏။

မိုးရွာပြီးပြီဆိုလျှင် ရေစီးကြောင်းက ကမ်းပါးများကို တိုက်စားသွားသည့် မြေနီတို့က မြစ်ကြမ်းပြင်ဆီသို့ ပျော်၍ စီးဝင်သွားသည်။ ထိုအခါတွင် နေဝင်ချိန်၌ ပါရာနာဖြစ်မှာ သွေးမြစ်ကြီးတစ်ခုကဲ့သို့ သူ့အိမ်ရှေ့မှ ဖြတ်ကျော်သွားပုံကို သူ တွေ့ရတတ်သည်။

မြောက်မြားလှစွာသော ခေါင်းပြတ်များ မျက်နှာမရှိတော့သည့် အရာများ ခေါင်းမဲ့ခန္ဓာကိုယ်တို့က ရေစီးတွင် မျောပါနေပုံကိုလည်း သူ မကြာခဏ လာတွေ့ရ၏။ ၎င်းအရာတို့မှာ ဘာတွေလဲဟု သူတွေးမိသည်။ သို့သော် အဖြေကိုတော့ သူမရလို။

ဝန်ပိတ် ၅၄၀ တွင် နေခဲ့သည့်မှာ သုံးနှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။ ထိုကိစ္စများကိုလည်း တွေ့ဆုံမြင်တွေ့နေကျ ဖြစ်သည်။

လူဒို ပြန်ရောက်လာသည်။ မှောင်ရီသမ်းပြီမို့ သူ့ခါးတွင် ပစ္စတိုတစ်လက်ကို ချိတ်ဆွဲထားသည်။ လက်ထဲတွင်တော့ ကလေးတစ်ယောက် ပွေ့ချီသလို ဒေါက်တာ၏ တယောအိတ်ကလေး ပါလာသည်။

မြိတ်စာပေ

တယောအိတ်ကို ဒေါက်တာရှေ့၍ စားပွဲပေါ်တွင် အသာအယာချသည်။ ခုတ်တစ်ဆိတ်ပင် လှည့်၍ ပြန်သွားသည်။ အကြာမီပင် မီးရောင်လင်းနေသည့် အိမ်ကြီးထဲသို့ ဝင်ရောက်ကွယ်ပျောက်သွားသည်။

အထီးကျန်နေခဲ့သူ ဒေါက်တာက ထရပ်လိုက်သည်။ အိတ်ထဲမှ သော့ကိုထုတ်၍ ကြိုးများကို ခပ်ကြာကြာလေး တီးခတ်ကြည့်သည်။ သော့လေး ပုခုံးနှင့် ပါးပြင်ကြားဝယ် ညှပ်ထားလိုက်ပြီး သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

သူက မြစ်ပြင်ရှိရာသို့ မျက်နှာမူပြန်သည်။ ကျယ်ပြန့်သော ပါရာနာမြစ်ပြင်က ပါရာဂွေးနှင့် ဘရာဇီးနယ်ခြားရှိ အနီရောင် ဖဲပြားတစ်စနယ်၊ တောအုပ်ထဲတွင်မူ သမင်တို့ ရေသောက်ဆင်ရာသို့ ကျားသစ်နက် တစ်ကောင် သွားနေသည်ဟု စိတ်မှမှန်းဆသည်။

ကျားသစ်၏ ဟိန်းဟောက်သံကိုပင် ကြားလေရောသလားဟု ထင်မိသည်။ ၎င်းအရပ်ဘက်မှပင်လျှင် သူ၏သေမင်း ရောက်လာမည်ကို သူ ထင်လည်နေမိ၏။

ယခုတော့ ပုခုံးနှင့်ပါးပြင်ကြားဝယ် တယောကို မြဲမြံစွာညှပ်၍ မှိုင်းရော်ရော် အရိပ်တို့ စိုးမိုးရာ တောအုပ်နက်နက်နှင့် စီးဆင်းလာနေသည့် ရွှံ့ရေပြင်အား မျက်နှာပြင်အား မျက်နှာမူကာ ဒေါက်တာဂရီဂိုရီတစ်ယောက် တယောကို စတင်ထိုးလေပြီ။

မြိတ်စာပေ

အခန်း (၇)

ပါရာဂွေးနိုင်ငံတော် အကြီးအကဲ သမ္မတကြီး အယ်လ်ဖရက်ဒ် စတီဗင်ဆန်တော်ရိတ်သို့ သူ့ကားရောက်ပြီဆိုသည်နှင့် အစောင့်များက ခြေစုံရပ် ရင်ကိုကော့၍ ရုရှားလုပ် အေ-ကေ ၄၇ သေနတ်များကို ရှေ့ဆန့်ကာ အလေးပြုလိုက်ကြသည်။

ထိုနေရာရှိ လမ်းသွားလမ်းလာများကို ချက်ချင်း ရှင်းပြီးသည်နှင့် ဂိတ်တံခါးများ ပွင့်သွားသည်။ ကားကြီးက အိမ်ဖြူတော်ရှိရာသို့ ဆက်လက် ဝင်ရောက်သွားသည်။

မကြာမီပင် ဝန်ကြီးများကလည်း ချက်ပလက်အင်ပါလာကား ကိုယ်တိုင် မြတ်စာပေ

ရောက်လာကြသည်။ ကားတစ်စီး ရောက်လာတိုင်း လမ်းသွားလမ်းလာများကို ရှင်းပစ်သည်။

သမ္မတကြီးက တစ်ဦးတစ်ယောက်အား လက်ခံတွေ့ဆုံမည်ဆိုလျှင် နံနက် ၈ : ၀၀ နာရီ ဝန်းကျင် အချိန်ထိသာဖြစ်သည်။ သူက ရုံးခန်းထဲရှိ မဟာသုရဲကောင်းနှင့် စစ်သည်တော် ဖရန်စစ္စကို ဓာတ်ပုံကြီးက ချိတ်ဆွဲထားလျက်ရှိ၏။

သမ္မတ စထရိုစနာမှာ လူထွားကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ၁. ၈၀ မီတာ အရှည်သည် အသက်အရွယ်က ၆၀ ကျော် ၇၀ အတွင်း ချဉ်းနင်းဝင် ချဉ်းနင်းပြီ ဖြစ်သည်။

အိန္ဒိယရောင်မှက်လုံးနှင့် နီညိုရောင်ဆံပင် ရှိသည်။ လှုပ်ရှားမှု မကြာခဏ ဝတ်ဆင်တတ်လေ့ရှိသည်။ “ မာရင်ဂိုအားရင် ” ကဲ့သို့ တုတ်လေးတစ်ချောင်း ကိုင်တတ်ပြန်သည်။

သူ၏ကိုယ်ရံတော်တို့မှာ သူ့ကဲ့သို့ ထွားကျိုင်းပြီး ၁. ၈၀ မီတာအရှည်တူ ဖြစ်၏။ ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့မှ ဝိဇ္ဇာအဆင့်ရှိသူ အောက်တိုအိပ်ချ် ဘူချနာ ဖြစ်သည်။

ယနေ့ မနက်ပိုင်းတွင်တော့ စထရိုစနာမှာ အင်္ဂလန်လုပ် အကောင်းစား ချဉ်းရောင်ပိုးသားဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထား၏။ လူရွယ်အား ရုံးခန်းထဲသို့ သွင်းလာစဉ် သမ္မတကြီးမှာ ဖုန်းတစ်ခွက်ကြားဝယ် လက်မှတ်များကို သွတ်သွက် ရေးထိုးလျက်ရှိ၏။

စထရိုစနာမှာ လန်းဆန်းလွယ်သူ အသင့်အနေအထားရှိတတ်သူ ဖြစ်၏။ ဝက် ၆၉ ဝီစကီအား ၆ ခွက်အပြည့်နှင့် သူ့အကြိုက်နှစ်သက်ဆုံး

ကုလက်ဘယ်ညာမန်ချောဖ် ဘီယာမြောက်မြားစွာ သောက်ခဲ့သော်လည်း လန်းဆန်းနေဆဲဖြစ်၏။

၎င်းမှာ တစ်ညလျှင် သုံးနာရီထက် ပိုအိပ်သူမဟုတ်။ ဧည့်သည်နှစ်ဦး တွေ ဆုံချိန်ဝယ် စာဖိုမျှားက ခွက်ကလေးများဖြင့် ကော်ဖီကို အဆက်မပြတ် ပို့ပေးနေရတတ်၏။

လူရွယ်က သူ့ကိုယ်သူ ဂျေရုဆလမ်မြို့ ဟီဘူရှူးတက္ကသိုလ်မှ သမိုင်း ပညာရှင် ဒေးဗစ်ဘား လီဗင်ဟု မိတ်ဆက်လိုက်၏။ အလုပ်အကိုင်နှင့် လိုက်လျောညီထွေသည့် ဝတ်စုံကို သေသပ်စွာ ဝတ်ဆင်ထားသည်။

သူ၏ သက်သေခံ စာရွက်စာတမ်းများ အပါအဝင် အဆန်စီယွန်မြို့ အစွဲရေးသံရုံးမှ သမ္မတကြီး၏ ပထမအတွင်းရေးမှူးထံသို့ ရေးပေးလိုက် သည့် စာလည်း ပါလာခဲ့၏။

လူရွယ်က သူသည် နာဇီခေတ်ကို လေ့လာနေကြောင်း၊ ပါရာဂွေးသို့ လာရခြင်းမှာ စစ်ကြီးအပြီး လက်တင်အမေရိကသို့ နာဇီများ ဝင်ရောက်ခဲ့ ခြင်းကို လေ့လာရန်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြ၏။

သမ္မတကြီးမှာ ထူးချွန်သည့် ပညာရှင်တစ်ဦး လာရောက်တွေ့ဆုံ မေးမြန်းခြင်းအတွက် ဘဝင်ခိုက်သွားသော်လည်း စူးစမ်းသည့် အကြောင်း အရာကြောင့် အတော်ပင် မသိမသာ ဖြစ်သွားရ၏။

ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင် နေသူများအကြောင်း စတင်လိုက်ချိန်ဝယ် သမ္မတကြီးတစ်ဦးက စပိန်ဘာသာဖြင့် ပြောရာမှ ဂျာမန်ဘာသာသို့ ပြောင်းလိုက် သည်။ အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် လုပ်နေသူ စာရေးများ၊ အတွင်း ရေးမှူးများ နားမလည်စေရန် ဖြစ်သည်။

“ ကျွန်တော်တို့ အစိုးရက နာဇီတွေကို အကာအကွယ်ပေးနေတယ်။ မြတ်စာပေ

ဆိုတာ လိမ်ညာပြောတာပျ၊ ဒါကိုယုံရင် လာစမ်းကြပါလား ”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ဆက်၍ ပါရာဂွေးသို့ လာရောက်ခဲ့လို့သည့် ရာဇဝတ် တောင်များအား တရားရေး ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်စေရန် ဘွန်းအစိုးရ တူလသမ္မတ၊ ကမ္ဘာ့ရာဇဝတ်မှ ကော်မရှင်တို့နှင့် မည်သို့ ပူးတွဲ လုပ်ဆောင် ခဲ့ကြောင်းကို လူရွယ်အား ပြောပြနေပြန်သည်။

စထရိုစနာမှာ ဤကိစ္စအား အားတတ်သရော ရှိုးသားစွာရုပ်နှင့် ပြောပြ နေခြင်း ဖြစ်၏။ လူရွယ်က မေးလာပြန်သည်။ ပါရာဂွေးမှနာဇီများကို ရှာဖွေ ရေး အတွက် အနောက်ဂျာမနီ၊ အစွဲရေး၊ ရုရှား၊ အမေရိကန်များနှင့် ပူးတွဲကူညီ လုပ်ဆောင်နိုင်မည်လော။

ပါရာဂွေးတွင် အချေချနေကြသော ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး သြဇာဇာဏာ နှိုသည့် ဂျာမန်များထံမှ စိတ်ဓာတ်ကော ငွေကြေးပါ ကျယ်ပြန့်စွာ ထောက်ပံ့ နေမှုက မည်သို့ဖြစ်လာနိုင်ပါမည်နည်း။

“ ဘာဆိုဘာမှ ဖြစ်မလာပါဘူး ”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက လက်ယမ်းပြကာ ဖြေလေသည်။

ထို့နောက် ပါရာဂွေးသာမက လက်တင်အမေရိကနိုင်ငံတိုင်း၏ ဧည့်ဝတ် ဆော့ လက်ခံမှု ထုံးစံကို ရှည်လျားစွာ ရှင်းပြနေပြန်သည်။

“ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံမှာ လူတစ်ယောက်ဟာ ခင်ဗျားရဲ့ ဧည့်သည် ခြစ်ပြီး သူက မတော်မတရားလုပ်လာတာသိဦး၊ သူ့ကို ခင်ဗျားက သိက္ခာ နှိနှို ကာကွယ်ပေးရပါတယ်၊ အဲ . . . ခင်ဗျားအိမ်ကနေ သူ ထွက်သွားပြီး တဲ့ နောက်တော့ နောက်တစ်မျိုးပေါ့လေ ”

“ ကဲ . . . ဒါဆိုရင် ဒေါက်တာ ဂရိဂိုရီ ခု ဘယ်မှာလဲ ”

လူရွယ်က တဲ့တိုးပင် မေးလိုက်၏။

မြတ်စာပေ

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက သမိုင်းပညာရှင်လေးအား အတန်ကြာ စိုက်ကြည့်နေသည်။ နံရံတစ်ခုအား ကြည့်နေသလားပင်။ နောက်ဆုံးတော့ ချောင်းတစ်ချက် ဟန်ကာ ပြောလာပါသည်။

“ ဒေါက်တာ ဂရိဂိုရီ ဟုတ်လား၊ ဘယ် ဒေါက်တာ ဂရိဂိုရီကိုမှ ကျွန်တော် မသိပါလား ”

“ ဒီလိုဆိုရင် ဒေါက်တာ ဂရိဂိုရီနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပါရာဂွေးရဲ့ ဌာနချုပ်က ဖိုင်တွေကို ကျွန်တော် စစ်ဆေးကြည့်လို့ရမလား ”

“ မရဘူး၊ ရဲတပ်ဖွဲ့ လျှို့ဝှက်ဖိုင်တွေကို ထိပ်တန်းအဆင့်အရ တားမြစ်ထားတယ် ”

စတီဗင်က ထိုင်ရာမှထ၍ လက်ကမ်းပေးလိုက်သည်။ လူရွယ်အဖို့ တွေ့ဆုံခန်းမှာ ပြီးဆုံးသွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း နားလည်ရပြီး ဖြစ်သည်။

.....

အခန်း (၈)

“ ကျောနီဝါကား ငါး ”

“ ကျောနီဝါကား ငါးသေတ္တာ ”

“ ရှိဒါရာ ငါးသေတ္တာ ”

“ ရှိဒါရာ ငါး ”

“ အင်နက်ဆီကြယ် သေတ္တာသုံးလုံး ”

“ အင်နက်ဆီကြယ် သုံးလုံး ”

“ မာလ်ဘိုရီ ဆယ်ကာတွန်း၊ ရမ်မက်ဆက် အပြင်း ရှစ်သေတ္တာ ”

တော့အုပ်၏ အရိပ်ထဲဝယ် လူနှစ်ဦးက ပစ္စည်းအရေအတွက်များကို အော်ဟစ် ပြောနေကြ၏။ တစ်ယောက်က လိုက်မှတ်သည်။ တစ်ယောက်က တုန်စာရင်း စာရွက်အား လက်နှိပ်ဓာတ်မီး အသေးစားလေးဖြင့် ထိုးကြည့်

www.burmeseclassic.com

ကာ အော်ပြောသည်။

၎င်းတို့က လေယာဉ်ပြေးလမ်းတစ်ခုထိပ်တွင် ရှိနေကြ၏။ ဘိချံခရပ်စ် လေယာဉ်အသေးစားလေးကမူ ပန်ကာလည်ရင်း ပြေးလမ်းတစ်ဖက်ထိပ်၌ နံ့ကောင်ကြီးတစ်ကောင်အလား ရှိနေသည်။

လေယာဉ်၏ ကုန်ပေါက်က ပွင့်နေသည်။ ဒေသခံ တိုင်းရင်းသား သုံးဦး တစ်လေယာဉ်မှ ကုန်ပစ္စည်းများကို လေယာဉ်တောင်ပံအောက်ရှိ အမေရိကန် ကြည်းတပ် အပိုပစ္စည်းဖြစ်သော ကုန်တင်ကားပေါ်သို့ တင်ကြသည်။ လေယာဉ်၏ ဦးခန်းဝယ် လူမည်းလူထွားကြီး တစ်ဦး၏ခေါင်းကို မြင်တွေ့နိုင်၏။

ရဲတပ်ဖွဲ့၏ အနီရောင် အဆောင်အယောင် ပုခုံးဒေါက်ကိုတို့ကိုလည်း တွေ့ရ၏။ နားတွင် ဧရာမ နားကြပ်ကြီးတစ်ခုကို တပ်ထားသည်။ သူ့မျက်နှာပေါ်ဝယ် တေးဂီတကို နားဆင်နေရသည့်အလား ပီတိဖြစ်နေပုံက ပေါ်နေ၏။ လေယာဉ်မှန်နှင့် မျက်နှာကပ်ကာ အောက်ရှိ လူများကိုလည်း မကြာခဏ လှမ်းကြည့်တတ်သေး၏။

လေယာဉ်ပြေးလမ်း၏ မြောက်ဘက်စွန်းကွက်လပ်တွင်မူ တိုင်းရင်းသား သက်တော်စောင့် ခြောက်ဦးလောက်က စီးကရက်သောက်ရင်း စကားပြောနေကြသည်။ လရောင်အောက်ဝယ် သူတို့၏သေနတ်ပြောင်းတို့က တလက်လက်ဖြစ်နေသည်။

လူနစ်ဦးကလည်း လေယာဉ်စက်သံကျော်၍ ကုန်ပစ္စည်းစာရင်းများကို အော်ဟစ်ရေးမှတ်လျက်ရှိ၏။ ကုန်ပစ္စည်းစာရင်းကို အော်ပြောနေသူမှာ ပါရာဂွေးရဲတပ်ဖွဲ့မှ ဗိုလ်မှူးကြီး ဖီးလစ်အာဂါဖြစ်သည်။ ရေးမှတ်နေသူကမူ ဝရီဂိုရီ၏ အဖော်ဖြစ်သူ ဟော့စ်မက်စ်ချက်ပင်။

အာဂါမှာ မြင်းစီးဘွတ်ဖိနပ်ရှည်နှင့် တပ်မတော် ဗိုလ်မှူးဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ရာသီဥတုက အိုက်စပ်စပ်နိုင်သော်လည်း ကျူးနစ်အင်္ကျီအား လည်ပင်းကြယ်သီးပင် တပ်ထား၏။ သူက လူကောင်သေးပြီး အေးစက်စက်အပြုံးပိုင်ရှင် ဖြစ်သည်။

မည်သည့်အခါမှ မြင်းစီးခြင်းမရှိသော်လည်း မြင်းရိုက်ကျာပွတ်ကလေးကို တိုင်ထားသည်။ ရဲရင့်ခြင်းအတွက် ဆုတံဆိပ် အဆောင်အယောင်များ သွားသော်လည်း တပ်ဆင်လေ့မရှိ။ အသက် (၄၀) အရွယ် လူပျိုကြီးဖြစ်သည်။

မက်စ်ချက်၏ နောက်ဘက် အရိပ်ထဲတွင် ရပ်နေသူမှာ ဒေါက်တာ ချီရိုကိုယ်တိုင်ပင် ဖြစ်သည်။ မည်းမှောင်နေသည့် အရိပ်ထဲဝယ် သူ၏ ဆာရက်မီးရောင်က တောက်ပလျက် ရှိ၏။

'ကွီနိုင်း ခတ်ထားတဲ့ ရေပုလင်း ဆယ်သေတ္တာ၊ ကိုကာကိုလာ သယ်သေတ္တာ သဘာဝစမ်းရေဆယ်သေတ္တာ'

'ခု ပါလာတာ ဒါပဲလား ဗိုလ်မှူးကြီး'

'ဒါပဲ'

'တခြား မုန်တွေကော'

'ခု တစ်ခေါက်တော့ ပါမလာဘူး၊ ကျွန်တော်နဲ့ ဆက်သွယ်နေတဲ့ မုန့်ဖုတ်အားတွေက ပြီးခဲ့တဲ့အပတ်က အဖမ်းခံရလို့ပဲ'

မကြာမီပင် ဗိုလ်မှူးကြီးက ကိစ္စအဆုံးသတ်သကဲ့သို့ စာရေးသည့်အခါ နေသည် အပြားလေးကို ပေါင်နှင့် ဖြတ်ခနဲရိုက်လိုက်သည်။ သွယ်လျှင်သာ နတ်ကလေးကို ဝရီဂိုရီထံသို့ ကမ်းသည်။

'ကဲ . . . ကျွန်တော်တို့ သွားကြရင် ကောင်းမယ်၊ ခုည အဆန်ဆီယွန်

မြို့ကို အဆင်းမှာ လျှပ်စစ်မုန်တိုင်းတွေ ရှိလိမ့်မယ်လို့ မိုးလေဝသပုဂ္ဂိုလ် တွေက ကြံပြောထားတယ် "

ဗိုလ်မှူးကြီး အာဂါက ချာကနဲလှည့်၍ လေယာဉ်ဆီသို့ ဦးတည်လိုက် သည်။

" ဗိုလ်မှူးကြီး "

ဂရိဂိုရီက နောက်မှ လှမ်းခေါ်သည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးက လှည့်၍ကြည့်သည်။ ဂရိဂိုရီမှာ အပေါ်အကျီအတွင်း အိတ်ထဲမှ အဖြူရောင် စာအိတ်ထူထူ တစ်အိတ်ကို ထုတ်ယူနေသည်။

" ခင်ဗျား တစ်ခုခုများ မေ့မသွားဘူးလား "

ဗိုလ်မှူးကြီးက ပြုံး၍ လစဉ်ထောက်ပံ့ငွေကို လှမ်းယူလိုက်သည်။ လက်ဖဝါးထဲဝယ် စာအိတ်အလေးချိန်ကို ဆကြည့်သည်။ ထို့နောက် တောင်းပန်ဟန် ပြုံးပြသည်။

" ခင်ဗျား ကတိပေးထားခဲ့တဲ့အတိုင်း ကျုပ်ကိစ္စကို သမ္မတကြီးနဲ့ ဆွေး နွေးပြီးပြီလား ဗိုလ်မှူးကြီး "

အာဂါ၏ နှုတ်ခမ်းအစုံဝယ် စိတ်မရှည်ဟန်က အနည်းငယ် ပေါ်လာ သည်။ စိတ်ပျက်စွာ သက်ပြင်းတစ်ချက်ကိုချသည်။

" ခင်ဗျားသား ဒီကို အလည်လာဖို့ကိစ္စအတွက် သမ္မတကြီးက ပုဂ္ဂိုလ် ရေးအရ ဝမ်းသာကြောင်း ခင်ဗျားသိစေချင်တဲ့ဆန္ဒ ရှိပါတယ်။ သူ့မှာ သားတွေရှိတာမို့ ခင်ဗျားရဲ့ မေတ္တာရပ်ခံချက်အပေါ် စာနာပါတယ်တဲ့ ဒါပေမယ့် သမ္မတကြီးအနေနဲ့ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ရ . . . "

ဂရိဂိုရီမှာ ဆင့်ငွေရန်ရှောင် ပြောနေမှုကို စိတ်မရှည်ချင်တော့။

" ဒါဆိုရင် ကျုပ်မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို သူငြင်းလိုက်တယ်ပေါ့ "

" ကျွန်တော် ဒီလိုမပြောခဲ့ပါဘူး ဒေါက်တာ၊ သမ္မတကြီးဟာ အလွန် စာနာရှိတဲ့သူဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်မပြောခင် ခင်ဗျားက စကားဖြတ် ပြောခဲ့တယ်။ ဒီလကုန်ပိုင်းမှာ ခင်ဗျားအနေနဲ့ အဆန်စီယွန်မှာ နှစ်ရက်၊ ခင်ကာနာစီယွန်မှာ နှစ်ရက်နေခွင့် သမ္မတကြီးက ပေးလိုက်ပါတယ် "

" သူ့အနေနဲ့က သံတမန်တွေ သွားလာတတ်တဲ့ နေရာမျိုး၊ လူသူထူထပ် နေရာမျိုးကို ရှောင်စေချင်တယ်။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အစင်ပြေအောင် ကြည့်လုပ်ပါတဲ့ "

ဂရိဂိုရီမှာ ထခုန်လှမတက် ဝမ်းသာသွား၏။

" လုပ်ပါမယ်ဗျာ ၊ လုပ်ပါမယ် "

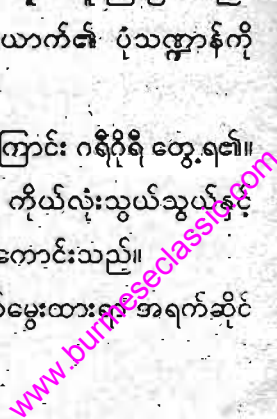
ဂရိဂိုရီက အာဂါ၏လက်အား ကျေးဇူးတင်စွာ ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် လေယာဉ်ဦးခန်းမှ လူမည်းကြီးကို သူတို့ လှမ်းတွေ့လိုက် သည်။ သူက ဒေါက်တာအား လက်ညှိုးထိုးပြပြီး ရယ်နေပုံရသည်။ မှန် လှည့်ကာထား၍ သူ၏ပြောဆိုသံက ငလုံးငလုံးထွေး ဖြစ်နေ၏။

" သူက ဘာတဲ့လဲဗျ "

ဂရိဂိုရီ၏ အမေးဆုံးသွားချိန်မှာ လေယာဉ်ဘေးတံခါးပွင့်ကာ လူမည်း ကို ရပ်လျက်သား တွေ့ကြရသည်။ ဧရာမ လူဘီလူးကြီးဖြစ်သည်။ ရပ်က ၇ ပေမျှ ရှိ၏။ သူ့ရှေ့ဝယ် လူတစ်ယောက်၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို တွေ့ရ၏။

သေချာစွာ ကြည့်ပါမှ မိန်းကလေးတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ဂရိဂိုရီ တွေ့ရ၏။ သိဒ္ဓယ်သည့် အသက် (၂၀)မျှသာရှိသည်။ ကိုယ်လုံးသွယ်သွယ်နှင့် မှောင်သော အသားအရည်ရှိသည်။ ချစ်စဖွယ်ကောင်းသည်။

သူကလေးမှာ အဆန်စီယွန်ရှိ အာဂါလက်သပ်မွှေးထားရာ အရက်ဆိုင်

များ၊ ဇိမ်နန်းများမှ တစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အဝတ်အစား ပါးပါး တစ်ထည်သာ ဝတ်ထား၍ အေးနေပုံ၊ ဂုန်လှုပ်နေပုံရ၏။

“လူမည်းကြီးက ခင်ဗျားရဲ့ ပေးကမ်းမှုနဲ့ ရှန်ပိန်အရက်တွေကြောင့် ခင်ဗျားအတွက် ခေါ်လာခဲ့တာပဲ ဖြစ်မယ် ဒေါက်တာ”

‘ဆီညော်ရိတာ အစ်ကိုကို ဂုဏ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ ကျွန်တော် လက်ဆောင် ပေးလိုက်ရမလား ဒေါက်တာ’

လူမည်းကြီးက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ဝရီဂိုရီထံသို့ မိန်းကလေးအား တွန်း လွှတ်လိုက်သည်။

‘သူကလေးက ဒေါက်တာကို စိတ်ချမ်းမြေ့စရာတွေ အများကြီး ပေးပဲ လိမ့်မယ်’

လူမည်းကြီးက ရယ်မောရင်း ဒေါက်တာ လက်ထဲမှ စာအိတ်ဖြူဖြူကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး ခါးကိုင်းညွတ်၊ ဦးထုပ်အဖျားကို လက်ဖြင့်ထိကာ အရိုအသေ ပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် လေယာဉ်ရှိရာသို့ လှည့်ထွက်သွားပြီး တံခါးကို ဆွဲပိတ်လိုက်တော့သည်။

xxxxxx

မကြာမီပင် စက်နှစ်လုံးတပ် ဘီချီ ခရပ်လေယာဉ်က ဖုန်ထူသော ပြေးလမ်းဝယ် စတင်ပြေးလွှားလျက် ရှိ၏။ ဘဲငန်းဝဝကြီး တစ်ကောင် မထဲ နိုင်သေးဘဲ ပြေးနေသည်နှင့် တူလှ၏။ လေယာဉ်၏ ဘီးများက မြေပြင်နှင့် လွန်သွားသည်။ မည်းမှောင်နေသည့် မြေပြင်နှင့် ပိုင်းခြားထားရာ သစ်ပင် များ အထက် လွတ်ရုံမျှ ပျံတက်သွားပြီး ဖြစ်သည်။

တောအုပ်အထက်သို့ ရောက်သည့်အခါ လေယာဉ်က ပြေးလမ်းအပေါ် တစ်ချက်ပဲ ကြည့်လိုက်သည်။ လေယာဉ်ဆင်းရန် အချက်ပြထားသည့် ကြွေ

မြိတ်စာပေ

ခွဲခတ်ပုံရေနံဆီမီးအိမ်များက ထွန်းလင်းနေဆဲ။

ပြေးလမ်းမှ စတင်ထွက်သွားနေသည့် ဂျစ်ကား၏ အဝါရောင် မီးလုံး နှစ်လုံးကို အာဂါတွေ့ရသည်။ သူက လေယာဉ်ကို ညာဘက်သို့ ခပ်တန်းတန်း ကွေ့ချလိုက်သည်။ မြစ်ပေါ်သို့ရောက်သည့်အခါဝယ် လေယာဉ်နှုတ်သီးပိုင်း မှ တောင်ဘက်ပိုင်းသို့ ဦးတည်လိုက်တော့သည်။

.....

မြိတ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၉)

အိပ်မက်မက်နေရာမှ ဒေါက်တာ ဂရီဂိုရီတစ်ယောက် ရုတ်တရက် နိုးလာသည်။ အိပ်မက်အဟောင်းကို မမှတ်မိတော့သော်လည်း တစ်ခုခုကတော့ သူ့အား ဆတ်ခနဲ ထထိုင်စေသည်က အမှန်ပင်။ ချွေးသံရွှဲနှင့် အိပ်ရာပေါ်ထိုင်ရင်း အမဲလိုက်ခံရသည့် တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကဲ့သို့ အသက်ကို ပြင်းပြစွာ ရှုနေမိသည်။

အော်သံဟစ်သံ တစ်ခုခုကို ကြားလိုက်လေရောသလားဟု တွေးမိသည်။ ဟုတ်မဟုတ်တော့ မသေချာ။ အသံက တိုးသွားသည်။ အမှောင်ထုအတွင်းမှ ဖြစ်သည်။ တောအုပ် အစပ်မှ သို့မဟုတ် တောအုပ်ထဲမှ ဖြစ်မည်။ အော်သံ တစ်ခါတစ်လေ တစ်သံတည်း။ တစ်ခါတလေ စုပေါင်း အော်ဟစ်လိုက်သံမျိုး

မနက် ၂ နာရီ ထိုးခါနီးပြီ ဖြစ်သည်။ ဒေါက်တာ ဂရီဂိုရီမှာ အမှောင်ထဲတွင် မအိပ်တတ်သဖြင့် အိမ်ခန်းအတွင်းဘက်ရှိ မီးအားလုံးက လင်းလျက် ရှိသည်။ အိမ်ရှိ မီးအားလုံးကို မှောင်ရိပ်ချိန်မှ အရုတ်တက်ချိန်အထိ ဖွင့်ထားရန် သူက အမိန့်ထုတ်ထားပြီး ဖြစ်သည်။

ခဏအကြာဝယ် အခန်း အပြင်ဘက်မှ အသံတစ်သံကို ကြားလိုက်မိသည်။ လရောင်ဆန်းနေသည့် ဝရန်တာပေါ်တွင် လူတစ်ယောက်ရပ်၍ ပြတင်းပေါက်မှ တစ်ဆင့် သူ့အား အကဲခတ်နေသကဲ့သို့ အသက်ရှူသံ၊ လှုပ်ရှားသံ သူ့ကြားမိသည်။

ထို့နောက် အပြင်ဘက် မြက်ခင်းပြင်ပေါ်မှ အမှတ်မှားနိုင်စရာ မရှိ သော ခပ်ဖွဖွခြေသံများကို သူ့ကြားလိုက်ရသည်။

အပြင်ဘက်သို့ မလှုပ်မယှက် ငေးကြည့်နေမိသည်။ ပြတင်းပေါက် အောက်နားဆီမှ တစ်စုံတစ်ရာလှုပ်ရှားသံကို တစ်ဖန်ကျရင်း ရှိုက်နေသံမျိုး သွတ်လာပြီးနောက် အသံကုန်ဟစ်အော်လိုက်သည်။ လက်ကလည်း မမြင်ရသည့် ကျူးကျော်သူကို တိုက်ခိုက်နေသည့်အလား ခေါင်းပေါ်တွင် လက်ဆစ်ယမ်းယမ်း လှုပ်နေသည်။

ဘေးရှိမိန်းကလေးက ဆက်ကနဲ ထထိုင်သည်။ ကြောက်ရွံ့မှုကြောင့် မှတ်လုံးများက အပြူးသား၊ မကြာမီပင် လူဂါပစ္စတို ကိုယ်စီကိုင်ထားသည့် ဘာစနှင့် လူဒိုတို့ အပြေးရောက်လာသည်။

“ ဘာဖြစ်တာလဲ ”

သူတို့က အခန်းပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်ကြသည်။ ဝီရိတ်ခါးများကို ဖွင့်ကြည့်ကြသည်။ မကြာမီ မပေါ်ဝတ်ရုံကို ခါးကြိုးချည်ရင်း အကိတ်မာရယ်ဒါ ရောက်လာသည်။

“ အပြင်ဘက်မှာ ”

ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ လက်ညှိုးထိုးပြရင်း ဂရီဂိုရီက ပြောလိုက်သည်။ သူက အိပ်ရာပေါ်တွင် ခပ်မတ်မတ်ထိုင်ရင်း လက်များကို ဖွင့်ယမ်း

“ အပြင်ဘက်မှာ တစ်ယောက်ယောက်ပဲ သွားကြည့်ကြစမ်း”

သက်တော်စောင့်နှစ်ဦးက အိမ်ခန်းအတွင်းမှ လှစ်ခနဲ ထွက်သွားသည်။ အိမ်ရှေ့တံခါးမှနေ၍ အမှောင်ထုထဲသို့ ဝင်သွားကြသည်။

“ သတ်ပစ်လိုက်ဟေ့ ”

ဂရိဂိုရီက နောက်မှအော်ပြောသည်။

“ မိအောင်ဖမ်းပြီး သတ်ပစ်လိုက်၊ သူတို့ခေါင်းတွေကို ရိုက်ခွဲပစ်လိုက်စမ်း ”

အိပ်ရာပေါ်မှ မိန်းကလေးမှာ စောင်ကို ဆွဲထားရင်း ထိုင်နေ၏။ သူမ၏ မလုံမခြုံသော ကိုယ်ခန္ဓာကိုယ် ကွယ်လေသလား။ ကြောက်ရွံ့မှုကို ဖုံးကွယ်လေသလားတော့ မသိ။

အပြင်ဘက်မှ ခွေးဟောင်းသံများ၊ အိမ်ဘေး လူသွားလမ်းမှ တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင် အစောင့်များ၏ အော်ဟစ်သံများကို သူကြားရသည်။ မကြာမီ ပစ္စတိုသေနတ်တစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ထို့နောက် အပြုံးဝန်း ဝေဆာနေသော ဟော့စ်က အခန်းထဲသို့ ပြန်ရောက်လာသည်။ သူ့လက်ထဲမှ ညိုညစ်ညစ် အမွှေးဖွားဖွား သတ္တဝါတစ်ကောင် ပါလာသည်။ အမြီးမှ ဆွဲလာသည်။ သတ္တဝါမှာ ဧရာမကြွက်ကြီးတစ်ကောင်သာ ဖြစ်သည်။ ကြွက်ကြီးမှာ ကျော့ဘက်မှ အပစ်ခံရ၍ ကျော့နိုးတိုးသွားသော်လည်း အသက်မသေဘဲ ဝေဒနာကို ပြင်းပြစွာ ခံစားနေရသည်။

“ ခင်ဗျားရဲ့ ကျူးကျော်လာသူဟာ သူ့ပါပဲဒေါက်တာ ”

ဟော့စ်က အောင်မြင်မှုအပြုံးနှင့်ပြစ်၏။ သူ့နောက်ဝယ် ပြောင်းမှ မီးခိုးထွက်နေဆဲ လူဂါသေနတ်ကိုင်ထားသည့် လူခို

“ ဒီကောင်က အမှိုက်တွင်တွေ့ထဲ လျှောက်မွေနေတာပါ ”

အခန်းပြင်ဘက်မှ တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင် နှစ်ဦးမှာ သွားအဖြဲသား ဒေါက်တာဂရိဂိုရီနှင့် မိန်းကလေးဆီသို့ ကြည့်ရင်း တတွက်တွက် ပြောနေကြ၏။

ဂရိဂိုရီက မျက်နှာကို လက်ဝါးနှင့် အုပ်ထားလိုက်သည်။

“ ဒါကြီးကို ယူသွားစမ်း ၊ ယူသွားကြစမ်းပါကွာ ”

ကြွက်ကြီးအား သွားလွတ်ပစ်အပြီးဝယ် ဟော့စ်နှင့်လူခိုတို့က အခြေအနေ ပုံမှန်ဖြစ်မဖြစ် သေချာရန် အခန်းထဲသို့ ပြန်လာကြသည်။ ယခုအခါထင် ဂရိဂိုရီက အတန်ငယ် တည်ငြိမ်စပြုပြီးဖြစ်သည်။

“ ဘာမှ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျုပ် သိပါတယ် ”

သူက ရယ်လိုက်သည်။

“ တိရစ္ဆာန် တစ်ကောင်ကောင်ပဲဆိုတာ ကျုပ်သိပါတယ်လေ၊ ကျုပ် သိဘူးလို့ မင်းတို့ ထင်နေလို့လား။ မင်းတို့ ဘယ်လောက် နိုးနိုးကြားကြား နားထားဆိုတာ သိချင်လို့ လုပ်လိုက်တာပဲ၊ ကျုပ်ဆီကို မင်းတို့ ဘယ်လောက် ငြိမ်ငြိမ်ရောက်နိုင်သလဲဆိုတာ သိချင်လို့ ”

သက်တော်စောင့် နှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက် သဘောပေါက်စွာ ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ထိုအကြည့်ကို ဂရိဂိုရီ သေ့သွား၍ ခေါ်သ ဖြစ်စေတော့သည်။

“ မင်းတို့ သိပ်နေကြတယ်၊ တော်တော်ကို နှေးကြတယ်ကွာ ”

သက်တော်စောင့် နှစ်ဦးမှာ ခေါင်းငုံ့၍ ငြိမ်နေကြသည်။ ဂရိဂိုရီ၏ ခြစ်တင်ကြိမ်းမောင်းနေမှုအား နှုတ်ဆက်၍ နှစ်ဦးသား ထွက်သွားကြတော့သည်။

“တောက်... သောက်သုံးမကျအောင်ကို နောက်ကျလွန်းတယ်”
ဂရီဂိုရီက ကြိမ်းမောင်းပြီး ကော့ညတ်အရက်ကိုပါ တစ်ဆက်တည်း
အော်တောင်းလိုက်ပြန်သည်။

နာရီ အတော်ကြာပြီးသည့်နောက် အရုဏ်ဦးလေပြေလေးနှင့်အတူ
ဂရီဂိုရီ နီးလာသည်။ ညပိုင်းက ဖြစ်ပျက်သမျှကို မည်သို့မျှ သတိမရတော့။

ညပိုင်းမှ အဖြစ်အပျက်နှင့် တိုင်းရင်းသူ မိန်းကလေးအား ယခု ပြန်၍
သတိရသွားသည်။ အာဂါရဲ့ မိန်းမပျက်တစ်ယောက်ပဲဟု စဉ်းစားတွေးတော
မိသည်။ လက်ဝါးကပ်တိုင်အောက်မှ မိန်းကလေး၏ မြင်ကွင်းက သူ့အား
စိတ်မကြည်မသာ ဖြစ်သွားစေသည်။

သူကလေး၏ မျက်နှာမှာ ဆိုးဆိုးရွားရွား ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တို့ ရထား
၏။ မျက်လုံးမှာ ညိုမည်း၍ ပိတ်နေအောင် ယောင်ကိုင်းနေသည်။ အောက်
နှုတ်ခမ်းက အလယ်တွင် ကွဲလျက် ရှိသည်။ အိပ်မောကျနေသည့်တိုင်
သူကလေးမှာ တုန်လှုပ်ကြောက်ရွံ့နေဟန် ရှိသည်။

စိတ်မသက်သာစွာနှင့်ပင် သူ့လက်အား ငဲ့ကြည့်မိလိုက်သည်။ လက်ခုံက
စုတ်ပြတ်နေကာ ယောင်နေသည်။ မိန်းကလေးအား ညက သူ ရိုက်မိသည်။
မည်သည့်အတွက်ကြောင့်နှင့် မည်သို့ရိုက်မိမှန်း သူ အမှတ် မရတော့။

သူ အရက် အော်မှာပြီး အိမ်ဖော် အက်စ်မာရယ်ဒါက ပုလင်းတစ်လုံး
ယူလာပေးသည်ကို အမှတ်ရလာသည်။ အာလုံးကို အော်ဟစ်နှင့်ထုတ်ပြီး
မိန်းကလေးနှင့် သူတို့ သောက်ကြသည်။ ပုလင်း၏ သုံးပုံနှစ်ပုံ ကုန်သွား
သည်။ နောက်ဆုံးတော့ ပုလင်းနှင့် ဖန်ခွက်ကွဲသံများ မိန်းကလေး၏
အော်ဟစ်သံများ လက်ရှိအချိန်ဝယ် သူ့ဘေး၌ ထုနှက်ထားသည့် ခပ်ခွေ
ခွေ မိန်းကလေးသာ ရှိနေတော့သည်။

သူ ပျော်ရွှင်မှုအတွက် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အာဂါခေါ်လာတိုင်း
အဖြစ်မျိုးက ယခင်ကလည်း မကြာခဏ ကြုံရတတ်၏။ ညစာမစားမီ
မိန်းကလေးအား ရေချိုးခိုင်းပြီး အမွှေးနံ့သာများ လိမ်းကျစေခဲ့သည်။
အက်စ်မာရယ်ဒါကလည်း သတို့သမီးဝတ်စုံကဲ့သို့သော ဝတ်ရုံရှည်ကို
အက်ဆင်ပေးခဲ့သည်။

သူ့နောက် စာကြည့်ခန်းတွင် မိန်းကလေးအား ကော့တေးအရက်အစုံ
နီတိမည်။ ညစာကျွေးမည်။ ညစာ စားနေစဉ် ဓာတ်စက်မှ ဂီတသံက ငြိမ်
ညောင်းစွာ ဖွင့်ပေးထားမည်။

မိန်းကလေးများအပေါ်ဝယ် သူက တယုတယ ရှိတတ်သည်။ သို့သော်
သောက်သည့်အရက်က ပို၍ များလာလေလေ သူ့သဘောထားက ပြောင်းလဲ
သွားလေလေ ဖြစ်တော့သည်။

အိပ်မောကျနေသည့် အရိုက်အနှက်ခံ မိန်းကလေးအား ပြန်ကြည့်မိ
သည်။ သနားသည့် စိတ်အောက်ဝယ် ကြောက်ရွံ့သည့်စိတ်က ပါလာသည်။
မိန်းကလေးအား ချက်ချင်းနှိုး၍ မျက်စိကွယ်ရာသို့ ထွက်သွားစေချင်လှ
သည်။ နှိုးရန် လက်အလှမ်းဝယ် ယင်တစ်ကောင်က နားရွက်ပေါ်မှ လက်
ခေါ်သို့ ပြုတ်ကျလာသည်။

ဂရီဂိုရီက ယင်ကောင်အား ကမန်းကတန်း ပွတ်သပ်ဖမ်းယူကာ ခုတင်
ပေါ်မှ ရုတ်ခြည်း ဆင်းလိုက်သည်။ အဝတ်အစားကို အလျင်စလို ဝတ်တော့
သည်။

xxxxx

ဒေါက်တာ ဂရီဂိုရီ၏ တစ်နေ့တာလုပ်ငန်းက မကြာမီ စပြီးဖြစ်သည်။
နောက် ၆ နာရီခွဲအချိန်ဝယ် ရေကျူးဘောင်းဘီတိုကို ဝတ်သည်။ ဝတ်ရုံရှည်ကို

ဝတ်သည်။

နံနက်ခင်း၏ နေရောင်ခြည်အောက်သို့ ဝင်လိုက်ပြီဆိုလျှင် ဟော့စ်နှင့် လူဒိုတို့နှင့် ဆုံမိကြသည်။ သူတို့က ပြေးရင်း သွေးပူလေကျင့်ခန်း လုပ်နေကြသည်။

၎င်းတို့နှစ်ယောက်မှာ ကြေးစားအဖော်များ ဖြစ်သည်။ ဂရိဂိုရီနှင့် နှစ်ပေါင်းများစွာကို အတူနေခဲ့ကြသည်။ နိုင်ငံအတွင်း ခရီးပေါင်းများစွာကို အတူသွားနေခဲ့ကြသည်။

ဟော့စ်နှင့်လူဒိုမှာ ဂရိဂိုရီ၏ လက်မနှေးသည့် သက်တော်စောင့်များ ဖြစ်ကြသည်ကလည်း အမှန်ပင်။ ဂရိဂိုရီ၏ သစ္စာရှိ အိမ်စောင့်ခွေးများနှင့် ဖြစ်၏။ ကျူးကျော်လာသူမှန်သမျှအား တစ်စကျန် ချေမှုန်းပစ်ကြသည်။

ဂရိဂိုရီနှင့် ကြေးစားအဖော်နှစ်ယောက်က သံဆူးကြိုးကြားခြံဝမှ ထွက်လာကြသည်။ တောအုပ်ကိုဖြတ်၍ မြစ်ရိုးရာသို့ ရောက်သော် မြေလမ်းပေါ်သို့ ခြေချလိုက်ကြသည်။ လူရွယ်နှစ်ဦးကြားမှ ပြေးထွက်သော ဒေါက်တာ ဂရိဂိုရီအား ကြည့်ရသည်မှာ ထူးခြားလှစွာပင်။

ကိုက်အနည်းငယ် ပြေးသွားပြီးနောက်ဝယ် ညပိုင်း ကင်းတာဝန်ကျ တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင်တစ်ဦးကို တွေ့ကြရသည်။ သူက သစ်ပင်တစ်ပင်ကိုမှီ၍ ထိုင်လျက် အိပ်မောကျနေသည်။ ယင်တစ်ကောင်က သူ၏ နှာခေါင်းနားဝယ် တရစ်စဲဝဲ ပျံသန်းလျက် ရှိသည်။

တခေါခေါ အိပ်မောကျနေသည့် ၎င်း ရင်ဘတ်ပေါ်မှ အူဇီသေနတ်မှာ ပုခက်လွှဲသကဲ့သို့ ထွက်ရှားနေ၏။

သုံးဦးသားက အစောင့်အား ခေတ္တမျှ ကြည့်နေကြသည်။ မနှစ်မြို့ မြင်းကွင်းကြောင့် ဂရိဂိုရီ၏ မျက်နှာပေါ်မှ အသွင်ကမူ ပြောရခက်လှသည်။

သူက အတန်ကြာပင် ရပ်၍ ကြည့်နေမိသည်။ ထို့နောက် အိပ်နေသူ၏ ခေါင်းအား ခြေထောက်ဖြင့် အသာအယာ ကန်နှိုးလိုက်သည်။

အစောင့်၏ မျက်လုံးက ပွင့်လာသည်။ ပါးစပ်မှ ကြောက်လန့်တကြား ရေရွတ်ကာ မော့ကြည့်လိုက်သည်။ တစ်ခဏတွင်မူ ဟော့စ်က သေနတ်ကို ဆောင့်ဆွဲပြီး ကန်တည့်လိုက်သည်။ အစောင့်မှာ ဝေဒနာနှင့်အတူ အိပ်ရာမှ နိုးသွားပြီ ဖြစ်သည်။

မျက်လုံး ကျယ်သွားသည့်အချိန်ဝယ် သူ၏ အူဇီသေနတ်ပြောင်းက နားထင်သို့ ထောက်ထားသည်ကို သိလိုက်ရသည်။ သူ့ရှေ့ဝယ် လူ သုံးယောက်။

ဂရိဂိုရီက ဟော့စ်အား မည်သို့မှ မပြော။ သို့သော် သူ့ မျက်နှာပေါ်မှ ကျေနပ်သည့်ဟန်က ဟော့စ်အတွက် စကားမပြောဘဲ သိရှိပြီဖြစ်၏။

ဂရိဂိုရီက ချာခနဲ လှည့်ကာ လာလမ်းအတိုင်း ပြေးဆင်းသွားသည်။ နောက်မှ လူဒိုက ဘယ်ကြပ်မကွာ ပါသွားသည်။ ဟော့စ်က အတန်ကြာစောင့်ပြီး သေနတ်ပြောင်းအား အစောင့်၏နဖူးသို့ ပြောင်း၍ ထောက်လိုက်သည်။ အစောင့်မှ ကတုန်ကယင်ပင် ဖြစ်လာတော့သည်။

ဟော့စ်က မပစ်ပါ။ သေနတ်ပြောင်းနှင့် အစောင့်၏ ပေါင်ရင်းသို့ ဆောင့်ထိုးလိုက်သည်။ နာကျင်စွာ အော်ဟစ်လိုက်သံက ပေါ်ထွက်လာသည်။ သို့နောက်တွင်မူ မြစ်ရိုးရာသို့ ပြေးသွားနေသည့်လူနှစ်ယောက်နောက်သို့ ခြေဆင်းနေသည့် တောအုပ်လမ်းအတိုင်း အပြေးလိုက်သွားသည်။

xxxxxx

အဖြူရောင် ဆေးသုတ်ထားသည့် သစ်သားဆိပ်ခံသို့အရောက်ဝယ် ဟော့စ်နှင့်လူဒိုတို့က အဝတ်အစားကို ခပ်သွက်သွက် ချွတ်ကြသည်။

ထို့နောက် ကိုယ်လုံးတီးဖြင့် ရေထဲသို့ ခိုင်ငံထိုးချလိုက်ကြသည်။

ရေမှာ ညဇာ်အရှိန်ဖြင့် အေးနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။ ဂရီဂိုရီက အပေါ် ဝတ်ရုံကို ချွပ်သည်။ လှေကားအတိုင်းဆင်းကာ ညီညစ်နေသည့် ရေစီးထဲသို့ မျှောချလိုက်သည်။

ဂရီဂိုရီမှာ ရေကူးကောင်းသူ မဟုတ်။ သူက ခွေးကူး ကူးလျက် ရှိသည်။ သက်တော်စောင့် နှစ်ယောက်ကလည်း သူ့ဝန်းကျင်မှ လိုက်ကူးနေကြသည်။ ရယ်မောသံတို့က ပတ်ဝန်းကျင်ဝယ် စိုးမိုးလျက်ရှိသည်။ မကြာမီ ဂရီဂိုရီက ဘောင်းဘီ ချွတ်သည်။ ဆိပ်ခံပေါ်သို့ ပစ်တင်လိုက်သည်။ ရွံ့နှစ်ရောင် ရေပြင်ဝယ် သုံးဦးသားမှာ ကလေးများနှယ်ပင်။

ဆိပ်ခံမှ ပေနှစ်ဆယ်သာသာဝယ် ဂရီဂိုရီ၏ ဇိမ်ခံမော်တော်က ကျောက် ချ ရပ်ထားသည်။ ရေစီးကြောင်းတွင် တငြိမ့်ငြိမ့်လှုပ်နေသည်။ မော်တော်၏ အမည်က ဝိုက်ကင်း။ ဂရီဂိုရီမှာ သူ၏ အက်စ်အက်စ် တပ်ခွဲအမည်ကို ဖေးထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဂရီဂိုရီမှာ ရေကူးနေရင်း ရင့်ဘတ်မှ အနည်းငယ်အောင့်လာသည်။ သူက ဤဒဏ်ကို ဆန်းစစ်ကြည့်သည်။ အမှန်ပင် နာကျင်သလော စိတ်ထဲမှ ထင်ချင်လာလေသည်။ သူ မပြောနိုင်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူကတော့ အဖော် များကဲ့သို့ ရေကူးနေဆဲပင် ဖြစ်၏။

ရေထဲဝယ် ပက်လက်လှန်၍ ကိုယ်ဖော့ထားရင်း ရွံ့နှစ်စပ် ရေထဲဝယ် မျောနေသည့် မိချောင်းများကို အတန်ကြာကြည့်နေမိသည်။ ထို့နောက် ဘရာဇီးနိုင်ငံနှင့် နယ်ခြားဆတ်မှတ်ကဲ့သို့ ရှိနေသော တောအုပ် ညှိညှိ ဘက်သို့ အကြည့်က ရောက်သွားပြန်သည်။

တောအုပ်အထက်မှ မှိုင်းဝေဝေဖြူရိပ်တို့က တစ်စုံတစ်ရာကို ဖုံးကွယ်

ထားသလို ထူးခြားလှ၏။ ခြေထောက်က ရေအေးစီးကြောင်းတစ်ခုနှင့် သွားတိုးမိလိုက်သည်။ သူက ထိုနေရာမှ ကမန်းကတန်း ပြန်ကူးခဲ့သည်။ ဆိပ်ခံပေါ်သို့ နှမ်းလျှော့ တက်လိုက်သည်။

xxxxxx

ရေချိုး၍ မှတ်ဆိတ်ကျင်စွယ် ရိတ်ပြီးသော ဂရီဂိုရီမှာ အပေါ်ဝတ်စုံရှည် တိုသာ ဝတ်ရင်း ၈ နာရီ ၂၀ မိနစ်တွင်မူ နံနက်စာကို စားလျက်ရှိ၏။ အိမ်၏ နောက်ဘက်နေရောင်သမ်းသည့် ကွပ်ပျစ်ကလေးပေါ်ဝယ် ဟော့စ် သူလာပေးသည့် မာလကာသီး၊ ရေခဲစိမ်သရက်သီးနှင့် ကော်ဖီကို စား သောက်နေခြင်း ဖြစ်၏။

နံနက်စာ စားနေချိန်ဝယ် ဂျာမန်တေးသွားတစ်ခုက ဓာတ်စက်မှ လွင့် ဖျံလျက်ရှိသည်။ သူက အီဂျစ်စီးကရက်ကို သောက်ရင်း ကော်ဖီတစ်ခွက် ထပ်သောက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သားထံသို့ စာရေးရန်ပြုသည်။

သူ၏စာထဲဝယ် အကြောင်းအရာက စုံလှသည်။ ညက ဗိုလ်မှူးကြီး အာဂါနှင့်တွေ့ဆုံပြီး သမ္မတကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်အကြောင်းလည်း ပါသည်။ သားနှင့်သူ ပြန်တွေ့ရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ရက်သတ္တပတ်ပေါင်းများစွာ ပျော်ရွှင်စွာ နေကြမည် ဖြစ်ကြောင်း။

ဗိုက်ကင်း မော်တော်လေးနှင့် မြစ်အတိုင်းဆန်တက်၍ ငါးများကြမည်။ ဗြိတိန်နိုင်လျှင် အမဲလိုက်ကြမည်ဖြစ်ကြောင်း အချိန်များစုကာမူ သူငယ်ချင်း ဟောင်းများနှယ် သောက်လိုက်၊ စကားပြောလိုက် လုပ်ကြမည် ဖြစ်ကြောင်း။ ထို့နောက်...

‘အပူဒဏ်ပြင်းပြီး မိုးများလှတဲ့ ဒီဘုရားသခင်ရဲ့ အပယ်ခံနိုင်ငံမှာ ခြည်ပြေးဘဝနဲ့ နေရတာတောင် ဖေဖေက သိပ်ကို ကျန်းမာလှတယ်’

ဦးနှောက်ကလဲ ပြေးနေတုန်းပဲ။ သူ့ကို ပြောလိုက်စမ်းပါ။ ဂရိဂိုရီမှာ ရှင်သန်
နေဆဲ။ တည်မြဲနေဆဲလို့။

မင်းရဲ့ ချစ်လှတဲ့အနီးနဲ့ ငါ့ရဲ့ မြေးလေးတွေကိုလဲ မေတ္တာပို့လိုက်ပါတယ်။
၃-လ ကုန်ပိုင်း အင်နာကာစီယွန်မှာ မင်းနဲ့ ဖေဖေတို့ တွေ့ကြုံဖို့ မှန်းမျှော်
နေမိတယ်။

ဖေဖေပြောချင်တာကတော့ မင်း ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေဖို့ပဲ။ မင်း ဘယ်သွား
မယ်ဆိုတာကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပါနဲ့။ နံရံတွေမှာလဲ နားတွေရှိတယ်။ ဖေဖေ
ရဲ့ ရန်သူတွေက နေရာအနှံ့မှာ ရှိနေကြတယ်။

အမြန်ဆုံးလာပါ ငါ့သား။ ဖေဖေရဲ့ ချစ်လှတဲ့ သားကို ထွေးပိုက်ဖို့ အတွက်
စောင့်ရတဲ့ ကိုးလဟာ သိပ်ကို ရှည်ကြာလွန်းလှတယ်။

ဂရိဂိုရီက နေရောင်ထိုးရာဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ဆင်ဝင် ပေါ်မှ
အက်စ်မာရယ်ဒါကို တွေ့ရ၏။ သူမက တောစပ်ရှိ ပီနီရှည်ရှည်
လူတစ်ယောက်အား လက်ညှိုးထိုးပြလျက်ရှိ၏။

ဂရိဂိုရီက နေရောင်ထိုးရာဘက်သို့ လှည့်ကြည့်သည်။ မျက်စိက ကျိန်း
သွားသည်။ ရုတ်တရက် ဘာကိုမျှ မမြင်မိ။ နေရောင်အား လက်နှင့်ကာ၍
ထပ်ကြည့်ရ၏။ ဤအခါမှ တောစပ်ရှိ အဝတ်အစား စုတ်ပြတ်ပြတ်နှင့်
ပိန်ရှည်ရှည်လူတစ်ယောက်အား တွေ့မိသည်။

အက်စ်မာရယ်ဒါ၏ ပြောဆိုနေသံက စူးရှလှ၏။ ဂရိဂိုရီမှာ ဆတ်ခနဲ
ထရပ်သည်။ ခဲတံနှင့် စာရေးမိတ္တူတို့က ပြန့်ကျဲသွားသည်။ သူက ထပြေး
တော့မည့်ဟန်မျိုး ရှိနေ၏။

လူ့ဒီက လက်ထဲတွင် ပစ္စုတ်တို့ကိုကိုင်ရင်း အိမ်ထဲမှ ဘောစပ်ဆီသို့ တဟုန်
ထိုး ပြေးသွားသည်။

'ဘုန်းကြီးအိုကြီးပါ'
လူ့ဒီက ပြန်အော်ပြောသည်။ ဂရိဂိုရီမှာ အိမ်ထဲရှိ အကာအကွယ် ရံရာသို့
သွက်သွက်သွားနေ၏။

လူ့ဒီ၏ ပြောသံကြောင့် ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ဤအခါတွင် တော
စပ်အနီးရှိ အရိပ်အောက်မှ လူက ၇ ရှေ့သို့ ခြေတစ်လှမ်း၊ နှစ်လှမ်းတိုး
လာသည်။ သူပတ်ဝန်းကျင်ဝယ် မြေငွေ့တို့ က တစ်ရိပ်ရိပ် ထိုးလျက်ရှိ၏။

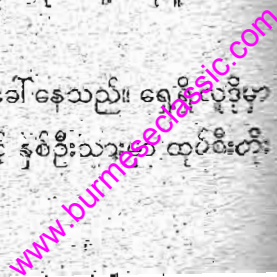
ဂရိဂိုရီက စိတ်မသက်သာသလို ညည်းတွားလိုက်၏။ အက်ချီ တိုင်းရင်း
ဘေး အဘိုးကြီး ချာဘက်နီအား သူမတွေ့ရသည်မှာ လပေါင်း အတန်ကြာခဲ့
ပြီဖြစ်သည်။

'သူ့ကို ပြောလိုက်စမ်းပါ။ ဒီနေ့ ကျုပ်မသွားနိုင်ဘူးလို့'
ဂရိဂိုရီက အက်စ်မာရယ်ဒါအား လှမ်းအသိပေးသည်။
'ဒီနေ့ ကျုပ် နေသိပ်မကောင်းဘူးလို့ ပြောလိုက်'

အဘိုးအိုက သူ့ထံသို့ လျှောက်လာနေရာ ဂရိဂိုရီမှာ သူပါးပြင်အား
ထုတ်ဝါးနှင့်ကပ်ကာ နေမကောင်းဟန်ပြသည်။ အဘိုးအိုကမူ သွားမရှိသည့်
စပ်ကိုဖြု၍ ပြုံးပြရင်း လက်ဆန်တန်းကာ လာနေဆဲဖြစ်သည်။

'ဘုန်းတော်ကြီး ကာဗီဇီယပ်စ်'
အဘိုးအိုက ဂရိဂိုရီအား လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးဟု ခေါ်
ခေါ်ခေါ်။

'မဖြစ်ဘူး ဒီနေ့ ဘုန်းတော်ကြီး ကာဗီဇီယပ်စ် လိုက်လို့ မရဘူး'
'ကာဗီဇီယပ်စ် ကာဗီဇီယပ်စ်'
အဘိုးအိုမှာ ပါးစပ်အပြုသားနှင့် ဂရိဂိုရီအား ခေါ်နေသည်။ ရှေ့ရှိ လူ့ဒီမှာ
အဘိုးအိုရှေ့ တိုးမရအောင် လိုက်ကာနေရသဖြင့် နှစ်ဦးသားမှာ ထုပ်စီးတိုး

သကဲ့သို့ ဖြစ်လျက်ရှိ၏။

အရပ်ရှည်ရှည် ဆံပင်ဘုတ်သိုက်နှင့် အဘိုးအိုမှာ အလွန်နီးကပ်နေကြ ဖြစ်၍ သူ၏မျက်လုံးထဲမှ ဒေါသအရိပ်တို့ကိုပင် ဂရီဂိုရီ မြင်တွေ့နိုင်၏။

'ခုကိစ္စက ဘာတဲ့လဲကွ'

ဂရီဂိုရီက ညည်းတွားမိသည်။

'ဒီနေ့လိုက်ခဲ့ပါ ကာဗီဇီယပ်စ်'

ဂရီဂိုရီက ခေါင်းခါပြီး လက်ယမ်းပြသည်။

'ဒီနေ့ လိုက်လို့မရဘူး'

'ဒီနေ့ ဖျားနေကြတယ်၊ ကလေးတွေ အတော်များများ ဒီနေ့ နေမကောင်း ကြဘူး၊ လိုက်ခဲ့ပါ ကာဗီဇီယပ်စ်'

'ဒီနေ့ မလိုက်နိုင်ဘူး၊ ဒီနေ့ လိုက်လို့မရဘူး'

ဂရီဂိုရီက အိမ်ဘက်သို့ ခြေဦးလှည့်လိုက်၏။

ဆာဟာနီက ရှေ့သို့တိုးလာသည်။ အက်စမာရယ်ဒါက တံမြက်ရှည်တီး

ချောင်းကိုင်၍ တိုင်းရှင်းသား ဘာသာစကားဖြင့် ပြောဆိုနေသည်။

လူဒိုက အဘိုးအို၏ ရင်ဘတ်အား လက်ဖြင့်တွန်းထားသည်။

'ရှေ့မတိုးနဲ့ မကြားဘူးလား၊ ရှေ့မတိုးနဲ့ အဘိုးကြီး'

သို့သော် အဘိုးအိုမှာ ဘေးဖယ်ခြင်းလည်းမပြု၊ ခြေလှမ်းတွန့်ဆုတ်ခြင်း

လည်းမရှိဘဲ ရှေ့သို့သာ အတင်းတိုးလျက်ရှိ၏။

'လိုက်သွားရင် ကောင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ် ဒေါက်တာရေ'

အက်စမာရယ်ဒါက စိတ်လျော့သလို လက်ကိုမြှောက်၍ ပြောလို

သည်။

'ရှင် မလိုက်ရင်တော့ သူ ပြန်မယ့်ပုံ မပေါ်ဘူး'

ဂရီဂိုရီက စီးကရက်အား လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။

'ကဲ... အခု ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဝမ်းဖော ဝမ်းယောင်ဖြစ်တာလား'

အက်စမာရယ်ဒါနှင့် အဘိုးအိုတို့က အပြန်အလှန် ပြောဆိုနေကြ ပြန်သည်။ ထို့နောက် သူမသည် ဒေါက်တာဘက်သို့လှည့်ကာ . . .

"အားလုံးအန်လိုက်၊ ဝမ်းသွားလိုက် ဖြစ်နေတယ်လို့ ပြောတာပဲ"

ဂရီဂိုရီမှာ ဝတ်ရုံရှည်အိတ်အတွင်းသို့ လက်နှိုက်ထားရင်း စိတ်ပျက်သလို ခေါင်းယမ်းမိသည်။ နောက် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး . . .

"ကောင်းပြီလေ ၊ ကျုပ် လိုက်ပါမယ်လို့ သူ့ကို ပြောလိုက်ပါ၊ လူဒို ခေါ်ဆေးအိတ်သွားယူ၊ ဟော့စ်ကိုလဲ ဂျစ်ကားထုတ်ထားဖို့ ပြောလိုက်"

ဂရီဂိုရီက အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ မကြာမီ အဖြူရောင်ဘုန်းတော် ဦး ဝတ်ရုံကိုဝတ်ပြီး ဆေးအိတ်ဆွဲကာ ထွက်လာသည်။ ရင်ဘက်ပေါ်ရှိ ဩတ်သွေးရောင် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပုံကြီးမှာ နေရောင်အောက်ဝယ် တောက်ပလျက်ရှိ၏။

အဘိုးအိုကပြုံး၍ လက်ခုတ်လက်ဝါးတီးနေသည်။

"လာ . . . လာ . . . မြန်မြန်လာ၊ ခင်ဗျားအတွက် ထူးခြားတာလေး ဆွဲ ရှိတယ်"

.....

အခန်း (၁၀)

တိုင်းရင်းသားများက ဘုန်းတော်ကြီး ကာဗီဒီးယပ်စ်ဟု ခေါ်သည့် ဒေါက်တာဂရိဂိုရီမှာ တဲတစ်လုံး၏ ညစ်ပတ်နေသည့် ကြမ်းပြင်ပေါ်ရှိ ညည်းတွားသော ကလေးအပေါ် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင် စစ်ဆေးလျက်ရှိသည်။

ခြေလက်များက ကြုံလို့လှပြီး ဝမ်းဗိုက်က ဖောင်းကားနေသော ငါးနှစ်အရွယ်ကလေး၏ ရောဂါမှာ ဤဒေသတွင် ဖြစ်တတ်သော ကွာရီရာတာခေါ် ရောဂါတစ်မျိုးပင် ဖြစ်၏။

ဂရိဂိုရီက ကလေးငယ်အား ချောမြူပြောဆိုလျက်ရှိ၏။ ကလေးငယ်မှာ မိခင်၏ ပျဉ်းတွဲကျနေသည့် နို့အုံအောက်တွင် မွေးနေသည်။ အခြားကလေးမြောက်မြားစွာကလည်း ညစ်ပတ်နေသည့် ကြမ်းပြင်ပေါ်ဝယ် ရှိနေကြသေး၏။

ဆာဘာနီ ဦးဆောင်သည့် ဂရိဂိုရီတို့ အုပ်စုမှာ လမ်းပေါက်သမျှ ကျစ်ကားဖြင့် သွားကြည့်သည်။ ထို့နောက် ခြစ်ကူး၍ တောအုပ်ကြားမှ ခြေလျှင်ခန့် ဆက်ခဲ့ကြ၏။

အက်ချီတို့မှာ စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ လူမျိုးတစ်စု ဖြစ်သည်။ ကျောက်ခေတ် လံကွတ်တီဝတ်သော ယဉ်ကျေးမှုအဆင့်မျိုးသာ ရှိကြသည်။ ၎င်းတို့မှာ နွန်ဂိုလီယန်မျိုးနွယ်စုမှ ဖြစ်သည်။ လူကောင်သေး၏။ မျက်နှာပြားသည်။ မေးရိုးကားသည်။ အသားအရေက ဝါ၍ မျက်လုံးသေးသည်။ မည်းနက်ပြောင်စင်းသော ဆံပင်တို့က လည်ကုပ်ပေါ် ဝဲကျနေသည်။ ခန္ဓကိုယ်ဝယ် အမွှေးအမွင်မရှိ။

သူတို့၏ အမြင်ဝယ် ဘုန်းတော်ကြီး ကာဗီဒီးယပ်စ်မှာ အသားအရေ ခြုံစင်သည့် နတ်တစ်ပါးသာဖြစ်၏။ အက်ချီကလေးတို့မှာ ညစ်ပတ်ပြီး သန်းများစွဲနေသူများပင်။ ငှက်ဖျားဒဏ်၊ အာဟာရချို့တဲ့သည့်ဒဏ်၊ အဆုတ်နာဒဏ်တို့ကို ခံစားနေကြရလေ့ရှိ၏။

လူကြီးများကမူ ထိုရောဂါများအပြင် ဆစ်ပလစ်ရောဂါနှင့် အရက်စွဲရောဂါကိုပါ ပို၍ ခံစားနေရတတ်ကြသည်။ နေကြသော အိမ်များမှာ စုတ်ပြတ်နု့ချာလှ၏။ အားလုံးစုဝေးနေထိုင်ရာ တဲလေးငါးလုံးသာရှိသည်။ အကြီးအကဲများနှင့် ဘုန်းကြီးများသာလျှင် သစ်လုံးအိမ်ဆောက်ကာ ငှက်ပျောဖက်မိုးနေကြ၏။

တဲအပြင်ဘက်သို့ ဆာဘာနီကပါ လိုက်လာခဲ့သည်။ သူတို့ကို ခေတ္တရပ်၍ စကားပြောနေစဉ် မျက်လုံးမျက်ဆန်ပြူးကာ အော်ဟစ်မြှေးလာသည့် အက်ချီ မိန်းမကြီး တစ်ဦးကြောင့် စကားပြတ်သွားသည်။

သူမ၏နောက်ဝယ် ကလေးနှစ်ယောက် ပါလာသည်။ အမြှာပူးဖြစ်မည်က သေချာလှ၏။ ဤမျိုးနွယ်စုဝယ် အမြှာပူးမှာ မြင့်မြတ်လှသူများဟု သူ့ဆကြသည်။

မိခင်က ကလေးနှစ်ယောက်ကို နှစ်ဒေါ်လာဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီး ကာဗီဒီး

ယပ်စ်အား ရောင်းသည်။ ယခင်မလည်း ကလေးများကို ဝယ်ကြောင်း သူကြားဖူးခဲ့၏။

ဤတွင် ဆာဘာနီက မိန်းမကြီးအား ဂွါရာနီဘာသာဖြင့် စကားဝင်ပြောသည်။ ရောင်းဈေးမှာ တစ်ဒေါ်လာခွဲ ဖြစ်သွား၏။ ဂရီဂိုရီမျက်ဝန်းမှာ စိတ်လှုပ်ရှားပုံကို အမျိုးသမီးကြီးက တုန်လှုပ်စွာ သတိပြုမိသည်။

ဆာဘာနီက ခပ်ဆတ်ဆတ် ဝင်ပြောပြန်သည်။ မိန်းမကြီးမှာ မျက်ရည် အရွှဲသားနှင့် ဈေးနှုန်းကို တစ်ဒေါ်လာသို့ ချလိုက်သည်။ ဤအကြိမ်တွင် ဂရီဂိုရီက လက်ခံသည်။ ထို့နောက် နှစ်ဒေါ်လာတန်ဖိုးရှိ ပါရာဂွေးငွေများကို ပေးလိုက်သည်။ ဆာဘာနီတစ်ယောက် ပွဲစားခများများ ရမည်ကိုပါ သူ တွေးနေမိသည်။

ရွာထိပ်သို့အရောက်ဝယ် မိခင်ကြီးမှာ ကလေးနှစ်ယောက်အား ဖက်ခြံ ပြင်းပျစွာ ငိုကြွေးလိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ဟော့စ်က ကလေးများထံ ဆွဲခေါ်သွားတော့သည်။

.....

အခန်း (၁၁)

ဘိုကာရွန်ပြည်နယ်ထဲရှိ မာရစ်ကယ်ရွန်ခွန်မှာ ညစ်ပတ်လှသည့် ဘူမိကလေးတစ်ရွာသာ ဖြစ်သည်။ ရွာထဲတွင် မိုတယ်တစ်ခု၊ စာတိုက်တစ်ခုနှင့် အထွေထွေကုန်ပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်နှင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ မသုံးသောဘာသည့် ဓာတ်ဆီဆိုင်တစ်ဆိုင် ရှိ၏။

ရွာထဲသို့ ဝင်ထွက်ရာဟူ၍ တတိယတန်းစား လမ်းတစ်လမ်းသာ ရှိသည်။ ညီညီမျှ မရိုးကြုံရပ်နား၍ ကောင်းသည် ကောင်းသည်နေရာမျိုး မဟုတ်

မာရစ်ကယ်ခွန်ရွာကလေးတွင် စာတိုက်အပေါ်ထပ်၌ တစ်ပတ်လျှင် သစ်ကြိမ် အစိုးရ စိုက်ပျိုးရေး ကော်မတီက အစည်းအဝေး လုပ်လေ့ရှိ၏။

အမှန်တော့ စိုက်ပျိုးရေးအတွက် ပြောဆိုကြသည်က နည်းနည်းမျှသာ။ တက်ရောက်လာသူများ အသက် (၆၀) အရွယ်ပိုင်းများ ဖြစ်ကြသည်။

အသက် (၆၀) အရွယ်ပိုင်းများမှာ စကြာတံဆိပ်တပ်၊ ဘွတ်ဖိနပ်ရှည်ကြီးများ ဝတ်ဆင်ထားပြီး ဖိနပ်ခွာသံ တဖြောင်းဖြောင်းရှိက်၍ အလေးပြုထုတ်ကြ

www.burmeseclassic.com

သည်။ အခန်းတစ်ခန်းလုံးလည်း ဟစ်တလာဓာတ်ပုံများက နေရာအပြည့် ယူထားကြ၏။

ထို့နောက် ဘော်မန်းအား လီမာတွင် မည်ကဲ့သို့ တွေ့ခဲ့ပုံ၊ ဖရက်ဒီရူပန်း အား ယာပက်တွင် ဘယ်ပုံတွေ့ခဲ့သည်တို့ကို ပြောကြပေလိမ့်မည်။ ၎င်းတို့ မှာ ဂျမန်မတ်ငွေသန်းထောင်ပေါင်းများစွာကို ရယူထားကြပြီး ဂျာမနီနိုင်ငံ အတွင်းသို့ ငွေပို့ကြသည်။ စတုတ္ထဂျာမနီနိုင်ငံတော်ကြီးတည်ဆောက်ရေး အတွက် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းတတ်ကြသည်။

၎င်းတို့က ဘီယာကို လွန်မင်းစွာသောက်၍ တစ်ယောက်ကျော တစ် ယောက်ပုတ်ကာ စကားပြောကြလေ့ရှိ၏။ 'မကြာခင် ကျုပ်တို့ဟာ နံပါတ်တစ် နေရာ ပြန်ရောက်ကြဦးမှာပဲ' ဟုပြောကြလေ၏။

စာတိုက်အပေါ်ထပ်ရှိ အဆိုပါ အစည်းအဝေးသို့ ဘေရွန်ဂေါ့ဂရိုက် ဗွန်တာလို ဆိုသည့် မင်းမျိုးမင်းဆက်လူငယ်တစ်ဦး ရောက်လာခဲ့သည်။ ၎င်းအုပ်စုထဲမှ အတော်များများမှာ စစ်အတွင်းက အက်စ်အက်စ်တို့၏ 'ဗိုက်ကင်း' တစ်အား အုပ်ချုပ်ခဲ့သည့် လူငယ်၏ ဖခင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဘူလာဗွန် တာလိုကို သိထားကြသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမှာ ယခုအခါဝယ် အိုမင်းရင့်ရော်ပြီး မမာမကျန်း ဖြစ်လျှင် ရှိ၏။ လောကကြီးတွင် ကြာရှည်နေရတော့မည် မဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍ ရုရှား စစ်မျက်နှာတွင် သူ၏ ဆေးမှူးချုပ်လုပ်ခဲ့သူ ဒေါက်တာဂရိုဂိုရို သက်ရှင်ကျန် မာရေးအတွက် များစွာအသုံးဝင်လှ၏။ ဂရိုဂိုရိုမှာ ရွန်ဒွန်ဝန်းကျင်၌ ရှိနေ ကြောင်း သူက ကြားထားကြောင်း သားဖြစ်သူ ဗွန်တာလို ဆိုပါသည်။

xxxxx

မြတ်စာပေ

ထိုညပိုင်းတွင် အဆိုပါ လူရွယ်မှာ ဟိုဟီးဟိုတယ်သို့ ရောက်နေ၏။ ဤအခါဝယ် ၎င်းမှာ ဘေရွန်ဗွန်တာလို မဟုတ်တော့။ အဆန်စီယွန်ဗို အစုရေးတပ် စစ်သံမှူးကြီးဘားလက်ဆိုသူ ဖြစ်နေပြန်၏။

အစုရေးရေတပ် ဗိုလ်မှူးကြီးဝတ်စုံဝတ်၍ အချိုးအစာကျနေသူ လူရွယ် သံဝယ် သံတမန်စာရွက်စာတမ်း အထောက်အထားများက အပြည့်အစုံပင်။ စားလို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ဘားလက်ပင်ဖြစ်စေ ထိုလူရွယ်က တန်ရာတန်ကြေးရ သွင် သိလိုရာ ပြောပြတတ်သည့် ရိုက်တာသတင်းထောက် ကော်ရန်းနှင့် တွေ့စရာရှိနေသည်။

ကော်ရန်းနေထိုင်ရာ မြို့စွန်ရှိ အယ်တီဘာလင်းနားဟိုတယ်သို့ လူရွယ် ရောက်လာချိန်မှာ ညဆယ့်တစ်နာရီမျှ ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ဘားလက်က ဗိုက်မျည်းနေသည့် ဟိုတယ်စာရေးအား နှိုးကာ သူရောက်နေကြောင်း ပြော နှိုင်းလိုက်သည်။

'သွားပြောရမယ် ဟုတ်လား'

စာရေးမှာ အနှိုးခံလိုက်ရ၍ စိတ်က သိပ်မကြည်။

'ဒီမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ကြိုပြောစရာ မလိုဘူးဗျ။ အပေါ်ထပ်ကိုသာ တက် သွားပေတော့'

လူရွယ်က အပေါ်ထပ်သို့ တက်သွားပြီး ကော်ရန်း၏ အခန်းတံခါးကို ခေါက်လိုက်သည်။ ပြန်ဖြေသံမကြားရ။ တံခါးအောက်မှ မီးရောင်ကို မြင်ရသ သို့ ရေဒီယိုသံ သဲ့သဲ့ကိုလည်း ကြားရသည်။ တံခါးပတ္တာများ တစ်လျှောက် နှိပ်သစ်သားတို့မှာ ကျိုးပဲ့နေကြောင်း သတိထားမိသည်။ အနံ့ဆိုးတစ်မျိုးကို သည်း ရှူရှိုက်မိသည်။

လူရွယ်က အကြိမ်ပေါင်းများစွာ တံခါးခေါက်သော်လည်း တုံ့ပြန်မှုမရ

မြတ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

သူက အောက်ထပ်သို့ဆင်းကာ စာရေးအား နှိုးရပြန်သည်။ အခန်းထဲဝယ် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ထူးခြားနေသည်ဟု ထင်ကြောင်း၊ တံခါးကို ဖွင့်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း လူရွယ်က ပြောသည်။

စာရေးက ငြင်းသည်။ သူ့တွင် ထိုသို့ လုပ်ပိုင်ခွင့် မရှိကြောင်းဆိုသည်။ လူရွယ်က သူ၏သံတမန် အထောက်အထား စာရွက်စာတန်းများကို ပြလိုက်သည်။ သို့တိုင်အောင် စာရေးက ငြင်းဆန်နေပြန်။

'ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆိုရင်လဲ ရဲကို ခေါ်ပြီး ကျွန်တော် ပြန်လာခဲ့မယ်' ဤစကားရပ်ကြောင့် စာရေးမှာ မငြင်းရဲတော့ချေ။

လူရွယ်နှင့် စာတွဲကိုင်ထားသည့် စာရေးတို့က အပေါ်ထပ်သို့ ပြန်ရောက်လာကြသည်။ သော့လေးငါးချောင်းလဲဖွင့်ပြီးမှ တံခါးက ပွင့်သွားသည်။ တံခါးပွင့်သွားသည်နှင့် ပထမဦးဆုံး သတိပြုမိကြသည်မှာ အနံ့ဆိုးပင်ဖြစ်သည်။

၎င်းတို့ ရှေ့တည့်တည့် ဆယ်ပေမျှပင် မဝေးသေးသောနေရာဝယ် အပေါစား သံခွတင်တစ်လုံး ရှိ၏။ ခွတင်ထက်ဝယ် ဝါယာကြိုးများ တန်းလန်းနှင့် မီးလုံးတစ်လုံးက တွဲလောင်းကျနေသည်။

ခွတင်ထက်ဝယ် လူခပ်ဝဝ တစ်ယောက် လှဲလျောင်းလျက် ရှုပ်အတိုနှင့် အောင်းဘီရှည်ကို ဝတ်ထားသည်။ ခြေအိပ်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ ဖိနပ်ကိုသော်လည်းကောင်း ဝတ်ဆင်ထားခြင်း မရှိ။ မျက်နှာပေါ်ဝယ် ရက်အတန်ကြာ မရိတ်ဘဲထားသည့် မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်များက နေရာယူထား၏။ ပွင့်နေသည့် မျက်လုံးအစုံက ရှေ့သို့ အကြောင်သား ငေးနေသည့် နှယ်။

လည်စီးတစ်ခုနှင့် ခါးပတ်အားဆက်၍ ကြိုးကွင်းကဲ့သို့ ပြုလုပ်ထားသည်။

တစ်ဖက်စွန်းအား ထိုလူ၏ လည်ပင်းတွင် စွပ်လျက်။ တစ်ဖက်စွန်းအား ခုတင်ခေါင်းရင်းတန်းတွင် ချည်နှောင်ချည်လျက်။

ကိုယ်အပေါ်ဝိုင်းက ခုတင်ခေါင်းရင်းအား မှီနေသယောင် ရှိ၏။ ခေါင်းတစ်ဖက်သို့ လဲကျနေသည်။ လျှောက် တန်းလန်းထွက်နေပြီး မျက်နှာက သေခြင်း၏ဒဏ် ကြောက်ရွံ့လျက် ရှိ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သေဆုံးခဲ့သည်မှာ ရက်ပေါင်း အတန်ကြာပြီက သေချာလှသည်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေကြောင့် တစ်စုံတစ်ယောက်က ဖြစ်စေချင်သည့်ဆန္ဒရှိပါမူ ဤလုပ်ရပ်မှာ မပီပြင်လှပါ။ အလွန်အလွန် နည်းပါးလှစွာ သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသာလျှင် သုံးပေမြင့်သော ခုတင်ခေါင်းရင်းတိုင်မှ ကြိုးဆွဲချ သေကြပေလိမ့်မည်။

စာရေးမှာ ကြောက်လန့်တကြားဖြင့် မပီမသ ရေရွတ်ပြီး ဘားလက်၏ ထမ်းညွှန်မှုကိုယူရန် လှည့်လိုက်သည်။ သို့သော် လူရွယ်ရေတပ် စစ်သံများ လေးမှာ မရှိတော့။ တံခါးမှာ ပွင့်လျက်သား။ အပြင်ဘက် စင်္ကြံဝယ် လူသူ မရှိ။ လူရွယ်ကိုလည်း မတွေ့ရတော့ပေ။

.....

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၂)

ပါရာဂွေးနိုင်ငံ၏ မြောက်ဘက်အစွန်ဆုံး ဘိုလီပီးယားနယ်စပ်၏ အောက်ဘက် ဘိုကာရွှန်ဒေသထဲဝယ် စတုရန်းမိုင်သုံးရာရှိ တောအုပ်ကြီး တစ်ခု ရှိ၏။ တရိုဂံပုံ ဖြစ်သည်။ အာဂျင်တီးနား၊ ဘိုလီပီးယားနှင့် ဘရာဇီး နိုင်ငံစပ်ကြားဒေသပင် ဖြစ်သည်။

ဤ တောအုပ်ထဲဝယ် သားရိုင်းမျိုးစုံက ပေါများလှသည်။ ၊ ဂရင်ချာတ် တောအုပ်၏ ဘုရင်' ဟု ဒေသခံ တိုင်းရင်းသားများက ခေါ်ဆိုသည့် ဧရာ ကျားသစ်များလည်း ရှိ၏။ နှစ်ပေါင်း သန်းနှစ်ဆယ်ကာလမှ သစ်ပင်ကြီးများ ကြားဝယ် ရွံ့နွံတောကြီးများက နေရာယူထားသည်။

ထိုနေရာ၏ အပူရှိန်မှာ နေ့လယ်ပိုင်းဆိုလျှင် (၁၁၅) ဒီဂရီမှ (၁၂၀) ဒီဂရီအထိ ရှိသည်။ အရိပ်ထဲတွင်လည်း မနေနိုင်။ အပြင်လွှက်၍လည်း မရနိုင်အောင် ပူပြင်းလှသည်။ လူပင် သေနိုင်လောက်၏။

မိုးရေချိန်ကလည်း တစ်နှစ်လျှင် (၅၂) လက်မမျှ အမြဲတမ်းရှိသည်။ ဤဒေသကား ဇန်နဝါရီ (၅၅၀) ဟူသော ခပ်ရိုးရိုး ခေါ်တွင်ကြသည့် မိုးရာသီရောက်ပြီဆိုလျှင် ရွံ့နွံတောကြီးများကြောင့် ဖြတ်သန်းသွားလာ၍ မဖြစ်နိုင်တော့။ မြေတိုင်းအဖွဲ့များနှင့် စစ်တပ်သာလျှင် ဤဒေသသို့

ရောက်အပေါက် ရှိကြ၏။

ဇွန်အမှတ် (၅၄၀) ၏နောက်ဘက်တွင် အလုပ်လုပ်ကြသော ဂျမန်သစ် ခုတ်သမားများ ထွင်းထားရာလမ်းကလေးများနှင့် ဂျစ်ကားသွားသာနိုင်ရုံ လမ်းကလေးမျိုးသာ ရှိသည်။

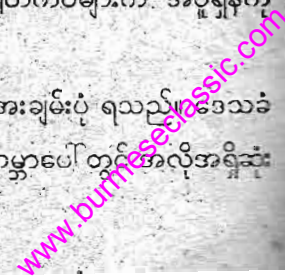
ထိုချုံများကြားဝယ် သစ်သားအိမ်ကလေး အချို့ရှိကြောင်း၊ ဂျမန်သစ် ခုတ်သမားတို့က ပြောကြ၏။ နေထိုင်သူတို့မှာ စစ်ရေးလျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခု ပမာ လုံခြုံရေးအစောင့်အကြပ် ထူပြောလာသည်ဟု ဆိုကြသည်။

လူရွယ်အဖိုကတော့ ထောက်လှမ်းရန်မှာ ရဟတ်လေယာဉ် သို့မဟုတ် လေယာဉ်ငယ်လေးတစ်စင်းဖြင့်သာ လုပ်၍ ရစရာအကြောင်းရှိခဲ့၏။ အယ်လ်ဒိုရာဒိုရှိ လေယာဉ်ကွင်းလေးမှ ကိုယ်စားလှယ်အား လူရွယ်က သူ၏ လေယာဉ်မောင်း လိုင်စင်ကို ပြကာ ဆက်စနာလေယာဉ်လေးတစ်စီး ငှား လိုက်သည်။ ဟမ်ဘာတိုခေါ် တိုင်းရင်းသားတစ်ဦးအား အဖော်ခေါ်လာခဲ့၏။

ငွေကြေးရက်ရောမှုကြောင့် ဟမ်ဘာတိုမှာ အဖော်ကောင်းဖြစ်သလို သမ်းပြကောင်းတစ်ဦးပင်၊ ဟမ်ဘာတိုက တိမ်းရှောင်နေသူ ဒေါက်တာ ဇီဂိုရီနေထိုင်ရာ သစ်သားအိမ်အား အလွယ်တကူဝင် လမ်းညွှန်မြန်ခဲ့ ၏။

သူတို့က ခပ်နိမ့်နိမ့်ဝဲကာ ပတ်ကြည့်ကြသည်။ ဝရန်တာခပ်သေးသေး ခါသည့် အိမ်နှင့် ခြံစည်းရိုး အဖြူရောင်နောက်ဘက် ပန်းခြံထဲမှ ကုလားထိုင် ချားကို လူရွယ် တွေ့ရသည်။ အဖြူရောင် တရုတ်ကပ်များက အပူရှိန်ကို ထာကွယ်သည့်အလား ပိတ်ထားသည်။

အိမ်အားကြည့်ရန်မှာ ပကတိ တိတ်ဆိတ်အေးချမ်းပုံ ရသည်။ ဒေသခံ သယ်သမားတစ်ဦး နေထိုင်ပုံမျိုး ရှိ၏။ သို့သော် ကံမာပေါ်တွင် အလိုအရှိဆုံး

လျှို့ဝှက် လူသားတစ်ယောက် နေထိုင်ခြင်းကတော့ သံသယရှိစရာ မလိုပါ။
ဤနေရာတွင် အရေးကြီးသည့်အရာဟူ၍ ခြံစည်းရိုးပတ်လည်၌ အခဲ
လိုက်ခွေးများ၊ လမ်းလျှောက် စကားပြေစက်များဖြင့် ကင်းလှည့်နေသည့်
စစ်သားတစ်ပိုင်းတိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင်များသာ ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့မှာ
ဒေါက်တာ ဂရိဂိုရီ၏ ကိုယ်ပိုင်စစ်တပ်လေးသာ ဖြစ်၏။

ဂရိဂိုရီမှာ ဇန် ၅၄၈ ဝယ် ကြိုက်သလို သွားလာနိုင်သည်။ သို့သော်
ခြံစည်းရိုးအပြင်ဘက် ရောက်ပြီဆိုသည်နှင့် လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့က ပါ
တတ်သည်။ ၎င်းတို့အား အစိုးရမှ အခကြေးငွေ ပေးထားသော်လည်း
စစ်သားများမဟုတ်ကြ။ အဆန်စီယွမ်ရုံ တစ်ဘူကို အကျဉ်းထောင်
လူမိုက်များသာလျှင် ဖြစ်တော့သည်။

၎င်းတပ်ဖွဲ့မျိုးကား သမ္မတကြီး စထရိုစနာ၏ 'ချာချီ လာရီ' များ
ခေါ်တွင် သည်။ သူတို့က အစိုးရဆန်ကျင်ရေးသမားများကိုလည်း
အပြတ်ရှင်းပေး ရသည်။ စထရိုစနာ၏ အစိုးရတည်မြဲရေးအတွက် ဒေါက်
တိုင်များပင် ဖြစ်၏။

လူရွယ်က ဂရိဂိုရီ၏ နေရာအား လေ့လာသုံးသပ်သည်။ သူ့စိတ်က
ကြိုက်သလို အချိန်ယူကာ ဝဲပျံ၍ လေ့လာသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မြေ အ
အထားကိုပါ စိတ်ထဲမှ မှတ်သည်။

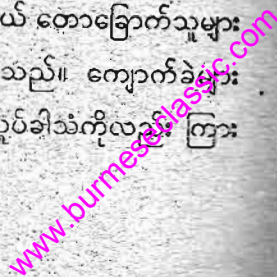
တစ်ကြိမ်တွင်မူ သူက အလွန်ပင် နိမ့်စွာ ပျံသန်းလိုက်သည့်အခါ ချာ
လာရီတို့၏ အူဒီးသေနတ်ပြောင်းများမှ မီးပွင့်များ လွှက်လာတော့သည်။
တမ်းဘာတို့၏ မျက်လုံးအစုံမှာ ပြူးကျယ်သွားသည်။ လူရွယ်က ပြန်ရန်သိ
ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ စိတ်ကမူ မရွံ့လှ။ သို့သော် သူသိလိုရာကို သိ
ဖြစ်သည်။

အခန်း (၁၃)

ရက်အတန်ကြာပြီးသည့်နောက်ဝယ် လူလေးဦးက တောင်ကုန်းတစ်ခု
ရောက်သို့ တိတ်တဆိတ် ရောက်နေသည်။ အရှက်တက်စအချိန်လေးပင်
ဖြစ်၏။ သူတို့ လျှောက်လှမ်းခဲ့သည်မှာ နာရီပေါင်း အတန်ကြာပြီ ဖြစ်သည်။

အသံဟူ၍ ၎င်းတို့၏ ဘွတ်ဖိနပ်ရှည်များ၏ အသံနှင့် မောပန်းစွာ
အသက်ရှူသံတို့သာလျှင် ရှိ၏။ သူတို့တွင် မော်ဇာရိုင်ဖယ်များ၊ ပြောင်းတို
သေနတ်ရှည်များ ပါလာကြသည်။ ခါးပိုင်းမျှရှိ မြက်ပင်ရှည်များကြား တိုးဝှေ့
သွားသည့် အခါဝယ် အပင်များ၏ ပွတ်တိုက်သံတို့က ထွက်ပေါ်လာသည်။

၎င်းတို့လေးယောက်သား တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ပေ ၅၀ မျှ
ခြားကာ တက်လာနေကြသည်။ တက်နေသည့် တောင်ကုန်းက မက်စောက်
သူသည်။ သူတို့ရှေ့ရှိ ကြိမ်ပင်များကြားမှ ငှက်အုပ်တို့က ထပုံလိုက်၊ ပြန်
ဆင်းလိုက် ပြုနေကြသည်။ သူတို့ရှေ့ အပေါ်ထက်ဝယ် တောခြောက်သူများ
ပုံးခွက်များကို တုတ်ဖြင့်ရိုက်သံက ထွက်လာသည်။ ကျောက်ခဲများ
သည့်ထားသည့် ဘူးသီးခြောက်များ၊ ပုံးများအား လှုပ်ခါသံကိုလည်း ကြား

ရသည်။ အသံမှာ ထိတ်လန့်စရာ ကောင်းလှ၏။

မကြာမီပင် တောင်ကုန်းထိပ်သို့ လေးယောက်သား ရင်ပေါင်တန်းကာ ရောက်သွားကြသည်။ ကောင်းကင်နောက်ခံဝယ် အမည်းစက်ကလေး လေးစက်နွယ်ပင်။

တောခြောက်သူ တစ်ဦး၏ အော်ဟစ်သံက ရုတ်ခြည်း ထွက်ပေါ်လာ သည်။ ရှေ့ဘက်ရှိ မြက်တောထူထူထဲမှ တစ်စုံတစ်ရာ၏ ဟိန်းဟန့်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ကြိမ်တောထဲမှ ချိုးအောက်က အော်သံပေးပြီး ထပျံကြ သည်။ ထို့နောက် လှုပ်ရှားနေသည့် မြက်ပင်အုပ်စုအထက်ဝယ် ဝဲကာယုံ သန်းနေလေသည်။

ခဏအကြာ၌ အဝါစင်းနှင့် သတ္တဝါတစ်ကောင်က ကွက်လပ်ကိုဖြတ်၍ ကြိမ်တောမြင့်မြင့်ထဲသို့ တိုးဝင်သွား၏။ တောခြောက်သူများက အော်ဟစ် ရင်း ပုံးများကို ထုနှက်ကြသည်။ ကြိမ်တောအား ဝိုင်းလိုက်ကြသည်။

အမဲလိုက်သမားတစ်ဦးက မော်လာသေနတ်ကို မြှောက်၍ ကြိမ်တော ခွံရှာသို့ ချိန်လိုက်သည်။ အခြားသုံးယောက်ကလည်း သေနတ်ကိုမြှောက်ကာ အဆင်သင့်ရှိနေကြသည်။

‘ဝေး . . . ဟေး . . . ဟေး’

တောခြောက်သူတစ်ဦးက အော်ဟစ်ရင်း အမဲလိုက်သမားများဘက်သို့ ပြေးလာသည်။ သူ့နောက်ဝယ် အဝါစင်းကြီးနှင့် သတ္တဝါတစ်ကောင်က အပြေးလိုက်နေသည်။

မော်လာရှင်ဖယ်သမားက ဖစ်လိုက်သည်။ တော်လဲသံလို အသံက ပဲ့တင် ဟိန်းသွားသည်။ အော်ဟစ်နေသည့် တောခြောက်သမားက သူတို့ထံသို့ ပြေးလာနေဆဲ။ သို့သော် နောက်မှ သတ္တဝါမှာ လမ်းကြောင်းပြောင်းကာ

မြိတ်စာပေ

မြက်ပင်ရှည်ရှည်များထဲသို့ တိုးဝင်ပြေးတော့သည်။

‘ထိသွားတယ်’

‘ဘယ်လောက်ထိသွားသလဲ၊ မင်း မြင်လိုက်သလား’

‘ဟင့်အင်း၊ ဖုန်တွေ တထောင်းထောင်း ထနေတာပဲ’

‘ပခုံးကို ထိသွားတယ်လို့ ကျွန်တော်တော့ ထင်တယ်။’

မြင်တော့အုပ်တွင်း တစ်နေရာမှ ဟိန်းလိုက်သံကို ကြားလိုက်ကြရသည်။

အော်ရာရထား၍ အောက်ဟစ်သံမျိုး ဖြစ်သည်။ သို့သော် အန္တရာယ်က ရှိ၏။

‘ကဲ . . . အထဲကို ဝင်လိုက်ပြီး ပစ်ကြမယ်၊ ဟော့စ်နဲ့လူဖို’

ဒေါက်တာ ဂရီဂိုရီက ပြောလိုက်သည်။

အဖော်နှစ်ဦးက လွယ်လာသည့် တန်ဆာပလာများကို ဖြုတ်ကြသည်။

သူညီဆန် လက်တစ်ဆုပ်မျှနှိုက်ယူကာ မော်လာရှင်ဖယ်များတွင် ဖြည့်သည်။

မကြာမီ မြက်ပင်များကြားသို့ ခဲတောခြောက်သူများနှင့် အတူ တိုးဝင်သွား ကြသည်။ နှစ်ဦးကမူ မုဆိုးထိုင်ထိုင်ကာ စောင့်နေလိုက်သည်။

မကြာမီ သေနတ်သံတစ်ချက်ထွက်ပေါ်လာသည်။ နောက် တိတ်ဆိတ်မှု

က စိုးမိုးသွားသည်။ ခဏအကြာတွင် အတူလိုက်သွားသည့် တောခြောက်သ

မားတစ်ဦးက ကိုက် ၅၀ မျှအကွာတွင် ပေါ်လာပြီး လက်ကိုင်ပဝါတစ်ထည်

ဖြင့် ကျန်နေသူနှစ်ယောက်ထံ ဝှေ့ယမ်းပြသည်။

စောင့်နေသူနှစ်ဦးက သေနတ်ကိုလွယ်၍ ထလိုက်ကြသည်။ ထို့နောက်

တောခြောက်သူရှိရာသို့ လျှောက်သွားကြသည်။

ပေ ၅၀ မျှအရောက်ဝယ် တောခြောက်သူက ရုတ်ခြည်းထခုန်ကာ အော်

ဟစ်နေပြန်သည်။

သူတို့က ဇရာမသတ္တဝါကြီးများ သွားခဲ့၍ မြက်ပင်များလဲကာ လမ်းဖြစ်

မြိတ်စာပေ

နေရာသို့ ကြည့်လိုက်ကြသည်။ လူနှစ်ယောက်နှင့် ကျားသစ်အသေကြီးတစ်ကောင်ကို တွေ့ကြရ၏။ တစ်ဦးက ကျားသစ်၏ ကိုယ်ထည်အရှည်အား တိုင်းထွာလျက် ရှိသည်။

ကျားသစ်၏ စိမ်းဖန်ဖန် မျက်လုံးကြီးမှာ ပွင့်လျက်သာ ရှိ၏။ ဖုန်များပေကျနေသည့် ပါးစပ်မှ လျှာက တန်းလန်းထွက်ကျနေသည်။ နှာခေါင်းမှ သွေးစအချို့ကလည်း စီးကျလျက်ရှိ၏။

ကျားသစ်အား ပစ်ခဲ့သူ ဂရိဂိုရိုက ဘေးတွင် ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်သည်။

‘ကျုပ်ပစ်တာ ဘယ်နေရာထိတာလဲ’

‘မေးကိုထိတာပဲ ဒေါက်တာ၊ တကယ့် ကောင်းတဲ့ပစ်ချက်ပဲ’

ပေတိုင်းနေသူက ပြောလာသည်။

‘ခင်ဗျားနံရံမှာ ချိတ်ဖို့ နောက်ထပ် ဆုတ်ဆိပ်တစ်ခုပဲ ဒွန်ဂရီဂေါ်’

တတိယလူက မှတ်ချက်ချသည်။

ဂရိဂိုရိုက ဒူးထောက်လျက်သားမှ နေလုံးရှိရာသို့ မော့ကြည့်ပြီး မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။ မကြာမီ ငရဲတမျှ နေပူလာတော့မည်။ တောခြောက်သမားများနှင့် လူဒိုတို့က ကျားသစ်၏ အရေခွံကို ခွာနေစဉ် ဂရိဂိုရိုနှင့် တတိယလူက မြက်ခင်းပေါ်တွင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ စီးတရက်သောက်နေကြသည်။

ဂရိဂိုရိုက ကော့ညွှက် ဘရန်ဒီ ထည့်ထားသည့် ဓာတ်ဘူးကို ထုတ်သည်။ မကြာမီပင် ဓာတ်ဘူးက နှစ်ယောက်သား လူးလာခေါက်ပြန် ရှိနေတော့ သည်။

ဂရိဂိုရိုက ကော့ညွှက် ဘရန်ဒီ ထည့်ထားသည့် ဓာတ်ဘူးကို ထုတ်သည်။ မကြာမီပင် ဓာတ်ဘူးက နှစ်ယောက်သား လူးလာခေါက်ပြန် ရှိနေတော့ သည်။

ဂရိဂိုရိုနှင့် ထိုမနက်က ပါလာသော အဖော်မှာ ကိုယ်ခန္ဓာ ကြံ့ခိုင်သော ဝင်တိုတိုပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်၏။ ဆံပင်က လုံးဝမရှိသလောက် ပြောင်နေသည်။ သူကား ရိုကာဒိုကတ်ဖက်တီ ဆိုသူပင်။

တောခြောက်သူများနှင့် လူဒိုတို့က ကျားသစ်ရေခွာနေစဉ် ဂရိဂိုရိုမှာ ကော့ညွှက်ကိုသာ အတန်ကြာ မော့နေသည်။ ထို့နောက် ကြက်သွေးရောင်ထက်ကိုင်းပဝါဖြင့် လည်ပင်းမှ ချွေးတို့ကို သုတ်လိုက်သည်။

‘အင်း... ငရဲပြည်သာ ဒီလိုပူမယ်ဆိုရင် ပါရာဂွေးဟာလဲ ငရဲပဲဖြစ်မယ်’

ကက်ဖက်တီက မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။ အတန်ကြာသည်အထိ တစ်ခွန်းမျှမပြောဘဲ လေတိုက်ခတ်၍ ယိမ်းနွဲ့နေသော မြက်ပင်ရှည်ကြီးများတို့သာ ငေးကြည့်နေ၏။

‘ငရဲလား ဒီထက်ပိုပူလိမ့်မယ်’

ကက်ဖက်တီက မှတ်ချက်ချရင်း မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျောခင်းလိုက်သည်။

ဂရိဂိုရိုက ခဏမျှ အပူရှိန်ဒဏ်ကို တွေးကြည့်နေသေး၏။ ထို့နောက် နောက်ရက်တစ်လိပ်အား မီးညှိပြီး သူပါ ကျောခင်းလိုက်သည်။ လက်နှစ်ဖက်အား ခေါင်းနောက်တွင် ယှက်ချိတ်ကာ ကောင်းကင်ပြင်ဆီသို့ မျက်လုံးစင်းတာ ကြည့်နေသည်။

“ပြောစမ်းပါဦး ရိုကာဒို၊ အဆန်စီယွန်မှာ ဓနာန်ရောက်နေတယ် ဆိုတဲ့ ထောက်လှမ်းရေးသမားတွေ အကြောင်း ”

“ ထောက်လှမ်းရေးသမားတွေ ဟုတ်လား ”

ကက်ဖက်တီမှာ အံ့ဩနေပုံရ၏။

“ ကျွန်တော် ဘာပြောတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား ကောင်းကောင်းသိပါတယ် ” ကက်ဖက်တီမှာ လျှို့ဝှက်တတ်သူဖြစ်သည်။ ရင်ထဲတွင် ဆိုဝှက်မိသိပ်

တတ်သည်။ စကားနည်းလှသည်။ စီးပွားရေးသမားပီပီ ကိန်းဂဏန်း အချက်
အလက်တို့မှာ သူ၏ စတော့ရှယ်ယာလုပ်ငန်းတွင် သို့သိပ်စွာ သုံးစွဲရသည့်
အရာများ ဖြစ်၏။

“ ခင်ဗျား သိသလောက် ကျွန်တော်လဲ သိရတတ်တာပဲလေ၊ ဒါမျိုးတွေ
အရင်ကလဲ ကြုံခဲ့ဖူးတာပဲ၊ ဘယ်လို ပြေရှင်းလိုက်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့
သိတယ် ”

“ ဘယ်လိုမျိုးလဲဗျ ”

နေရောင်ခြည်က ဂရီဂိုရီ၏ မျက်နှာပေါ်သို့ စူးရှစွာ ထိုးလျက်ရှိသည်။
“ အထူးသဖြင့် ဘယ်လိုကိစ္စမျိုးလဲ ရီကာဒို ”

ရီကာဒို ကက်ဖက်တီက ဂရီဂိုရီ၏ မျက်လုံးကျဉ်းကဉ်းလေးအား
အကဲခတ်ကြည့်သည်။ သူသိသမျှကို ပြောပြခြင်းမှာ ပညာရှိပီသပါမည်လော
ဟု စဉ်းစားမိ၏။

“ ခင်ဗျား သိတဲ့အတိုင်းပဲပေါ့၊ ဟို လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်တွေတုန်းက အဆင်
စီယွန်က ဂျူးအုပ်စုကြား ဘယ်လို လှုပ်ရှားမှုတွေ လုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ၊ သူတို့
ကျောက်မျက်ရတနာ ကုန်သည်မျိုး၊ အပ်ချုပ်သမားမျိုး ဟန်ဆောင်နေခဲ့ကြ
တာ၊ သူတို့ဟာ မော့ဆက်တွေလို ကျွန်တော်တို့ ထင်ကြတယ်၊ သူတို့ဟာ
ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာကတော့ ကျွန်တော်တို့ မသိဘူး၊ ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာ
တဲ့ သတင်းအချို့ကတော့ သူတို့ဟာ သတင်းတွေ စုဆောင်းရုံလောက်ပဲ
တချို့ကတော့ တစ်မျိုးပေါ့ သူတို့ကို ပြောရရင် . . . ”

“ ကလဲ့စား ချေခြင်းပဲပေါ့လေ ”

ဂရီဂိုရီက ကက်ဖက်တီ၏စကားကို အဆုံးသတ်ပေးလိုက်သည်။
ဂရီဂိုရီတစ်ယောက် လည်ပင်းမှ ချွေးများကို လက်ကိုင်ပါဝါ အနီကြီးဖြင့်

သူတို့နေသည်ကို ကက်ဖက်တီက ကြည့်နေသည်။

“ သူတို့အထဲက တစ်ဖွဲ့ကတော့ သူတို့ကိုယ်သူတို့ အာလ်ဇာဗ်ခက်လို
ခေါ်ကြတယ် ”

“ ကက်ခတ် ဟုတ်လား ”

“ ဟိန္ဒူဘာသာပဲ၊ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ငါတို့သည် ဘယ်တော့မှ မမေ့တဲ့ ”

“ ကစ်ခတ် ဘယ်တော့မှ မမေ့ဘူးဟုတ်လား၊ ဘယ်လောက် စိတ်ကူး
ဆည့် ဆန်လိုက်သလဲ၊ ဘယ်လောက် သူ့ရဲကောင်း ဆန်လိုက်သလဲ ”

ဂရီဂိုရီ၏ မမေ့ဘူးဟုတ်လား၊ ဘယ်လောက် စိတ်ကူးယဉ် ဆန်လိုက်သလဲ
ဘယ်လောက် သူ့ရဲကောင်း ဆန်လိုက်သလဲ ”

ဂရီဂိုရီ၏ မျက်လုံးအစုံမှာ ရွှင်ပျမှုဖြင့် ဖွင့်လိုက်ပိတ်လိုက် ဖြစ်နေသည်။

“ ခင်ဗျားပြောတာ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဆန်စီယွန်
က မော့ဆက်တွေအကြောင်း ခင်ဗျားလူ အာဂါသိထားတော့ ကျေးဇူး
ဆင်စရာပဲ ”

“ ကာကွယ်ကြေးကို အာဂါ မြှင့်တင်လိုက်တိုင်း ရန်သူက အနားမှာ
ရောက်နေပြီဆိုတာ ကျွန်တော် သတိပြုမိပါတယ် ”

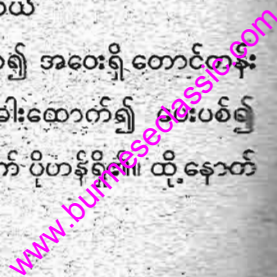
“ ခုလဲပဲ ဘယ်ရန်သူမှ ရောက်မနေဘူးလို့ သေချာပေါက် မပြောနိုင်ဘူး ”

“ လာကြပါစေ ရီကာဒို ”

ဂရီဂိုရီက သေနတ်ကို မြှောက်ကိုင်လိုက်သည်။

“ သူတို့အတွက် ကျွန်တော် အသင့်ရှိနေပါတယ် ”

တစ်ခဏအကြာတွင်မူ ဂရီဂိုရီက လှဲနေရာမှထ၍ အဝေးရှိ တောင်တန်း
ဆီသို့ ငေးမျှော်ကြည့်နေ၏။ လက်နှစ်ဖက်ကို ခါးထောက်၍ ငမးပစ်၍
ကြည့်နေပုံမှာ အနည်းငယ်တော့ စိတ်ချမ်းမြေ့ပုံထက် ပိုဟန်ရှိ၏။ ထို့နောက်

သူက ခေါင်းကိုနောက်လှန်၍ ရုတ်တရက် အားရပါးရ ရယ်ချလိုက်တော့သည်။

xxxxx

ထိုအချိန်မှာပင် ကိုက်သုံးရာမျှဝေးသော ချုံပုတ်အောက်ဝယ် လူရွယ်တစ်ဦးက ဝမ်းလျားမှောက်နေ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်၌ သစ်ပင်ခြုံနွယ်များကြောင့် ၎င်းအား ဂရိုဂိုရီတို့ မမြင်နိုင်။ သို့သော် ၎င်းတို့၏ စကားပြောသံက သူ့ရှိရာသို့ လေသင့်တိုင်း ရောက်လာသည်။

ထူလူရွယ်မှာ ပါရာနာ သစ်တောထဲဝယ် ဖောက်လုပ်သည့် ဒေါ်လာသန်းပေါင်းများစွာ အကုန်အကျခံမည့် အဝေးပြေးလမ်းမကြီး တည်ဆောက်နေအတွက် ကွင်းဆင်းလေ့လာသော ခုနှစ်ဦးပါ အဖွဲ့နှင့် ပါလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

၎င်း နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ပါ အမည်မှာ ကာလို့စ်အွန်ဒီဗိုစ် ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံသားက ဘရာဇီးလူမျိုး အလုပ်အကိုင်က ကွင်းဆင်းလေ့လာနေပညာရှင်ဟူ၏။

လက်ရှိအချိန်ဝယ် ထိုအဖွဲ့မှာ မြောက်ဘက် မိုင်တစ်ထောင်ဝေးသည့် နေရာ၌ အလုပ်လုပ်နေကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုအဖွဲ့ နေရာမပြောင်းမီ လူရွယ်က လက်ထဲရှိ မှန်ဘီလူးဖြင့် သဲသဲမဲမဲ လေ့လာနေသည်။

ယခုအခါ တောနတ်ထဲ၌ ရက်သတ္တပတ်ပေါင်းများစွာ နေခဲ့ရသည့် ဖြစ်သော်လည်း လူရွယ်မှာ မှတ်ဆိတ်ကျင့်စွယ်တို့ သန်ရှင်းစွာ ရိတ်ပစ်ထားသလို အဝတ်အစားကလည်း သေသပ်လှ၏။

သူက တစ်နေရာကိုသာ အာရုံစိုက်ထားတတ်သူမျိုး ဖြစ်၏။ မှန်ဘီလူးမှခွာလိုက် ဘေးတွင် ချထားသည့် စာအုပ်တွင် မှတ်လိုက် လုပ်နေသည်။ အရာရာကို စေ့စပ်စွာ လေ့လာရေးမှတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

မြိတ်စာပေ

ဂရိုဂိုရီ၏ ရယ်မောသံ ထွက်လာသည့်အခါ သူက တစ်စုံတစ်ရာ ရေရွတ်လိုက်ပြီး စာအုပ်ထဲတွင် နေမှတ်ပြန်သည်။ သုံးချောင်းထောက်ပေါ် တင်ထားသည့် ကင်မရာမှ အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းအားစာ ကောင်းလှသည်။

ရယ်မောနေသူမှာ အဖြူရောင် ရုပ်အင်္ကျီကို ရင်ဘတ်တွင် ဖွင့်ဝတ်ထားပြီး လူရွယ်အား ကျောပေးရပ်နေသည်။

ထိပ်ပြောင်ပြောင် ဂင်တိုတိုလူက မြေကြီးပေါ်တွင် ကျောဆန့်နေသည်။ ရယ်မောနေသူက ရုတ်တရက် နောက်လှည့်လိုက်ရာ ကင်မရာ၏ မှန်ပြောင်းထဲဝယ် သူ့အသွင်သဏ္ဍာန် ဟန်ပန်မှာ အထင်းသား ပေါ်လေတော့သည်။

ဤမျက်နှာမှာ လူရွယ်ကောင်းစွာ အကျွမ်းဝင်ပြီးမျက်နှာ ဖြစ်သည်။ တို့ယဟန်ပန် အသွင်သဏ္ဍာန်ကမူ အချိန်၏ ပြောင်းလဲမှုအတိုင်း ပြောင်းလဲခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ မည်သူဖြစ်ကြောင်း ဆိုသည်ကတော့ လူရွယ်၏ ဇိတ်ထဲဝယ် လုံးဝ သံသယမဝင်ပါ။

လူရွယ်မှာ ထိုသူ၏ လှုပ်ရှားမှုများကို ရက်သတ္တပတ်ပေါင်းများစွာ လေ့လာသုံးသပ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ လူရွယ်၏ စာအုပ်ထဲဝယ် ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်၏ နေ့စဉ် လှုပ်ရှားမှုများအပြင် သူ့အဖော်၏ သွားလာမှုများကိုပင် မချန်လှုပ်ခဲ့။

ဇန်နဝါရီ ၅၄၀ ၏ တစ်ဖက်မှ ကျောက်ချရပ်နားထားသည့် “ဗိုက်တင်း” ရေယာဉ်၏ ပုံကြမ်း၊ တောအုပ်ထဲရှိ သစ်သားအိမ်၏ မျက်နှာစာ အမျိုးမျိုးမှ အချက်အလက်များ ပတ်ဝန်းကျင်မြေ အနေအထားတို့လည်း ပါသည်။

ယခုလည်း မြက်တောထဲမှ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး သောက်ရင်း စကားပြောနေသည့် ဓါတ်ပုံများကို ရပြီဖြစ်သည်။ မှတ်စုစာအုပ်ကိုပိတ်၍ အင်္ကျီအတွင်း အိတ်ထဲသို့ ထိုးထည့်လိုက်ပြီး သုံးချောင်းထောက်တိုင်မှ အဝေးကြည့်

မြိတ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

မှန်ပြောင်းတပ် ကင်မရာအား ဂရုတစိုက် ဖြုတ်သည်။ ပတ္တမြားအိတ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်လိုက်သည်။

ကင်မရာထဲမှ ဖလင်လိတ်များကိုမူ ဂျင်းဘောင်းဘီရှည်၏ ခြေထောက် အနားပတ် အပြားကြီးထဲသို့ ထည့်ထားလိုက်သည်။ ထို့နောက် ပို၍လုံခြုံစေရန် ဘောင်းဘီခြေထောက်ကို သုံးလေးခေါက် လိပ်တင်သည်။

ယနေ့ညတွင် အဆန်စိယွန်သို့ ကွင်းဆင်း အဖွဲ့နှင့်အတူ သူ ပြန်ရမည် သို့သော် ၎င်းအဖွဲ့ တည်ရာသို့ ပြန်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ဖလင်လိတ်များ သူရင့်ထားရာ အချက်အလက်များနှင့်အတူ တစ်နေရာသို့ သွားရမည်။

လူရွယ်၏ အမည်မှာ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်တွင် ပါသလို ဟားလို့စ် အွန်ဒီဗိုစ် မဟုတ်။ အီယန်အက်ရှာ ဖြစ်သည်။ အစွရေးလူမျိုးဖြစ်ပြီး ထောက်လှမ်းရေး အသိုင်းအဝိုင်းလောကထဲ၌မူ “သိမ်းငှက်ပြာ” ဟူ၍ သိထားကြသည်။

xxxxx

လူဒိုနှင့် ဟော့စ်တို့က ကျားသစ်အရေခွံကိုခွာ၍ ပြီးချိန်ဝယ် ဂရိဂိုရီနှင့် ကက်ဖက်တီမှာ စကားအမျှင် မပြတ်သေး။ သူတို့နှစ်ဦးကြားဝယ် မပြေလည်မှုက ယှက်နွယ်နေသည်။

ကက်ဖက်တီမှာ စောဒြောက်သမားများ၏ လှုပ်ရှားမှုများကို စိတ်ဝင်တစား ကြည့်နေဟန် ဆောင်ထား၏။ မကြာမီ သူက စကားစလိုက်သည်။

- “ ခင်ဗျားရဲ့ ရွှေခရီးစဉ်ကို ဘယ်သူမှ ပြောမပြုခဲ့ဘူး မဟုတ်လား ”
- “ လုံးဝကို မပြောဘူး ”
- “ ရှိဖယ်ကလဲ ပြောစရာအကြောင်းမရှိဘူး မဟုတ်လား ”
- “ ရှိဖိက ဟုတ်လား၊ မရှိပါဘူးဗျာ၊ သူက လုံဝ စိတ်ချရပါတယ် ”

မြတ်စာပေ

“ သူ့ဆီကိုကော ခင်ဗျား ဖုန်းမဆက်၊ ကြေးနန်းမရှိဘူး မဟုတ်လား ”
“ သေချာပါတယ် ”

ဂရိဂိုရီ၏ လည်ပင်းဝယ် အနီကွက်ကြီး ထလာပါတယ်။
“ ခင်ဗျား ဘာပေါက်တတ်ကရတွေ လာပြောနေတာလဲ ”

“ အရမ်းမအော်စမ်းနဲ့ဗျာ ”
“ ကျုပ်က အရမ်းပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး ”

“ ဒါဆိုရင် အဆန်စိယွန်ကို ခင်ဗျားလာတဲ့ ခရီးအတွက် အဆန်စိယွန်က လူတွေ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ လှုပ်ရှားနေကြတယ်လို့ ကျွန်တော်တော့ သိထားတယ် ”

“ ဒီခရီးစဉ်ကို ဘယ်သူကများ ဘယ်လိုလုပ် သိနိုင်မှာလဲ ”
“ ကျွန်တော်ကတော့ ဘယ်လိုမှ မတွေးတတ်တော့ဘူး ”
ကက်ဖက်တီမှာ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေပုံရ၏။

“ ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမယ်လို့ ခင်ဗျား အကြံပေးချင်သလဲ ”
“ ခင်ဗျား ဒီခရီးစဉ်ကို ရွှေ့လိုက်ဖို့ အကြံပေးချင်တာပဲ ”

“ မဖြစ်နိုင်ဘူး ၊ ဒီလို သတိပေးတာတွေကြောင့် အရင်ကလဲ သုံးခါ ခွဲခဲ့ရပြီးပြီ နောက်တစ်ခါ မရွှေ့နိုင်တော့ဘူး။ ကျွန်တော့်သားကို ကျွန်တော် တွေ့ချင်တယ်၊ နောက်ပြီး လိုအပ်တာတွေကို သမ္မတကြီးနဲ့ ရှင်းပြီးပြီ ”

ဂရိဂိုရီ၏ လေသံက ကတ်ဖက်တီအား သတိရသွားစေသည်။ သူက ခင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

“ ခင်ဗျားသဘောပဲ ဂရီဂေါ် ”
သူက ဓာတ်ဘူးကိုယူ၍ ဧကောညှပ်အရက်အား ခစ်ကြာကြာ ရေခဲသောက်သည်။

မြတ်စာပေ

“ ဒါဆိုရင် မိုးအတွက် အစီအစဉ်တွေ လုပ်ပြီးပြီပေါ့၊ သူ့လာနေပြီလား ”

“ ဟုတ်တယ် ၊ ပြန်နိုင်အောင်မှာ သူ့ကို ခင်ဗျား သွားတွေ့ရမယ် ”

“ နောက် အင်တာနာစီယွန်ကို ခေါ်လာခဲ့ရမှာလား ”

“ ဟုတ်တယ် ”

“ မော်တော်နဲ့လား ”

“ ဟုတ်တယ်၊ အာဂါက ခင်ဗျားကို မပြောဘူးလား ”

“ သူ ပြောပါတယ် ”

ကက်ဖက်တီက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားပါးစပ်က ပြောတာကို ကျွန်တော် ကြားချင်လို့ပါ ”

နောက်ပြီး သတိပေးချင်တာက . . . ”

ဂရီဂိုရီက မော့ကြည့်လိုက်သည်။ စေ့နေသည့်မျက်လုံးကို ပို၍ စောင်းသွားသကဲ့သို့ ရှိနေသည်။

“ သတိထားပါ သူငယ်ချင်းရယ်၊ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ လက္ခဏာတွေကို လေ့လာသုံးသပ်ပါ ”

ကက်ဖက်တီက ဂရီဂိုရီအား ပြန်၍စိုက်ကြည့်နေလိုက်သည်။

ဂရီဂိုရီက လက်ကို ဝှေ့ယမ်းပစ်လိုက်သည်။

“ အာဂါနဲ့ ခင်ဗျား စကားတွေ အများကြီး ပြောခဲ့ပြီးပြီပဲ၊ သူက အဘွားကြီးအိုလို စကားသိပ်များလှတယ်၊ ကဲ . . . လာသောက်ဗျာ ၊ နောက်ပြီး နေ့လည်စာ စားကြမယ် ”

“ အခု ခင်ဗျား ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ ”

“ မနက်ကျရင် အဆန်စီယွန်ကို သွားမယ် ”

ဂရီဂိုရီက ထရပ်၍ နဖူးအား လက်တိုင်ပံ့ဝါဖြင့် သုတ်လိုက်သည်။

မြတ်စွာပေ

“ နောက် ခရပ်နဲ့ ရွယ်ခေါ်ပြီး ဘာနီလိုချီကို သွားမယ်၊ အဲဒီကမ္ဘာ အင်တာနာစီယွန်ကို သွားမှာ ”

“ တော်တော်လေးတော့ ဂရီဂိုရီက ပါ ချီဂေါ် ”

ကျားသစ်အရေခွံခွာနေသည့် လူဒိုက သွေးများ ပေကျဲသည့် ဓားမြှောင် တိုင်ရင်း သူ့ထံသို့ လျှောက်လာသည်။

“ ခေါင်းကိုကော ယူဦးမလား ဒေါက်တာ ”

ဂရီဂိုရီက လူဒိုအား ခေါင်းကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း မော့ကာကြည့်သည်။ သို့မေးခွန်းအတွက် စိတ်မရှည်သလို ဖြစ်ရ၏။

“ သောက်ရူးရ မင်းက ဘယ်လိုထင်လို့လဲ၊ အေး . . . ခေါင်းလဲယူရမှာပေါ့ ”

ကက်ဖက်တီ၏ သတိပေးသံက ထွက်လာပြန်သည်။

“ တော်တော်လေးတော့ ဂရီဂိုရီက ပါ ဂရီဂေါ်ရာ ”

xxxxx

ထိုညပိုင်းဝယ် အိမ်နောက်ဖေးရှိ ဓာတ်ခွဲခန်းအဖြစ် အသုံးပြုသော ဆိတ်ဝယ် အဖြူရောင် ခွဲစိတ်ခန်းသုံး ဓာတ်ရုံရှည် ဝတ်ထားသည့် ဂရီဂိုရီနှင့် သယ်လာခဲ့သည့် အက်ချီ ကလေးငယ်တစ်ယောက်တို့ ရောက်နေကြသည်။

ကလေးငယ်၏ မျက်လုံးရွဲရွဲကြီးများ ပြူးကျယ်၍ နေသည်။ အတော်ပင် နှစ်လှုပ်ချောက်ချားနေသည်မှာ ထင်ရှားလှ၏။ ဂရီဂိုရီက ကလေး၏ ကျော

ပုတ်၍ ခပ်တိုးတိုးပြောနေသည်။ ကလေး၏ ဆံပင်များကိုလည်း ဖွားပေးနေသည်။

မကြာမီ ကလေးငယ်မှာ စိတ်သက်သာရာ ရသွား၏။ သူက ဂရီဂိုရီ၏ ခေါင်းပေါ်တွင် တက်ထိုင်ရှာသည်။ ဂရီဂိုရီက ကလေးအား သင်ကြားလုံးများ

မြတ်စွာပေ

www.burmeseclassic.com

ပေး၍ ရယ်စရာ ပုံပြင်များ ပြောပြသည်။

ကလေးငယ်မှာ ညနေက ကစားရင်း ဒူးခေါင်းပြဲသွားသည်။ ဂရိဂိုရီက ဆေးကြော၍ ဆေးထည့်ပြီး ပတ်တီးစည်းပေးထား၏။ သူတို့က အဟန်ကြာ နောက်ပြောင်၍ ရယ်မောနေကြ၏။ ထို့နောက် ဂရိဂိုရီက ကလေး၏ နားရွက် နောက်ကို ဆေးထိုးအပ်နှင့် ထိုးလိုက်သည်။

လုပ်ဆောင်ချက်က ကျွမ်းကျင်လှသဖြင့် ကလေးငယ်မှာ စစ်ကနဲသာ နာကျင်ရသည်။ မကြာမီပင် ကလေးငယ်မှာ မော်ဖီးယားတန်ခိုးကြောင့် အိမ်မောကျသွားပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုအခါမှ ဂရိဂိုရီက ခေါင်းလောင်းတစ်လုံးကို ဆိုးလိုက်သည်။ ခွဲစိတ် ဝတ်ရုံဝတ် ဗွန်ရစ်တင်ဟူးဘား ဝင်လာပြီး အိပ်ပျော်နေသည့် ကလေးငယ် အား ခွဲစိတ်ခန်းထဲသို့ ပွေ့ချီသွားသည်။ ပြန်လည်မနိုးထတော့မည့် ကလေး ငယ်အတွက် ခွဲစိတ်ရေးကို ပြင်ဆင်ပေးသည်။

ချက်ချင်းလိုလိုပင် ဟော့စ်က ကျန်အမြွှာပူးကလေးငယ်အား ခေါ်လာ ပေးသည်။ ဂရိဂိုရီကလည်း သကြားလုံးများနှင့် ကလေးငယ်အား ချောမြို့ နေပြန်ပြီ ဖြစ်သည်။

ကလေးငယ်များနှင့်ဆိုလျှင် ဒေါက်တာဂရိဂိုရီမှာ ကြင်နာသည့်စိတ်ထား ရှိသူသာ ဖြစ်၏။

ဤကွယ်ရာမဲ့ ကလေးများ မေ့ဆေးဒဏ်ကြောင့် သတိလက်လွတ် ဖြစ်သွားပြီဆိုလျှင်မူ ကြင်နာတတ်သော လူကြီးလူကောင်းအဖြစ်မှ သူ၏ အမှန်တရား၏ ထောင်းဆိုမှုအတွက် အကြင်နာမဲ့သော သိပ္ပံပညာရှင် တစ်ဦးအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားပြန်သည်။

ခွဲစိတ်ခုတ်ပေါ်ဝယ် ချည်နှောင်ထားသည့် ကလေးများအား ကိရိတ်

များ ပြင်ဆင်ရင်း သူက သတိထားကာ ကြည့်တတ်၏။ ကလေးငယ် ဒီသေ ဆုံးမိ အသက်ရှင်ရေးအတွက် လိုအပ်သော ခန္ဓာကိုယ်ပစ္စည်းများ မည်မျှ ဆုတ်ယူနိုင်မည်ကို သူက သုံးသပ်ကြည့်မည်ဖြစ်၏။

ထို့နောက်တွင်မူ ယင်းကိရိယာများ၊ အသည်း၊ သရက်ရွက်၊ အဆုတ်၊ နှလုံး၊ ဦးနှောက်တို့ကို အခြားအမြွှာပူးအရာများနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကာ ဝရုတစိုက် ထိုင်းတာချိန်တွယ်လိမ့်မည်။ ထိုမျှသာမကသေး ဤပါရာနာ တောအုပ်ထဲတွင် သူတိုင်းထွာခဲ့ပြီးသော အခြားကလေးများ၏ မှတ်တမ်းများနှင့်လည်း နှိုင်းယှဉ်စစ်ဆေးဦးမည်ဖြစ်၏။

သူ၏ မှတ်တမ်းများ ပြည့်စုံလှ၏။ အသက်အရွယ်၊ အရပ်အမြင့်၊ ခွဲစိတ်ခန်း အလေးချိန်အပြင် မျိုးနွယ်စု မှတ်သားချက်ပင် ပါသေးသည်။

သူ၏လုပ်ငန်းတို့မှာ ဆယ်စုနှစ် နှစ်စုကြာညောင်းခဲ့ခြင်းအပေါ် မူတည် သား၏။ သူ၏ သုစောသန လုပ်ငန်းတစ်ခုပြီးလေတိုင်း ဟော့စ်နှင့် လူဒိုတို့က ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းတို့အား သစ်တောထဲရှိ ကွက်လပ်ထဲတွင်မြှုပ်နှံ သွားကြရ၏။

ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း ပစ္စည်းများကိုမူ ဖော်မလင်းဆေးရည်ဖြင့် စိမ်၍ ခွဲစိတ်ခွဲခန်းထဲဝယ် ထားရှိတတ်သည်။ ဇန်နဝါရီ ၅၄၀ မှ တဲနောက် ဘက်ဝယ် ကလေးမည်မျှ မြှုပ်နှံခဲ့ပြီးသည်ကို တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မဖြော နိုင်ပါ။ ဒီသော် ဂရိဂိုရီနေခဲ့သည်မှာ ၁၂ နှစ်မျှ ရှိခဲ့ပြီဖြစ်၏။ သူ့လုပ်ငန်း ကလည်း ဆောက်ကတည်းက စလုပ်ခဲ့သည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

သူမတွင် ခရီးဆောင်သေတ္တာတစ်လုံး ပါလာသည်။ ခပ်သွက်သွက် သွားနေသည် ဖြစ်၍ အလျင်စလိုရှိကြောင်း သိသာလှသည်။

သူမက သတင်းစာအရောင်းဆိုင် တစ်ဆိုင်၏ မီးရောင်အောက်သို့ ရောက်လာသည်။ သေတ္တာကို ချထားလိုက်သည်။ သတင်းစာများ၊ ရုပ်စုံ မဂ္ဂဇင်းနှင့် အခြားစာအုပ်များ တင်ထားရာတန်းကိုမှီ၍ အမောပြေနေသည်။

ဖြတ်သွားသူအပေါင်းမှာ ထိုအသက် (၂၀) ကျော် အမျိုးသမီး၏ အလှကို သတိပြုမိသည်သာ ဖြစ်၏။ ရေကူးမယ် သို့မဟုတ် အပြေးသမားတစ်ဦး ဖြစ်နိုင်ကြောင်း သုံးသပ်စရာရှိ၏။

မျက်လုံးရွဲရွဲကြီးတို့မှာ အသိဉာဏ်ရှိကြောင်း ပြနေပြီး စိမ်းလဲ့လဲ့ဖြစ်၏။ အသားအရေကမူ ဤအရပ်ဒေသထက် မြေထဲပင်လယ် ရပ်ဝန်းသူကဲ့သို့ အနည်းငယ် ညိုသည်။

ရှည်လျားသော ဆံပင်ဖြူဝါဝါကို ဆံထုံးကဲ့သို့ ထုံးထားပြီး ဦးထုပ်ပြာပြာ တစ်လုံးကိုပါ ဆောင်းထားသည်။ ပါးရိုးမြင့်မြင့်ရှိသည်။

ချမ်းအေးလှသည်ဖြစ်၏။ အမျိုးသမီးက ဂျင်းစကတ်အပေါ်အင်္ကျီနှင့် အညိုရောင်လည်ရှည် ဖိနပ်ကို စီးထားသည်။ လည်ပင်းတွင်မူ အီဂျစ်ပုံစံ ဆွဲပြားလေးတစ်ခု ဆွဲထားသည်။ မှိုင်းပြာပြာ သိမ်းငှက်ရုပ်ကလေးတစ်ခု ဖြစ်၏။

ရင်ပြင်ရှိရာသို့ ဟိုဟိုသည်သည်ကြည့်ပြီး သတင်းစာတစ်စောင်နှင့် ပြင်သစ်စီးကရက်တစ်ဘူးကို ဝယ်လိုက်သည်။ ခေါင်းကလေးကို ငဲ့၍ ငီးကရက်မီးညှိရင်း လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်သည်။

ခဏအကြာတွင်မူ ဂျင်းဂျက်ကက် အတွင်းအိတ်မှ ခပ်ပါးပါး စာအိတ် ချည်တစ်လုံးကို နှိုက်ယူလိုက်သည်။ စာတိုက်တံဆိပ်မှာ အဆန်စိယွန်ဖြစ်၏။

မြိတ်စာပေ

ကခန်း (၁၄)

ဝိယင်နာမြို့နယ်ကား တနာလမ်းရှိ ရုံးအတောက်အဖုံတို့မှ ဝန်ထမ်းတို့မှာ မှောင်ရီပြီးသည့် ကာလ၌ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ရာသို့ စတင်နေကြပြန် ဖြစ်သည်။

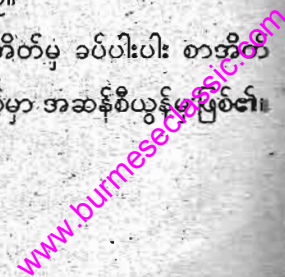
ကျယ်ပြန့်သော ရင်ပြင်ကြီးများဝယ် လမ်းမီးရောင်ဖြင့် ထိန်ထိန်ညှိုးနေသလို မြောက်မြားလှစွာသော ဈေးဆိုင်တို့၏ ပြတင်းပေါက်များမှ မီးရောင်တို့ကလည်း ထိုးထွက်လျက်ရှိ၏။

ဆိုင်များမှာ အဝယ်နောက်ကျသည့် ဈေးဝယ်သူများနှင့် ပြတ်သိပ်နေကြ၏။ ဝိယင်နာ မြို့သူမြို့သားတို့မှာ အိမ်မပြန်မီ စီးကရက်သောက်ရင်း တစ်ခွက်တစ်ဖလားချရန် ဆိုင်များသို့ အလျှိုလျှို ဝင်လျက်ရှိကြသည်။

ကုတ်ကင်၏ အပြင်ဘက် လူသူထူထပ်ရာရပ်ကွက်ရှိ စိန့်စတီဇန်ဘုရားရှိခိုးကျောင်းမှ နာရီကြီးကလည်း ည (၇)နာရီထိုးတော့မည်ကို ပြနေ၏။

အရပ်ရှည်ရှည်နှင့် ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ခပ်တောင့်တောင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးမှာ ခိုင်လုံစွာဖြတ်၍ မိုက်ကယ်လာ ရင်ပြင်ထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။

မြိတ်စာပေ

လိမ်စာက စာတိုက်သေတ္တာအမှတ် (၆၄၀၃) ဝိယွန်မြို့ဟု ညွှန်းထားသည်။ ဖောက်ပြိုး စာအိတ်ဖြစ်၏။

ယခုတစ်ခါ အမျိုးသမီးက စာအိတ်ကို ဖွင့်ပြန်ပြီး အထဲမှပစ္စည်းများကို စမ်းရှာသည်။ ဘရန်နစ်လေကြောင်းမှ ပထမတန်းခရီးသည် လက်မှတ်တစ်စောင် (အသွားအပြန်)က ဝိယင်နာမှ ဒါကာကိုဖြစ်၍ ပြုနိုင်အေရိပ်သို့ အာဂျင်တီးနား ငွေစက္ကူတစ်ထပ်၊ ပြာနန်းနှမ်း၊ လေးထောင့်စက္ကူလေးတစ်ရွက်။

စာရွက်ပြာပေါ်ဝယ် ခပ်သော့သော လက်ရေးဖြင့် စာတစ်ကြောင်း ပါရှိသည်။

“ အခွင့်အရေးများ ပေါကြွယ်လှသည့် နယ်မြေမှ နှုတ်ခွန်းဆက်သပါသည်။ ”

ထိုစာကြောင်းမှလွဲ၍ မည်သူ့ကို ရည်ညွှန်းကြောင်း မည်သူမှ ဖြစ်ကြောင်း လက်မှတ်ကမပါ။

မိန်းကလေးက ထိုစာရွက်အား အတန်ကြာကြည့်ရင်း စဉ်းစားလျက် ရှိ၏။ သို့သော် စာအိတ်ပါ အရာတို့မှာ သူမအား ပဟောငြိမဆန်တော့။

မကြာမီပင် အမည်းရောင် မာစီဒီး အငှားကားတစ်စီးက ဆိုင်ရှေ့ရောက်လာပြီး ဟွန်းနှစ်ချက် နှိပ်လိုက်သည်။ မိန်းမပျိုက မော့ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုခုံနောက်မှလူအား မှတ်မိသွားပြီး လေယာဉ်လက်မှတ်အား အတိအိတ်ထဲ ထိုးထည့်၍ သေတ္တာကိုမ၍ ကားရှိရာသို့ ခြေလှမ်းကျဲကျဲ လှမ်းသွားတော့သည်။

.....
မြတ်စာပေ

အခန်း (၁၅)

ပရိဝီရီနှင့် သားများ ကုမ္ပဏီမှာ လယ်ယာသုံး ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်ခြင်း အတွက် ကမ္ဘာကသိခဲ့သည်။ ဤဆာပေးရီးယားယန်းမြို့ကလေး၏ ငွေကြေးလုပ်ငန်းအား ရာစုနှစ် (၂)နှစ်ကြာမျှ စိုးမိုးခဲ့ဖူး၏။

မြို့ရှိ လုပ်သားထု၏ ၈၀ ရာခိုင်နှုန်းမှာ ဂရိဂိုရီကုမ္ပဏီတွင် မှီတင်းနေထိုင်ကြသူများ ဖြစ်၏။ အတိတ်က ဒေါက်တာ ဂရိဂိုရီမှာ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေကာမူ ဂရိဂိုရီများကတော့ ဤမြို့တွင် သူရဲကောင်းများ အမြဲတည်ရှိနေဆဲ ဖြစ်၏။

ဈေးဟောင်းအတွက်ကိုဖြတ်ပြီးနောက် ကျောက်ခင်းလမ်းကလေးအတိုင်း ဆောင်းတက်သွားသည်။ ဒင်ညမြစ်အား ဆီးမြင်နေရသည်။ ကျောက်ကုန်းများ ပေါ်ဝယ် အိမ်ကြီးတစ်ဆောင်က ရှိနေသည်။ ဤအိမ်မှာမင် အထက်တန်း ကျောင်းသားအစ ကုန်ခဲ့ရ၏။ ထို့နောက် သူ့ဖခင်အလိုပင် အသက်မွေး ကျောင်းသွဲ့အတွက် ပြုနေဆဲ သွားခဲ့ရသည်။

ကားကို သူကရပ်လိုက်သည်။ သူ့ရှေ့ရှိ အိမ်ကြီးမှာ အဘိုးဖြစ်သူ ကားလ် ခရစ်တိုလွန်ခဲ့သော ရာစုနှစ် (၃)ဆက်က ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။ ဤအိမ်ကြီး

မြတ်စာပေ

ကို တွေ့ရတိုင်း စိတ်မသက်သာ။ ယေစဉ်ကဆိုလျှင် ကြောက်ပင် ကြောက်မိသည်။

အိမ်ရှေ့တွင် အနှစ်လေးဆယ်မျှ နေထိုင်ခဲ့ပြီးသော လက်စွဲတော်အိမ်ဖော် အော်တိုက ကြိုနှင့်နေ၏။ မျက်စိမှန်နေပြီဖြစ်သော်လည်း အဝတ်အစားကိုမသေသပ်စွာ ဝတ်ဆင်ထားဆဲဖြစ်၏။ အိမ်စေအမျိုးသမီး၊ ထမင်းချက်တစ်ဦး အခြားအိမ်ဖော်တစ်ဦးနှင့် ကားမောင်းသမားတစ်ဦးတို့အပေါ် သူက ကွပ်ကဲနိုင်ဆဲပင်ဖြစ်သည်။

မဒမ်ဂရီမှာ အသက် (၉၀) ကျော်နေပြီဖြစ်၏။ လွန်ခဲ့သော အနှစ် (၃၀)က နှုတ်တတ်ခဲ့ရုံမှ သားတော်မောင်၏ စစ်အတွင်းလုပ်ရပ်များ တင်ပြမှုကြောင့် သူမ၏ ချစ်လှစွာသော ခင်ပွန်း ကားလ်တစ်ယောက် ရင်ကွပ်ကဲလက်သေဆုံးရပုံကို သူမ မြင်တွေ့ခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

ကားလ်မှာ အစပထမ၌ သား၏ ပြစ်မှုများကို ခေါင်းမာစွာ လက်မခံ အမှန်တရား ပေါ်လာချိန်ဝယ် အဘိုးကြီးများ လက်လျှော့ပြီး လောကကြီးအား မျက်ကွယ်ပြုသွားတော့သည်။

နောက်ပိုင်းနှစ်များဝယ် သူမ၏ သားကြီးအတွက် ဦးနှောက်ထဲ သေရောက်၍ ဆုံးရသည်။ သားငယ်အလျှောက်စစ်က မတော်တဆ သေဆုံးရသည် အများကတော့ ၎င်းသေသည်ကို မတော်တဆဟူ၍ မမြင်ကြ။

အလျှောက်စစ်မှာ သိမြင်လွယ်သူဖြစ်သည်။ နှုတ်တတ်ခဲ့ရုံမှ ကိစ္စကို သူ့အဖော်အတော်ပင် စိတ်မသက်သာ ဖြစ်စေခဲ့သည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေလိုသည်ဟူ၍လည်း ဂရီဂိုရီတို့မှာ ဘာသာရေး ကိုင်းရိုင်းသူများဖြစ်၍ မယုံကြည်

သားအလတ်ဖြစ်သူ ဂရီဂိုရီ၏ ကိစ္စအတွက်မူ မဒမ်ဂရီဂရီမှာ ရေငံ့နှုတ်ပြီး နေခဲ့သည်က နှစ်ပေါင်း (၃၀)မျှ ရှိပြီဖြစ်သည်။ ဒုမရှေ့တွင် ထိုအကြောင်း မြက်စာပေ

မည်သူမျှ နှုတ်မဟကြ။ သူမ၏သားသည် မရှိတော့ကြောင်းသာ သဘောထားနေကြရ၏။

အော်တိုက ရယ်ရယ်မောမောနှင့် အပေါ်ထပ်သို့ ခေါ်သွားသည်။ မဒမ်ဂရီဂရီမှာ သီးခြားနေခဲ့သည်က ကြာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ အပေါ်ထပ် တစ်ထပ်လုံးတွင် သူမက နေသည်။ အပြင်လည်းမထွက်။ အစားအသောက်မှန်သမျှ အိပ်ရာပေါ်၌ပင်စားသည်။

သူမ၏ အခန်းတံခါးရှေ့ဝယ် ရပ်ရင်းရိုဖီမှာ မသက်မသာ ဖြစ်နေမိသည်။ အဘယ်ကြောင့် သူ့ရောက်လာမှန်းကိုပင် မရေရာတော့။

အခန်းထဲသို့ အရောက်ဝယ် စားပွဲလေးတစ်လုံး၌ တစ်ကိုယ်တည်း ဖဲကစားနေသည့် အဘွားတို့ တွေ့ရ၏။ သူမပတ်လည်ဝယ် စီးကရက်ငွေတိုက် အံ့ဆိုင်သျှက်ရှိ၏။

ရိုဖီဝင်လာသည့်အခါ သူမက မော့မကြည့်။ သို့သော် သူ့ရောက်နေမှန်း သူမ သိသည်ကိုတော့ သူ နားလည်ထား၏။ သူမမှာ မြေးဖြစ်သူအား မျိုးဆက်အမည် ဂရီဂိုရီဟု မသုံးတော့ခြင်းအတွက် မည်သည့်အခါမှ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ခဲ့သော စွာမဲ့ခြင်းဟု ယူဆထား၏။

မဒမ်ဂရီဂရီက အတန်ကြာသည်အထိ ရိုဖီရောက်နေခြင်းကို သိတန်ပြုဘဲ ဖဲတစ်လှည့်ပြီးသည့်အထိ ဆက်ကစားနေခဲ့သည်။ ထို့နောက်မူ ဖဲများကို ပြန်ထပ်ရင်း-

‘လာလေ’
ရိုဖီက ရှေ့သို့ တိုးသွားသည်။ ညနေစောင်းအရပ်က တံခါးပေါက် ရှည်ကြီးများမှတစ်ဆင့် အခန်းတွင်းသို့ ကျရောက်နေပြီဖြစ်သည်။

‘အင်း... ငါ့ကို တွေ့ချင်လို့လား ရိုဖီ’
မြက်စာပေ

သူမက ပြောပြီး ဖဲနောက်တစ်လှည့် ဝေနေ၏။

'ဘွား... ဘွား'

ရိုဖီကခေါ်ရင်း ကြိမ်ကုလားထိုင်ဟောင်း တစ်လုံးပေါ်တွင် ဝင်ထိုင်သည်။

ကုလားထိုင်မှာ သူ၏အလေးချိန်ကြောင့် တကွီကွီ မြည်သွား၏။ သူမကို

ကြည့်ရသည်မှာ ပို၍ သေးကွေးသွားပုံရသည်။ မိတ်ကပ်များ ထူပိန်းစွာ လိမ်း

ထားပြီး ရှိသမျှ လက်ဝတ်လက်စား မှန်သမျှ ဝတ်ဆင်ထားသည်နှင့် တူလှ၏။

ပါးပြင်မှ အရေပြားတို့မှာ ပြောင်းချော၍ ပါးလွှာလွန်းလှသည်။ သွေး

ကြောများကိုသာမက ဦးခေါင်းခွံရိုးကိုပါ တွေ့နေနိုင်၏။

ဆင်စွယ်စွပ်တံတပ် စီးကရက်တစ်လိပ်အား သူမက မီးညှိလိုက်သည်။

'အိမ်မှာ အားလုံးအဆင်ပြေရဲ့လား ရိုဖီ'

'ဟုတ်ကဲ့ ဘွားဘွား'

'ဟေ့ဒီနဲ့ ကလေးတွေကော'

'နေကောင်းကြပါတယ်'

ကတ္တဝါငှက်အသံမှ မသဲကွဲသော အသံက ထွက်လာသည်။ သူမက ထို

အသံကိုရှိရာသို့ လက်ယမ်းပြုရင်း ကြိမ်းမောင်းသည်။

'ဟဲ့... ပါးစပ်ပိတ်ထားစမ်း ဒီဒီ'

သူမက ရိုဖီဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။

'မင်း ကြည့်ရတာ မလန်းဆန်းဝါလား ရိုဖီ၊ မင်းလုပ်ငန်းကော အဆင်ပြေ

ရဲ့လား'

'ကောင်းပါတယ်၊ ကောင်းပါတယ် ဘွားဘွား'

'ဟင် ဒယ်မန်ကြီးကတော့ မင်းဟာ မင်းအလုပ်မှာ တော်တော် တော်တယ်

ပို ပြောတယ်၊ ကြားရတာ ကောင်းပါတယ်'

'ကျွန်တော် ကြိုစားပါတယ် ဘွားဘွား'

'အင်း'

သူမက ရိုဖီအား မျက်လုံးမှေး၍ ကြည့်လိုက်သည်။

'ကျွန်တော် ပါရာဂွေးကို သွားမလို့'

ဖဲချပ်ကို ကိုင်ထားသည့် သူမ၏ လက်များက ငြိမ်သွားသည်။ မျက်လုံးပေါ်

ထဲမှ မမြင်ရသည့် အရာတစ်ခုက ခေတ္တမျှ ဖုံးလွှမ်းသွားပုံရသည်။

'ဒါဆိုရင် နွေးထွေးတဲ့ ရာသီဥတုကို နောက်တစ်ခါတွေ့ရတာပေါ့၊ ဒီမှာက

အရမ်းကိုဆိုးတဲ့ ဆောင်းရာသီပဲ မဟုတ်လား'

'ဘွားဘွား'

ရိုဖီက ရှေ့သို့ ကိုယ်ကို ညွတ်လိုက်သည်။

'ကျွန်တော် ပါရာဂွေးကို သွားမလို့'

သူမကားကို တစ်ဖန်ပြောပြန်သည်။ ဤအကြိမ်တွင် ပို၍ အသံကျယ်

သည်။ ပို၍ ခိုင်မာသည်။

'ဒီ ဆီးနှင်းတွေနဲ့ ဒီရာသီဥတုမှာ မိုးတွေက ရွာနေတယ်'

သူမက ဖဲချပ်များကို ပြန်ဝေနေ၏။

'ဘွားဘွား ကျွန်တော် ဖေဖေကို သွားတွေမလို့ပါ'

'ကြောက်စရာပဲ'

သူမက မပွင့်တပွင့် ဆို၏။

'တကယ်ကို ကြောက်စရာပဲ'

သူမက ဖဲချပ်များကို ကြည့်လိုက်စဉ် ကတ္တဝါ၏အသံက ထွက်လာမြန်

သည်။

'ပါးစပ်ပိတ်စမ်း ဒီဒီ'

'ကက်ဖက်တီဆီက စာတစ်စောင် ရတယ်၊ ဖေဖေနေလို့ မကောင်းဘူးတဲ့ သူ့အတွက် သူ့ကို စိုးရိမ်နေကြတယ်၊ ကျွန်တော်လာမှ ဖြစ်မယ်တဲ့'

ဖဲဝေနေသည့် လက်များက ငြိမ်သွားသည်။ လျှာကလေးက မြွေတစ်ကောင်နွယ် နှုတ်ခမ်းများကို သပ်လိုက်သည်။

'ကျွန်တော်တော့ မသွားချင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် သွားမှ ဖြစ်မယ်လို့ ထင်တယ်' မင်းရဲ့ ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲ ရှုဒီမှာ ကလေးထစ်ယောက်ထပ်ရတာ မင်း သိသလား'

သူမက ဖဲချပ်များကိုသာ ဆက်ဝေနေသည်။
'ကလေးခုနစ်ယောက်ရှိပြီ၊ တွေးကြည့်စမ်း ဘယ်လောက် မျိုးဆက် ကောင်းလိုက်သလဲဆိုတာ၊ မင်းနဲ့ ဟေဒီကတော့ ဒီနှစ်ယောက်ပဲလား'

'ဘွား ဘွား' သူက တိုးလျှိုလိုက်၏။ သို့သော် သူ့စကားကို အဘွားဖြစ်သူ ဂရုထားဟန် မတူပေ။

မကြာမီ အော်တိုက လက်ဖက်ရည်နှင့် မုန့်များကို လင်ပန်းနှင့် ထည့်ယူလာသည်။ ရိုဖီက မသောက်မစားတော့၊ အဘွားဖြစ်သူအား နှုတ်ဆက်ရန် ကုန်းနမ်းလိုက်စဉ် သူမ၏ လက်ကို သူမ၏ သေးသွယ်သော လက်ကလေးများ ဖြင့် ဆုပ်ယူထားသည်။ အေးစက်နေသည့် ကျောက်ဖြူသားနွယ်ပင်။

'ရိုဖီ' သူမက သူ့အား စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူမ၏ အဝတ်အစားတို့မှ စီးကရက်နဲ့နှင့် အော်ဒီကလေးအနံ့တို့က ထွက်လျက်ရှိ၏။ ထိုနေ့အဖို့ သူမ၏ မျက်လုံးများထဲဝယ် ကလေးဆန်မှု၊ ထိတ်လန့်မှုတို့က ပေါ်လာသည်။

'သတိထားကွယ်'

တံခါးဝသို့ ရောက်နေသည့်အခါ ရိုဖီက နောက်လှည့်ကြည့်ပြီး လက်တွေ့သမ်းပြုကာ နှုတ်ဆက်ရန်ပြုသည်။ သို့သော် အဘွားဖြစ်သူကမူ သူ့ကို မေ့သွားပြီး ဖြစ်သည်။ လင်ပန်းထဲမှ ကိတ်မုန့်များကိုဖဲ့၍ ကတ္တဝါ၏ နှုတ်သီးပြုပြင်ထဲသို့ ခွေးရင်း ပီတီဖြစ်လျက် ရှိနေပါတော့သည်။

.....

အခန်း (၁၆)

မြေပြင်ထက် ပေ ၃၅၀၀၀အရောက်တွင်မူ နေရထိုင်ရ ကောင်းပုံရသေးသည်။ လူ့ယဉ်ကျေးမှု အဖွဲ့အစည်းတို့ တည်ရှိရာ တိုက်တာအိမ်ခြေများ မမြင်ရတော့၊ တိမ်စိုင့်တိမ်ခိုးများကိုသာလျှင် မြင်ရတော့သည်။

မစ္စတာ တောင်းစတိုင်းမှာ စိတ်သက်သာရာရလာသည်။ လေယာဉ်မယ်လေး ယူလာပေးသည့် စကော့စကီကို သောက်လိုက်နိုင်သည်။ သို့သော် မိနစ် ၂၀မျှ အကြာတွင်မူ လေယာဉ်နောက်ပိုင်းရှိ အိမ်သာအတွင်းသို့ ပြေးထွက်အန်ချရတော့သည်။

ထို့နောက် လေယာဉ်ထိုင်ခုံရှိရာသို့ မသက်မသာဖြင့် ပြန်လာသည်။ နေသည် နဖူးပြင်နှင့် လေယာဉ်ပြတင်းပေါက်ပေါင်ကို မှီ၍ ထိုင်နေလိုသည်။ သူ့အဖြစ်နှင့် သူ့ကိုယ်သူလည်း ပြန်လည်သုံးသပ်ကြည့်မိသည်။

သူ မစ္စတာ ပီတာတောင်းစတိုင်း ဆိုသော ဂျေပီတာတောင်းစတိုင်း မိမိအိုးအိမ်မိသားစုနှင့် အလုပ်အကိုင်ဘဝဟောင်းတို့မှ ထွက်ပြေးလာခဲ့သူဖြစ်၏။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင် အနှစ်၃၀ ပြင်းထန်စွာ လုပ်ခဲ့ပြီး အူတွင်အ

ပေါက်ခဲ့သည်။ သွေးတိုးခဲ့ရသည်။ နောက်ဒေါ်လာခြောက်သောင်းမျှ အကြွတ်တင်ခဲ့ရသည်။

သူက ဇာတိချက်ကြွ ပီယင်နာမြို့မှာမင် စီးပွားရေးဘွဲ့များ ရခဲ့သည်။ ကင်းဘရစ်ရှိ 'ဟားဗတ် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး' ကျောင်းမှ ဘွဲ့ရခဲ့သည်။ စစ်ကြီးအပြီးတွင် မွေးရပ်မြေမှ ကင်ဘာရန်သို့ ကူးပြောင်းနေထိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

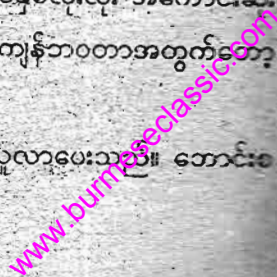
ယခုတော့ သူ့ရှေ့ဝယ် လောကကြီးက သာယာနေသည်။ မျှော်လင့်ချက်အခွင့်အရေးတို့ ပြည့်လျှမ်းနေသည်။ ဇနီးသည် အိမ်အတွက် နှုတ်ဆက်စာတို့ စနုရားပေါ်တွင် တင်ခဲ့သည်။ ဘဏ်စာအုပ်များကိုလည်း အိမ်ထဲသို့ နေရာဝယ် တင်ထားပြီးဖြစ်၏။

ချွန်ထားခဲ့သည့် ငွေကြေးမှာ သူမအတွက် လပေါင်းများစွာ သုံးစွဲနိုင်လောက်စရာ ရှိသည်။ ထိုနောက်တော့ သူမ ခြေထောက်ပေါ်တွင်သာ သူ့ရပ်တည်ပေတော့။ ဝီထက် သူ မတက်နိုင်တော့။

သူနှင့် ပတ်သတ်လာသည့် ပစ္စည်းဆို၍မူ အာမခံစာချုပ်များ၊ ခရီးသွားချက်လက်မှတ်များနှင့် အလားတူ ခိုးလာသည့်ငွေကြေး ရနိုင်စရာ စာချုပ်စာတမ်းများ၊ မလျှော်မဖွပ်ရသေးသည့် ညဝတ်အင်္ကျီနှစ်ထည်။ သွေးတိုးကျဆေးတို့သာ ဖြစ်၏။

ညစာ စားအပြီးဝယ် ဇနီးသည် အိမ်နှင့် အသက် (၁၆)နှစ်ရှိ သားဖြစ်သူ နိုဝယ်တို့ကို ပြန်တွေ့မိသည်။ သားအတွက် ၁၆နှစ်လုံးလုံး အကောင်းဆုံး ခြင်္ခရန် သူ ပြုစုမျိုးထောင်ထားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ကျန်ဘဝတာအတွက်တော့ နိုဝယ်ဖန်တီးရုံသာ ရှိတော့သည်။

လေယာဉ်မယ်လေးက ခေါင်းအုံးတစ်လုံး ယူလာပေးသည်။ တောင်းစ

တိုင်းက လှမ်းယူပြီး လက်သီးနှင့်ထုချေတာ ခေါင်းနောက်တွင် ခုသည်။
အထက်မှမီးကိုပိတ်၍ အိပ်လိုက်သည်။

‘ဘာတွေပါလာသေးသလဲ ဆီညော်’

‘ဘာမှမပါပါဘူး’

‘စီးကရက်တို့၊ ဝိစကီတို့ကော’

‘ဟင့်အင်း... ဘာမှမပါဘူး’

ဘောင်းစတိုင်းက ပြုံး၍ သူ့အိမ်အား အကောက်ခွန်အရာရှိ စားပွဲပေါ်သို့
စာင်လိုက်သည်။ နှုတ်ခမ်းမွေးကုပ်ကုပ် မတော်မလျော် ဝတ်ထားသည့်
ယူနီဖောင်းတို့ကြောင့် ထိုပါရာဂွေးအရာရှိအား ကြည့်ရသည်မှာ စိတ်မသက်
သာလှ။

လူကောင်သေးသေး အကောက်ခွန်အရာရှိက ဘောင်းစတိုင်း၏
အိတ်ပေါ်တွင် မြေဖြူဖြင့် အမှတ်အသားခြစ်ပေးလိုက်သည်။

‘နိုင်ငံကူးလက်မှတ် ဆီညော်’

နိုင်ငံကူးလက်မှတ်အား ပေးလိုက်သည့် ဘောင်းစတိုင်း၏ လက်တို့မှာ
တုန်ယင်လျက်ရှိ၏။

‘ဆီညော်အေးလ်၊ ခင်ဗျားက ဆီညော်အေးလ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ဘောင်းစတိုင်း၏ လေသံက ပုံမှန်မဟုတ်ဘဲ အနည်းငယ် ကျယ်လောင်
နေပုံရသည်။

အရာရှိက သူတို့ဆီမှ စာရင်းတစ်ခုနှင့် တိုက်ကြည့်သည်။ ထိုစာရင်းမှာ
ရာဇဝတ်ကောင်များ၊ နိုင်ငံအတွက် မလိုလားအပ်သူများ၊ ပါရာဂွေးနိုင်ငံထော

၏ နိုင်ငံရေးရန်သူတော်များ၏ စာရင်းပင်ဖြစ်၏။

မြို့တံစာပေ

အသံချဲ့စက်မှနေ၍ ရှေ့ဆက်မည့်ခရီးစဉ်များ၊ ရပ်နားမည့်အစီအစဉ်များ
ထွက်ပေါ်လာသည်။ ဘောင်းစတိုင်း၏ ရိဝေနေသည့် မျက်လုံးရှေ့ဝယ် ခရီး
သည်များ၊ အလုပ်သမားများ လှုပ်ရှားသွားလာနေပုံကို ဝိုးဇာဝါး မြင်မိသည်။

သူ့ရှေ့ မလှမ်းမကမ်းဝယ် အညှိရောင် သံခမောက်ဆောင်း၊ လည်ရှည်
ဘွတ်ဖိနပ်ရှည်ဝတ်၍ ရုရှားလုပ် အေကေ ၄၇ ရိုင်ဖယ် အသစ်စက်စက်
ဥွယ်ထားသည့် ရဲနှစ်ဦးက အကောက်ခွန်အရာရှိကို မှီ၍ ရပ်နေကြသည်။

၎င်းတို့နှစ်ဦးက လုပ်သန်ဆာလေကြောင်းမှ လေယာဉ်မယ်လေးတစ်ဦးကို
ကြည့်၍ ဟားတိုက်နေကြသည်။ အကောက်ခွန်အရာရှိ၏ စစ်ဆေးမှု အဆုံး
သတ်ရေးကို ထိုအချိန်၌ ဘောင်းစတိုင်းက ရင်တခုန်ခုန်ဖြင့် စောင့်ဆိုင်းရ
သည်ရှိ၏။

‘ဘာမှ ပြဿနာမရှိပါဘူး ဆီညော်ဂေးလ်’

အကောက်ခွန်အရာရှိက နိုင်ငံကူးစာအုပ်ကို ဖျတ်ခနဲပိတ်လိုက်သည်။

‘ဟိုတယ်ကကော’

‘ခင်ဗျာ’

‘အဆန်စီယွန်မှာ ခင်ဗျားတည်းမယ့်ဟိုတယ် အမည်ကို ဒကျူးဇူးပြုပြီး
သိ’

‘ဪ... ဒါလား’

ဘောင်းစတိုင်းက သူ့နောက်မှ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ကို ကိုင်၍ အသင့်စောင့်
ပုဂ္ဂိုလ်ဘက်သို့ စိတ်မသက်သာစွာ လှည့်ကြည့်မိသည်။ ထို့နောက်

အကောက်ခွန်အရာရှိဘက်သို့ ပြန်လှည့်သည်။

‘အခု ဘာနီ ဟိုတယ်ပါ’

‘အလ်ဂရင်း ဟိုတယ်ဒီဂွါရာနီ’

မြို့တံစာပေ

www.burmeseclassic.com

အရာရှိက ရေးမှတ်လိုက်သည်။

'ပျော်ရွှင်ပါစေ ဆီညော်၊ ပါရာဂွေးနိုင်ငံက ကြိုဆိုပါတယ်' ဘောင်းစတိုင်းက တုန့်တံ့ကစောင့်နှင့် သမ္မတကြီးအယ်လ်ဖရက်ဒ်စတီဗင်နော့၏ ရောမဓာတ်ပုံကြီးအောက်မှ ဖြတ်ကာလာခဲ့သည်။

အပြင်သို့ အရောက်ဝယ် လေအေးပေးစက် အခန်းမှ ထွက်လာခဲ့သူ အပူရှိန်က စင်ဆောင့်လိုက်သကဲ့သို့ ခံစားရသည်။ ကားရပ်ရာဝယ် ကားများဖြင့် ပြတ်သိပ်နေသည်။ ဟွန်းသံက တဆူဆူ အိပ်လေပိုက်တို့မှ မီးခိုးတန်းတန်းကလည်း ပတ်ဝန်းကျင်အား လွှမ်းခြုံထား၏။

စက်သေနတ်လွယ်ထားသည့် ရဲများကလည်း ဝိစိသံတည့်ညံ့နှင့် ကားသမားများကို အစည်းလက်ယမ်းပြုကာ မောင်းခိုင်းနေ၏။ ဘောင်းစတိုင်းက ရွံ့များပေကျနေသည့် လေဆိပ် ဘတ်စ်ကားဘေးဝယ်ရပ်ပြီးမှ ကားပေါ်တက်လိုက်သည်။

လမ်းတစ်လျှောက်မှာ ဖုန်းဇာထောင်းထောင်းနှင့် ဖြစ်၏။ သူ့ရှေ့ရှိ သူသည်တစ်ဦးက ပြတမ်းပေါက်ကို ဖွင့်လိုက်ရာ ဖုန်းမှုန့်များနှင့် ရော်ဘာမီးလောင်နံ့တို့က တိုးဝင်ရောက်လာသည်။

လမ်းတစ်လျှောက်တွင် ဓာတုဗေပစ္စည်း စက်ရုံများ၊ ရေနံချက်စက်ရုံများ၊ မျှော်စင်အမြင့်ကြီးများ၊ သို့လျှောင့်ကန်ပုံစံမျိုးစုံနှင့် အပေါ်တက်သည့် လျှောက်များကိုသာ မြင်ရ၏။

ဤတွင်လွန်ခဲ့သော အနှစ် ၄၀က အစွတန်ဘူမှ သူ့အဖေ ရေးလိုက်သော စာကို သတိရလိုက်သည်။

'ချစ်လှစွာသော ငါ့ဖခင်... တူရကီကို ဖေဖေရောက်နေပြီ၊ ရာသီဥတုကောင်းတယ်၊ ဒီမှာ မင်းရှိနေတဲ့အတွက် ဝမ်းနည်းပါတယ်'

မြိတ်စာပေ

သူ့ရုံးမှ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖော်များကို ရုတ်ခြည်းသတိရလိုက်မိသည်။ မင်းတကြီးတစ်ကောင်လို မင်းကြောင်ကြောင်ထိုင်နေတတ်သည့် အဘိုးကြီးမိစ္ဆာလီ။

ယခုလောက်ဆိုလျှင် အိမ်ထဲသို့ ဖုန်းဆက်စုံစမ်းနေလောက်ပြီ အိမ်ထဲကလည်း သူ့ရေးခဲ့သောစာကို ဖတ်ရပြီးဖြစ်၍ ဖုန်းထဲမှ ရှိကိုင်ရင်း အကျိုးအကြောင်းကို ပြောပြနေပေလိမ့်မည်။

ဟိုတယ်မန်နေဂျာ မစ္စတာဖွန်းတက်က ကြိုတင်စာရင်းပေးထားသည့် ဧည့်သည်များစာရင်းမှ မစ္စတာဘောင်းစတိုင်း၏ ဧည့်သည်များစာရင်းမှ မစ္စတာဘောင်းစတိုင်း၏ အမည်ကို ရှာကြည့်သည်။ ထို့နောက် နိုင်ငံကူးသက်မှတ်ကို စစ်ဆေးကြည့်ပြန်သည်။

'တွေ့ပြီ... ၁၆ရက်ကနေ ၁၉ရက်နေ့အထိ နေမှာမဟုတ်လား' 'ဟုတ်ပါတယ်'

မစ္စတာ ဖွန်းတက်က ကြေးနီသော့ဟောင်းကြီး တစ်ချောင်းထုတ်ပေးသည်။ အခန်းသော့ဖြစ်သည်။ သော့ပေါ်တွင် နံပါတ် ၃၉၄ ဟုရေးထား၏။

'တခြားအခန်းများ မရနိုင်ဘူးလား' 'တခြားအခန်း ဟုတ်လား'

မစ္စတာဖွန်းတက်မှာ နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေမိသည်။

ဘောင်းစတိုင်း၏ စိတ်ကူးတို့က ပျံ့လွင့်နေသည်။ အခန်းနံပါတ် ၃၉၄ ပေါင်းခြင်းသည် ၁၆ ရကြောင်း၊ ထိုဂဏန်းမှာ သူ့အတွက် ကံမကောင်းကြောင်းကို ပြောချင်လှ၏။ ထိုနံပါတ်မှာ သူ့အတွက် တစ်ခါမှ ကံမကောင်းခဲ့ဖူးကံကောင်းလိမ့်ဦးမည်လည်း မဟုတ်။

သူ့ညီသေးစစ်သည် အကျဉ်းစခန်းသို့ရောက်ပြီး ၁၆လအကြာတွင် သေဆုံး

မြိတ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

ခဲ့သည်။ သူ၏ ချစ်လှစွာသော နှစ်နှစ်သမီးလေးမှာလည်း အောက်တိုဘာ
၁၆ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ဘကာတစ်ဘီနှင့် ကုမ္ပဏီလီမိတက်သို့
သူ့အလုပ်ဝင်ခဲ့သည်ကလည်း ၁၉၅၅ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၆ရက်နေ့မှာပင် မဟုတ်ပါ
လော။

'ဘာများ မကျေနပ်စရာရှိလို့ပါလဲ ဆီညော်ဂေးလ်'
'မရှိပါဘူး၊ မရှိပါဘူးဗျာ'
'အခန်းက သိပ်ကောင်းတာ၊ လသာဆောင်လဲပါတယ်၊ မြို့ပေါ်ကိုလဲ
စီးမြင်နေရတယ်'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဟုတ်ပါတယ် ဒါပေမယ့် တခြားအခန်းများ ရှိဦးမလား
လို့ပါ'

မစ္စတာ ဖွန်းတက်က ပြုံးလာသည်။
'မရှိတော့ဘူး ခင်ဗျာ၊ ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်းပဲ ဒုအချိန်ဟာ ကျွန်တော်တို့
အတွက် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တွေ ရောက်တတ်တဲ့ ရာသီပဲ၊ ဟိုတယ်တစ်ခုလုံး
ပြည့်နေပြီ၊ ဆန်ဘာနာဒီနိုနဲ့ အစ်ဂျီဒိုဖိုင်က အဖွဲ့ရောက်လာကြဦးမယ်
နောက်နှစ်ရက် သုံးရက်လောက်တော့'

'ဟုတ်ပါပြီဗျာ၊ ဟုတ်ပါပြီ'
ဘောင်းစတိုင်းက နွမ်းလျှစွာ သက်ပြင်းချလိုက်၏။ လူသူကင်းမဲ့နေသည့်
နည်းခန်းဆီသို့ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည် တစ်ဦးတလေ တွေ့ရမလားဟု လှမ်းကြည့်
မိသည်။

'အခန်း ၃၉၄ ဒါဆို ငါ့ ဟုတ်ပြီနော်၊ ဆီညော်ဂေးလ်'
ဘောင်းစတိုင်းက သက်ပြင်းချမိပြန်သည်။
'ဒါပဲယူတော့မယ်လို့ စိတ်ကူးပါတယ်'

မြတ်စွာပေ

မစ္စတာ ဖွန်းတက်က စားပွဲပေါ်ရှိ နို့ဓူခေါ် ခေါင်းလောင်းခလုတ်ကို နှိပ်
လိုက်သည်။ မကြာမီ ကြိုပို့လုလင်လုပ်သားတစ်ဦး ရောက်လာသည်။

ဖွန်းတက်က ပါရာဂွေးဘာသာစကားဖြင့် ပြောသည်။ အလုပ်သမားက
ခေါင်းညိတ်၍ ဘောင်းစတိုင်း၏ တစ်ခုတည်းသော ခရီးဆောင်သေတ္တာနှင့်
အခန်းသော့ကို ယူလိုက်သည်။ လက်ဆွဲအိတ်ကို ယူမည်ပြုသည့်အခါဝယ်
ဘောင်းစတိုင်းက ဖျတ်ခနဲ ပြန်ဆွဲယူထားလိုက်သည်။

ဘောင်းစတိုင်း၏ အပြုအမူကို သတိပြုမိသော ဖွန်းတက်ကမူ ဘာမှမပြော
ဘဲ ခေါင်းကိုသာ ယမ်းနေရှာသည်။

ဓာတ်လှေကားအတွင်းသို့ ရောက်သည့်အခါဝယ် အလုပ်သမားက
ခလုတ်ကိုနှိပ်လိုက်သည်။ အပေါ်ရှိ မီးလုံးက မှိန်သွားပြီး မော်တာလည်သံနှင့်
အတူ ဓာတ်လှေကားက ရွေ့လျားသွားသည်။ ဘောင်းစတိုင်းမှာ ဓာတ်လှေ
ကား၏ လှုပ်ရှားနေပုံကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး လှုပ်ခါနေ၏။

ဓာတ်လှေကားအား အပေါ်သို့ တက်သွားနေစဉ် သူ့အား အလုပ်သမား
က အကဲခတ်နေကြောင်း ဘောင်းစတိုင်း သတိပြုမိသည်။ သူ့က ပြန်ကြည့်
လိုက်သည့်အခါတွင်မူ အလုပ်သမားမှာ အကြည့်ကိုလွဲ၍ ဓာတ်လှေကား
ခလုတ်နှင့် အလုပ်ရှုပ်နေဟန်ဆောင်ထားတော့သည်။

အခန်းထဲသို့ ရောက်လာကြသည်။ ကြမ်းပြင်မှ ကော်ဇောမှာ ဖုန်တသော
သော ဖြစ်နေသည်။ ပြတင်းပေါက်ခန်းစီးကိုဖယ်၍ တရုတ်ကပ်များဖွင့်
ပေးလိုက်သည့်အခါ အဆန်စိယွန်မြို့လယ်၏ ကောင်းကင်ယံက မြင်ကွင်းသ
သို့ ရောက်လာသည်။

အလုပ်သမားက ရေချိုးခန်းကို လိုက်ပြသည်။ ဘောင်းစတိုင်းမှာ လိုက်
ကြည့်ရာ ရေလျှနေသည့်အိမ်သာနှင့် ရေချိုးလေ့ညစ်ထေးထေးကုသော တွေ့

မြတ်စွာပေ

www.burmeseclassic.com

ဘောင်းစတိုင်းက အလုပ်သမားအား အပိုဆုကြေးပေးပြီး သဘာဝစမ်းရေ
နှင့် ရေခဲပိုပေးရန် မှာလိုက်၏။ တံခါးက ပြန်ပိတ်သွားသည်။ ထို့နောက်
အခန်းထဲဝယ် ဘောင်းစတိုင်းတစ်ဦးတည်းသာ ကျန်ရစ်တော့သည်။

အိပ်ရာခင်းမှာ တွန့်ကြေ၍ စွန်းထင်းနေရာ မလဲရသေးကြောင်း သိသာလှ
ရေခဲခန်းမှ မျက်နှာလိမ်းပေါင်ပါနှင့် အပေါစားအမွှေးရနံ့တို့က သင်းလှိုင်
ပျက်ရှိ၏။

သူ့ကိစ္စကို သူပြန်စဉ်းစားမိပြန်သည်။ အဆန်စီယွန်တွင် အခြေအနေ
ပေးသည့်အထိ သူနေရဦးမည်သာ။ အခြေအနေအားလုံး အေးဆေးကာမှ
သူတောသူတောရှိရာသို့ သွားရမည်။ ဇူးရစ်-လန်ဒန် သို့မဟုတ် ပါရီ။ သူ၏
သက်သေခံစာရွက်စာတမ်း အသစ်များနှင့်ဆိုလျှင် အနောက်နိုင်ငံခြောက်နိုင်ငံ
လာက်ဝယ် ကောင်းကောင်းနေနိုင်သည်။ မည်သူသိပါမည်နည်း။

ယခုအထိ အဆင်ပြေနေခြင်းအတွက် သူ့ကိုယ်သူ ဂုဏ်ယူမိသည်။
တော်ပင် အဆင်ပြေလှသည်။ သို့သော် အစီအစဉ်ကို သေချာစွာတော့
ပွဲခဲ့ရ၏။ သူ၏ အကြွေးဝယ်ခွင့်ကတ်ပြားများ၊ ကားမောင်းလိုင်စင်၊ နိုင်ငံကူး
သက်မှတ်၊ မွေးစာရင်းတို့မှာ ပထမတန်းစားအတုများဖြစ်သည်။ သူက ရယ်ပင်
ယ်လိုက်မိသည်။

ပြတင်းပေါက်မှ ရပ်ရင်း လာဘ်အင်္ကျီစီယက်စ်ခေါ် ဥရောပက ဖီးဆိုင်ကြီး
ပေါက်ဝံသို့ ကြည့်နေမိသည်။ ထရပ်ကားတစ်စီးရပ်၍ ကုန်များချနေသည်။
နောက် စာအုပ်အမည်လေးကို ထုတ်၍ ကိန်းဂဏန်းများ၊ နံပါတ်များကို
နက်နစ်နာရီကြာမှ ထွက်စစ်ကြည့်ရန် စိတ်ကူးမိသည်။

ယခုတော့ ပင်ပန်းလှပြီ။ အိမ်ကိုလည်း လွမ်းနေမိသည်။ ချိုင်းကြားတွင်
မြိတ်စာပေ

များများကလည်း အနင့်သား။ သို့သော် ထူးခြားသည့် မြို့တော်ကြီးတစ်ခုထဲ
သို့ လွတ်လပ်မှုကို ရုတ်တရက် ခံစားရမိသည်။

တံခါးမှ လူခေါ်ခေါင်းလောင်းက မြည်လာသည်။ ထို့နောက် တံခါးကို
ခွဲကြမ်းကြမ်း ခေါက်လိုက်သံ ကြားရသည်။ ရင်ထဲဝယ် ဒိန်းခနဲ ဖြစ်သွားမိ
သည်။

တံခါးရှေ့ဝယ် ပစ္စတိုသေနတ် ခါးချိတ်ထားသော လည်ရှည်ဖိနပ်ဝတ်
များရောက်နေပုံ၊ သူ့အား ဖမ်းဆီးရေးဝရမ်းကို အိတ်ထဲထည့်ထားပုံက
မရိကန်လူမျိုးတစ်ဦး၏ အခွင့်အရေးများကို ကျယ်လောင်စွာ ပြောပြနေပုံ
ကို မြင်ယောင်လိုက်၏။

သူ၏ ထိတ်လန့်နေသည့် မျက်လုံးအစုံက ထွက်ပြေးပေါက်ကို ရှာသည်။
နောက် တံခါးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ခေါက်လိုက်သံကြားရသည်။ ရင်ထဲဝယ်
ခနဲ ဖြစ်သွားမိသည်။

တံခါးရှေ့ဝယ် ပစ္စတိုသေနတ် ခါးချိတ်ထားသော လည်ရှည်ဖိနပ်ဝတ်
များရောက်နေပုံ၊ သူ့အား ဖမ်းဆီးရေးဝရမ်းကို အိတ်ထဲထည့်ထားပုံက
မရိကန် လူမျိုးတစ်ဦး၏ အခွင့်အရေးများကို ကျယ်လောင်စွာ ပြောပြနေပုံ
ကို ကျယ်လောင်စွာ ပြောပြနေပုံများကို မြင်ယောင်လိုက်၏။

သူ၏ ထိတ်လန့်နေသည့် မျက်လုံးအစုံက ထွက်ပြေးပေါက်ကို ရှာသည်။
နောက် ချက်ချင်းပင် စိတ်သက်သာရာ ရသွားသည်။ ရေခဲနှင့် သဘာဝ
ရေကို သူမှာ ထားသည်မဟုတ်ပါလား။

သူက တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ သူမှာလိုက်သည့် အလုပ်သမားပင်
၏။ အလုပ်သမား၏ လက်ထဲရှိ လင်ပန်းပေါ်ဝယ် ရေမှန်များ သီးနေသည့်
ဘဝစမ်းရေပုလင်းတစ်လုံး ရှိနေသည်။

မြိတ်စာပေ

တံခါးကို ဆွတ်ချင်းဆတ်ခနဲ ဖွင့်လိုက်ခြင်းကြောင့် အလုပ်သမားမှာ လက်
နောက်သို့ ဆုတ်လိုက်မိသည်။ ပုလင်းက အောက်သို့ပြုတ်ကျသွားသည်။ နှစ်
စလုံးက တစ်ပြိုင်တည်း ဆိုသလိုပင် ပုလင်းကို တုန်းကောက်လိုက်ကြသည့်
ဤအခါ၌ ဘောင်းစတိုင်း၏ လက်ကောက်ဝတ်အတွင်းပိုင်းရှိ မှေးမှိန်နေပြီ
သော မင်ကြောင်ထိုးထားသည့် ဝဏန်း (၇)လုံးကို အလုပ်သမားကြီးက
လိုက်မိပါသည်။

.....

အခန်း (၁၇)

ပညာက
ဟီတရူးတက္ကသိုလ်က သိပ္ပံဘွဲ့၊ မဟာသိပ္ပံဘွဲ့၊
အလုပ်က
လျှပ်စစ်အင်ဂျင်နီယာ
အသက်က ဘယ်လောက်ရှိပြီထင်သလဲ
နှစ်ဆယ့်လေး၊ နှစ်ဆယ့်ငါး၊ အရွယ်လောက်ပဲ
ဇွဲကောင်းတဲ့ အရွယ်ပေါ့၊ အရပ်ကကော
ခြောက်ပေနှစ်လက်မ
တိုယ်အလေးချိန်
၁၂ စတုလို့ ကျွန်တော်ထင်ဘယ်
စစ်အတွေ့အကြုံကကော
အစ္စရေး အထူးနည်းဗျူဟာ တပ်ဖွဲ့မှာ ငါးနှစ်၊ ၇၃ခုနှစ်တိုက်ပွဲမှာ
ဆိပ်ရတယ်၊ ဖျက်ဆီးရေးနဲ့ အပေါ်စားလက်နက်တွေမှာ ကျွမ်းကျင်တယ်
ဒါဆိုရင် သူက အန္တရာယ်ပဲ

www.burmeseclassic.com

'အမှန်ပေါ့ဗျာ'

အစွဲရေးသံမတ်ကြီးက အဆန်စီးယွန်မြို့၊ အင်ဗင်နီဒါ ချိုဖာရက်စ်-ဒယ်
မာလမ်းရှိ အစွဲရေးသံရုံး၏ အပေါ်ဆုံးထပ်မှ သူထိုင်ခဲ့ပေါ်သို့ ကျောမှိုထိုင်
လိုက်သည်။ သူ့အား မေးမြန်းနေသူကမူ စိတ်သက်သာပုံ မရသေး။ ယူနီဖောင်း
ဝတ် ပုဂ္ဂိုလ်လေးတစ်ဦးဖြစ်၏။

ဗိုလ်မှူးကြီး အာဂါက သူ့ရေးမှတ်ထားရာ စာအုပ်မှနေ၍ ခေါင်းမောကြည့်
လိုက်သည်။

'ဒီလူမှာ စပ်စုလိုစိတ်များလှပြီး မူမမှန်ဘူးလို့ မင်းပြောခဲ့တယ်နော်'

'ဆိုင်းနိုင်း စစ်ပွဲပြီးကတည်းကပဲလို့ စပြောရမှာပဲ။ သူ့စိတ်တွေ ပျက်ပြာ
ခဲ့တယ်။ တိုက်ပွဲရဲ့ ပင်းပန်းလွန်းတဲ့ ဒဏ်ကြောင့်ပဲ။ အာရုံကြောတွေ ပုံမ
တော့ဘူး။ အမြင်မှားတွေ ရှိလာတယ်။ ဒီသုံးခုစလုံး ရောနေပုံရှိတယ်။ ဘာကြောင့်
ဖြစ် ဒီဘုရားပေးတဲ့အလုပ်'

'သုတ်သင်ရေးအလုပ်လား'

ဗိုလ်မှူးကြီးအာဂါစကားကို ဖြည့်ပြောပြီး စာအုပ်ထဲတွင် ရေးမှတ်လိုက်
သည်။

'အေးဗျာ အဲဒီလိုပဲ ပြောရမှာပဲ'

'ဒီနိုင်ငံထဲကို သူ့ဘယ်နာမည်နဲ့ ဝင်လာတယ်ဆိုတာ သိပါသလား
သံအမတ်ကြီး'

နာမည်ခွဲတစ်ဒါလင်လောက်ထဲက တစ်ခုနဲ့ပဲ နေမှာပေါ့။ သူ့မှာ နိုင်ငံသား
မျိုးစုရဲ့ သက်သေခံစာရွက်စာတမ်းအတုတွေရှိတယ်။ သူက အနည်း
ဘာသာစကား ခြောက်မျိုးလောက်ကို ပြောနိုင်တယ်။ ပုံမှန်တဲ့နေရာမှာ
ဆရာတစ်ဆူပဲ။

ဗိုလ်မှူးကြီးက မှတ်စုစာအုပ်ကိုပိတ်၍ အကျီအိတ်ထဲသို့ ထိုးထည့်လိုက်
၏။

'သူက ပါရာဂွေးကို သူ့စစ်ဆင်ရေးဇာတ်ခုံအဖြစ် ရွေးလိုက်တယ်ပေါ့'

'ကျွန်တော်တို့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောကြတာပေါ့ဗျာ'

သံအမတ်ကြီးက ဆေးပြင်းလိပ်ဘူးကိုဖွင့်၍ စားပွဲခုံပေါ်မှ တွန့်ရွှေ
လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားဟာ ခင်ဗျားတို့နိုင်ငံထဲမှာ 'အီယန်အက်ရှာ'ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်
ကိုပဲ သိပ်ဂရုစိုက်လွန်းနေပုံရတယ်'

'ကျွန်တော်တို့က သူ့ခိုးတွေ တိမ်းရှောင်နေတဲ့ နာဒီစစ်ရဲကောင်းတွေ
အကြောင်း ပြောကြဦးမှာလား သံအမတ်ကြီး'

အာဂါက မကျေနပ်သလို မျက်ခုံးလေးချိ၍ ပြောပြီးဆေးပြင်းလိပ်တစ်လုံး
ကို တွေးတွေးဆဆဖြင့် ရွေးနေသည်။

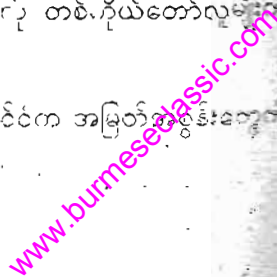
'သူတို့အားလုံး အတူတူနဲ့ အနှုန့်ချည်းပဲလို့ မကြာခဏ ကျွန်တော်တွေ့
တယ်'

သံအမတ်ကြီးက အာဂါ၏ ဆေးပြင်းလိပ်အား ကုန်း၍ မီးညှိပေးလိုက်
သည်။

အာဂါက ဆေးပြင်းလိပ်ကိုဖွားရင်း ထရပ်ကာ အခန်းထဲဝယ် စဉ်းစားသလို
လျှောက်နေသည်။

'ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်းပဲ သံအမတ်ကြီး၊ ဒီဂို တစ်... နိုယ်တော်လှမ်း
နည်းနည်းလေးတော့ ဂရုဏာသက်မိတယ်'

'ဒီပေမယ့် နာဒီတွေကို လုံခြုံမှုပေးပြီး ဒီနိုင်ငံက အမြတ်အစွန်းတွေ
ခန့်ခွဲတာပဲလေ'

အာဂါမှာ မလှုပ်မယှက် ဖြစ်သွားသည်။

'ဒါဟာ အတော်ကို မသက်မသာပြောလိုက်တာပဲ သံအမတ်ကြီး၊ ပုဂ္ဂိုလ်
အရ ဒီခွေးလေးကြမ်းပိုးတွေကို ကျွန်တော် ခွဲမုန်းလှတယ်၊ ဒါပေမယ့်
နိုင်ငံရဲ့ ဧည့်သည်တော်တွေ ဖြစ်နေကြတဲ့အတွက် ဒီနိုင်ငံဟာ သူတို့ရဲ့ အခွင့်
အရေးတွေကို ကာကွယ်ရပါမယ်'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဟုတ်ပါတယ်'

သံအမတ်ကြီးက စိတ်မရှည်သလို လက်ကိုတွေ့ယမ်းလိုက်သည်။ ဤစကား
ကို ယခင်ကလည်း သူ့ကြားခဲ့ဖူးပြီး ဖြစ်သည်။

'ထားပါလေ၊ ခုကိစ္စက လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့ သန္နိဋ္ဌာန်ချထားပြီး ဒီကိ
စ္စကနေတဲ့ မူမမှန်သမားတစ်ယောက်ကိစ္စပဲ၊ ကျွန်တော် သိရသလောက်
တာ့ သူဟာ လူသုံးယောက်ကို သုန်သင်ပြီးပြီ'

'သုံးယောက် ဟုတ်လား'

'လူးဘားမှာတစ်ယောက်၊ မမ်မယ်မှာတစ်ယောက်၊ နှစ်ယောက်စလုံးဟာ
ဒီရာဇဝတ်ကောင်တွေလို့ သိထားကြတဲ့ လူတွေပဲ၊ တတိယကတော့'

'သံအမတ်ကြီးက အသံကို နှိမ်ချလိုက်သည်။ စကားလုံးကို ရှာဖွေကြည့်

'မှားပြီး သတ်ခဲ့တာပဲ'

'လူမှားပြီးသတ်ခဲ့တာ ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်'

'ခု ဒီမှာ သူ့ရဲ့ပစ် တ်က ဒေါက်တာဂရိဂိုရီပေါ့'

'ဒါကိုတော့ သံသယရှိစရာ မလိုပါဘူး'

ငိုလ်မျိုးကြီးအာဂါက စကားမဆက်သေးဘဲ လက်ပိုက်၍ ဆေးပြင်းလို့

မြိတ်စာပေ

ကို ဇိမ်ခံသောက်နေသေး၏။

'ပြောစမ်းပါဦးဗျာ၊ သူက ဂရိဂိုရီကို သတ်မှာလား၊ အစွဲရေးကို တရားခွင်
တင်ဖို့ အရှင်ဖမ်းသွားမှာလားဆိုတာ'

သံအမတ်ကြီးက သက်ပြင်းချ၍ မျက်လုံးကို အပေါ်သို့ ပင့်လိုက်သည်။

'အက်ရှင်ဟာ ခုဒီနေ့ပဲ ဒေါက်တာဂရိဂိုရီနဲ့ တွေ့ကြည့်တွေ့တဲ့နေရာမှာပဲ
ပစ်သတ်မှာ၊ ဒါကို ကျွန်တော်တို့ အပြစ်မခံနိုင်ဘူး၊ ဒီနေ့ ပါရာဂွေးနိုင်ငံက
ဂျာမန်အုန်စုတွေထဲမှာနေရတဲ့ ဂျူးတစ်ထောင်ကျော်လောက်ကို စိတ်ဓူးပေါက်
တဲ့ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မှုတွေနဲ့ ကြုံမှာမျိုးကို ကျွန်တော်တို့အစိုးရက မကြည့်မြင်
လိုပါဘူး၊ အိုက်ခိမန်းကိစ္စမျိုးတုန်းမလို သွေးထွက်သံယိုဖြစ်မှု နောက်ထပ်
မလိုလားပါဘူး'

အာဂါက ကရုဏာသက်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်သည်။

'ကျွန်တော်တို့ ခေါင်းဆောင်ကြီးကလည်း ဒီနိုင်ငံက ဂျူးနဲ့ ဂျာမန်တွေ
အကြား ညီမျှဖို့အရေးကို ဆန္ဒရှိထားပါတယ်'

သံအမတ်ကြီးက ပြုံး၏။

'ဒါဟာ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဖက်စလုံးရဲ့ လုံလောက်တဲ့ အားထုတ်မှုအပေါ်
မူတည်ပါတယ်'

'မှန်တာပေါ့ဗျာ၊ ဒါကလဲ ခေါင်းဆောင်ကြီးရဲ့ ဆန္ဒပါ။ ဒါအတွက်လည်း
ကျွန်တော်တို့ ဂုဏ်ယူရပါလိမ့်မယ်'

နှစ်ဦးစလုံးက သဘောတူညီချက်တစ်ခု ရသွားသည့်အလား တစ်ဦးကို
တစ်ဦး ပြုံးကြည့်လိုက်သည်။

သံအမတ်ကြီးက စကားမပြောလိုက်သည်။

" ဆက်ပြောချင်တာကတော့ ခင်ဗျား သိထားတဲ့အတိုင်း အစိုးရဟာ
မြိတ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

မော့ဆက်အဖွဲ့သားတစ်ယောက်ပဲ ”

“ ဟုတ်တယ်၊ သူက စာရွက်စာတမ်းအတုတွေနဲ့ မော့ဆက်တစ်ယောက် လို့ ခံယူထားတာပဲ။ နိုင်ငံရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ သိထားတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ ”

သံအမတ်ကြီးက လက်ကိုင်ပဝါကြီးတစ်ထည်ကို ဖြန့်၍ နဖူးကို သတ်လိုက်သည်။

“ ဒီကိစ္စဟာ အတော်ကို လန့်စရာပဲ ”

“ နောက်ပြီး အန္တရာယ်လဲ ကြီးလှတယ်၊ ဒီလူဟာ ရူးနေတာပဲ ဖြစ်မယ် ”

“ ဒီလူဟာ တစ်ကိုယ်တော်သမား။ သုတ်သင်ရေးကိစ္စကို ပျော်စရာလို့ မှတ်ထားတယ်။ သူတော်စင်လုပ်ငန်းကို အမှတ်လွဲပြီး သူ့ကိုယ်သူ သိမ်းငှက် ပြာ လို့ အမည်ပေးထားတယ် ”

“ သိမ်းငှက်ပြာ ဟုတ်လား ”

အာဂါ ရယ်လိုက်သည်။

“ ဘယ်လောက် ရယ်စရာ ကောင်းလိုက်သလဲ သံအမတ်ကြီး ”

“ ဒီက သူ့ကိစ္စ အတော်အောင်မြင်သွားရင်တော့ ဗိုလ်မှူးကြီးရေ ရယ်စရာ ကောင်းတယ်လို့ ခင်ဗျား ထင်စော့မှာ မဟုတ်ဘူး ”

သံအမတ်ကြီးက သက်ပြင်းချ၍ လက်ပိုက်ထားသည်။

“ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရရင်တော့ ဒီ ဒေါက်တာ ဂရိဂိုရိုကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဦးခိုကော့ခွာပါ မကျန်တာကို တွေ့ချင်တယ်။ ဒါဟာ တရားမမှု လိမ့်မယ်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးကလဲ သဘောကျမှာ သေချာတယ် ”

“ အဲဒီနောက် ကျွန်တော့်အဖိုးရက အက်ရှာကို သစ္စာဖောက်မှု၊ လူ့သတ် နဲ့ တရားစွဲလာနိုင်တယ်။ နောက် သံတိုင်တွေအောက်မှာ လုံလုံခြုံခြုံ ထားလိုက် နိုင်တယ် ”

မြတ်စွာစာပေ

“ နောက်ကျ အတော်ကြာတော့ ထောင်ကလွတ်၊ အမျိုးသား သူရဲကောင်း ချီ ကြေညာ၊ ကျွန်ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အငြိမ်းစားလစာငွေ ကောင်းကောင်း ဆေးထားလိုက်ပေါ့ ”

အာဂါက ပြန်ငေါ့လိုက်၏။

“ ကျွန်တော်တို့အားလုံးဟာ ဘယ်လိုများ တစ်ဖက်သားရဲ့ အားနည်းချက် ခြေပြောတတ်တဲ့လူတွေ ဖြစ်လာကြသလဲ မိစ္ဆာ သံအမတ်ကြီး ”

“ မှန်တာပေါ့ ဗိုလ်မှူးကြီး၊ ဇန်နဝါရီ ၅၄၀ ထဲက ဂရိဂိုရိုကို ကာကွယ် ဆေးနေတဲ့ အစိုးရတစ်စုက တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ ဒီနိုင်ငံမှာ သူတို့ ရှာမတွေ့ မိစ္ဆာ ပြောနေတာပဲလေ ”

သံအမတ်ကြီးနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီးတို့က တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် အားရပါးရ ရယ်လိုက်ကြသည်။

သံအမတ်ကြီးက တိုင်ရာမှထ၍ အနီးရှိ စင်ပေါ်မှ ဝိစကီထည့်ထားရာ စလင်းနှင့် ဖန်ခွက်နှစ်လုံးကို ယူလိုက်သည်။ သူက ဖန်ခွက်အသီးသီး၌ တစ် မတ်စီ ထည့်၍ တစ်ခွက်ကို အာဂါဆီသို့ လှမ်းပေးသည်။

“ ပြောစမ်းပါဦး၊ ဖီးလစ်၊ သိမ်းငှက်ပြာကို ခင်ဗျား ဘယ်နေရာက စရာ ခလဲ ”

အာဂါက ဝိစကီကို တစ်ချက်တည်း မော့ချလိုက်သည်။

“ ဘယ်မှာရှာရမလဲ သံအမတ်ကြီး၊ ဒီက ဂျူးတွေထဲမှာပေါ့၊ တခြား ထဲမှာများ သွားရှာရမလဲ၊ အဲဒီအုပ်စုတွေထဲမှာ ပိုက်ဆံကောင်းကောင်း ဆေးထားတဲ့ သတင်းတွေ ကျွန်တော့်မှာ ရှိတယ်ဗျာ ”

မြတ်စွာစာပေ

အခန်း (၁၈)

“ သူပဲ . . . ”

“ သေချာရဲ့လား ”

“ သေချာပါတယ် ”

“ အနှစ်သုံးဆယ် ကြာခဲ့ပြီ၊ မျက်နှာတွေ ပြောင်းလဲတတ်တယ်ဆိုတဲ့ ခင်ဗျား သိပါတယ် ”

“ ဒီမျက်နှာကတော့ မပြောင်းလဲဘူး၊ ဒီမျက်နှာဟာ ကျွန်တော့်အတွက် ဘယ်တော့မှ မပြောင်းလဲဘူး၊ အမြဲတမ်း နဂိုအတိုင်းပဲ ”

အဆန်စီယွန်မြို့၊ ဘာဟီရပ်ကွက်ရှိ မွတ်ပေါက်စ်လမ်းမှ မြေတိုက်ကလေး တစ်ခုထဲမှပင် ဖြစ်၏။ လူနှစ်ယောက်က အမှောင်ခန်းထဲတွင်ထိုင်၍ ရုပ်ရှင်ပြစက်မှ နံရံပေါ်သို့ ထိုးပြသည့်ပုံများကို ကြည့်နေကြသည်။

ရုပ်ပုံထဲမှ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ကျယ်ပြန့်သော မြက်ခင်းတောထဲ၌ သွားနေကြသည်။ ဓါတ်ပုံသားမကောင်း၍ ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးသည်မှာ ကြာညောင်ပြီး ဖြစ်သော တစ္ဆေများ လှုပ်ရှားနေသကဲ့သို့ နှယ် တူလှ၏။

“ နောက်တစ်ခေါက် ပြန်ရစ်ပြပါဦး ”

မြတ်စွာပေ

ကလစ်ခနဲ မြည်သံနှင့်အတူ တဝီဝီ ပြန်ရစ်သံ၊ ရုပ်ပုံများ၊ နောက်ပြန်တတ်သွားခြင်းတို့ ဖြစ်လာသည်။ ထို့နောက် ကလစ်ဟူသော အသံအပြီး ပုံများက ဆိုလာပြန်သည်။

“ သူပဲ သေချာတယ် ၊ ဘယ်လိုမှ မမှားဘူး ”

“ ကက်ဖက်တီ ၊ ရိုကာကက်ဖက်တီတဲ့၊ သူ့စီးပွားဖက်ပဲ ”

“ အန္တရာယ် ရှိသလား ”

“ အလွန်ရှိတာပေါ့ ၊ သူနဲ့ ခပ်ဝေးဝေးသာနေ ”

“ တခြားနှစ်ယောက်ကကော ”

“ ရှေ့က လူနှစ်ယောက်ကို ပြောတာလား ”

“ ဟုတ်တယ် ”

ခကားပြောနေသူမှာ အိယန်အက်ရှာပင် ဖြစ်၏။ သူက ရုပ်ပုံများ လှုပ်ရှားရာ နံရံသို့ လျှောက်သွားသည်။ ရုပ်ပုံတစ်ခုအား ဆတ်ခနဲ လက်ညှိုးထိုးပြတတ်သည်။

“ သူတို့လေ မော်လာရိုင်ဖယ်ကို ကိုင်ထားတဲ့လူ ”

“ သူတို့က ဟော့စ်နဲ့ ပွန်ရက်တင်ဟူးဆား၊ အရပ်ရှည်ရှည်က ရက်တင်ဟူးဆားပဲ ”

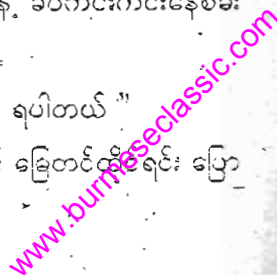
“ သက်တော်စောင့်တွေလား ”

“ ဟုတ်တယ် - အဖော်တွေလိုလဲ ပြောလို့ရတယ် ၊ အမှန်တော့ သူတို့က မိတ်တွေ ၊ ကြေးစားလူသတ်သမားတွေ ၊ သူတို့နဲ့ ခပ်ကင်းကင်းနေစမ်းတာ ”

“ သူတို့အတွက် မပူပါနဲ့ ၊ ကျွန်တော်ထိန်းလို့ ရပါတယ် ”

ထို့နောက်တွင်မူ ကုလားသိုင် တစ်လုံးပေါ်တွင် ခြေတင်ထိုင်ရင်း ပြော

မြတ်စွာပေ

လိုက်၏။ သူ၏ စီးကရက်ငွေကိုမှာ ရုပ်ရှင်ပြစက်၏ အလင်းရောင်ကြားဝယ်
ဝေဝဲကာ လွင့်ပျံတက်လျက်ရှိ၏။

ကျားသစ်တစ်ကောင်က မြက်တောအုပ်ကြား ဖြတ်ပေးပုံက မုဆိုးတစ်
ယောက်က သေနတ်ကို မြေကပ်၍ ပစ်လိုက်ပုံတို့ကို သူတို့က ငြိမ်၍ ကြည့်
ကြသည်။

နံရံဝယ် ရုတ်တရက် ဖြူဖွေးသွားသည်။ တစ်မှတစ်ဆယ်အထိ ဂဏန်းမှာ
ပေါ်လာသည်။ မှောင်သွားသည်။ ထို့နောက် အခန်းထဲဝယ် ပီးလ
လာသည်။

နှစ်ယောက်သားမှာ တစ်ခဏကြာမျှ ငြိမ်၍တိုင်နေကြသေး၏။ ရုပ်ပုံမှာ
ရှိနေသကဲ့သို့ နံရံအား ငေးကြည့်နေလျက် ရှိ၏။

“ အင်း ဒါဆိုရင်တော့ ခင်ဗျား ဘယ်တော့သွားမလဲ ”

တခြားတစ်ဦးက ထိုင်ရာမှထရင်း မေးလိုက်သည်။

ရုပ်ရှင်ကားကိုကြည့်ရင်း ပြောပြခဲ့သည့် ရှုဘင်ကပြောသည်။

ရှုဘင်မှာ အသက် ၄၅ နှစ်အရွယ်ရှိပြီဖြစ်သည်။ အရပ်ပူပြီး ကိုယ်ခန္ဓာ
တုတ်ခိုင်သည်။ သဲရောင်ဆံပင်တို့က ဖြူရော်စ ပြုနေပြီဖြစ်သည်။ ပါရာ
နိုင်ငံတွင် အခြေချခဲ့သူ အစွဲရေးလူမျိုး ဖြစ်သည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင်
ဝင်ပုံမှ ရုရှားများ လွှတ်ပေးပြီးနောက် ငြိမ်းအေးရိပ်မှတစ်ဆင့် အဆန်
သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

‘အရင်တုန်းကလဲ မော်တော်နဲ့ သူသွားတာပဲ’

‘ခနီးစဉ်က ဘယ်လောက်ကြာသလဲ’

‘မြစ်အလှိုင်း ယုံးရက်စုနဲ့ဆင်းသွားရတာပဲ’

သူ မသွားခင် ကျွန်တော်အတွက် အကြံဉာဏ်လို့လိမ့်မယ်။ ဒီကိစ္စ

အချိန်ရယ်- ကျွန်တော် နေရာယူပို့ရယ် ဟိုစာနဲ့မိတ္တူကို ကျွန်တော်ထပ်ကြည့်ရ
ဦးမလား’

ရှုဘင်က လွန်ခဲ့သော ရက်သတ္တပတ်ပေါင်းများစွာက ပါရာဂွေးမှ ပို့လိုက်
သည့်စာကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။

‘မင်းရဲ့ ဇနီးနှင့် ချစ်လှစွာသော ကလေးတွေကို မေတ္တာပို့လိုက်ပါတယ်’

‘အက်ရှာက စာကိုအသံထွက်၍ ဖတ်သည်။

‘အင်ကာနာစီယွန်မှာ ဒီလကုန်ပိုင်း တို့ပြန်ဆုံဖို့ မျှော်လင့်နေပါတယ်’

‘ခုလကုန်ဆိုတော့’

အက်ရှာက မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

‘ရှေ့နှစ်ပတ်အတွင်း အချိန်မရွေး ဖြစ်နိုင်တာပဲ။ နောက်စာတစ်စောင်မှာဆို
ပြီး အသေးစိတ်ပါလိမ့်မယ်’

‘လာသမျှစာတွေ အကုန်လုံးတော့ ကျွန်တော်တို့ ရထားတာပဲ။ စာကော
နီးဆက်တာကော၊ ကြေးနန်းကော’

‘ခု သူက ရီလိုချိုကို သွားပြီလို့ ခင်ဗျားပြောခဲ့တယ်နော်’

‘ဟုတ်တယ်။ ဒီအတိုင်းပဲ သတင်းရတယ်။ လေးငါး ခြောက်ရက်တော့

အနည်းဆုံးနေလိမ့်မယ်။ နှစ်စဉ် ဒီအချိန်ရောက်ရင် သူသွားတတ်တဲ့ အရပ်

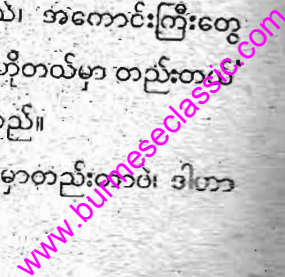
တွေ မိတ်ဆွေဟောင်းတစ်ဦးနဲ့ သွားတွေတာပဲ။ အယ်လ်ဘန်ခရုတ်’

‘ဘာရီလိုချိုတာ ဘယ်လိုနေရာမျိုးလဲ ရှုဘင်’

‘ဇိမ်ခဲတဲ့မြို့ပဲ။ တောင်ကုန်းတွေပေါ်မှာရှိတယ်။ အကောင်းကြီးတွေ

ကြိုက်ပဲ။ အဲဒီရောက်ရင် ဂရီဂိုရီက လာအိုလာအိုဟိုတယ်မှာ တည်းတယ်’

‘အင်က အပေါ် အကျီထံသို့ လက်နှိုက်ထားလိုက်သည်။
‘သူတို့အားလုံး ဒီလိုချည်းပဲ။ စထရိုစနာလဲ အဲဒီမှာတည်းတာပဲ။ ဒါဟာ

သူတို့ရဲ့အပျော်စခန်း၊ လောင်းကစားပိုင်းမျိုးစုံ၊ ကြေးကြီးတဲ့မိန်းမမျိုးစုံ ဒီလိုမျိုး
တွေ့ချည်းပဲလေ'

'ကျွန်တော်တို့ ရုထားတဲ့ သတင်းအရနဲ့ အခြားအကောင်ကြီး
လေးငါးယောက်လဲ အဲဒီအချိန်မှာ ရောက်လာကြဦးမယ်တဲ့၊ အဲဒီမှာ ရေကူး
ရတာ ထရွန်နာဒို တောင်ထိပ်ကို တက်ရတာ ဂရီဂိုရီက သဘောကျတယ်
ညဘက်မှာ အံစာပစ်ပြီး မိန်းကလေးတွေနဲ့ ရောနေတော့တာပဲ'

'ကျွန်တော်သဘောပေါက်ပါပြီ'
အက်ရှာက ခြေထောက်ကို ငဲ့ကြည့်ရင်း တွေးဆနေမိသည်။
'အဲဒီမှာ သူ့ကိုဘာဖြစ်လို့ မချတာလဲ'
'မကောင်းဘူးဗျ'
အက်ရှာက ခေါင်းခါ၏။

'လုံခြုံရေးက သိပ်များတယ်၊ အဲဒီမှာ သူ့ သက်တော်စောင့်တွေ ပွနေပြီး
ထွက်လမ်းက သိပ်များတယ်၊ မော်တော်ကိစ္စပဲ ကောင်းတယ်၊ သဘောသားနဲ့
သူ့သက်တော်စောင့်နှစ်ယောက်ပဲ ရှိမယ်'

'ရေကူးပြေးရင်ပြေး၊ မပြေးရင်တခြားလမ်းမရှိဘူး၊ မြစ်ကလဲ အကျဉ်းဆုံး
နေရာက တစ်မိုင်လောက် ဝေးမယ်၊ မော်တော်ပေါ်မှာပဲ ကျွန်တော် လုပ်ရလိမ့်
မယ်'

ရှောင်က အတန်ကြာစဉ်စားနေပြီး ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။

'ဗြူတိုစထရိုစနာနဲ့ ဇန်အမှတ် (၅၄၀) က အိမ်တွေကိုတော့ ကျွန်တော်
တို့ (၂၄)နာရီပတ်လုံး စောင့်ကြည့်နေတယ်၊ ဂန်းဇ်ဘင်က သူ့သားအိမ်ထဲ
ကြည့်နေတာပဲ၊ အာဂျင်တီးနားကိုသွားဖို့ နိုင်ငံဝင်ခွင့်လက်မှတ် အသစ်လဲတင်
ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သိထားတယ်'

မြတ်စာပေ

'ဟုတ်ရဲ့လား'
အက်ရှာက တွေးတွေးဆဆနှင့် ပြော၏။

'ခင်ဗျားကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ သိပ်အကူအညီ ပေးနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး၊
ဒီမှာ ကျွန်တော်တို့ကို သိပ်အာရုံစိုက်ထားကြတာ၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လူနည်းစု
လေးထဲက သတင်းတွေသိသွားမှာလဲ စိုးရိမ်ရသေးတယ်'

'ခင်ဗျားတို့လုပ်ပေးသမျှ အကောင်းတွေ့ချည်းပဲဗျာ'
အက်ရှာက သူ့ဘာသာ သူပြုံးလိုက်သည်။

'အင်ဂျင်တီးနားကို ဂရီဂိုရီသားသွားတာနဲ့ ကျွန်တော်လဲ သွားမယ်၊ သူက
သူ့အဖေရိုရာကို ကျွန်တော့်လမ်းညွှန်သွားလိမ့်မယ်'

'ကျွန်တော့်အတွက်တော့ သိပ်ကြာတာပဲဗျာ'
ရှောင်က ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

'ခင်ဗျား သိပ်စိတ်ရှည်တာပဲကိုး မိတ်ဆွေရယ်၊ ဂရီဂိုရီကို ဆော်ဖို့ ကြိုးစား
တဲ့လူ အနည်းဆုံး ၁၂ယောက်လောက် လောက်သေခဲ့ပြီဆိုတာ ခင်ဗျား
သိပါတယ်၊ သူတို့ အားလုံးက ခင်ဗျားလိုစိတ်မရှည်ကြတဲ့ လူတွေပဲ'

ရှောင်က အပေါ်အကျီကြယ်သီးများကို တပ်သည်။

'ဒါအတွက် ကျွန်တော်စောင့်နေတာ ကြာပြီဗျ၊ ကျွန်တော့်မှာ နာကျည်း
ချက်တွေ ရှိထားတယ်'

အက်ရှာက ရှေ့သို့ တိုးလာပါသည်။ ရှောင်၏လက်အား ပြုံး၍ ကိုင်လိုက်
သည်။

'မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ ရှောင်၊ ဒီကိစ္စ ပြီးသွားမှာပါ၊ ကျွန်တော်သတိပေးပါတယ်၊
ဒီတို ခင်ဗျားစိတ်ထဲမှာ မှတ်ထားပါ၊ က... စာတိုက်က ခင်ဗျားအလုပ်ကို
ပြန်ပေးတော့၊ ဂရီဂိုရီရဲ့ ဆက်သွယ်မှုတွေအားလုံးကိုလဲ ဆက်ဆံနားထားဦး'

မြတ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

နောက် ကျွန်တော့်ကို သတင်းပေး၊
 အက်ရှာက ရှုဘင်၏ ပခုံးကိုဖက်၍ တံခါးဆီသို့ ခေါ်လာသည်။
 'ကျွန်တော့်အတွက်လဲ မပူပါနဲ့၊ ဘာရီလိုချိုကို ညတွင်းချင်း ကျွန်တော်
 ရောက်သွားမှာပါ'
 တံခါးပေါက်သို့ ရောက်သည့်အခါဝယ် ရှုဘင်က ချာခနဲ လှည့်လိုက်သည်။
 'ကျွန်လုပ်၍ စိုးရိမ်နေဖို့ရ၏။
 'ဒီကိစ္စ လွယ်တယ်တော့ မထင်လိုက်နဲ့နော်၊ အဆန်စီယွန် ဒါမှမဟုတ်
 ချိုစိစထရီစနာထဲကို ခင်ဗျားလမ်းလျှောက်ဝင်သွားပြီး သူကခင်ဗျားကို
 ခေါ်နေတာ တွေ့မယ်လို့ မထင်လိုက်နဲ့'
 'သူက ဉာဏ်များတယ်၊ ကြမ်းတယ်၊ အန္တရာယ်ကြီးတယ်၊ ပြဿနာကိုရှင်း
 တဲ့နေရာမှာ မညာဘူး၊ သူ့မှာ ကြံဖော်ကြံဖက်တွေ ရှိတယ်၊ ပိုက်ဆံကောင်း
 ကောင်း ပေးထားတဲ့ ရဲတွေ၊ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးတွေဆိုတဲ့ သတင်းပေးတွေ
 ရှိတယ်'
 'သူက အန္တရာယ်အရိပ်အငွေ့ကို နည်းနည်းလေးရတာနဲ့ အဲဒီကို ခင်ဗျား
 ခြေမချခင် ၄၈ နရီစောပြီး လစ်သွားပြီးပြီသာမှတို့ သူ့ကိုယ်သူ ချာဂရာမှာဖြစ်
 ခဲ့ပါ၊ ဂရင်ချာကို ပတ်ဝန်းကျင်က တောအုပ်ထဲတွေမှာဖြစ်ဖြစ် ခြေရာဖျောက်
 လိုက်ပြီး...'
 'အဲဒီမှာ သူ့အတွက် ပုန်းစရာနေရာ တစ်ခါလင်လောက်နဲ့ ဘန်ကာတစ်ခု
 အပြင် ဇန် ၅၄ဝမှာလဲ တစ်ခုရှိသေးတယ်၊ ဒီမှာက ဘယ်မြေပုံညွှန်းမှာမှ
 မတွေ့ရတဲ့ ထိုးဖောက်မဝင်နိုင်တဲ့ ဒေသကြီးတစ်ခုပဲ'
 'သူက နေရာမရွေး အကူအညီခေါ်လိုက်လိုရတယ်၊ သူခေါ်လိုက်ပြီဆိုရင်
 သူ့အနား မိုင်တစ်ရာပတ်ဝန်းကျင်တောင် ခင်ဗျားကပ်လို့ မရတော့ဘူး၊ ခင်ဗျား

အတွက် သေနတ်နဲ့ အပစ်ခံရတာမျိုး၊ ဒါမှမဟုတ် လည်ပင်းပြတ်သွားတာမျိုး
 ငြိုရလိမ့်မယ်'
 ရှုဘင်က ဖွင့်ထားသည့် တံခါးပေါက်လေးတွင် ခေတ္တမျှတွန့်ဆုတ်
 တွန့်ဆုတ် ဖြစ်နေသည်။
 'ခင်ဗျားက ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ'
 'ဘာကိုလဲ'
 အက်ရှာက သဘောမပေါက်။
 'သူ့ကိုသတ်ပစ်မှာလား၊ ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ၊ ကျွန်တော့်ကို ဖက်
 အကျပြောစမ်းပါ'
 ရှုဘင်၏ မျက်လုံးတို့မှာ ဂဏှမငြိမ်နှင့် တောက်ပြောင်လာသည်။
 အက်ရှာမှာ ထုံးစံမဟုတ်ဘဲ အတန်ကြာ ငြိမ်သက်နေသည်။ ထို့နောက်
 ခေါင်းကိုဖြည်းဖြည်းခါပြီး ကြေကွဲစွာ ပြုံးပြ၏။
 'ကျွန်တော် ဘာပဲလုပ်လုပ် ခင်ဗျား ဘာမှ စိတ်မချမ်းမသာ မဖြစ်စေရ
 ဘူးလို့ ကတိပေးပါတယ် ရှုဘင်'
 လူရွယ်၏ မျက်လုံးအစုံမှာ ကျဉ်းမြောင်းသွားပြီး အေးစက်စက်နှင့် သံမဏိ
 အပြာရောင် တောက်လာပါသည်။
 'ဒိုဗီယာ ဘယ်တော့ရောက်မလဲ'
 'မနက်ဖြန်ညရောက်မယ် ရှုဘင်၊ သူ့ကိုခေါ်ဖို့ ခုညပဲ ပြုနိုင်အေရိပ်ကို
 ညွှန်တော်သွားမယ်'
 'ဘုရားသခင်နဲ့ အတူရှိပါစေဗျာ'
 ရှုဘင်၏ မျက်လုံးတို့က ပူပန်သောက ရှိနေ၏။
 'နောက် ဂရုလဲ စိုက်ပါ'

ရူဘင် ထွက်သွားပြီးနောက် အက်ရှာမှာ စားပွဲလေးတစ်လုံးတွင် အတန်ကြာ ထိုင်နေသည်။ ညနေစောင်း၏ မှိန်ပျံ့ အလင်းရောင်အောက်တွင် နွားနို့နှင့် သကြားမှုန့်များကို စားသောက်သည်။

အက်ရှာမှာ ဆန်းကြယ်သော လူရွယ်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူ့အား ချဉ်းကပ်ရန်နှင့် နားလည်ရန် ခက်ခဲလှသည်။ သူ့ဘဝမှာ ဘာမျှမရှိ။ သူ့ကို သိကျွမ်းသူ နည်းပါးလှသည်။ သူ၏ လှုပ်ရှားမှုများကိုမူ အစွဲအစွဲ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ မော့ဆက်တွင် အပြည့်အစုံဆုံး တွေ့နိုင်ပါသည်။

ထိုဖိုင်တွဲတို့အား လေ့လာကြမည်ဆိုလျှင် . . .

အိယန်အက်ရှားအား ဂျူးလူမျိုး တော်လှန်ရေး သူရဲကောင်းတစ်ဦးနှင့် အိုင်းရစ်ကက်သိုလစ်ဘာသာဝင် မိခင်တို့မှ ပေါက်ဖွားခဲ့သည်။ သူ၏မိခင်မှာ (၁၉၅၇ ခုနှစ်) နီဂက်သဲကန္တရပ် အီဂျစ်တို့နှင့် တွေ့ဆုံတိုက်ပွဲဝင်စဉ် စစ်သေနတ် ကျည်သင့်၍ သေဆုံးခဲ့ရသည်။ ထိုအခါ မိခင်ဖြစ်သူက အသက် ၁၆နှစ်အရွယ် အက်ရတအား အိုင်ယာလန်နိုင်ငံ၊ အာလ်စတာပြည်နယ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သည်။ ထိုမှာပင် ပြည်တွင်းနိုင်ငံရေးစစ်၏ ကြေကွဲမှုနှင့် တွေ့ကြုံပတ်သက်ခဲ့ရသည်။

အသက် ၂၀အရွယ်တွင် အစွဲအစွဲသို့ ပြန်လာပြီး တက္ကသိုလ်တက်သည့် စစ်မှုထမ်းကာလကြား၌ပင် ရူပဂေဂျက်ထူးနှင့် လျှပ်စစ်အင်ဂျင်နီယာဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့သည်။

အက်ရှာ အကြောင်းအား သိသူဟူ၍မရှိ။ သူ့တွင် ဆွေမျိုးသားချင်း မရှိသလို မိတ်ဆွေဖွဲ့တတ်သူလည်း မဟုတ်။ ရုပ်ရည်ချောမောသော်လည်း မိန်းကလေး တစ်ယောက်ယောက်နှင့် တွဲသည်ကို တွေ့ရခဲလှ၏။

ယခုအသက် နှစ်ဆယ့်လေးနှစ် သို့မဟုတ် ငါးနှစ်အရွယ် (သူ့အသက်ကို မသိရပါ)

သည်သူမျှ မသေချာ)တွင် သူ၏အားလပ်ချိန် အများစုအား ဂျူးဥပဒေနှင့် ချစ်ယာန် သူတော်စင်များ၏ စာပေများဖတ်ရှုခြင်းနှင့် တီအီးအော့ရင့်၏ ကျင့်ကြံပြုမူပုံများ လေ့လာလိုက်စားခြင်းကို ပြုနေတတ်၏။

သူက သဲကန္တရပ်တွင် ဂျီဒါသို့ သွားသည်။ တူရကီလက်နက်ခဲယမ်း ကျောက်တင် ရထားအား လောရင့်နှင့်အတူ မိုင်းခွဲပုံကို မကြာခဏ အိပ်မက် တွေ့တတ်သည်။

သူ့မိဘနှင့် အဘိုးအဘွားတို့မှာ သံပန်းအကျဉ်းစခန်းနှင့် အလှမ်းကွာဝေး နေထိုင်၍ သို့စခန်းမှ အဖြစ်တို့ကို စိတ်ကူး၍ နာကြည်းနေခဲ့၏။

အိယန်အက်ရှာမှာ စိတ်မချမ်းမြေ့သည့် ကလေးတစ်ဦးသာ ဖြစ်၏။ သူ့အသက်ရာစုနှင့် တစ်စိတ်ပိုင်းလောက်ဝယ် အိုင်ယာလန်၊ အင်ဂိုလာနှင့် အစွဲအစွဲနိုင်ငံတို့၌ ပထမဦးစွာ ကက်သိုလစ် ပြောက်ကျားအဖြစ်လည်းကောင်း၊ နောက်ထပ် အိယအားဖြင့် သူမသိသည့် အစိုးရအဖွဲ့ တစ်ခုခုမှ ငွေကြေးယူကာ ကြေးစား နေသည်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ တတိယအားဖြင့် အသေခံတပ်သားအဖြစ် လည်းကောင်း သတ်ခဲ့ဖတ်ခဲ့၏။

စစ်ပွဲနှစ်ခုဝယ် သူ၏ရဲရင့်မှုကြောင့် ဆုတံဆိပ်ခွီးမြှင့်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ သူ့နောက်ပိုင်းသို့ဝင်၍ ချေမှုန်းရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ခဲ့သည်ကလည်း မရေ တွက်နိုင်အောင်ပင်။

စစ်ဆိုလျှင် သူက ဘာအကြောင်းမှ မပြုဘဲ ပါဝင်ဆင်နွှဲတတ်သည်။ အဖွဲ့ စိစစ်သုံးသပ်ရေးထက် လှုပ်ရှားရောက်ကပ်၍ အဓိကကျသည်။

အစွဲအစွဲနိုင်ငံထဲဝယ် သူ၏လှုပ်ရှားမှုများကို ရဲတပ်ဖွဲ့နှင့် မော့ဆက်တို့က တွေ့ကြည့်နေကြရ၏။ အစွဲအစွဲနိုင်ငံပြင်ပမှာဆိုလျှင်လည်း သူ့အမည်မှာ မသိရသော်လည်း လှုပ်ရှားမှုများကို စိစစ်အေး၊ စကော့တလန်ယာဒါ၊ ဘန်ဒက်စ် ကရင်

www.burmeseclassic.com

မလင်နယ်၊ ကွက်စိတ်ယိုလားနှင့် အင်တာပိုလ်တို့၏ မှတ်တမ်းများဝယ် ရှိနေပြန်၏။

မှတ်တမ်းအားလုံးတွင် ၎င်းအား ကျွမ်းကျင်သူ၊ မတည်ငြိမ်သူ၊ အန္တရာယ်ရှိသူဟူ၍သာ မှတ်သားကြ၏။ ထောက်လှမ်းရေး အသိုင်းအဝိုင်းကြားတွင် ၎င်းအဖွဲ့ 'သိမ်းငှက်ပြာ' ဟု ရည်ညွှန်းထားကြ၏။

ဤသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်နှင့် မည်သို့မည်ပုံ ဖြစ်လာမှန်းကို မည်သူ့မှ မသိကြ။ သို့သော် ယနေ့ကာလတွင် ရဲတပ်ဖွဲ့နှင့် ထောက်လှမ်းရေးတို့ကို ကိုင်တွယ်နေရသည့် လူကြီးပိုင်းမှန်သမျှကတော့ 'သိမ်းငှက်ပြာ'သည် အာဂန်တပ်ဖွဲ့ တစ်ခုဟူ၍ ချက်ချင်း အသိအမှတ်ပြုကြ၏။

မှတ်တမ်း မှတ်ရာတို့ကို သေချာစွာ စမ်းစစ်ကြည့်မည်ဆိုလျှင် အက်ရှာ၏ ဖခင်မှာ လက်ရွေးစင် လူငယ်တစ်စုဖြင့် အာဂန်တပ်ဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ကြောင်း ၎င်းတို့၏ လုပ်ငန်းမှာ သုတ်သင်ရေးပင်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

အက်ရှာမှာ အလွန်ပင် လျှို့ဝှက်သူတစ်ယောက်ဖြစ်၍ အစွဲအနွမ်းငံထဲသို့ ဝင်လိုက် ထွက်လိုက်နှင့် ခရီးပေါင်းမြောက်မြားစွာ ထွက်ခဲ့သည်။ သူ့အတွက် ငွေကြေးလိုပုံမျိုး မရှိ။ သူသည် မော့ဆက်တစ်ဦးသာဖြစ်ကြောင်း အချို့က နှိုးတိုးရိပ်စိတ် ပြောတတ်ကြသည်။

အက်ရှာ၏ မပြည့်စုံသော သမိုင်းကြောင်းဝယ် အချက်တစ်ချက် ရှိထား၏။ ယွန်းကပ္ပားစစ်ပွဲဝယ် ထူးချွန်စွာ ပါဝင်နေသည့် အက်ရှာအား တစ်ကြိမ်တစ်ဟိုင်းဟာရီ စစ်ဆေးရုံသို့ ပို့ခဲ့ရ၏။ ခြေကုန်လက်ပန်းကျနေ၍ ဟု မှတ်တမ်းကဆိုသည်။

သို့သော် အစွဲအနွမ်းငံတွင် လူသိနည်းလှသည့် စိတ်ရောဂါဆေးရုံသို့ သုံးလတာမျှ အက်ရှာတက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ လူနာများအား အထူးပင်

ငြိမ်မတ်ထားရာ ဆေးရုံဖြစ်သည်။ ပြတင်းပေါက်များဆိုလျှင် သံတိုင်များ ထိထားသည်။ ခြံစည်းရိုး အမြင့်ကြီး ကာရံထားသည်။

နောက်ဆုံး ထိုဆေးရုံမှ အီယန်အက်ရှာ လွတ်မြောက်လာခဲ့ပြန်ပါသည်။

.....

အခန်း (၁၉)

ဒီခရစ္စတိုရေး ဘုရားရှိခိုးကျောင်းရှိရာ အဆန်စီယွန်မြို့သို့ ဒေါက်တာ ဂရိဂိုရီက မျက်မှန်အမည်းကြီးကိုတပ်ရင်း နေရောင်ခြည်တောက်ပနေသည့် မနက်ခင်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။ သူက အပူပိုင်းဇုန်ဝယ် အဖြူရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ထားသည်။ အဝါရောင်ပေါ်ပလင် ရှုပ်အကျီရင်ဘတ်ကို ဟထားသည့် နေရောင်ခြည်ကို ကာကွယ်ရေးအတွက် အနားကြီးကြီး ဦးထုပ်တစ်လုံး ခေါင်းပေါ်တွင် နေရာယူလျက်။

အရိပ်ထဲမှ ထွက်လာပြီး မျက်လုံးကိုကျဉ်း၍ ကြည့်လိုက်သည်။ မျက်မှန် အနည်းငယ်ဆွဲချလိုက်ရာ တောက်ပသည့် နေရောင်ခြည်က မျက်လုံးအပေါ် စူးရှသွား၏။

ထို့နောက် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းရှေ့ ရင်ပြင်ထဲမှ လူအုပ်ကြားသို့ တိုးဝင် သွားသည်။ ခိုကလေးများက သူ့ခြေရင်းမတ်လည်ဝယ် ပြေးလွှားနေကြ၏။

ထို့နောက်စယ်ဟောင်းနှင့် လူဒို့တို့က မလှမ်းမကမ်းမှ ပါလာကြ၏။ သူ အက်စ်ထရယ်လာလမ်းရှိ ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်ရှိရာသို့ ခြေဦးတည်လိုက်သည်။

စိတ်ကြိုက်ဆိုင်ဝယ် ဆံပင်ညှပ်မည်။ မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်သမည်။ မုတ်ဆိတ်ရိတ်ဆပ်ပြာမြှုပ်တို့က သူ့မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး နေရာယူထားစဉ် သူက ဆံပင်ညှပ်ဆရာ ကားလို့စ်နှင့် အစိုးရ ထိဖွင့်ပွဲအကြောင်း ပြောဆိုနေကြ သည်။

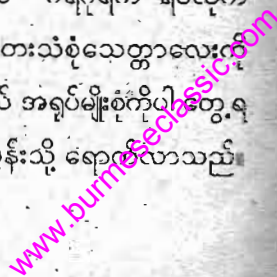
ဆိုင်မှထွက်လာသည်နှင့် သူက ကယ်လီဒီလီလာစ်လမ်းသို့ သွားပြန်သည်။ အဖော်နှစ်ဦးကလည်း သစ္စာရှိခွေးများလိုပင် နောက်မှလိုက်လာကြ၏။ ဂရိဂိုရီ က မည်သည့်နေရာကိုမှ ဦးတည်သွားနေခြင်းမဟုတ်။

ခြေဦးတည်ရာလျှောက်သွားရင် အဘိတ်မှ စိတ်အရိပ်တို့ကို မြင်ယောင် ကြည့်နေခြင်း ဖြစ်၏။ ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့ရောက်လျှင် ခေတ္တမျှရပ်ကာ ပြထား သည့် ပစ္စည်းများကို ကြည့်နေပြန်သည်။

တစ်နေရာအရောက်ဝယ် ပေရေညစ်ပတ်နေသည့် အသက်ခြောက်နှစ် နှစ်နှစ်အရွယ် တိုင်းရင်းသား ကလေးငယ်တစ်ယောက်က သူ့အား ခြိတ်လျှောက်သွားသည်။ ကလေးတွင် ဖိနပ်မပါ။ ခြေထောက်တစ်ခုလုံး အနာများပေါက်နေသည်။

ကလေးငယ်က ဂရိဂိုရီအား လက်ဖြန့်တောင်းသည်။ ဂရိဂိုရီက အကြွ အနည်းငယ်ကို ညစ်ပတ်နေသောလက်ဖဝါးထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက် သည်။ ကလေးကား ဘေးဆီသို့လည်းမကြည့် ဘာမှလည်းမပြော၊ ရှေ့ဆက်သာ လျှောက်သွားတော့၏။

ပစ္စည်းမျိုးစုံရောင်းသောဆိုင်ရှေ့အရောက်ဝယ် ဂရိဂိုရီက ရပ်လိုက် သည်။ ပြုတင်းပေါက်တွင် ပြထားသည့် ဂျာမန်တေးသံစုံသေတ္တာလေးကို သဘောကျစွာကြည့်နေသည်။ သေတ္တာလေးဘေးဝယ် အရုပ်မျိုးစုံကိုပါတွေ့ရ သည်။ မကြာမီ ဒေါက်တာ အင်ရီကွတ်စ် ၏ ဆေးခန်းသို့ ရောက်လာသည်။

အားလုံးကောင်းပါတယ်၊ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။

ဘာမှ မရှိဘူးလို့တော့ မပြောနဲ့ဗျာ၊ အဲဒီမှာ တစ်ခုခုကို ဖြစ်နေတယ် အကျိတ်တစ်ခုခု ရှိမယ်၊ ဝမ်းသွားရင် သွေးတွေပါနေတာပဲ။

သွေးပါတာ ရိုးရိုးပါ၊ ပျော့တဲ့ အစားအစာတွေကိုပဲ စားပေး။

ခင်ဗျားဟာ အရူးပဲ အင်ရီကွတ်။ ခင်ဗျား ကန်းနေသလား၊ အဲဒီမှာ အနာဖြစ်နေတယ်ဗျ။ ကင်ဆာဖြစ်နေတာ သံသယရှိဖို့ မလိုဘူး။

ဒေါက်တာအင်ရီကွတ် သက်ပြင်းကြီးချလိုက်သည်။

ခင်ဗျားရဲ့ အူမကြီးထဲမှာ ဘာကင်ဆာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ နိုင်ဒစ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား သဘောပေါက်အောင် ဘယ်လိုပြောရမှန်း မသိဘူး၊ ကျွန်တော့်အဖို့ကို ခင်ဗျားမယုံရင် တခြားလူတစ်ယောက်ကို သွားပြပေါ့။

ဘယ်သူ့ကိုလဲဗျ။

ဂရိဂိုရီက ဘောင်းဘီကို ဆွဲတင်လိုက်သည်။

ဒီ လက်တင်တွေထဲက ဘယ်သူ့ကိုများ ယုံရမှာလဲ၊ အလကားကောတွေ ဘာမှ တိတိကျကျ သင်ခဲ့ကြတာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော်လိုချင်တာတွေမှာ မန်ဆရာဝန်ကောင်း တစ်ယောက်ပဲ။

ကြိုက်သလို လုပ်ပါ ဆရာကြီးရယ်။

အင်ရီကွတ်က ရော်ဘာလက်အိတ်ကို ချွတ်နေသည်။

ပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်တယ်ဆိုတာ ယုံပါမိတ်ဆွေ၊ ဒါနဲ့ ကျွန်တော် လေယဉ်စီးသွားလို့ ရမလား၊ နောက်ပြီး . . .

xxx

၂ - ၁၅ နာရီ ဘာပေးရိယားကဖီး ကယ်လီဒီယာစ် မာရီပိုဆာ ရပ်ကွက် နံပါတ် (၂၂)၊ ဖရော်လိုင်ဂစ်ဆယ်လီကလက်ဂ်ဘင်

မြတ်စွာပေ

လက်ကိုင်အသံချဲ့စက်မှ အသံပေါ်လာပြီးနောက် ဝါကြန့်ကြန့် ခန်းဆီးနောက်မှ ရေကူးဝတ်စုံစက် မှကွဲကွဲ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ထွက်လာသည်။

ဘီယာဖောက်သံများ ဆူညံလျက်ရှိ၏။ လက်တွန်းလည်းလေးပေါ်ဝယ် အစားအစာမျိုးစုံကို ခင်းကျင်းထားသည်။ အဖိုးတန် ဟာဗားနား ဆေးပြင်းယိပ်များမှ မီးခိုးငွေ့တို့က အခန်း၏ လေထုအား စိုးမိုးထားလျက် ရှိ၏။

စားပွဲဝိုင်းများဝယ် လူနှစ်ရာလောက်က ထိုင်နေကြသည်။ စားပွဲထိုးများ အလည်း ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်နှင့် ဧည့်ခံလျက် ရှိ၏။

အဆန်စီယွန်ဒေသခံ ဖရော်လိုင်ဂစ်ဆယ်လီကလက်ဂ်ဘင် ပြန်ဝင်သွားသည့် အချိန်ဝယ် အားပေးသည့် လက်ခုပ်သံများက ဆူညံသွား၏။ ထို့နောက် ဗုံတီးကြားရသည်။ အသံချဲ့စက်မှ အသံကလည်း ထွက်လာပြန်သည်။

နံပါတ် (၁၉) အစ်ဂါက ဒို့ဖို့ဖိုက ဖရော်လိုင်ဂစ်ဆယ်လီကလက်ဂ်ဘင် အသံချဲ့စက်ကိုင် အခမ်းအနားများမှာ တောက်ပြောင်သည့် တပ်ဆီဒီ

တပ်ဆီဒီ အသက် (၅၀) အရွယ် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်၏။ ယခု သူ့ခေါ်ထုတ်လိုက်သည့် မိန်းကလေးမှာ ပေါင်တံတုတ်ခိုင်လှသူ တစ်ဦးဖြစ်၏။

ကလည်း ရေကူးဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသည်။ ရှက်သွေးဖြာနေပုံဖြင့် မျက်နှာပုံစံထား၏။

ခွာမြင့်ဒေါက်ဖိနပ်ဝတ်ထားသည့် သူမက ရှည်မျောမျော စင်ကလေးများသို့ လျှောက်သွားပြီး ပြန်လှည့်လိုက်သည်။ ထိုအခါ လက်မောင်းတွင် ထားသည့် စကြာတံဆိပ်က ပေါ်လာသည်။

ခင်မြင့်၏ရှေ့ဆုံး ဒိုင်လူကြီးများထိုင်သည့် စားပွဲဝယ် ဒေါက်တာ ရီဂိုရီက အားပေးသည့် လက်ခုပ်နှစ်ဦးနှင့်အတူ ထိုင်လျက်ရှိ၏။ ခုနှစ်ဦးစလုံးက အတိတ်အက်စ်ဖောင်းများကို အခန်းသား ဝတ်ထားကြသည်။

မြတ်စွာပေ

အခန်းထဲတွင် 'ဟေး ဟစ်တလာ' ဟု အော်သံများ လည်ရှည်ဖိနပ်၏ နှောင့်ချင်းရိုက်၍ အလေးပြုသံများ ဆူညံနေသည်။ အဖိုးတန်ဆေးပြင်းလိပ် များခဲရင်း တတိယဂျာမနီ နိုင်ငံတော်ကြီး တည်ဆောက်ရေးကိုလည်း အိပ်မက် မက်နေကြသည်။

၎င်းတို့ အားလုံးမှာ ဂျာမနီမှ ထွက်ပြေးလာကြပြီး လက်တင်နိုင်ငံ အသီးသီးတွင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်နေကြသည့် စစ်ရာဇဝတ်ကောင် အများစုသာလျှင် ဖြစ်ကြသည်။

ဒေါက်တာ ဂရိဂိုရီကလည်း နှစ်စဉ်ကျင်းပမြဲ ဖြစ်သည့် လက်တင် အမေရိကတိုက်၏ 'နာဇီမယ်' အလှူပွဲသို့ ဂုဏ်ထူးဆောင် အကဲဖြတ် ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ရောက်လာခြင်းပင်။ သို့သော် သူက ယခင်နှစ်များကလောက် နောက်ပိုင်းကာလများဝယ် စိတ်ပါလက်ပါနှင့် ပျော်ရွှင်နိုင်ခြင်း မရှိတော့။

ဂရိဂိုရီမှာ ရှန်ပီနီသောက်ရင်း ပေးမည့်အမှတ်များကို ရေးချလျက် ရှိ၏။ 'နံပါတ် (၁၂) အင်ကာနာစီယွန်က ဖရီဒါဟော့ချ်ဝပ်' ဗုံတီးသံကို ကြားရပြန်သည်။ ဝှာရာနီ တိုင်းရင်းသား လူချောကလေး ဂရိဂိုရီ၏ ခွက်ထဲသို့ တိတ်တင်ဂါ (၅၉) ဘလင့် ဒီ ဘလင့်စ် ရှန်ပီနီကို ထားပေးလိုက်သည်။

'သူ့ကို နောက်တစ်ကြိမ် လှည့်ပြခိုင်းဦးဟေ့' လီမာမှ ရောက်နေသည့် ဖရက်ဒီရှာဝန်းက အော်ပြောလိုက်၏။ မိန်းကလေးက ရှုဝန်းအား ပြုံးပြပြီး နောက်တစ်ကြိမ် လှည့်ပြသည်။ 'သူ့ကို အမှတ်ဘယ်လောက်ပေးချင်သလဲ ဂရီဂေါ်' စိတ်အားတက်ကြွမှုဖြင့် မျက်နှာရဲနေသည့် ရှန်ဝန်းက မေးလာသည်။ 'ဆာမှတ်မှာ ခုနှစ်မှတ် ပေးထားတယ်' မြိတ်စာပေ

'အနည်းဆုံးကတော့ ကိုးမှတ် ရသင့်တာဗျ၊ သူ့ပေါင်တံတွေက လှတာ ချည်းပဲ'

'ကောင်းပါပြီ၊ ဖရက်ဒီရယ် သူ့ကို စားပွဲရှေ့ ဖြတ်လျှောက်ခိုင်းလိုက် ပြီး'

ဂရိဂိုရီက ရယ်နေ၏။ ဝီရင်နာညများ တေးသွားပျံ့လွင့်နေဆဲမှာပင် မိန်းကလေးက နောက်တစ် ကျော့ လမ်းလျှောက်ပြသည်။

'ကဲ . . . ဘယ်လိုလဲ ဂရီဂေါ်၊ ဘယ်လောက်ပြည့်လိုက်သလဲ' ရှုဝန်းက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'ဆယ်မှတ်ထဲက ကိုးမှတ်ရကို ရထိုက်တယ်' 'မဖြစ်နိုင်ဘူး' ရှုဝန်း၏ ဘယ်ဘက်ဘေးမှ အော်တိုဟန်ချက်က ပြောလာသည်။ သူက ခင်တီယာဂိုမှ လာသူဖြစ်၏။

'ကျုပ် ကန့်ကွက်တယ် ရှုဝန်း၊ ခင်ဗျားက ခင်ဗျားအကြိုက်ပဲ လုပ်နေ တာ'

'ကျွန်တော့်အကြိုက် ဟုတ်လား' 'ဟုတ်တယ် ခင်ဗျားက နှစ်စဉ်ဆင်းလာပြီး ဆုကို အပျက်မ တစ်ယောက် အောင် လုပ်သွားတာချည်းပဲ'

ရှုဝန်း၏ ဒေါသထွက်နေသည့် မျက်လုံးတို့မှာ ပြုံးကျယ်လာသည်။

'ကျုပ် ကန့်ကွက်တယ် ဒီမှာ ဂရီဂေါ် ခင်ဗျားလဲတွေ့တယ် မဟုတ်လား' ဒေါသထွက်နေသည့် ရှုဝန်းက ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

'ခင်ဗျား ဘယ်လိုပြော'

မြိတ်စာပေ

'နေကြပါဦး နေကြပါဦး'

ဒိုင်လူကြီးတို့မှာ ရှုန်းနှင့် ဟန်ချက်တို့ အနားသို့ ဖျန်ဖြေရန် ရောက်လာကြသည်။ ဖရော်လှိုင်း တာချမန်းမှာ အကြောင်သား ရပ်နေသည်။ အသံချဲ့စက်မှ ဝိယင်နာညများ တေးသွားက ယုံလွင့်နေဆဲ။

ရှုန်းက ဟန်ချက်၏မျက်နှာအား ရှုန်ပိန်ဖြင့် လှမ်းပက်လိုက်သည်။ မကြာမီပင် နှစ်ဦးသားမှာ ထွေးလုံးရစ်ပတ် ဖြစ်နေတော့သည်။

ဂရီဂိုရီကမူ မမျှော်လင့်ဘဲ ရုတ်ခြည်းဆိုသလို တခစ်ခစ် ရယ်နေ၏။ တစ်ကိုယ်လုံး လှုပ်ခါလျက် ရှိသည်။ ပါးပြင်သို့ပင် မျက်ရည်များ စီးကျနေပါသည်။

ဂရီဂိုရီ ရယ်၍ မကြာမီပင် အခြားဒိုင်လူကြီးများ၏ ရယ်သံကလေးများ သောသောညလာသည်။ သူတို့မှာ ဖြစ်ညစ်ရယ်ရင်း တုန်လှုပ်နေကြ၏။ ဂရီဂိုရီ၏ ရယ်သံလောက် အသက်မပါ ချေ။ စင်မြင့်ပေါ်မှ မိန်းကလေးလည်း မရှိတော့။

ရှုန်းနှင့် ဟန်ချက်တို့မှာ ထွေးလုံးနေရာမှ ရပ်လိုက်ပြီး ဂရီဂိုရီအား စိတ်မသက်သာစွာ ငေးကြည့်နေမိကြသည်။ အခန်းထဲမှ ရယ်သံတို့က ရုတ်ခြည်းရပ်သွားကြသည်။

အသံချဲ့စက်မှ တေးသွားကိုလည်း မကြားရတော့။ တစ်ခန်းလုံးဝင် ဂရီဂိုရီ၏ ထူးဆန်းသည့် ရယ်မောသံက စိုးမိုးနေပါတော့သည်။

.....

အခန်း (၂၀)

ပုလွေသံများ၊ စောင်းသံများ၊ ဗုံသံများက ဆေးလိပ်မီးခိုးငွေ့တို့ လွှမ်းခြုံရာ မိမိတို့ ထိန်လင်းသည့် အခန်းအတွင်းဝယ် လွင့်ပျံ့လျက် ရှိ၏။ ဧရာမအေးပေးစက်ကြီး၏ မော်တာစက်သံနှင့်တူ အခန်းတွင်းသို့ လေအေးစီးခြင်းက ဝင်ရောက်နေသည်။

လာစ်အကာစီး ယပ်ကားဖီး၏ ဟိုမှာဘက်ဝယ် ဂရင့်ဟိုတယ်ရှိ၏။ ဘောင်းစတိုင်းက အသားပြုတ်ကြော်တစ်ပန်းကန် စားပြီးသည်နှင့် တက်တစ်ပန်းကန် ဆက်မှာလိုက်သည်။

လွန်ခဲ့သော တစ်နေရာလောက်ကပင်လျှင် ဘောင်းစတိုင်းမှာ လသာပင်ပေါ်တွင် ရပ်ရင်း မည်သည့်နေရာ၌ ညစာစားရမည်ကို တွေးနေခဲ့ရ၏။ တစ်ဘက်တွင်မူ လာစ်အကာစီးယပ်ကားဖီး၏ နီယွန်မီးတို့က ပြာရိပ်ညှို့အသံ မှိတ်ချည်လင်းချည် ဖြစ်နေ၏။

ဆိုင်းဘုတ်၏ နွေးထွေးသော လိမ္မော်ရောင်မီးက နယူးယော့မှ ခရစ္စမတ်

www.burmeseclassic.com

ကာလကို ပြန်တွေးမိလိုက်သည်။ မကြာမီပင် ဆိုင်ထဲသို့ သူ့ရောက်သွား
မာတီနီတစ်ပက်ကို သောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။

သူ့အဆုတ်ရှင် ဟက်တာစ်ဘီ ငွေတိုက်လုံခြုံရေး အရာရှိများ၊ ထို့နောက်
အိမ်နှင့် ရှေ့နေများကို တွေးမိပြန်သည်။

အသားပြုတ်ကြော် နောက် တစ်ပန်းကန်နှင့် မာတီနီ နောက်တစ်ပက်
ကြောင့် သူ့စိတ်မှာ ပြန်လန်းဆန်းလာသည်။ ခေါင်းမောလိုက်သည့်အချိန်ထက်
ရှုန်ပိန် ပုလင်းဖွင့်သံနှင့် ရယ်မောသံတို့ကို ကြားရသည်။

သူနှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ စားပွဲတစ်လုံးဆီသို့ စားပွဲထိုးများက အလျင်အမြန်
ပင် အသွားအပြန် လုပ်နေကြသည်။

ဆိုင်ထဲဝယ် စာသုံးသူ ဆယ်လေးငါးယောက်တို့ ရှိနေကြသော်လည်း
စားပွဲထိုးအားလုံးမှာ ၎င်းစားပွဲ၌သာ ပျားပန်းခတ်နေကြပုံရ၏။ စားပွဲထိုး
ထိုင်နေကြသည်မှာ သုံးယောက်တည်းသာရှိ၏။

လူစိမ်းသုံးဦးမှာ စကားသံတို့ကို သူ နားစွင့်လိုက်သည်။ စကားပြောသံ
မကျယ်လှသော်လည်း သူထိုင်နေရာနှင့်ဆိုလျှင် ကြားနေရ၏။

စားပွဲထိုးများ၏ လှုပ်ရှားမှုတို့ကြောင့် ထိုင်နေသူ သုံးဦး၏ မျက်နှာအ
ကောင်းစွာ မမြင်ရ။ သူတို့ပြောနေသည့် စကားမှာ စပိန်ဘာသာစကား
ဖြစ်မည်ဟု ထင်မိပြီးမှ ဂျာမန်စကားကို ကြားရသည်။ နှစ်မျိုးစလုံး တွဲ
နေခြင်းပင် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။

သူ့အတွက် မိခင်ဘာသာစကားကို မကြာခဲ့ရသည်က နှစ်ပေါင်းများစွာ
ကြာခဲ့ချေပြီ။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ ပြောင်း
နေကတည်းက ဂျာမန်စကားပြောဆိုခြင်းကို ရှောင်ရှားခဲ့၏။

မကြာမီပင် ' ရိုဒါရာ (၅၃) ' ဟု အော်မှာသံကိုလည်းကောင်း၊
မြိတ်စာပေ

ဂရီဂေါ့ ' ဟူသည့် အသံကိုလည်းကောင်း-ထပ်ခါတလဲလဲ ကြားလာရ၏။

ပတ်ဝန်းကျင်မှ စားပွဲထိုးများချုပ်နှင့် စားပွဲထိုးများမှာ ရုတ်တရက် ရှင်းသွား
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးအား သူ့အမြင်ထဲဝယ် ပီပြင်စွာ ရှိလာတော့၏။ ၎င်းတို့
အားလုံးမှာ ညနေခင်း ဝတ်စုံများ ဝတ်ထားကြ၏။ ဤနေရာများမှတစ်ဆင့်
ဆိုင်ရှင်ရုံ (သို့မဟုတ်) ပြဇာတ်ရုံသို့ သွားကြမည်နှင့်တူ၏။

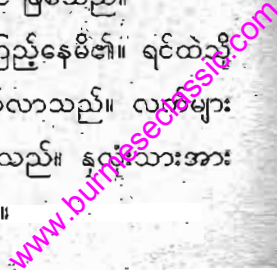
၎င်းတို့ထဲမှ တစ်ဦးမှာ လူပုလေးတစ်ယောက်ထက်တော့ ထွားသည်။
ခေါင်းကကြီးပြီး မုတ်ဆိတ်မွှေး ဖြူဖြူကြီး ရှိသည်။ ပန်းနုရောင် ပါးမိမိကြောင့်
အနီတာကလော့စ်အရပ်နှင့်ပင် တူသေးတော့၏။

ထိုသူက အပေါ်အကျီရင်ဘတ်ကော်လာဝယ် နှင်းဆီပန်းတစ်ပွင့်
ညှိုးထားသည်။ ဘီယာကို သောက်နေသည်။ ရယ်လိုက်သည့်အခါဝယ် သူ၏
ဘတ်သီးဆုပ်သေးသေးနှင့် စားပွဲခုံအား ထုသတ်လေ့ရှိ၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဘေးမှ ပုဂ္ဂိုလ်ကမူ အရပ်ရှည်သည်။ ဆံပင် မည်းမည်းအား
အောက်လှန်၍ ပိပြားစွာဖိထားသည်။ တတိယပုဂ္ဂိုလ်ကို မြင်ရသည့်အခါဝယ်
ဘောင်းစတိုင်း၏ အကြည့်က မလွန်နိုင်တော့။

၎င်းပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကမ္ဘာစစ်ကာလက ပုံစံဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသည်။ ကိုင်း
မိသည့် တစ်ဖက်တည်းသော မျက်မှန်ဝိုင်းကလေးက ဘယ်ဘက်မျက်လုံး
ပေါ်တွင် နေရာယူထားသည်။ ကြိမ်လုံးကလေးကိုလည်း စားပွဲပေါ်တွင် တွေ့
ရသည်။ စားပွဲထိုးများ ဂရုအစိုက်ဆုံးမှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်သည်။

ဘောင်းစတိုင်းက မြင်ကွင်းကို မမှိတ်မသုန် ကြည့်နေမိ၏။ ရင်ထဲသို့
အော်ပြန်နိုင်သည့်အရာများက ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာသည်။ လူစိမ်းများ
အားစက်လာသည်။ အာခေါင်က ခြောက်သွေ့လာသည်။ နှလုံးသားအား
အော်အေးကြီးဖြင့် ဆုပ်ကိုင်လိုက်သလို ခံစားမိသည်။

လူပုလေးနယ် ပုဂ္ဂိုလ်က သူ့စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်သည်။ စားပွဲထဲ
လက်သီးဖြင့် ထူကာရယ်ပြန်သည်။ မျက်မှန်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း ခေါင်းနှော
ပစ်ကာ ဝါးလုံးကွဲ ရယ်နေသည်။ သွားအစုံမှ ရွှေရောင် လက်ခဲနဲ့ ဖြစ်သွား
သည်ကို ဘောင်းစတိုင်း တွေ့လိုက်သည်။

ထိုခဏ၌ မျက်မှန်လေးက မျက်လုံးပေါ်မှ ပြုတ်ကျသွားသည်။ ဆွဲထား
သည့် ရွှေကိုင်းလေးတန်းလန်းဖြင့် ရင်ဘတ်ပေါ်ဝယ် တလှုပ်လှုပ် တယမ်း
ယမ်း ဖြစ်နေတော့သည်။

မကြာမီ လူပုကလေးက စားပွဲခုံအား လက်သီးနှင့်ထူကာ အော်ကြော်
သည်။

'ဝက်ဘီ ရှန်ပိန်ဟေ့၊ ဝက်ဘီ တောက် ဒီကောင် ဘယ်ရောက်နေသလဲ
ဘောင်းစတိုင်း၏ နဖူးပြင်ဝယ် အေးစက်သော ချွေးစီးတို့ စိုလာသည်
တိုင်းရင်းသား တူရိယာအဖွဲ့က တစ်ကြိမ်တီးမှုတ်ကြ၏။ ကချေသည်လေး
တစ်ဦးကလည်း တီးဝိုင်းခုံအား သစ်သားဒေါက်ဖိနပ်ခွာဖြင့် ဆောင်ရွက်
စည်းချက်လိုက်နေသည်။

ဘောင်းစတိုင်း၏ မျက်လုံးရှေ့ဝယ် အရိပ်သဏ္ဍာန်တို့က ချာလည်
လည်နေသည်။ အခန်းတစ်ခုလုံး ပူအိုက်မွန်းကျပ်လာသည်။ မကြာမီ သူ့အ
ခွေလဲကျတော့မည်ဟု ထင်မိသည်။

ထို့နောက်တော့မူ ကျသင့်ငွေကို မည်ကဲ့သို့ ရှင်းခဲမွန်း အသားပြုတ်ကြေး
ကို အကုန်မစားခဲမွန်း မည်ကဲ့သို့ အပြင်သို့ ရောက်လာမှန်း သူ မမှတ်မိတော့
မိမိအခန်းပြန်ရောက်သည်အထိ မည်ကဲ့သို့ ပြေးလွှားလာခဲ့မှန်းလည်း အထောက်
မရမိလေတော့ပါ။

သူ အိပ်ပျော်သွားသည်။ အာရုဏ်တက်ချိန်ဝယ် အိပ်မက်ဆိုးကို မထင်

သည်။ အိပ်မက်ထဲဝယ် 'လင့် ရက်ချ် လင့် ရက်ချ်' ဟူသော အသံတို့သာ
ဦးမိုးလျက် ရှိ၏။

ထိုအသံတို့က သူ့အိပ်မက်ထဲသို့ နှစ်ပေါင်းများစွာကို ကျော်ဖြတ်ဝင်
ရောက်လာသည့်နယ် ဖြစ်၏။

'ရက်ချ် လင့်... လင့်... ရက်ချ်'

အကျဉ်းသား ရာပေါင်းများစွာက တံခါးဖွင့်ကုန်တွဲပေါ်မှ ဆင်းလာနေ
ကြသည်။ အေးမြလှသည့် ရာသီဥတုထဲဝယ် ကွန်ကရစ်ပလက်ဖောင်းပေါ်တွင်
မင်းတို့စုရပ်နေကြရသည်။ ရှေ့နှင့်နောက်ရှိ တွဲတို့မှာ အကျဉ်းသားရာပေါင်း
များစွာ ထောင်ပေါင်းများစွာက ဆင်းလာလျက်ရှိကြသည်။

အကျဉ်းသားများက မသေမသပ် တည်ရှိနေကြစဉ် အကျဉ်းသား
ဝတ်စုံဝတ် အမျိုးသား အမျိုးသမီး တီးဝိုင်းတစ်ဖွဲ့က တန်ဂိုတေးသွားများ၊
ရောခဲတေးသွားများကို တီးမှုတ်နေကြသည်။ တီးဝိုင်းတွင် ဆက်ဆိုင်ဖုန်း
ဘစ်လက်၊ ကလဲ ရီနက်တစ်လက်၊ အကော်ဒီယံတစ်လုံး၊ ဝီတာအလက်
များစွာ တယောပြားကြီးတစ်လုံးနှင့် ဗုံတစ်လုံးတို့ ပါရှိ၏။ ၎င်းတို့အား
ဦးဆောင်နေသူမှာ တယောထိုးသံအား အချက်ပြတုတ်ကလေးအဖြစ် အသုံး
ပြုနေသည့် မိန်းမရွယ် တယောအမားလေးပင်။

'လင့်... ရက်ချ်... ရက်ချ် လင့်... လင့်'

ဤဆန်းကြယ်သော မြင်ကွင်းပတ်လည်ဝယ် ရွံ့ပေါ့သောကွင်းများ၊ ချိုင့်
များသာရှိ၏။ လကမ္ဘာပေါ်မှ မြေပြင်နယ်ပင်။ မြေပြင်မှ ထိုးတက်နေသည့်
မြေငွေတို့က အကျဉ်းသားများ၏ ခြေထောက်များအား မီးခိုးလျှံများကဲ့သို့
နှစ်ပတ်လျက်ရှိသည်။

အက်စ် အက်စ် အစောင့်များ ဝိုင်းရံထားသည်။ ဆရာစုနတ်တစ်ဦးက

www.burmeseclassic.com

ခခြကား၍ရပ်ရင်း လက်မကလေးဖြင့်သာ ဘယ်ညာသို့ ညွှန်ပြနေသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးအဆင့်ရှိ အက်စ် အက်စ် ဆရာဝန်မှာ ယူနီဖောင်းအား အတောင့်သားဝတ်ထား၏။ ဘွတ်ဖိနပ်ရှည်က ပြောင်လက်နေသည်။ လက် အိတ်အဖြူက ဖွေးနေသည်။ ချိုင်းကြားဝယ် တုတ်ကလေးတစ်ချောင်း ညွှန်ထားသည်။

သူ၏ ဘယ်ဘက်မျက်လုံးက အနည်းငယ် စွေနေသည်။ ပြုံးလိုက်သည်။ အခါ ရှေ့သွားနှစ်ချောင်းကြားဝယ် တြိဂံပုံအပေါက်ကလေးတစ်ပေါက်ကို ညွှန်ရသည်။ သူက မကြာခဏ ပြုံးတတ်၏။

သူက တန်းစီသွားနေသည့် အကျဉ်းသားများအား အေးစက်စက်အကြည့်ဖြင့် စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူ၏လက်မက 'လင့်' သို့မဟုတ် ဘယ်ဘက်သို့ ပြလိုက်ပြီဆိုလျှင် ဓာတ်ငွေခန်းသို့ဝင်ကာ သေပွဲဝင်ကြရ၏။ ရက်ချ်ဟုဆိုလျှင် ညာဘက်သို့ ရောက်ကာ အကျဉ်းစခန်းတွင်း နေရပြီ ဖြစ်သည်။

ဆရာဝန်က အလုပ်လုပ်ရင်းနှင့် တိုးတိုးလေး လေချွန်နေသည်။ ယခု သူရှေ့ဝယ် မိန်းကလေးတစ်ဦးကရပ်၍ သူ၏လက်မအရွေ့ကို စောင့်ဆိုက်လျက်ရှိသည်။ သူက ခေါင်းကဝို ဘယ်ညာစောင်းငဲ့ကြည့်ပြီး ကျီစယ်သည့် အပြုံးမျိုး ပြုံးလိုက်သည်။

'ကျုပ် အခု လေချွန်နေတာ ဘာသိချင်းလဲ'

မိန်းကလေးက အောက်နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်၍ အတန်ကြာစဉ်စားနေသည်။ နောက်မှ ခပ်တင်းတင်း ဖြေလိုက်သည်။

'တန်ဟောဆား တေးသွားထဲကပဲ'

ဆရာဝန်က ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

'မှားတယ်၊ လိုဟင်ဂရင်း တေးသွားထဲကပဲ၊ ကဲ... ဘယ်ဘက်ကိုသွား'

မြတ်စာပေ

ဆရာဝန်က ခပ်သွက်သွက်ပြောပြီး လက်မကို ဘယ်ဘက်သို့ ငဲ့စောင်းပြလိုက်သည်။

အဘွားအိုတစ်ယောက်က သူ့ရှေ့သို့ ရောက်လာပြန်သည်။ သူမက ကြိုးစား၍ ခပ်မတ်မတ်နေနိုင်ရန် ကြိုးစားရှာသည်။ ဆရာဝန်က သူမအားကြည့်ရင်း ချိုသာစွာပြုံးပြလိုက်သည်။ မျက်လုံးထဲတွင်တော့ နောက်ပြောင်ကျီစယ်သို့စိတ်တို့ လွမ်းလာသည်။

'ဒီလောကကြီးရဲ့ အခြားတစ်ဖက်ကို ရောက်ဖူးသလား အမေ၊ ဘယ်လို နေရာလဲဆိုတာကိုကော သိသလား'

'ဆရာမေးတာကို ကျွန်မနားမလည်ပါဘူးရှင်'

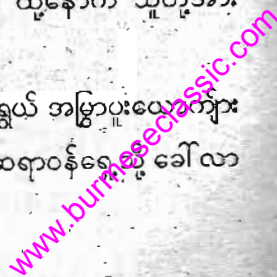
'မစိုးရိမ်ပါနဲ့ အမေ မကြာခင် တွေ့ရတော့မှာပါ။ ကဲ... ဘယ်ဘက်' တန်းစီနေရာမှ ဖခင်နှင့်တွဲ၍ လူငယ်လေးတစ်ဦးအား ဆွဲထုတ်နေကြ၏။ ဆရာဝန်၏ မျက်နှာမှာ ဒေါသကြောင့် နီရဲလာသည်။ သူက လှစ်ခနဲ ပြေးသွားပြီး လူငယ်၏မျက်နှာအား တုတ်နှင့်ဖြတ်ရိုက်ပစ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ကလေးငယ်နှင့် အခွဲခံရသော မိခင်တစ်ဦး၏ အော်ဟစ်ငိုယိုသံက ပေါ်လာသည်။ ဆရာဝန်က ကရုဏာသက်စွာပင် မိခင်အား ကလေးနှင့်အတူ ဘယ်ဘက်သို့ ပို့လိုက်သည်။

လင်မယားနှစ်ယောက်အား ခွဲထုတ်နေသည့် အချိန်ဖြစ်၏။ မီးသဂြိုဟ်စက်ခေါင်းတိုင်မှ ထိုးထွက်နေသည့် မီးခိုးများကို ဆရာဝန်က ပြုံးကြည့်ကာ ကြာမိနှစ်ဦးစလုံး ပြန်ဆုံရပါစေဟု နှစ်သိမ့်သည်။ ထို့နောက် သူတို့အား ဘယ်ဘက်သို့ ညွှန်ပြလိုက်သည်။

တန်းစီနေသည့် အုပ်စုထဲမှ အသက်ခုနှစ်နှစ်အရွယ် အပြာပူးယောကျ်ားလေးနှစ်ဦးအား အက်စ်အက်စ် တပ်ကြပ်တစ်ဦးက ဆရာဝန်ရှေ့သို့ ခေါ်လာ

မြတ်စာပေ

သည်။ ဆရာဝန်၏ မျက်လုံးအစုံက တောက်ပသွားသည်။

သူက ကလေးများ၏ဆံပင်တို့အား ကိုယ်ကို ညှုတ်၍ ပွတ်သပ်ပေးသည်။

‘ညာဘက်ကိုထွား ကလေးတို့ရေ ညာဘက်ကိုသွား’

ဆရာဝန်၏အသံက အေးမြသည့် လေပြည်ထဲဝယ် ရွှင်ပျလျက်ရှိ၏။

‘လင့် ရက်ချို... လင့် ရက်ချို’

အိပ်မက်အစမှ အသံနှင့်ပင် အိပ်မက်က ဆုံးသွားသည်။ အိပ်ရာမှ

ဘောင်းစတိုင်းနိုးလာသည်။ ထိုအသံတို့က သူ့နားထဲဝယ် ပဲ့တင်ထပ်နေဆဲ

ဖြစ်၏။ အသေးစိတ် မမှတ်မိတော့သည်ကပင် တော်ပေသေး၏။

အကျဉ်းသားတို့မှာ အတော်ပင်ထိပ် လန်နေခဲ့ကြရသည်။ သူ၏ နိုးလာ

သည်စိတ်တို့က ထိုအရာတို့ကို ပိတ်ပင်သွားပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် တစ်ခုထိ

တော့ သူသိသည်။ အောဇဝစ်အကျဉ်းစခန်းတွင် နေခဲ့ရပြီး အနှစ် ၃၀မှ

အကြာတွင် အိပ်မက်ထပ်မက်မိခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်နေ့မနက် လင်းသည့်အထိ ဘောင်းစတိုင်းမှာ ထိုင်းမိုင်း၍

ဘုန်းလှုပ်နေဆဲ ဖြစ်သည်။ အဆန်စီယွန်မှ ထွက်သွားရေးကို စဉ်းစားမိသည်

မည်သည့်နေ့သို့ သူသွားရနိုး မသိ။

သူက အဝတ်အစားလဲ၍ ပါရာဂွေး လေကြောင်းရုံးခွဲရှိရာ ဟိုထယ်ခဲန်

ထဲသို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။ တာဝန်ခံ အမျိုးသမီးအား သူ့ကျန်းမာရေး အခြေ

အနေကြောင့် အမြန်ဆုံးထွက်နိုင်မည့် ခရီးစဉ်ရှိမရှိကို စုံစမ်းကြည့်သည်။

တောင်တန်းများရှိရာသို့ သူ့သွားရန်လိုကြောင်း ပြောပြသည်။ သူ့တွင်

နီးနာရှိကြောင်း အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ချောင်းဆိုးခဲ့ကြောင်း ရှင်းပြပြန်သည်။

အမျိုးသမီးကလည်း ဘောင်းစတိုင်း၏ ကျန်းမာရေးကို စိုးရိမ်ကာ

ပါရာဂွေး၏ တောင်တန်းဒေသဖြစ်သော ဘာရီလိုချီမြို့သွား လေယာဉ်

လက်မှတ်ကို ရောင်းပေးလိုက်၏။

မကြာမီ သူမက ဘောင်စတိုင်း၏ အခန်းသို့ ဖုန်းဆက်သည်။ ဘောင်စ

တိုင်းမှာ ထုတ်ဖိုးပြင်ဆင်ပြီး ဖြစ်သည်။ သူမက ဘောင်စတိုင်းအတွက် ကာရီ

လိုချီရှိ လာအို... လာအိုဟိုတယ်တွင် အခန်းကြိုတင်မှာပြီးကြောင်း အသိ

ပေးခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

.....

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၁)

အဆန်စီယွန်မြို့၏ အရှေ့မြောက်ဘက် ကီလိုမီတာ ၂၀၀မျှ အကွာရှိ
တိုဝထရိုစနာ မြစ်ကမ်းမြို့လေးပေါ်ဝယ် အရှက်တက် အလင်းရောင်ထွက်
ဘွန်မြို့စံ ပြုလုပ်ရုံ၏။ ဖုန်ထသောသော လမ်းများပေါ်ဝယ် အစာရှာ
သည် ကြောင်များမှလွဲ၍ လူသူ အရိပ်အယောင်ဟူ၍ မရှိ။

ထိုမှ တစ်မိုင်မျှဝေးသော ပါရာ မြစ်ပြင်ကျယ်ကြီး၏ ကမ်းနဖူး
အဖြူရောင် အိမ်ကလေးတစ်လုံးမှာ သပ်ရပ်သော မြက်ခင်းပြင်၊ အဖြူရောင်
ခြံစည်းရိုးတို့ဖြင့် အဝေးပြေးလမ်းမကြီး အမှတ် (၃၀) ဘေးဝယ် ငြိမ်သက်
၏။ ဤလမ်းမကြီးမှာ ဒေသခံလေဆိပ်မှ အဆန်စီယွန်မြို့အထိ ခရီးပေါက်
အိမ်၏ ဘေးဘက် ဝရန်တာပေါ်ဝယ် မဖတ်ရသေးသည့် သတင်းစာ
ဦးနေသည်။ တံခါးများကလည်း ပိတ်ထားသည်။ လူသူ အရိပ်အယောင်

မြိတ်စာပေ

လည်း မတွေ့ရ။

သို့သော် အိမ်ရှေ့ကိုဖြတ်သွားသည့် မျဉ်းပြိုင်လမ်းသွယ်လေးပေါ်ဝယ်
လမ်းမကြီးနှင့်အပြိုင် မြေဖြူခဲနှင့် ဆွဲထားသည့် ပေ ၅၀မျှရှည်သော မြားပုံ
သဏ္ဍာန်ကြီး တစ်ခုရှိနေသည်။ မြားဦးက အဖြူရောင် ခြံစည်းရိုးသို့ ရောက်
သည့်အခါဝယ် အိမ်ရှေ့တံခါးရှိရာသို့ ရောက်သွားသည်။

မြားလမ်းတစ်လျှောက်တွင် ရေးထားသည့် စာတို့ကမူ . . .

'ဤလမ်းသည် အောဇဝစ်မှ သေမင်းတမန်ဖြစ်သူ ပေါက်တာ ဂုရီဂိုရီအိမ်
သို့သွားရာ ဖြစ်သည်။'

ထိုစာကြောင်း၏အောက်၌ 'အလ်ဘစ်ရှိခက်' ဟု လက်မှတ်ရေးထိုးထား
သည်။

အဆန်စီယွန်တွင်မူ မနက် (၈)နာရီခန့်ရှိပြီဖြစ်၍ အစိုးရနန်းတော်သို့
အစိုးရကားများ သွားလာနေသည်ကို စတင်တွေ့ရချေပြီ။ ပထမဦးဆုံး ရောက်
လာသည် သူများထဲမှ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးမှာ အမမ်ဘေး ပြည်နယ်ဝန်ကြီး
ပေါက်တာ ဆိုင်မွန်နဂိုက် ဖြစ်၏။

ကားပေါ်မှဆင်း၍ မနက်ခင်း နေရောင်ခြည်အောက်တွင် တော့တ်ပနေ
သည့် နန်းတော်သို့အကူးဝယ် စိတ်မရွှင်လှဘဲ လေချွန်နေမိပြန်၏။ လှေခါးရင်း
သို့အရောက်တွင် မြေလှမ်းများ၍ ခလုတ်တိုက်လဲမည့်နယ် ဖြစ်သွားသည်။
ဘေးပေါက်တံခါး၏ အပေါ်တွင် စာလုံး... မြစ် ရေးထားသော စာလုံး

မြိတ်စာပေ

ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

'ပါပါ စထရိုစနာသည် ဝက်တစ်ကောင် ဖြစ်သည်။'

ငှင်းစာတန်း၏ အောက်ဝယ်အစွရေးတို့၏ ဒေဗစ်ကြွယ်ကြီးက အထင်း

သား။

ထိုမနက် (၉) နာရီလောက်ဝယ် နေရာ ၂၁ လောက်မှ သတင်းများ ရောက်လာသည်။ အားလုံးပင် အစိုးရပိုင် အဆောက်အအုံများ ဖြစ်၏။ ဒေါက်တာ ဂရိဂိုရီနှင့် သမ္မတအဆောက်အအုံများ ဖြစ်၏။ ဒေါက်တာ ဂရိဂိုရီနှင့် သမ္မတကြီး စထရိုစနာအား ပုတ်ခတ်ထားရာ စာများပင်ဖြစ်သည်။

မကြာမီပင် ရဲတပ်ဖွဲ့မှ အထူးကား ၁၂စီးမျှ တစ်စီးပြီး တစ်စီး ထွက်သွားသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ဖိလစ်အာဂါက နေရာအချို့သို့ လွှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုနေရာတို့မှာ ဂျူးရပ်ကွက်ထဲတွင်သာ ဖြစ်၏။ အာဂါက ထိုသံသယ ရှိသူတို့အား တစ်မြို့လုံး အိပ်မောကျနေချိန်ဝယ် အုပ်မိစေလို၏။

အထူးရဲကပ်ဖွဲ့၏ လုပ်ဆောင်ချက်က သွက်သည်။ သို့သော် သူတို့ထက် သွက်သူများက ရှိသေး၏။ မနက် ၁၀နာရီမျှ အချိန်ဝယ် ဂျာမန်လူငယ်တို့ အုပ်စုက အစွရေးသံရုံးအား ဝိုင်း၍ အော်ဟစ်နေကြသည်။ သံရုံးဝင်းထဲ ပေါ်တွင်လည်း ဂျူးများအား ပုတ်ခတ်စာနှင့် ဒါရိုက်တာ ဂရိဂိုရီအား ထောက်ခံစာကို ရေးကြသည်။ အောက်တွင် နာဇီ စကြာ တံဆိပ်ကြီးတို့လည်း ရေးကြသည်။

မြတ်စာပေ

မွန်းတည့်ချိန်လောက်တွင်မူ အက်စ် အက်စ် ထရယ်လာရပ်ကွက်၌ လူများ၏ ဆိုင်ပြတင်းပေါက်များ နံရံများဝယ် စကြာတံဆိပ်ကြီးများက ကြွယ်ပွင့်ကလေးများနှင့် တဖျပ်ဖျပ် တလူလူပျံလျက် ရှိနေသည်။

ဆိုင်မှန်ပြတင်းပေါက်တို့မှာလည်း အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ထုချေခံကြရသည်။ ဝတ်ကျောင်းမှ ပြန်လာသည့် ဂျူးဘာသာရေး ဆရာကြီးတစ်ဦး၏ မုတ်ဆိတ်မွေးကို ဆွဲ၍ ထုနှက်ကြသည့် လူရမ်းကားလေး တစ်စုကလည်း ရှိသေး၏။

ထိုနေ့ မွန်းမလွဲမိမှာပင် အဆန်ဆီယွန်မြိုကလယ် ဗဟိုစာတိုက်ကြီးမှ စာတိုက်မှူး အာတူရီရူဘင်အား လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့က ဖမ်းဆီးလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

xxxxxxx

ထိုအချိန်လောက်ဝယ် ဘရန်နစ် (၇၀၇) လေယာဉ်ခရီးစဉ်တစ်ခုက ဗြူနိုအေရိစ်၏ ဖြို့ပြင် မိုင် ၂၁ အကွာရှိ ဒွန်တော်ကွာတို့ လေဆိပ်သို့ ဦးတည်ပျံသန်းလျက်ရှိ၏။

ထွန်းကြေနေသည့် ဂျင်းဝတ်စုံ ဝတ်ထားသည့် မိန်းကလေးက ရေအိမ်ထဲမှ ထွက်လာပြီး ဆံပင်ကလေးကို သပ်လိုက်သည်။ နှုတ်ခမ်းဝယ် သန္တာသွေး အရောင်က တောက်ပစိုပြည်လျက် ရှိ၏။

ထိုင်ခုံသို့ပြန်ကာ ထိုင်ချလိုက်သည်။ လည်ပင်းမှ ပြာနှမ်းနှမ်း သိမ်းငှက် ခုတ်ကလေးအား လယ်ဖဝါးထဲတွင် ထည့်ကာ ပွတ်သုပ်နေသည်။ ဤအရာ

မြတ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

လေးမှာ မှော်စွမ်းအင်များပေးရာ အဆောင်ကလေး တစ်ခုနယ်ပင်။

ယခုဆိုလျှင် ဒိုဗီယာဆာဖစ်မှာ အစွရေး မော့ဆက်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ်က ကိုးနှစ်တာမျှ ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ သူမအား လွန်ခဲ့သော ၂၇နှစ်က အစွရေးနိုင်ငံခြားရေးအရာရှိကြီး တစ်ဦးမှ တယ်အတ်မြို့တွင် မွေးဖွားခဲ့၏။ ဖခင်ကြီးမှာ ဆွီဒင်နိုင်ငံဆိုင်ရာ အစွရေး သံအမတ်ကြီး ဖြစ်လာခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ သူမမှာ နိုင်ငံရပ်ခြားများတွင်သာ ကြီးပြင်းခဲ့သည်။ ခွဲစိတ်လေ့ရှိ ကျောင်းများနှင့် အင်္ဂလိပ်တက္ကသိုလ်များတွင် ကျင်လည်ခဲ့ရသည်။ နေရာအနှံ့ ရောက်ခဲ့သလို ဘာသာစကားခြောက်မျိုးကို ကျွမ်းကျင်စွာ ပြောဆိုနိုင်သည်။

၁၉၆၇-ခုနှစ်၊ မတ်လ အတွင်းက ဆိုလျှင် စုပေါင်းလယ်ယာ မြေစခန်း တစ်ခုသို့ အပျော်ခရီး ထွက်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်ဝယ် ဆိုင်နိုင်ကို အီဂျစ်ဘက် ဖြတ်ကျော်နေပြီဆိုသည့် ခရီးစဉ်ကို ရုပ်သိမ်းပြီး အိမ်ပြန်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ယူနီဖောင်းလဲကာ တိုက်ပွဲဝင်တော့သည်။

ဒိုဗီယာ တာဝန်ကျေသည်မှာ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့တွင် ဖြစ်၏။ ဤတာဝန်ကို သူမ မနှစ်ခြိုက်။ သူမက တိုက်ပွဲသာ ဝင်လိုသည်။ သို့သော် ဖခင်ကြီး၏ အရှိန်အဝါကြောင့် အန္တရာယ်နည်းသည့် နေရာတွင်သာ တာဝန်ယူရသည်။ ဤသို့ဖြင့် အီယန်အက်ရှာနှင့် သူမတို့ ဆုံစည်းမိတော့သည်။

တွေ့ဆုံမှုက မတော်တဆသာ ဖြစ်၏။ ရှေ့တန်းသို့ထွက်သည့် ထောက်လှမ်းရေး ကားတန်းနှင့် သူမ လွဲသွားသည်။ သို့ဖြင့် အထူးနည်းပညာ တပ်ဖွဲ့

မြိတ်စာပေ

များနှင့် လိုက်ရသည်။ ထို့ကြောင့် အီယန်အက်ရှာနှင့် တွေ့ဆုံခြင်းဖြစ်သည်။

တွေ့စက နှစ်ဦးသားမှာ ရေရှည်စကားစစ်ခင်းပွဲ ဖြစ်ကြရသည်။ စစ်အကြောင်းစ၍ နိုင်ငံရေးအကြောင်း ပါလာသည်။ သူမသည် အမြင် ကျဉ်းမြောင်းကြောင်း၊ ကလေးဆန်ကြောင်း၊ လူသားတွေနှင့် ပတ်သတ်၍ တစ်ကမ္ဘာလုံး ခဲ့စားချက်အပေါ် သူမ အမြင်မရှိကြောင်း အက်ရှာက စွပ်စွဲခဲ့သည်။

သူမကလည်း အက်ရှာအား နိုင်ငံတကာ စွန့်စားရေးသမား၊ ကြေးစားစစ်သား၊ ဗျူးမစ်ကြောင်း စကားဖြင့် ပြန်လည် စွပ်စွဲခဲ့၏။

နောက်တော့လည်း ပထမ ညမှာပင် သဲကန္တာရထဲသို့ ထွက်ကာ အိပ်ရာ တစ်လုံးတည်းဖြင့် နှစ်ဦးသား အိပ်စက်ခဲ့ကြ၏။

ထိုစစ်ပွဲပြီးသည့်အခါ နှစ်ဦးစလုံး တဲလ်အဗစ်သို့ ပြန်လာကြသည်။ အက်ရှာက တက္ကသိုလ်တက်၍ အင်ဂျင်နီယာဘွဲ့ ယူသည်။ ဒိုဗီယာက မော့ဆက်တွင် ဆက်လက် တာဝန်ထမ်းဆောင်သည်။

လေယာဉ်ရပ်သည်နှင့် ဒိုဗီယာမှာ လေယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်းရန် ခရီးသည်များနှင့်အတူ တန်းစီလိုက်သည်။ စိတ်ကတော့ လှုပ်ရှားနေဆဲ ဖြစ်၏။

အကောက်ခွန် ဌာနကို ကျော်ဖြတ်ပြီးသည်နှင့် သူမကို ရှာမတွေ့စရာ အကြောင်းမရှိတော့၊ သူမကို ကြေးနန်း ရိုက်ခေါ်သည်မှာ သူမဖြစ်ကြောင်း ဒိုဗီယာနားလည် ထားခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

ဟိုတယ်သို့ရောက်၍ သူတို့နှစ်ဦး၏ အချစ်ဇာတ်လမ်းက စကြာသည်။

မြိတ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

သူ၏ ချစ်သူ၏ ယုယမှုမှာ ကြာရှည်စွာ ခွဲခွာပြီးမှ အောင်ပွဲခံသည့်အလား ရှိလှသည်ဟု သူမထင်မိ၏။

သူ၏လက်မောင်းတို့က ပင့်ကူအိမ်နှင့် ရစ်ပတ်ထွေးနှောင်ထားသည့် ဝေးချေးမှုနှင့် ကင်းဝေးသော ခန္ဓာကိုယ်၏ အနံကို ရှုရှိုက်ရသည်။ သို့သော် ဤနေရာသို့ ရောက်လာခြင်းအတွက် သူမ ပျော်ရွှင်မိပါသည်။

ထို့နောက် နွေးထွေးသည့် အိမ်ရာပေါ်ဝယ် ဘေးချင်းယှဉ်၍ လှဲလှောင် နေကြသည်။

“ ကဲ . . . ပြောစမ်းပါဦး၊ ရှင်သတင်း မကြားရတာ ကာလတွေ အတော် ကြာနေပြီ ၊ ဘယ်တွေကို ရောက်နေတာလဲ ”

“ ကိုယ်က အစီရင်ခံရမှာလား ”

သူမ၏ မျက်နှာက ဒေါသကြောင့် နီရဲသွားသည်။

“ ရှင်ကို အစီရင်ခံရမယ်လို့ ပြောနေတာမဟုတ်ဘူး ဘာမှလည်း ကျွန်ုပ် ရှင်ကို ပြောပြခဲ့ဘူးတာ မဟုတ်ဘူး၊ ကမ္ဘာအဆုံး အထိ ရှင်သွားနေတာကို ကျွန်ုပ် ဂရုစိုက်တာ ၊ ရှင်နဲ့ ရှင်လုပ်ငန်းတွေနဲ့က ”

သူက ခုတင်ပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။ ဒီဗီယာကလည်း လိုက်ထကာ စားပွဲပေါ်ရှိ တွန့်ကြောနေသော ကြေးနန်းစာရွက်လေးကို ဆွဲယူ၍ အသံထွက် ဖတ်လိုက်သည်။

“ အခွင့်အလမ်းတွေ မဆုံးနိုင်တဲ့ နယ်မြေကနေ ကြိုဆိုပါတယ် ”

မြတ်စွာပေ

“ ကဲ . . . ဒါက ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ + ဒါကို စာတိုက်ကနေ ကျွန်ုပ် မသိတာ ၊ ဒါထက်ဘာမှ ပိုမသိရဘူး၊ ဒီအဓိပ္ပာယ်ရဲ့ အဖြေက ဘာလဲဆိုတာ မရဦးမိုင်သောင်း သုံးထောင်ခရီးကို ကျွန်ုပ်မလာခဲ့ရပြီ ”

အက်ရှာ ဘောင်းဘီလဲနေသော နေရာသို့ သူမက ရောက်လာသည်။

“ ဒါက ဘယ်လို လျှို့ဝှက်ချက်လဲ ”

“ ဘာကိစ္စဆိုတာ မင်းသိပါတယ်ကွာ ”

“ သိဟယ် သိတယ်လို့ ထင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် အတိအကျတော့ မဟုတ် ”

“ ဒီကိစ္စမှာ မင်းလဲ ပါချင်အယ် မဟုတ်လား ”

“ ဟုတ်တယ် ”

“ သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ မင်းသိပါတယ် ”

“ ဟုတ်တယ်လေ ၊ မှန်တယ်ပေါ့ ”

“ နောက် မင်းက စိတ်ဝင်စားတယ် ၊ တို့ရဲ့ တစ်စိတ်တစ်ဒေသအဖြစ် ”

“ ပါချင်တယ် ”

“ ဟုတ်ပါတယ် ဟုတ်ပါတယ် ”

သူမက စိတ်အားလျော့သလို လက်နှစ်ဖက်ကို မြှောက်လိုက်သည်။

“ ကမ္ဘာတစ်ပတ် ခရီးရဲ့ တစ်ဝက်လောက်ကို စုပ်စုချင်ရုံလောက်နဲ့ ”

“ ကျွန်ုပ် မလာခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ”

မြတ်စွာပေ

“ ဒါဆိုရင် မင်းက ဘာများ ပိုသိချင်သေးလို့လဲ ”

အက်ရှာက ဖိနပ်ကို စီးနေသည်။

“ အားလုံး မင်းသိထားပြီးသားပဲ ဒီဗီယာ ”

“ ကျွန်မတို့အဖွဲ့က ပြောတအမှန်ချဉ်းပဲ၊ ရှင်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ပြောတာ တကယ့်ကို မှန်တယ် ၊ ရှင်ဟာ အရူးပဲ ”

သူမက အက်ရှာ၏ ပါးပြင်ကို ရိုက်ရန် လက်လွှဲလိုက်သည်။ သို့သော် ထိုလက်အား သူက အသာအယာပင် ဖယ်ရှားလိုက်နိုင်သည်။

“ ရှင် အရူး ”

သူမက တသိမ့်သိမ့်တုန်နေအောင် ငို၍ အော်ဟစ်ရန်တွေ့နေသည်။

“ မင်း အိမ်ကိုပြန်ချင်လို့လား ”

သူမ၏လက်ကို ချုပ်ကိုင်ထားရာမှပင် မေးလာသည်။

“ မင်းမှာ အပြန်လက်မှတ် ရှိထားပြီပဲ ၊ ခုပဲလှည့်ပြီး အိမ်ပြန်ပေါ့ ”

“ ဒီလို မပြောနဲ့ ”

“ ခုတော့ ဒါမျိုး ကိုယ်မဖြစ်ချင်ဘူး ၊ အလိုအပ်ဘူး၊ ဒီကိစ္စ ကိုယ့်အတွက် သိပ်အရေးကြီးနေတယ် ”

“ ကျွန်မအတွက်လည်း အတူတူပဲရှင် ”

သူမ၏ လေသံက ပျော့လာသည်။

“ ဒီကိစ္စမှာ ကျွန်မပါချင်တယ် ၊ ရှင် ကတိပေးထားခဲ့တာပဲ ”

မြတ်စာပေ

“ ကိုယ်ဟာ ကိုယ့်ကတိကို ကိုယ်စောင့်ထိန်းပါတယ်ကွာ ၊ ဒီကိစ္စမှာ မင်းပါရမယ် ၊ ဒါပေမယ့် ဒီလောက်ကို မင်းမကျေနပ်ဘူး မဟုတ်လား၊ ဒီထက် မင်း ပိုချင်တယ် ”

“ ကျွန်မ မလို့ . . . ”

“ မင်းမှာလဲ တာဝန်တစ်မျိုးမျိုး ရှိတယ်လို့ မင်းထင်ပြီးရောက်လာခဲ့တာပဲ ”

“ ကျွန်မမှာ ဘာတာဝန်မှ မရှိဘူး ”

သူမ၏ အသံက ဟစ်အော်ပြောသည့်နှယ် ရှိနေ၏။

“ ရှင့်ဆီက ကျွန်မ ဘာမှမလိုချင်ဘူး ”

“ ကောင်းပါတယ် ”

သူက ပြုံး၍ ဒီဗီယာ၏ မေးစေ့ကို ကိုင်လိုက်သည်။

“ ကဲ . . . ဒါဆိုရင် တို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ ပြေလည်သွားပြီ၊ အဝတ် စားလဲတော့ ၊ တို့ ရထားအမိ ပြေးရလိမ့်မယ် ”

.....

မြတ်စာပေ

အခန်း (၂၂)

ဒေါက်တာ ဂရိဂိုရီက နောက်ဆုံး တစ်ဖွန်းစာမျှသော စတော်ဘယ်ရီကို စားလိုက်ပြီး ပါးစပ်အား လက်သုတ်ပဝါ ဒေါင့်စွန်းလေးဖြင့် အသာအတို သုတ်သည်။ ထို့နောက် သူ့အကြိုက် အိပ်စက်ခန်းကရက် တစ်လိပ်ကို ခြိတ်သည်။

တီးဝိုင်းက စင်မြင့်လေးတစ်ခုပေါ်မှ တီးမှုတ်နေသည်။ အာဂျင်တီးနားအင်ဒီစီတောင်တန်းဟု ခေါ်တွင်နေသည့် ဆန်ကားလို့စ် ဒီဘာရီယိုဆိုလာအို-လာအို ဟိုထယ်ခန်းမဝယ် အလင်းရောင်တို့က ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် ထိန်းညှိနေ၏။

သူနှင့်အတူ ထိုင်နေသည့် ခရပ်နှင့် ရူဒယ်တို့က စကားတွတ်ထွက်ကြသည်။ ခရပ်မှာ ခါတိုင်းထက်ပို၍ မျက်နှာက နီရဲလျက်ရှိ၏။ ဂရိဂိုရီက

သူတို့ ပြောစကားကို နားထောင်နေဟန် ဆောင်ထား၏။

လက်ရှိကာလဝယ် သူတို့ပြောစကားများကို သူက မကြားတစ်ချက် ကြားတစ်ချက်သာ ဖြစ်၏။ သူ စိတ်ဝင်စားနေသည်ကမူ အနီးရှိစားပွဲမှ ဆွဲဆောင်မှု ရှိသော မိန်းကလေးတစ်ဦးလိုပင်။

ဒိုဗီယာဆာဖစ်မှာ သူတို့ထက် နာရီဝက်စောပြီး ရောက်လာခဲ့သည်။ သူမသည် ဆွဲဆောင်မှုရှိကြောင်း၊ အသက် ၃၀ ဝန်းကျင်သာ ရှိသေးကြောင်း၊ ခုခပ်လက်စွပ် သို့မဟုတ် လက်ထပ်လက်စွပ် ဝတ်မထားကြောင်း၊ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးသူလေးဖြစ်ကြောင်း ဂရိဂိုရီက ရုတ်ခြည်း အမှတ်အသားပြုပြီး ခြစ်၏။

ဂရိဂိုရီက တိတ်တခိုး ပြုံးလိုက်သည်။ သူ့အတွက် ချေမောသူကလေးများနှင့် တွဲနေခြင်းမျိုးက ပြတ်လတ်သွားလေ့မရှိ၊ မကြာမီပင် သူမနှင့် ဆုံရတော့မည်ဟု ထင်ထားမိသည်။

ခရပ်က သူတို့ဘက်လှည့်၍ တစ်ခုခု ပြောလိုက်သည်။ ဂရိဂိုရီက ဘာမှ မကြားလိုက်လောက်လည်း ကြားသိသယောင် ခေါင်းညိတ်သည်။ ဘာပြောပြောသူက ဂရုမစိုက်။ စီးကရက်ငွေ့များကြားမှသာ မိန်းကလေးအား စူးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။

မိန်းကလေးကလည်း သူ့ဘက်သို့ ခေါင်းမောကြည့်လာသည်။ စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေသည့် သူ့အား တွေ့သွားမည်မှာ ထင်ရှားလှ၏။

“ ဘယ့်နှယ့်လဲ ဂရီဂေါ့၊ ကောင်းတယ် မဟုတ်လား ”

ရူဒယ်၏ အမေးကို ကြားလိုက်မိသည်။ သို့သော် အလွန်ဝေးကွာနေရာမှ
မေးလိုက်သည့်နှယ် ရှိလှ၏။

သူက မကျေမနပ်နှင့် ပြန်လည်မေးပြီး . . .

‘ ဘာကိုလဲဗျ ’

‘ ဆယ်လ်မွန်လ်ငါးလေး ကျွန်တော် ဒီနေ့ဖမ်းမိတဲ့ ငါးလေး ’

‘ ဩော် . . . ဟုတ်ပါရဲ့၊ တကယ်ကောင်းလှပါတယ် ’

သူက မပွင့်တစ်ပွင့်ပြောပြီး မိန်းကလေးဘက်သို့ အကြည့်ပြန်ရောက်
သွားသည်။

‘ တကယ်လှတဲ့ သတ္တဝါလေးပဲ ’

သူမက ရုတ်တရက် ခေါင်းထောင်လိုက်သည်။ စားပွဲထိုးကို ရှာသည်
သူမ တွေ့လိုက်ရသည်မှာ ဂရီဂိုရီ၏ တစ်ဖက် မျက်မှန်ဝိုင်းလေး၏ လက်ခံ
ဖြစ်သွားပုံပင်။ ဂရီဂိုရီက ခေါင်းဆတ်ပြီး ခပ်ဖွဖွလေး ပြုံးပြနေ၏။

မိန်းခလေးမှာ ရှက်သွားပုံရသည်။ ရေခွက်ကိုပင် လက်နှင့်တိုက်ချမိသွား
သည်။ သူက မိန်းကလေးအတွက် ကရုဏာ သက်သွား၏။

ဂရီဂိုရီ၏ မိန်းကလေးထံသို့ ရှန်ပိန်ပုလင်း အပို့လွှတ်လိုက်ရန် ကြံလိုက်
၏။ ထိုအချိန်မှာပင် စားပွဲထိုးမှူးက အမျိုးသားတစ်ဦးကို မိန်းကလေးစား
သို့ ခေါ်လာသည်။

မြတ်စာပေ

ဂရီဂိုရီက ကိုယ်ကို ညွတ်ထားလိုက်၏။ သူတို့ထံမှ ပြောစကားများကို
ခြားရရန် ဖြစ်သည်။ ဤအမျိုးသားမှာ ခုညမှ ရောက်လာကြောင်း အခြား
စားပွဲလွတ် မရှိတော့၍ ခေါ်လာရကြောင်း အခြားစားပွဲလွတ် မရှိတော့၍
ခေါ်လာရကြောင်း အမျိုးသမီးအနေဖြင့် ခွင့်ပြုနိုင်ပါမည်လောဟု စားပွဲထိုး
မှူးက ပြောပြနေသည်။

မိန်းကလေးက ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည့်အခါ ဂရီဂိုရီမှာ ဒေါပွ
သွားမိသည်။ စိတ်ထဲဝယ် မသက်မသာ ခံစားလိုက်ရသည်။

‘ ကျေးဇူးပါပဲ ဖရော်လှိုင်းအာလ်ဒေါ့ ’

စားပွဲထိုးမှူးက ပြုံး၍ အမျိုးသားဘက်သို့ လှည့်သည်။

‘ လူကြီးမင်းထို့နှစ်ယောက်ကို ကျွန်တော် မိတ်ဆက်ပေးပါရစေ ’

ဂရီဂိုရီက မိန်းကလေး၏ အမည်ကို ကြားနိုင်ရန် ရှေ့သို့ ကိုယ်ကို
ညွတ်လိုက်မိသည်။ နှစ်ယောက်သား စကားကြွယ်နေကြပြီကို မြင်ပြီး
စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်နေရသည်။

‘ ခုလို လာထိုင်ရတာ ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ ’

အမျိုးသားက ပြုံး၍ ဆို၏။

‘ ကိစ္စမရှိပါဘူးရှင်၊ ကျွန်မက တွေးနေမိတာ ’

သူမ၏ အကြည့်က ဂရီဂိုရီရှိရာဘက်သို့ ရောက်သွား၏။

‘ ဒီနေရာက အဖော်မပါတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်အတွက် ’

မြတ်စာပေ

သိပ်ကောင်းလှတာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ရှင်က အပျော်ခရီးထွက်လာတာလား
အလုပ်ကိစ္စနဲ့ လာတာလား။

‘နှစ်ခုစလုံးပါပဲ။ ခင်ဗျားကကော’

‘အတူတူပါပဲရှင်။ ရှင်က အမေရိကန်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ရှင်ဝတ်စုံက အမေရိကန်ဆိုတာ သိပေမယ့် ရှင်လေသံက အမေရိကန်
သံ မပေါက်ဘူး’

အမျိုးသားက ပြုံး၏။

‘ကျွန်တော်က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသား ခံထားတဲ့သူပါ။ လူမျိုး
ကတော့ ဩစတြီးယန်းပဲ’

‘ဩစတြီးယန်း ဟုတ်လား’

သူမ၏ မျက်လုံးများထဲ ဝင်းပဲသွား၏။

‘တကယ်လား။ ကျွန်မလဲ အဲဒီကပါ။ ရှင်က ဘယ်မြို့ကလဲ’

‘ဗီယင်နာ’

‘ဟာ’

သူမက စိတ်လှုပ်ရှားစွာ လက်ခုပ်ပင် တီးလိုက်၏။

“ ကျွန်မလဲ ဗီယင်နာကပဲ ”

“ အဲဒီမှာ နေတုန်းပဲလား ”

“ ဟင့်အင်း . . . မနေတာ နှစ်တောင် အတော်ကြာနေပြီ။ ခု ပါရမီမှာ
တော့ ကျွန်မက ကျောင်းဆရာမပါ ”

“ ဪ . . . ကျောင်းဆရာမ ဟုတ်လား ”

နှစ်ဦးသားက ရုတ်တရက် ရယ်လိုက်ကြပြီး ကလေးငယ်များကဲ့သို့ပင်
ဩစတြီးယန်း ဘာသာစကားဖြင့် ပြောနေကြသည်။ မျက်မှန်တစ်ဖက်တပ်
လှည့်လဲအား ဝရမစိုက်မိကြတော့။

“ ငြော် . . . ရှင်နာမည်ကို မိတ်ဆက်ပေးတုန်းက သိပ်မကြားလိုက်
ဘူး ”

ထိုသူမှာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သွားပုံရကြောင်း ဒို့ဗီယာ သတိပြုမိလိုက်သည်။

“ ဂေးလ်ပါ။ ဂျွန်ဂေးလ်တဲ့ ”

ဂျေပီတာဘောင်းစတိုင်းက ဖြေလိုက်ရ၏။

သူမက မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

“ ဒီနာမည်က ဗီယင်နာမြို့သားလို့ ပြောရအတော်ခက်တာပဲ ”

ဘောင်းစတိုင်း၏ မျက်နှာက ရဲသွားသည်။ ဦးနှောက်ကို အလုပ်
လိုက်ရသည်။

“ လုပ်ငန်းသဘောအရ ဒီလိုမှည့်ထားရတာပါ ၊ ကျွန်တော့်အလုပ်က
ဗီယင်နာမည်ဆိုရင် အဆင်ပြေလို့ပါ ”

“ ဪ ”

ဒို့ဗိယာက ကုလားထိုင်နောက်ကျောအား မှီထိုင်ချကာ အေးစက်စက်

အကြည့်ဖြင့် ကြည့်သည်။

“ ရှင့်အလုပ်က ဘာမို့လဲ ”

“ ငွေကြေးထောက်ပံ့ပေးတဲ့ အလုပ်ပါ ”

စိတ်မသက်သာစရာ ကောင်းလောက်အောင်ပင် အတန်ကြာ စိတ်ဆီ

သွား၏။ ထိုခဏမှာပင် စားပွဲထိုးတစ်ယောက်က စားသောက်စာရင်း

ဘောင်းစတိုင်းခေါင်းပေါ်မှ ကျော်ယူသွား၏။

‘ ဒီကိုပေးဦးဟေ့ ’

ဘောင်းစတိုင်းက လှမ်းဆွဲလိုက်သည်။ အကျဉ်းအကြပ်ကြာ

လွတ်မြောက်သွားရ၏။ ဝမ်းပန်းတသာနှင့် စာရင်းကိုသာ ငုံ့ကြည့်နေသည်။

‘ ခင်ဗျား ဘာမှာစားမှာလဲ ’

‘ ယစ်ကောင်ကြော်ပါ ’

သူမက ပြင်သစ်စီးကရက်တစ်လိပ်အား စွပ်တံထဲသို့ ထည့်နေသည်။

‘ တော်တော် ကောင်းပုံရတယ်၊ ဒီမှာအဲဒါ မှာစားနေကြတာကလေး

မတွေ့ရဘူး၊ ကောင်းပါတယ် ’

‘ အင်း ကောင်းပါတယ်လေ ’

ဘောင်းစတိုင်းက စားပွဲထိုးအား ခေါင်းညိတ်ခေါ်လိုက်သည်။

‘ ယစ်ကြော်ပေးပါ၊ ကမာကောင်ဟင်းတော့ အရင်ပေး၊ ဩော် . . .

ကျွန်တော်နဲ့အတူ ဝိုင်သောက်ပါလား ’

‘ ကျွန်မလဲ သဘောကျပါတယ် ’

သူမက ပြုံး၍ ပြောရင်း ဘောင်းစတိုင်းက စီးကရက်မီးတို့ပေးသည်ကို

ကျွန်း၍ မီးညှိလိုက်၏။

ဘောင်းစတိုင်းက သူ့အဖြစ်ကိုသူ ပြန်စဉ်းစားမိပြန်သည်။ ထို့နောက်

အစားစမည်ဟု ကြံလိုက်စဉ်မှာ သူ့အထက်ရှိ တီးခိုင်းက ရုတ်တရက် တီးမှုတ်

လိုက်သည်။ ထမင်းစားခန်းထိပ်သို့ စားပွဲထိုးများ စုပြုံသွားနေပုံကြရ၏။

ဘောင်းစတိုင်းက ပါရာဂွေးအမျိုးသား သီချင်းကို ငြိမ်ညောင်းစွာ စတင်တီးမှုတ်လာ

သည်။

.....

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၃)

လုပ်သန်ဆာလေကြောင်းမှ ဘိုးရင်း ၇၄၇ လေယာဉ်ကြီးမှာ ခရီးထွက်
၅၀၆ အဖြစ် ဖရန်ဖတ်မှ ဝင်လာပြီး ပြုနီအေရီစ် လေဆိပ်သို့ ဆင်းသက်
လာသည်။

မြို့ရိပ်များကြားရှိ ပြုနီအေရီစ်၏ညပိုင်း မီးရှောင်တို့အား လေယာဉ်
ပြုတင်းပေါက်မှ ရှိဖိဟပ်ဖောယားက ငဲ့ကြည့်နေမိသည်။

လေယာဉ်ဆင်းသက်ပြီး ဖြစ်ကြောင်းကို လေယာဉ်မယ်လေးက ဘာသာ
သုံးမျိုးဖြင့် ပြောပြလျက်ရှိ၏။ ဒေါက်တာ ဝရီဂီရီ၏ သား ရှိဖိက နားထောင်
လိုက်သော်လည်း သံကွဲမှု မရှိ။

အကောက်ခွန်ဌာနအား အခက်အခဲမရှိ ဖြတ်ထွက်ပြီး ကက်ဖက်တီ
နောက်ဆုံးပေါ် ကွန်တီနင်ထက်ကားထဲသို့ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ လေကြောင်း
လိုင်းမှ အစားအသောက်ကြောင့် ပါးစပ်က ပျက်နေသည်။ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်
ရေချိုးချင်သည်။

မြို့တော်၏ မီးရှောင်များက ကောင်းတင်သို့ပါ ဟပ်ကာ နီရဲနေသည့်
သူ့အား ထူးဆန်းစွာပင် စိတ်အားတက်ကြွစေသည်။

စားပြီးပြီလား

မြတ်စာပေ

'ပြီးပြီ၊ လေယာဉ်ပေါ်မှာပဲ၊ ဖေဖေ အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ'

'သိပ်မကောင်းဘူး၊ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ရက်က သူနဲ့ငါ အတူရှိခဲ့တယ်၊ မင်းကို
သူ သိပ်တွေ့ချင်နေတာ၊ မင်းကို အမဲလိုက်ခေါ်သွားချင်တယ်၊ လက်ဆောင်
ဦးစုံလည်း ဝယ်ပေးချင်နေတယ်'

ရှိဖိက အံ့ကိုတင်း၍ ကျောအမှိုကို ပြင်ထိုင်သည်။

'ခု သူ ဘာရှိလိုနာမှာ'

ကက်ဖက်တီက ဆက်ရှင်းပြသည်။

'လောင်းကစားပိုင်းတစ်ခု ရောက်နေပြီလို့ထင်တယ်'

သူက ကားထဲမှ နာရီကိုကြည့်လိုက်သည်။

'သုံးရက်ကြာရင် အင်ကာနာစီယွန်မှာ သူနဲ့တို့ဆိုကြမယ်၊ ခုတော့ မင်း
စိတ်တိုင်းကျနေလိုက်ဦး'

ဆန့်အစ်ဆီဒိုကိုဖြတ်၍ ပင်းဆင့်လိုပက်ဆင်ခြေဖူးရပ်ကွက်သို့ အရောက်
မယ် ကက်ဖက်တီက ရှုဘာပင် အမေရိကန်နာရပ်ကွက်ဘက်သို့ ဆတ်ခနဲ
နိုးလိုက်သည်။

'ဟင်... ဘယ်လိုမောင်း'

'ဆော့ဖီးကွာ ဒီက ကွေ့သွားရမှာ'

'မြို့ထဲကို သွားမှာလို့ ကျွန်တော်ထင်နေတာ'

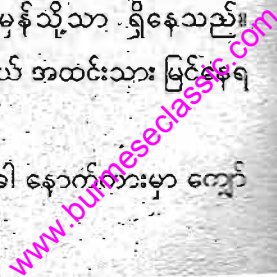
'သွားမလို့ပဲ၊ ဒါပေမယ့် ငါ စိတ်ပြောင်းသွားလို့'

ကက်ဖက်တီ၏ အကြည့်က နောက်ကြည့်မှန်သို့သာ ရှိနေသည်။

လေဆိပ်မှ လိုက်လာသည့် ကားမီးရှောင်က မှန်ထဲဝယ် အထင်းသား မြင်နေရ
သည်။

သို့သော် ကားကို ဖျတ်ခနဲ ကွေ့လိုက်သည့်အခါ နောက်ကားမှာ ကျော်

မြတ်စာပေ

သွားသည်။ ကားသွားကားလာ ရှုပ်ထွေးလှ၍ ထိုကားမှာ ချက်ချင်းရပ်၍ မရေ
ပြန်ကွေ့၍ မရဘဲ ဖြစ်ကျန်ခဲ့၏။ ထိုကားအဖို့ သူ့နောက်သို့ လိုက်သည်မလိုက်
သည်ဟူသည်ကို ကက်ဖက်တီ သေချာစွာမသိ။ သူက စိတ်ထင်၍ စမ်းကြည့်
ခြင်းသာဖြစ်သည်။

ကားကို ပြန်ကွေ့ကာ မောင်းသည်။ ကားက ကြေးရတတ်များနေထိုင်ရာ
ကနွာလမ်းသို့ ပြေးလွှားဝင်ရောက်လျက်ရှိသည်။

'ကျွန်တော့်ကို ဘယ်ခေါ်သွားမှာလဲ'
ရိုဖီမှာ အနည်းငယ် ထိတ်လန့်လာခဲ့၏။

'အိုလီဗွိုက်က ရွက်လှေကလပ်ကို'
'ဟိလ်တန်ဟိုတယ်မှာ အခန်းကြိုယူပြီးပြီလေ'

'ဒီနေရာက ဟိလ်တန်ထက် ပိုအေးဆေးတယ်၊ သိပ်ကို အထက်တန်းက
တာ မင်းကြိုက်မှာ သေချာပါတယ်'

'သူတို့မှာ ကျွန်တော့်အတွက် အခန်းက ရှိချင်မှ ရှိမှာ'
'ငါကြည့်လုပ်ပါမယ်ကွ'

ကက်ဖက်တီက နောက်ကြည့်မှန်ထဲသို့ တစ်ကြိမ်ကြည့်လိုက်သည်
မြင်ကွင်းထဲဝယ် ရှင်းလျက်ရှိ၏။

.....

အခန်း (၂၄)

လူအုပ်မှာ ဝေါခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ ဂရီဂိုရီမှာ ထိန်ပါတ်ကိုပင် မဲထိုးနေ
သလောက် အနိုင်ရငွေ ဒေါ်လာခြောက် သောင်းက သူ့စားပွဲပေါ်တွင် ပုံလျက်
နိင်။

ဂရီဂိုရီက ဖန်ခွက်ကိုမြှောက်၍ မိန်းကလေးဘက်လှည့်ကာ ပြုံးပြနေ
သည်။

'ခင်ဗျားကို ဂုဏ်ပြုနေတယ်'
ဘောင်းစတိုင်းက ပြောလာသည်။

'ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်မ သိပါတယ်'
'သူ့ကို ခင်ဗျား သိသလား'

'ကျွန်မဘဝမှာ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးခဲ့ ဘူး'
'ကျွန်တော်တော့ တွေ့ခဲ့ဖူးတယ်'

ဘောင်းစတိုင်းက အတန်ကြာငြိမ်ပြီး မှ ပြောလိုက်သည်။

'ဟင် ဟုတ်လား'

ဒီဗီယာက စိုက်ကြည့်နေ၏။ ဘောင်းစတိုင်း၏ ရှင်းပြသံက အနည်းငယ်
ဆယ်လျက် ရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

အဆန်စိယွန်က စားသောက်ဆိုင် အဖဲခွဲမှာပဲ ခု သူ့နောက်မှာပါတဲ့ လူနှစ်ယောက်နဲ့ပဲ

ဟို ရယ်စရာလူလေးနဲ့ အရပ်ရှည်ရှည် ပုံဆိုးဆိုး နှစ်ယောက်လား ဟုတ်တယ်၊ သူတို့ပဲ၊ မျက်မှန်နဲ့လူကိုလဲ ကျွန်တော်သိတ်လို့ ထင်နေမိတယ်

သူ့ကြည့်ရတာ ပုံစံက တစ်မျိုးပဲနော် ဒိုဗီယာက ရယ်လိုက်သည်။ ဒိုင်၏အော်သံ ထွက်လာသည်။ ဒိုင်ဝန်းအားပေးမှုနှင့်အတူ ဂရီဂိုရီရှေ့သို့ ငွေပုံကြီးက ပိုများလာပြန်သည်။ အတန်ကြာသည့်အခါဝယ် စားထိုးတစ်ဦးက ရှန်ပီနီနှင့်ခွက်နှင့်အတူ ဒိုဗီယာတို့ဆီသို့ ရောက်လာသည်။

ကျွန်မတို့ အတွက်လား ဟုတ်ကဲ့ ဆီညော်၊ ဒေါက်တာ နိုင်ဒစ်က ပို့ခိုင်းလိုက်တာပါ ဒေါက်တာနိုင်ဒစ် ဟုတ်လား

ဘောင်းစတိုင်းတ ထိုအမည်ကို ရေရွတ်မိသည်။ စားပွဲထိုးက လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ မျက်မှန်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကပြုံး၍ သူ့ရဲ့ ရှန်ပီနီခွက်ကို မြှောက်ပြထားသည်။ ဒိုဗီယာတို့နှစ်ဦးကလည်း ဖန်ခွက်ကိုမြှောက်၍ ဒေါက်တာဘက်သို့ ဂုဏ်ပြုကာ သောက်လိုက်သည်။

ယခုတော့ မန်းကလေး၏ ဂရုစိုက်မှုကို ရပြီဟု ဂရီဂိုရီ သိသည်။ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ကစားသည့် သူက အမည်းရောင် အကွက်ပေါ်သို့ လေးထောင် ချတိုးလိုက်သည်။ အခြားလူ အတော်များများကလည်း အကွက်သို့ လိုက်ထိုးကြသည်။

ဒိုင်လုပ်နေသူများက လာကြည့်နေသည့် မန်နေဂျာများအား ကွယ်မြီတ်စာပေ

လှမ်းကြည့်ပြီး အန်စာဘီးကို လှည့်လိုက်သည်။

အမည်းရောင် ဒိုင်၏အော်သံက ထွက်လာ၏။ လက်ခုပ်တီးသံ၊ ဩဘာသံများ ဆူညံသွားသည်။ ဂရီဂိုရီ၏ဘေးသို့ တစ်ယောက်က ရှန်ပီနီခွက်ချပေးလိုက်သည်။ ခရပ်နှင့် ရှုဒယ်တို့က အနိုင်နှင့် ပိုင်း၍ တောင်းပန်ကြသည်။ ဂရီဂိုရီက မရ၊ ရယ်၍ လောင်းကြေးကို နှစ်ဆသုံးဆခန့် ထိုးလိုက်၏။ ဤအကြိမ်တွင်လည်း ဂရီဂိုရီပင် အနိုင်ရလိုက်သည်။

အတော် ဆန်းတာပဲနော် ဒိုဗီယာက မှတ်ချက်ချသည်။ ဟုတ်တယ် ဆန်းတယ်၊ အမှတ်တရဖြစ်လောက်အောင်ကို ဆန်းတယ် ဘောင်းစတိုင်းကမူ ကစားပွဲကို မှတ်ချက်ချခြင်း မဟုတ်၊ သူ့ကို စိတ်ဝင်စားနေစေသည့် ဒေါက်တာနိုင်ဒစ်ကိုသာ ဖြစ်၏။ သူ့အသိဝယ် အတိတ်က တစ်စုံတစ်ခုကို ပြန်သတိရလာသလို ဖြစ်လာသည်။ ထိုစဉ် သူ့အတွေးမှာ ရှေ့တွင် ရောက်လာသည့် လူရွယ်တစ်ဦးကြောင့် ပြတ်တောက်သွားရသည်။

သူက ဘာလဲ လူဒိုဗွန်ရက်တင်ဟူးဘားက ရှေ့တိုးလာပြီး ဒိုဗီယာအား တိုက်ရိုက်ပြောသည်။ ဒီကူပွန်ပြားကလေးတွေကို ခင်ဗျား လက်ခံပြီး ကစားမယ်ဆိုရင် ဒေါက်တာနိုင်ဒစ်က သိပ်ကို ဝမ်းသာမိပါတယ်တဲ့

လူဒိုက ငွေလင်ပန်းထဲဝယ် ဒေါ်လာ ထောင်ပေါင်းများစွာ တန်သော ကူပွန်မျိုးစုံကို ယူလာခဲ့၏။ ဒိုဗီယာက ကူပွန်ပြားလေးများကို ငုံ့၍ စိုက်ကြည့်နေ၏။

မြီတ်စာပေ

လူဒိုအား ပြုံးပြသည်။

‘ သူ့ငွေတွေကို လက်ခံဖို့ ရှင် ပြောနေတာလား ’

‘ ဟုတ်ပါတယ် ’

‘ ကဲ ကျွန်မ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ ’

ဒိုဗီယာက ဘောင်းစတိုင်းအား ခပ်တိုးတိုး မေးလိုက်ရ၏။

‘ ခင်ဗျား ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ သူတို့စောင့်ကြည့်နေတယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ် ’

သူမ၏ မျက်နှာပေါ်ဝယ် စဉ်းလဲသည့် အပြုံးတစ်ရပ်က လှစ်ခနဲ ပေါ်လာသည်။ သူမက လူဒိုဘက်သို့လှည့်ပြီး ငွေလင်ပန်းကလေးကို ယူလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဂရိုဂိုရိုဘက်သို့ စိန်ခေါ်သည့်အလား ပြုံးပြသည်။

ဂရိုဂိုရိုက ဒိုဗီယာဘက်သို့ ဦးညွတ်အရိုအသေ ပေးလိုက်စဉ် အခြားတစ်ဝိုင်းမှ ဩဘာသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ယခုအခါတွင် ဒိုဗီယာမှာ ဝင်ကစားနေပြီ ဖြစ်သည်။ သူမမှာ ဒေါက်တာ နိုင်ဒစ်၏ အကွက်မှာပင် လိုက်ကစားလိမ့်မည်ဟု ဘောင်းစတိုင်း တွေးသည်။

ကစားပွဲက တစ်နာရီမျှ ကြာလာသည်။ ဒိုဗီယာ၏ရှေ့ရှိ ကူပွန်ပုံက နှစ်ဆ သုံးဆမျှ တိုးတက်လျက်ရှိ၏။ ယနေ့ ကစားပွဲ၏ အဖြစ်ထူးကြောင့် ဟိုတယ် အပြင်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ကစားပွဲခန်းမသို့ ဝင်လာကြသည်။

ညဉ့်သန်းခေါင်ယံ ကျော်သည်အချိန်ဝယ် ဂရိုဂိုရိုနှင့် ဒိုဗီယာတို့ တွေ့ဆုံပွန်ပုံကြီးမှာ ဟည်းထလျက်ရှိ၏။ စိတ်မော့ပြီး ခေါင်းကိုက်လာသည့် ဘောင်းစတိုင်းမှာ ခွင့်တောင်းကာ ဟိုတယ်အခန်းသို့ လစ်သွားတော့သည်။

အခန်း (၂၅)

ဘောင်းစတိုင်းမှာ အိပ်ယာဝင်ခဲ့ရသော်လည်း အိပ်၍မရ။ ဒေါက်တာ နိုင်ဒစ်ဆိုသူအား အသွေးထဲအသားထဲမှာ သိသလိုခံစားနေမိသည်။ မနက် သုံးနာရီမျှ အချိန်တွင်မူ ဖုန်းဆက်၍ စကော့ပီစကီတစ်ပုလင်းနှင့် ဆိုဒါ ခေ့ခဲတို့ကို မှာရသည်။ အာရုဏ်တက်ချိန်မှ မူးမူးနှင့်အိပ်ပျော်သွားတော့ သည်။

ဒိုဗီယာကမူ မနက်လေးနာရီအထိ အိပ်ရာမဝင်ရသေးချေ။ ဒေါက်တာ ဂရိုဂိုရို၏အခန်းဝယ် ပါတီပွဲပေးလျက်ရှိ၏။ တက်ရောက်သူ အတော်များများ မှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝပုံရသည့် ဂျာမန်များသာ ဖြစ်ကြ၏။

ဒိုဗီယာ၏ ပိုက်ဆံအိတ်ထဲဝယ် လောင်းကစားပွဲမှနိုင်သည့် ဒေါ်လာ တစ်သောင်းခွဲမျှ ယခုရှိနေ၏။ သူမအခန်းသို့ မိုးလင်းလုဆွဲတွင် ပြန်ရောက် ခဲ့သည်။ သူမက အခန်းသော့ကိုပိတ်၍ ဖိနပ်ချွတ်ပြီး ဖုန်းရိုရာသို့ တောက် လျှောက်သွားသည်။

စိတ်ထဲတွင် မှတ်ထားသည့် ဤမြို့မှ ဖုန်းနံပါတ်တစ်ခုကို လှည့်သည်။ ဤမြို့မြည်ပြီးကာမှ အိပ်ချင်မူးတူး ယောက်ျားသံတစ်သံက ပေါ်လာသည်။

'အိယန်လား'

သူမက ခပ်တိုးတိုး မေးလိုက်သည်။

ခေတ္တငြိမ်သွားပြီးမှ ပြန်ဖြေလာသည်။

'ဒိုဗီယာလား'

'ဟုတ်တယ်'

စကားစ ပြတ်သွားသည်။

'ဒီမှာတော့ အားလုံးအဆင်ပြေတယ်လို့ ပြောမလို့ဘဲ'

'အဆက်အသွယ်ရပြီလား'

'ရပြီ'

သူမက ပြုံးသည်။

'ကောင်းတယ်'

တစ်ဖက်မှ ပြောသံကလည်း ရှင်းလှ၏။

တစ်ခဏတာမျှ နှစ်ဦးသား စကားမဆိုဖြစ်ကြ။ တစ်ဦး၏အသက်

သံကိုသာ တစ်ဦး နားထောင်နေမိကြသည်။

'ဂွတ်နိုက် အချစ်ရေ'

နောက်ဆုံးတော့ သူမက နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

ဒိုဗီယာက အိပ်ရာပေါ်တွင်လဲချ၍ မျက်လုံးကို စုံမှိတ်ထားသည်။

အချိန်ကုန်၍ အိပ်ရေးပျက်သည့်တိုင် သူမမှာ ပျော်ရွှင်နေမိသည်။ သူမ၏

အလုပ်က အတော်ပင် အဆင်ပြေခဲ့ချေပြီ။

ဘောစတိုင်းက နာရီပေါင်းများစွာ အိပ်ရာမှ အံ့ဩဖွယ်ရာ လန်းလန်း

ဆန်းဆန်းနှင့် နိုးလာသည်။ သူက ရေချိုးမှတ်ဆိတ်ကျင့်စွယ် ရိတ်ကာ အဝတ်

အစားလဲ၍ ဆင်းလာသည်။

မနက်စာကို တနင်္ဂနွေပိုးစားလိုက်သည်။ တစ်နာရီမျှကြာ၍ ထမင်းစား

နန်းမှ လေချွန်ရင်း ထွက်လာသည်။ ဧည့်ခံစားပွဲမှ စာရေးက သူ့အား

တစ်စောင် လှမ်းပေးသည်။ လက်မှတ်ထိုးထားသူမှာ နိရှာအာလ်ဒါဒေါ

သူ၍ ဖြစ်၏။

'ဒေါက်တာနိုင်ဒစ်က တစ်နေ့တာခရီး ငါးများလိုက်ဖို့ မော်တော်နဲ့

ခေါ်ထားတယ်၊ ရှင်နဲ့ ကျွန်မ ချိန်းထားပြီးသား ရှိတယ်လို့ ပြောထားတယ်၊

တယ်သူမှ မထိခိုက်စရာ လိမ်ပြောမိတာအတွက် တယ်လိုမှ သဘောမထား

စေချင်ဘူး၊ ကျေးဇူးပြုပြီး လိုက်ခဲ့ပါနော်၊ နောက်မှ ရှင်းပြပါမယ်'

'နိရှာ'

ဘောင်းစတိုင်းကမူ ဖိတ်ခေါ်ချက်အား လက်ခံရန် နည်းနည်းလေးမှ

ဆည်းစား။ မော်တော်စီးခြင်းကို သူ စိတ်မဝင်စား။ ငါးများခြင်းမှာလည်း

အိမ်လက် တောင့်တင်းစေသည်။ ယနေ့အဖို့ သူ့စာဖတ်မည်။ နောက် မြို့ထဲ

ထွက်လာမည်။

သူက စာပြန်ရေးရန် စက်ကူတစ်ရွက်ကို စာရေးထံမှ တောင်းသည်။

စာရေးမှီမှာပင် သူ့လက်မောင်းသို့လာ၍ ဆုပ်ကိုင်ခံလိုက်ရသည်။ ပါးစပ်မှ

အိမ်၍ လွတ်ကန်ရေရွတ်မိကာ ချာကန် လှည့်ကြည့်သည်။ သူ့အား ပြုံးကြည့်

သော သူ့ ဒေါက်တာနိုင်ဒစ်ကို တွေ့ရ၏။

'ဆော့ရီးဗျာ ခင်ဗျားကို လန့်သွားအောင် လုပ်လိုက်မိတာ'

'မလန့်ပါဘူးဗျာ'

ဘောင်းစတိုင်း၏လေသံက အော်ဟစ်ပြောသံပါသွား၏။ ပြန်၍ပြုံးပြ

သည့်အခါဝယ် အနည်းငယ်တော့ တုန်ရင်နေမိသည်။ ဒိုဗီရက ဒေါက်တာ

အတွင် ရပ်နေသည်။ သူ၏လက်မောင်းကို ကိုင်ထားသည်။

ခင်ဗျားရဲ့အဖော် ချောချောလေးဟု... တောင်းပန်ပါတယ်။ ခင်ဗျားကလဲ သူ့ကို တစ်ယောက်တည်း မနှုတ်စားစေခဲ့တာကိုး။ အဲဒီတော့လည်း

ဒေါက်တာနိုင်ဒစ်၏လေသံမှာ ဂျာမန်တစ်ဦးထက် ဥရောပတိုက်သားတစ်ဦးနှင့် ပိုတူလှသည်။

‘ခရီးစဉ်က ပျော်ရမှာပဲ ဂျွန်’

ဒိုဗီယာကပြောရင်း ဘောင်းစတိုင်း၏လက်မောင်းကို လားအိုင်သည့် အနည်းငယ်လည်း ဖျစ်ညှစ်လိုက်ကြောင်း သူ့သိမိသည်။ သူမက သူ့မျက်လုံးများထဲသို့ အဓိပ္ပါယ်တစ်မျိုးဖြင့်ကြည့်သည်။

‘ကျွန်မအတွက် လိုက်ခဲ့မယ် မဟုတ်လား ဟင်’

ဒေါက်တာနိုင်ဒစ်၏ အကဲခတ်နေသော စိမ်းဝါဝါမျက်လုံးကို မျက်နှာနောက်မှ သတိပြုမိသည်။

‘ဟုတ်ပါတယ် လိုက်ခဲ့ပါလား ဝေးလံ’

ဒေါက်တာနိုင်ဒစ်က စိတ်ပါလက်ပါစွာပင် ဖိတ်မန္တကပြုသည်။ ဘောင်းစတိုင်းမှာ ရင်ထဲဝယ် မသက်မသာနှင့် လက်ဖဝါးတွင် ချွေးတစ်စို့လာမိသည်။

‘ဟုတ်ကဲပါ၊ လိုက်ခဲ့ပါမယ်’

သူ့နှုတ်မှ ပြောလိုက်ပုံကိုပင် သူ အံ့ဩသွားမိသည်။

‘ခရီးက ပျော်ရပါလိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော် လိုက်မှာပေါ့ဗျာ’

ဒိုဗီယာမှာ စိတ်သက်သာစွာ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ မျက်လုံးများက ကျေးဇူးတင်နေပုံရ၏။

‘ကျွန်တော့်မှာ ငါးများတံတွေ ဘာတွေတော့ မလိုပါဘူးဗျာ’

မြတ်စာပေ

ကိစ္စမရှိပါဘူး ဟာဂေးလ်၊ ခင်ဗျား လိုအပ်တာတွေ မော်တော်ပေါ်မှာ အဆင်သင့် ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော် ကြည့်စီစဉ်လိုက်ပါမယ်၊ မနက် ဆယ်နာရီ သွက်ကြရင် မကောင်းဘူးလား။

ဒေါက်တာနိုင်ဒစ်က လက်ခုပ်တီးလိုက်သည်။ ရုတ်ခြည်း တီးလိုက်သည့် သက်ခုပ်သံကြောင့် ဘောင်းစတိုင်းမှာ တွန့်ခနဲ ဖြစ်သွားမိသည်။ အားလုံးက ရယ်လိုက်ကြသည်။

ဘောင်းစတိုင်းမှာ လိုက်၍သာ ရယ်လိုက်သော်လည်း တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေသည်။ ရုတ်တရက် တီးလိုက်သည့် လက်ခုပ်သံမှာ သူ့အတွက် အခေါင်းဖုံး ပိတ်လိုက်သကဲ့သို့ ခံစားရမိသည်။

.....

အခန်း (၂၆)

'ခင်ဗျားတို့ဟာ မမေ့မလျော့နိုင်ကြတဲ့ တစ်ရံခတ်လူမျိုးတွေပါ။ ခင်ဗျားတို့အားလုံးဟာ ခင်ဗျားတို့ ခေါင်းဆောင်မစ္စတာရွာဘင်က မြင့်မြတ်လှတဲ့လုပ်ငန်းတစ်ခုမှာ ပါဝင်ဖို့လွတ်လို့ အဆန်စီယွန်၊ ရီအိုမုန်တို့ဒီယိုဆန်တီယာဂိုမြို့နို့အေရိစ် စတဲ့ နေရာပေါင်းစုံက ဒီကိုရောက်လာကြရတယ်။

'စကတည်းက ပြောချင်တာကတော့ ဒီလုပ်ငန်းဟာ မညာတာရဘူး။ အန္တရာယ်ကြီးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လူဦးရေက နည်းတယ်။ နေ့စဉ်အစုအဝေး ကျွန်တော်ရဲ့ကိစ္စဟာ သိပ်ခေတ်မစားတော့ဘူး။ ကမ္ဘာကြီးဟာ အမှတ်ရတဲ့ စိတ်ကလေး နည်းနည်းပဲ ရှိကြတယ်။ ဒီအဖြစ်ကို ပြန်သတိရဖို့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အခွင့်အရေးဟာ ဒီမှာ ရှိနေတယ်။ တိုတောင်းလှတဲ့ အခွင့်အရေးလေး တစ်ခုပဲ'

'ဒီအခွင့်အရေးကို ကျွန်တော်တို့က အလဟဿ မဖြုန်းတီးပစ်နိုင်ဘူး။ သူ့ရဲ့ကောင်းတွေဖြစ်ဖို့ ဒီနေရာကလွဲပြီး မရှိတော့ဘူး။ လူတိုင်းမှာ လုပ်စရာ တစ်ခု ရှိတယ်။ အလုပ်တိုင်းဟာလဲ အားလုံးအရေးကြီးတယ်။ လုပ်ရမယ့်

တာဝန်တွေကတော့ ဟော့ဒီအတိုင်းပဲ ဖြစ်တယ်'

အီယန်အက်ရှာက အမျိုးသား ၁၃ ယောက်နှင့် အမျိုးသမီး နှစ်ဦးပါသည့် သူတစ်စုအလယ်တွင် ရပ်ကာ စကားပြောနေသည်။ နေရာကလည်း ဘာရီလိုချီမြို့ပြင် မိုင် ၂၀ အကွာရှိ စွန့်ပစ်ထားခဲ့သော တောင်ယာ အိမ်လေး တစ်လုံးထဲဝယ် ဖြစ်သည်။

'အဲဒီတပ်ဖွဲ့က ထောက်လှမ်းရေး လုပ်ရမယ်။ လူခြောက်ယောက်ကနေ နှစ်ယောက်လိုတယ်။ ဒုတိယတာဝန်က အဲဒါက ပစ်မှတ်ကို ထောက်လှမ်း ခောင်ကြည့်ရမယ်။ အေမက်စ်တပ်ဖွဲ့နဲ့ ဘာစီတပ်ဖွဲ့တို့ နိုင်ငံထဲကထွက်တဲ့ အခါ အကာအကွယ်ပေးရမယ်'

အက်ရှာက ဘေးရှိ ကျောက်သင်ပုန်းပေါ်တွင်လည်း ရေးပြသည်။

'ချစ်တပ်ဖွဲ့က ဆက်သွယ်ရေး လူနှစ်ယောက်လိုတယ်။ နောက် ဒုတိယ တာဝန်က စစ်ဆင်ရေးဝန်းကျင်က အဖွဲ့နဲ့ အဆက်အသွယ် မပြတ်ရဘူး။ နောက်ပြီး ဆန်တီယာဂိုက ကျွန်တော်တို့ သံရုံးနဲ့ တဲအာဝစ်က မော့ဆက် ဩားမှာ လှုပ်ရှားပေးရမယ်။ မေးစရာ ရှိသေးလား'

အက်ရှာက အတန်ကြာ အကဲခတ်ပြီး စကားဆက်သည်။

'နိုင်ယန်တပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ အမျိုးသားတစ်ယောက်နဲ့ အမျိုးသမီးတစ် ယောက်လုပ်ရမယ်။ စစ်ဆေးရေးလုပ်နေတုန်း ကျွန်တော်တို့ကို ဘယ်သူမှ ခိုပိမိအောင် အယောင်ဆောင်ဇာတ်လမ်းတွေ ဖန်တီးပေးထားရမယ်'

'ဒီတပ်ဖွဲ့ဟာ စစ်ဆင်ရေးမှာ ရှေ့ဆုံးက တာဝန်ရှိနေတာမို့ လူရွေးတဲ့ အခါ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ အခွင့်သာတဲ့လူတွေကိုပဲ ရွေးရမယ်။ သူတို့ဟာ သင်မယား အယောင်ဆောင်ပြီး ဟိုတယ်မှာ ဒါမှမဟုတ် အခွင့်အရေးပြီး နေရမယ်။ အစွဲရေးတွေနဲ့ ဘာမှ အဆက်အသွယ်မရှိကြောင်း တစ်စွန်းတစ်စ

မသိဖို့ လိုတယ်၊ ပစ်မှတ်အနီးအနားမှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရှိနေပြီးပြီ

အက်ရှာက စကားကို ရပ်ထားလိုက်သည်။ သူ့စကားကို မည်မျှ နားဝင်ကြောင်း အကဲခတ်သည်။

'ဘာစီတပ်ဖွဲ့ဟာ အစောင့်တာဝန်ယူပြီး လူနှစ်ယောက် ရှိရမယ်၊ သူတို့ဟာ အေမက်တပ်မက်ဖွဲ့နဲ့ ဆက်သွယ်လုပ်ဆောင်ရမယ်၊ အေမက်တပ်မက် လှုပ်ရှားနေတဲ့အချိန်မှာ ဘာစီက လမ်းကြောင်းလုံခြုံရေး တာဝန်ယူရမယ်'

'ရေလမ်းခရီးဖြစ်မှာမို့ ဒီလူတွေဟာ ရေကြောင်းပညာ ကျွမ်းကျင်တဲ့ လူတွေ ဖြစ်ကြရမယ်၊ ပစ်မှတ်ကို တိုက်ခိုက်မယ်၊ ပါရာနာမြစ်မှာ အာဂျင်တီးနားရေတပ် သင်္ဘောတွေကော ပါရာဂွေးရေတပ်သင်္ဘောတွေပါ ပါကြတယ်၊ ဘယ်သူကမှ ကျွန်တော်တို့ကို မိတ်ဆွေတွေလို ဆက်ဆံကြမှာ မဟုတ်ဘူး'

'ဒီအချက်ကြောင့် ဘာစီတပ်ဖွဲ့က လက်ဖြောင့်ရမယ်၊ အော်တိုမက်တပ် သေနတ်တွေပဲ ကိုင်ကြရမယ်၊ နောက်ပြီး ဖောက်ခွဲရေးကိုပါ တတ်မြောက်ထားကြရမယ်'

နောက်တစ်ကြိမ် အက်ရှာက ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်သည်။ သူ့အသံမကီ မိုင်းပြာရောင်မျက်လုံးများက တစ်ဦးချင်းကို လိုက်လံကြည့်ရှုသည်။

'အဲဒီနောက် သတ်ဖြတ်ရေးအဖွဲ့ အေမက်တပ်နဲ့တို့ ထွက်ကြမယ်၊ အေမက်တပ်ဟာ ပြောင်းရှည်သေနတ်နဲ့ အနီးကပ် ချေမှုန်းရမို့ ပစ်မှတ်ချမှတ်နှာကိုသာ တည့်တည့်ပစ်ကြပါ။ ကဲ မေးစရာ ရှိကြသေးလားလို့ ကြီးမင်းတို့'

လူတစ်ယောက်က လက်ညှိုးထောင်ပြသည်။ အက်ရှာက ပြောသည်။
မြတ်စာပေ

ဆိုသည့်သဘောဖြင့် ခေါင်းဆတ်ပြသည်။

'ခု ဒီမှာ အေမက်တပ်နဲ့ ဘာစီတပ်ဖွဲ့တွေ ရှိသလား'
'ဘာစီတွေ ရှိတယ်၊ အေမက်တပ်တွေ မရှိဘူး'
'နောက်ဆုံးအဖွဲ့ကို ဘယ်သူရွေးမှာလဲ'

အရပ်ရှည်ရှည် မိန်းကလေးတစ်ဦးက မေးလာသည်။
'ကျွန်တော်ပဲ'
အက်ရှာက လုံးဝနှောင့်နှေးခြင်း မရှိဘဲ ဖြေလိုက်သည်။

'ကျွန်တော်တို့ မသွားကြခင် အေမက်တပ်ရဲ့ လုပ်ငန်းကို ရှင်းရှင်း လင်းလင်း သိထားကြမှ ဖြစ်မယ်၊ ခုကိစ္စက အတော်အရူးပါတဲ့ စစ်ဆင်ရေး တစ်ခုပါ၊ ပစ်မှတ်ဟာ ဘယ်လောက်အကောင်ကြီးတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိထားကြပြီးပြီပဲ၊ ဒီမှာ လုပ်မယ့်ကိစ္စကို ကျွန်တော်တို့ အစီအစဉ်ဆွဲခဲ့တာ ခြာလှပြီ'

အက်ရှာက တစ်ဦးချင်းအား အကဲခတ်လိုက်ပြန်သည်။

'ခင်ဗျားတို့ထဲက အများစုက အေမက်တပ်မှာ ပါရဖို့ ကျွန်တော်တို့ တစ်မျိုးတူတဲ့ တစ်မျိုး ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ လာတောင်းဆိုခဲ့ကြပါတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ တံအားထက်သန်မှုကို ကျွန်တော် ဂုဏ်ယူခိုးကျူးပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး'

'ကျွန်တော်တို့ဟာ ခုလို အခွင့်အရေးမျိုးကို နောက်တစ်ကြိမ်ရတော့မှာ တူတဲ့အတွက် သေချာသမျှ သချာအောင် လုပ်ကြရပါမယ်၊ ဒီအတွက် ကျွန်တော်တို့ အစိုးရကလဲ တရားဝင်ကောင်းချီးပေးမှ မဟုတ်ပါဘူး'

'ကျွန်တော်တို့လုပ်ငန်း အောင်မြင်ရင်လဲ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ကို ချီးမြှောက်မှာပဲ၊ နောက်တစ်ချက် နားလည်ထားဖို့က ကျွန်တော်တို့
မြတ်စာပေ

မအောင်မြင်ရင် ပါရာဇဂ္ဂး ဒါမှမဟုတ် အာကျင်တီနားရဲ့ အဖမ်းကို ခံကြ
ရလိမ့်မယ်၊ ဒီအတွက် ကျွန်တော်တို့အဖိုးရရဲ့ အကူအညီရဖို့ မျှော်လင့်စရာ
နည်းနည်းလေးပဲ ရှိတယ်။

‘ပါရာဇဂ္ဂးအကျဉ်းထောင်ဟာ ဘယ်လိုမျိုး၊ အထဲကိုရောက်ရင် ဘယ်လို
ကြုံတွေ့ရမယ်ဆိုတာမျိုးတော့ ကျွန်တော်တို့အားလုံး အမြင်ရှိထားကြပြီ။
ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့က စွန့်စားခြင်းရဲ့ ရလဒ်ကို သိကြတဲ့ လူကြီးတွေ
လား၊ ကလေးတွေလား။’

‘ဒါကြောင့်မို့ ခု ဒီမှာ ကျွန်တော်တို့ဟာ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းတည်း လုပ်ကြ
ရမှာပါ။ ဒီတစ်ဖွဲ့ရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုက အားနည်းရင် အန္တရာယ်ဖြစ်
ရင် တစ်ဖွဲ့လုံး ကျေပြုနန်းသွားကြရမှာပဲ။’

‘ဒါကြောင့် ဘယ်သူ့ဟာ အေမက်စ်၊ ဘယ်သူ့ဟာ ဘာစီ၊ ဘယ်သူ့ဟာ
ချန် ဆိုတာ အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး၊ လုပ်ဆောင်ချက်တိုင်းဟာ တစ်
ရှိတယ်၊ ဒါကို မမေ့ကြပါနဲ့။’

‘ကျွန်တော်တို့ ဘယ်တော့ စလှုပ်ရှားကြမှာလဲ။’
ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ နွမ်းနယ်ပုံရသည့် လူကောင်သေးသေးတစ်ဦးက ဆေး
‘ပစ်မှတ်ဟာ အင်ကာနာစီယွန်ကို မော်တော်နဲ့ ထွက်လိမ့်မယ်
သန်ဘက်ခါပဲ။’

အက်ရှာက အားလုံးကိုကြည့်ကာ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ပြုံးလိုက်သည်။
‘နောက်ထပ် မေးစရာမရှိတော့ရင် လုပ်ငန်းကို စကြပါစို့၊ ရဲဘော်တို့။’

အခန်း (၂၇)

‘လျှော့လိုက် ဆွဲလိုက်၊ လျှော့လိုက် ဆွဲလိုက်။’
ငါးမျှားတံထိပ်ဖျားက ညွတ်သွားလိုက်၊ တန်းသွားလိုက် ဖြစ်နေသည်။
တော်နောက်ဘက် ပေ (၃၀) မျှအကွာတွင် ငါးတစ်ကောင် ရေပေါ်တွင်
လှည့်လည်လာသည်။

‘ကဲ ခုတစ်ခါ မင်းလုပ်ကြည့်။’
ဂရီဂိုရီက ငါးမျှားတံကို ဒီဗီယာအား ပေးလိုက်သည်။ ဂရီဂိုရီ၏ မျက်နှာ
ပြုံးရွှင်၍ နဖူးဝယ် ချွေးစို့နေ၏။ မွန်းလွဲပိုင်းအချိန်ဖြစ်ပြီး ဝိုင်အတော်
မျှားသောက်လာသည့်အပြင် မိန်းမချောလေးတစ်ဦးရှိနေ၍ ၎င်းမှာ
လွတ်လက်လွတ် ဖြစ်လျက်ရှိ၏။

‘ဒီလိုမဟုတ်ဘူး၊ ဒီလိုမဟုတ်ဘူး။’
ဂရီဂိုရီက ဒီဗီယာနောက်မှ တစ်ရပ်ကာ ငါးမျှားတံဆွဲပုံကို ပြသည်။
‘ဒီဗီယာ၏ပါးပြင်မှာ နီးတပ်လိုက်သည်။ ငါးမျှားတံလှုပ်ရှားလိုက်
ဒီဗီယာ၏ကိုယ်နှင့် သူ့ခန္ဓာကိုယ် ပွတ်သတ်ကြည့်စမ်းသွားတတ်သည်။’

ဂရီဂိုရီ၏လက်ကလည်း ငါးမျှားတံဆွဲတိုင်း ဒိုဗီယာ၏ကိုယ်အား ကြိမ်ဖန်
များစွာ ပွတ်တိုက်သွားသည်ကို ဘောင်းစတိုင်းသတိပြုမိ၏။

ရှန်ပီနီပူလင်းဖောက်သံများနှင့်အတူ အဓိပ္ပါယ်မဲ့ရယ်မောသံတို့က
မကြာခဏထွက်ပေါ်လာသည်။ ဘောင်းစတိုင်းမှာ ဒိုဗီယာကြောင့် လိုက်သံ
လာခဲ့ရသော်လည်း အဘယ်ကြောင့်ခေါ်ကြောင်း ယခုထိ မသိရသေး။

သူက ငါးမျှားနေသည်ကို သဘောကျဟန်ဆောင်ထားရသော်လည်း
သဘောခန်းထဲပြန်၍ ဝီစကီမြှုပ်ရင်း ရေစိမ်ချိုးရမည့်အရေးကိုသာ တောင့်တ
လျှက်ရှိ၏။

ရှုဒယ်မှာလဲ စိတ်ကြည်သာပုံမရ။ ဤမိန်းကလေးမှာ ကျူးကျော်သူ
ဟူ၍သာ သုံးသပ်ထားပုံရသည်။ ငါးမျှားမော်တော်ဝယ် မိန်းကလေးမှာ
အတွက် နေရာမရှိပါ။ သူက သောက်လက်စ ဝီစကီအရက်အား ရေထဲထဲ
လွင့်ပစ်လိုက်သည်။

ရှုဒယ်အား ' ကျားဆိုမှ ကျား၊ စစ်သားဆိုမှ စစ်သား ' ဟူ၍ သိထား
ကြရ၏။ အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်မှီကပင် ဂျာမန်လေသူရဲကောင်းအဖြစ်
ဟစ်တာလာ၏ ဂုဏ်ပြုတ်ဆိပ်နှစ်ခု ပေးအပ်ခြင်းခံရ၏။ ဂျာမန်တပ်မတော်
ဝယ် သူ၏နာမည်က ဒဏ္ဍာရီဆန်လှသည်။ သူက ဂျာမန်မှ ထွက်ပြေးရမည့်
စစ်ရာဇဝတ်တောင် မဟုတ်။ ထွက်ပြေးသူများ၏ အမျိုးသားစိတ်ဓာတ်
သဘောထားနှင့် ကိုက်ညီ၍ဖြစ်သည်။

သူနှင့် ဂရီဂိုရီတို့က ထမင်းစားပွဲတစ်ခုတွင် ဆုံတွေ့ပြီး တစ်ဦးအကြောင်း
တစ်ဦးသိကာ လက်တွဲလာခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ခရပ်ကတော့ ယခုအချိန်တွင် အတော်မူးလျှက်ရှိ၏။ ဟော့စ်နှင့် လူ
ကမူ ငါးစာတပ်ပေး၊ ငါးဖြုတ်၊ အရက်ယူပေးနှင့် ကြီးကြီးနွံနွံ ရှိနေကြသည်။

မြိတ်စာပေ

ဂရီဂိုရီမှာ ဒိုဗီယာ၏ပခုံးကိုဖက်၍ တွန်းလိုက်ထိုးလိုက်နှင့် ပိတ်တွေ
ဖြစ်နေသည်။ ထိုမြင်ကွင်းကြောင့် ရှုဒယ်မှာ ပို၍စိတ်မကြည်တော့။

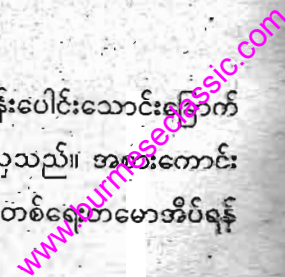
ဘောင်းစတိုင်းကလည်း စိတ်ညစ်ညူးစွာဖြင့်ပင် တွေးနေမိသည်။ လူ
ငါးယောက်သည် မည်သူတွေနည်း။ သူတို့၏ဆက်ဆံပုံကလည်း တစ်မျိုး။
ခေါက်တာနိုင်ဒစ်ကိုသာ ဦးစားပေးဆက်ဆံနေကြသည်။ ထို့နောက် သူ
အတွေးက နိရာအာလ်ဒေါ့ဘက်သို့ ရောက်သွားသည်။ ဤမိန်းကလေးသည်
အကယ်စွာစွန်းစားရေး မယ်လေးဖြစ်သည်။ သူမသည် လိမ္မာပါးနပ်သည်။ အဘိုး
ဦးကို အပိုင်ထိန်းထူးနိုင်မှန်း သူ သိသည်။

ဘောင်းစတိုင်း၏အတွေးက သူ့လက်မောင်းကိုဆွဲ၍ မေးလာသည်
ခပ်စကားကြောင့် ပြတ်သွားရသည်။

- ' ခင်ဗျား ဘာလုပ်ငန်းလုပ်တာလို့ ပြောခဲ့တာလဲ ဂေးလ် '
- ' ငွေကြေးစိုက်ထုတ်တဲ့လုပ်ငန်းမှာ '
- ခရပ်၏နားရွက်က ထောင်သွားသည်။
- ' စတော့တွေ စာချုပ်တွေလား ဒီလုပ်ငန်းမျိုးလားဗျ '
- ' ဒီသဘောမျိုးပါပဲ၊ ကျွန်တော်က ဈေးကွက်သုံးသပ်ပေးရတဲ့လူပါ။
- မယ်ကိုယ်တိုင် ဝင်ရောင်းစားမျိုးတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဖောင်ဒေးရှင်းတွေ
- ဒီဇီကြီးတွေ ဘယ်လိုတည်ထောင်ရမယ်ဆိုတာ ဝင်အကြံဉာဏ်ပေးရတာ '
- ' ဘယ်လိုရင်းနှီး မြုပ်နှံရမယ်ဆိုတာလား '
- ' ဒါမျိုးပါပဲ '

မကြာမီ ခရပ်မှာ သူ့လုပ်ငန်းအတွက် မေးခွန်းပေါင်းသောင်းကြောက်
ကောင်ကို မေးနေပြီ ဖြစ်သည်။ နေကလည်း မြင့်လှသည်။ အစားကောင်း
ကို စားကြပြန်သည်။ ရှုဒယ်က ခွင့်တောင်းပြီး တစ်ရေးတမောအိပ်ရန်

မြိတ်စာပေ

ထွက်သွား၏။

မကြာမီ ဒိုဗီယာနှင့် ဂရိဂိုရီတို့ ထိုင်ရာမှ ထွက်သွားကြသည်။ ဟော
နှင့် လူဒိုတို့က စားပွဲသိမ်းနေစဉ် ခရပ်နှင့် ဘောင်းစတိုင်းတို့က ငွေကြေး
တိစ္ဆာ ပြောနေကြသည်။ ခရပ်က အက်တိုပါရာနာမှ သူ၏မြေကိုရောင်း
ကြိုးပမ်းနေချိန်ဖြစ်သည်။

ဘောင်းစတိုင်းက ကော်ဖီသောက်ရင်း စိတမပါတစ်ပါ ရှင်းပြလေသည်
ထိုအချိန်မှာပင် ငါးများထံ တစ်ချောင်းက ဆတ်ကနဲ ရှေ့သို့ညွတ်သွားသည်။
ခရပ်က ဆတ်ကနဲထ၍ ဖမ်းဆွဲထားသည်။ ဘောင်းစတိုင်းမှာ မည်သို့
လုပ်ရမည်မှန်းမသိဘဲ ထိုနေရာသို့ လိုက်သွားသည်။

ဂရိဂိုရီကလည်း ပဲ့စဉ်ဘေးမှ ရုတ်ချည်းထွက်ကာ အပြေးလျှောက်လာ
သည်။

ရူဒယ်က လှဲနေရာမှ ခုန်ထလိုက်ပြီး

' ကိုင်ထား၊ ကိုင်ထား၊ ပိုက်ပြေးယူလိုက်ဦးမယ် '

လူဒိုနှင့် ဟော့စ်လည်း လက်ရန်းလေးသို့ ရောက်လာကြသည်။ ဂရိဂိုရီ
အိပ်ခန်းကို တာဝန်ယူရသည့် ချူဇီတို့ကပါ အောက်ထပ်မှ အပြေးတက်လာ
ပြန်သည်။ မကြာမီ မော်တော်တစ်စင်းလုံး ပျားဖန်းခတ် လှုပ်ရှားနေကြ
တော့သည်။

ဂရိဂိုရီက ကြိုးကိုလျှော့လိုက် တင်းလိုက်နှင့် ဆွဲသည်။ ဘေးမှ အားလုံး
ခုန်ဆွဲ ခုန်ဆွဲ ဖြစ်နေကြသည်။ ဒိုဗီယာပင်လျှင် လက်ခုပ်တီး၍ အားပေး
နေသည်။

ကိုက် ငါးဆယ်မျှအကွာဝယ် ငါးကြီးတစ်ကောင်၏ကိုယ်လုံးက ရေထဲ
သို့ တစ်ခဏပေါ်လာသည်။

မြတ်စွာဝေ

' အားပါးပါး အကြီးကြီးပဲဗျို့ '

ချူဇီတို့က အားရဝမ်းသာစွာ အော်ပြောသည်။

ဂရိဂိုရီက ပဲ့စဉ်ကို ကျောမို၍ ငါးများထံကို တောင့်ခံထားသည်။

' ကျောက်ဆူးကို တင်လိုက်ဟေ့ '

ဂရိဂိုရီမှာ မျက်နှာအဖွေးသားဖြင့် အားကုန်သုံးနေပုံရ၏။ ဟော့စ်က
မြဲ၍ ကျောက်ဆူးကို တင်သည်။ မကြာမီ မော်တော်မှာ တစ်ဝေလည် လည်
ကွဲနေတော့သည်။

' ဘုရားရေ ကျုပ်တို့ကို မြစ်ညာဘက် ဆွဲခေါ်နေတာပါလား '
ဘောင်းစတိုင်းက တအံ့တဩရရွတ်မိသည်။

ငါးကြီးမှာ သူတို့ရှေ့ ကိုက်ငါးဆယ်အကွာလောက်မှ အတင်းရုန်းပြေး
သည်။ လူဒိုက မော်တော်ဦးမှရပ်ရင်း ငါးများချိတ်မှ သတ္တဝါအား ပျစ်ပျစ်
နှစ် ဆဲလိုက်သည်။

' နေအုံး နေအုံး၊ သော့တာမြန်နေတယ်၊ သူ့ကိုသိပ်အပြေး
ခင်းနဲ့ လွတ်သွားလိမ့်မယ် '

ငါးကြီးက ကိုက် ငါးရာမျှအထိ ဆွဲခေါ်သွားပြီး မောသွားပုံရသည်။

' ကဲ မင်းကို ရပြီမဟုတ်လား '

ဂရိဂိုရီက ဝင်တော့မည့် နေရောင်အောက်ဝယ် ပြုံးလိုက်သည်။

' ရပြီမဟုတ်လားကွ ခွေးမသား၊ ခု မင်းဟာ ငါ့လက်ထဲရောက်ပြီလေ '
သို့သော် ဂရိဂိုရီမှာ မိနစ်နှစ်ဆယ်မျှအထိ ဆွဲနေရသေး၏။ ကုန်းပတ်
သို့ ပိုက်ခံ၍ ဆွဲတင်လိုက်သော ငါးကြီးမှာ ငါးပေမျှ ရှည်၏။ ပေါင်
ရာငါးဆယ်မျှ အချိန်စီးသည်။ ပေါင်နှစ်ရာမျှရှိသော ဟော့စ်က ငါးပေါ်
ကံထိုင်ပြီး မြင်းစီးသလို လုပ်နေသည်။

မြတ်စွာဝေ

ဂရိဂိုရီမှာ ပဲ့စဉ်ခန်းကိုမိမိ၍ ငါးကြီး၏နောက်ဆုံး ထွက်သက်ဝင်သကဲ့
ရှုနေပုံကို ကြည့်နေသည်။ သူ၏အကြည့်မှာ တစ်မျိုးတစ်ဖုံပြောင်းလဲ
လာသည်။ ငါး၏ပါးဟက်မှ သွေးတို့က စီးကြလျက်ရှိ၏။

ဂရိဂိုရီက အနီးရှိ သားလှီးစားကိုယူ၍ ဟော့စ်ထံသို့ ထိုးပေးလိုက်သည်။
'လက်စသစ်လိုက်ပါတော့လား'

ဟော့စ်က ငါးကြီး၏လည်ပင်းအား အောက်မှရစ်၍ လှီးချလိုက်၏။
ဒိုဗီယာက လှည့်၍ အဝေးသို့လျှောက်သွားသည်။ ဂရိဂိုရီမှ အခြားသူ
များနှင့်အတူ ခေါင်းမဲ့ငါးကြီးကို အတန်ကြာစိုက်ကြည့်နေသည်။

'နည်းတဲ့ကောင်ကြီး မဟုတ်ဘူး'
ခရပ်က ခုန်ပေါက်ရင်း ပြောသည်။

'ချိန်ကြည့်စမ်း၊ ချိန်ထားမှ ဖြစ်မယ်၊ ဒါဟာ ဆုလဒ်ကြီးတစ်ခုပဲ'
ရှုဒယ်၏ စကားကြောင့် အားလုံးက ငါးကြီးကို မော်တော်ပဲ့ပိုင်ခွင့်
ချိတ်ချိန်ခွင့်ရှိရာသို့ သယ်ကြသည်။ လူဒိုနှင့် ဘောင်းစတိုင်းတစ်ဖက်
ဟော့စ်နှင့် ရှုဒယ်က တစ်ဖက် ခရပ်ကအောက်မှ မပေးသည်။

မကြာမှီ ငွေရောင်ကျည်ဆံနှင့်တူသော ငါးကိုယ်ကြီးက ချိတ်တူ
ချိပ်မိသွားသည်။ ဘောင်းစတိုင်းက မောမောပန်းပန်းနှင့် ရယ်လိုက်
ဤတွင် သူ့ဘေးရှိ လူဒို၏အကြည့်ကို သတိပြုမိသွားသည်။ ၎င်း၏အကြည့်
ကမူ ဘောင်းစတိုင်း၏ လန်တက်နေသည့် အင်္ကျီလက်ဖျားထိပ်၊ လက်
ကောက်ဝတ်မှ မှင်ကြောင်ဖြင့်ထိုးထားရာ ဂဏန်းခုနှစ်လုံးသို့သာ

အခန်း (၂၈)

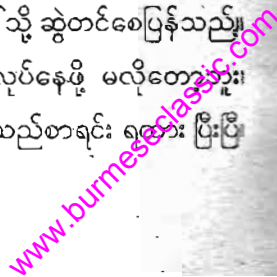
'ဒါဆိုရင် ဆယ်နာရီလေးဆယ်မှာ ခင်ဗျား ပြန်ရောက်တယ်ပေါ့၊
သယ်ကိုရောက်ခဲ့တာလဲ'

'ဗြူနိုအေရိစ်၊ အဲဒီမှာ ကျွန်တော် ရှိပါတယ်လို့ ပြောခဲ့သားပဲ'
ဗိုလ်မှူးကြီးအာဂါ၏ လက်အိတ်စွပ်လက်တစ်ဖက်က မြောက်သွား သည်။
ဗုန်ဖောင်းဝတ်အစောင့်က ဝန်ချီစက်ကို ကိုင်လိုက်သည်။ စက်လည်
နှင့်အတူ ကြိုးကလျော့ကျလာသည်။

ကြိုး၏ထိပ်ရှိ ရူဘင်မှာ အညစ်အကြေးတွင်းထဲသို့ ခေါင်းစိုက်ကျသွား
သည်။ ဤနေရာမှာ တစ်ဘူ၏ အကျဉ်းထောင် မြေတိုက်ခန်းထဲဝယ်
ဖြစ်သည်။

တလုပ်လုပ် တရမ်းရမ်းဖြစ်နေသည့် ရူဘင်၏ ခန္ဓာကိုယ်အား အာဂါ
ကြည့်နေလိုက်သည်။ မကြာမှီ ရူဘင်အား အပေါ်သို့ ဆွဲတင်စေပြန်သည်။

'ဆီညော် ရူဘင်၊ ခင်ဗျား ဒီအတိုင်း အရူးလုပ်နေဖို့ မလိုတော့ဘူး၊
ကျွန်တော့်လက်ထဲမှာ အဗီယန်က လေကြောင်းခရီးသည်စာရင်း ရထား ပြီးပြီ'

ခရီးစဉ် (၅၀၂) ဟာ လွန်ခဲ့တဲ့တစ်ပတ် ည ၁၀ နာရီမှာ ဒါကာ ရောက်လာတယ်။

‘ အဲဒီခရီးသည်စာရင်းမှာ ခင်ဗျားနည်းမည်ကို တွေ့ရတယ် ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားဟာ ဒါကာက တောက်လျှောက် တက်လာတာ မဟုတ်ဘဲ လည်း ကျွန်တော်သိတယ်၊ တစ်နေရာကနေ လာပြီးမှ ဒါကာက ခင်ဗျား တက်တာ ’

‘ အစီယန်ကလူတွေက ခရီးသည်စာရင်းကို စစ်လိုက်သေး ခင်ဗျားဟာ တဲအပစ်ကထွက်လာတဲ့ အယ်လ်အာခရီးစဉ် (၆၀၁) နဲ့ ဒါကာ ကို ရောက်လာတာတဲ့ ’

‘ ကဲ စုံစမ်းရသမျှ ခင်ဗျားဟာ အစွဲရေးထောက်လှန်းရေးသမား ဖြစ်ကြောင်း ပြနေတာတောင် ငြင်းနေတုန်းပဲလား။ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ကလည်း အစွဲရေးကို ခင်ဗျား ခြောက်လလောက် သွားခဲ့တယ်၊ ဒါကို ဘာဖြစ်လို့ ငြင်းချင်ရတာလဲ၊ ခင်ဗျားလုပ်ရပ်က ကျွန်တော့်ကို အတော်ထိခိုက်တာ။ ကျွန်တော့်ကို အရှုံးလို့ ခင်ဗျားထင်နေပုံရတယ် ’

ချိန်းကြိုးပေါ်မှ ခန္ဓာကိုယ်က တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်လာသည်။ အာဂါက သူ့စကားကို ဆက်၍

‘ အမျိုးသား လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးကို ခင်ဗျား ပြီးခဲ့တဲ့လက လျှောက်လွှာ လျှောက်လွှာလဲ ကျွန်တော့်ဆီမှာ ရှိနေပြီ၊ လျှောက်လွှာအရ ခင်ဗျားဆီ မိသားစုဟာ ကနေဒါကို ပြောင်းနေကြမလို့ ဆိုတာသိရတယ်၊ အတိအကျ ပြောရရင်တော့ ခင်ဗျားတို့သွားမှာ သန့်ဘက်ခါပဲ ’

‘ ကဲ လွန်ခဲ့တဲ့အပတ်က တဲအပစ်မှာ ဘာလုပ်ခဲ့သလဲ၊ ပြန်အေးရစ်မှာ ရှိတယ်လို့ လိမ်ပြောတာလဲ၊ ပါရာဂွေးက ထွက်ဖို့ကိစ္စလဲ ’

ဘာကြောင့် ခင်ဗျားအတွက် အရေးကြီးနေသလဲ၊ ဒါတွေဟာ အဆန်စိလွန် က သမိုင်းဝင်နေရာတွေမှာ တွေ့ရတဲ့ စာတမ်းတွေနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ တိုက်ဆိုင် နေရတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိချင်တယ် ’

အာဂါက တွဲလောင်းဖြစ်နေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြေကို စိုက်ကြည့်ရင် စောင့်မျှော်သည်။ ထို့နောက် ရူဘင်ရှီရာဆို လျှောက်သွားပြီး မျက်နှာကို ကြည့်သည်။ မျက်လုံးများ မှိတ်နေသည်။ နှာခေါင်းနှင့်ပါးစပ်ထဲမှ အစိမ်း ရောင်အရည်များက ကန်ထဲသို့ ကျနေသည်။

အာဂါက အချက်ပေးလိုက်သည်။ အစောင့်က ဝါးလုံးတစ်လုံးဖြင့် ရူဘင်အား ကြိမ်ဖန်များစွာ ဆောင့်ထိုးသည်။ မျက်လုံးများပွင့်လာသည်။ ခေါင်းကို အနည်းငယ်ရမ်းခါသည်။

‘ ဘယ်နှယ်နေသေးသလဲ ဆီညော်ရူဘင် ’
ရူဘင်ထံမှ ရင်ခေါင်းသံကြီးပေါ်လာသည်။ ထို့နောက် ပါးစပ်ထဲဝင်သည့် အညစ်အကြေးတို့ကို အံထုတ်လိုက်သည်။

‘ ကောင်းတယ် ဆီညော်ရူဘင်၊ အံလိုက်တာ၊ ခင်ဗျားအတွက် ကောင်း သွားမယ်၊ ကဲ ကျွန်တော်မေးတာကို ဖြေစမ်းပါဦး ’

.....

အခန်း (၂၉)

ထိုညနေ ထမင်းစားခန်းထဲဝယ် ဖြစ်သည်။ ရှုဒယ်၊ ခရပ်၊ ဂရီဂိုရီနှင့် ဒိုဗီယာတို့က တစ်စားပွဲထဲ ထိုင်နေကြသည်။ ဘောင်းစတိုင်းကမူ နေပူခိုနိတ်ကြောင့် အနားယူတော့မည်ဆိုကာ ထွက်သွားပြီဖြစ်သည်။

အနီးရှိ စားပွဲတွင်မူ ဟော့စ်၊ လူဒိုတို့က ဝံပုလွေပေါက်များနယ် သဲကြီးမဲကြီး စားသောက်နေကြသည်။ ဂရီဂိုရီနှင့် အမျိုးသမီးအား အကဲခတ်ကြသည်။ ဂရီဂိုရီ၏လက်ချောင်းငယ်များက အမျိုးသမီး၏လည်ဝတ်သားကို ပွတ်သတ်နေသည်ကို ဟောစ်က နှုတ်ခမ်းတင်းတင်းစေကာ ကြည့်လျက် ခြိပ်နှိပ်သည်။

ကော်ဖီသောက်နေစဉ်မှာပင် စားပွဲထိုးများက ခရပ်အား မျက်ရိပ်ပြန်ဖုန်းရှိရာသို့ ခေါ်သည်။

ခရပ်က စားပွဲထိုးအား လှမ်းဟောကံသည်။

ဘာတဲ့လဲက

အဆန်ဆီယွန်းက အဝေးခေါ် ခေါ်တာပါ။ ဗိုလ်မှူးကြီး အာဂါဆိုတဲ့

မြိတ်စာပေ

လူတစ်ယောက်ပဲ

၁၉၁

xxxxxx

ဘောင်းစတိုင်းက လာအို-လာအို ဟော်တယ် အမှတ်အသားပါ စာရေးစက္ကူနှင့် စာရေးလျှက်ရှိ၏။ တစ်ဝက်တစ်ဖျက် စားပြီးသော ညစာလင်ဗန်းတစ်ချပ်၊ ဟင်းကြွင်းဟင်းကျန်များနှင့် ပုဂံများ၊ တွန့်ကြေနေသည့် လက်သုတ်ပဝါတစ်ထည်တို့က စားပွဲပေါ်တွင် ရှိနေသည်။

‘ကြိုးစားပြီး နားလည်ပါ အိပ်ရယ်၊ ဖြစ်နိုင်ရင် ခွင့်လွှတ်ပါ’

သူက တံခါးခေါက်သံကြားရသည်ထင်၍ မော့ကြည့်မိသည်။ နံရံဆီက လာခြင်းလော၊ မသေချာ။ အသံက တိတ်သွားပြန်သည်။ ဘေးခန်းနှင့် ခြားထားရာ တံခါးဆီမှ ဖြစ်နိုင်၏’

သူက နောက်ဆုံးစာကြောင်းကို ပြန်ဖတ်ပြီး စာလုံးစီနေပြန်သည်။ ဤအကြိမ်တွင်မူ တံခါးခေါက်သံက ပိုကျယ်လာသည်။

‘ခဏနေအုံး’

သူ့အသံက တုန်လှုပ်နေသည်။ ညှပ်ဖိနပ်ကို စွပ်၍ တံခါးဆီသို့ လျှောက်သွား၏။ ဒိုဗီယာကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အံ့ဩမိသည်။

‘တံခါး ပြန်ပိတ်လိုက်’

သူ့အသံက တိုးလာသည်။

‘ဘာဖြစ်လို့’

‘တံခါး လာပိတ်လိုက်ပါ’

တိုးညှင်းသည့်လေသံက တုန်ရီနေ၏။

‘ဘာဖြစ်’

သူ့စကားမဆုံးမီ ဒိုဗီယာက နှုတ်ခမ်းပေါ်သို့ လက်ညှိုးတင်ကာပြသည်။

မြိတ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

သို့နောက် ဘောင်းစတိုင်းအား အခန်းထောင့်သို့ ဆွဲခေါ်သွားသည်။
ချက်လုံးကမူ တံခါးဆီမှ မခွာ၊ လက်ထဲမှ စာအိတ်တစ်အိတ်ကို ယမ်းပြသည်။

‘ကျွန်တော့်ကို ရှင်းပြစမ်းပါ’

‘ဒါကို ယူထားပေးပါ’

ဘောင်းစတိုင်းက စကားမဆုံးမှီ သူမအား ဖြတ်ပြောသည်။

‘ဒီမှာ ကျွန်တော်’

‘ပြောတဲ့အတိုင်း ဒါကို ယူထားပေးစမ်းပါ။ ဘာမှ ဆင်ခြေပေးမနေနဲ့’

‘ဒါက ဘာလဲ’

‘အဲဒါက အရေးမကြီးပါဘူး။ ဒါလေးကို သိမ်းထားပေးရုံပဲ၊ လုံခြုံတဲ့
ထင်နေရာမှာပေါ့။ ဟိုတယ်က ပံ့ပိုးအပ်ခန်းဆိုရင် ပိုစိတ်ချရမယ်’

‘ဒါပေမယ့်’

‘ကျွန်မ တစ်ခုခုဖြစ်ရင် ဒါကို စာတိုက်ကထည့်လိုက်ပါ။ နားလည်တယ်
နော်၊ စာတိုက်က ထည့်လိုက်ရုံပဲ’

ဘောင်းစတိုင်းက လက်ထဲရှိ စာအိတ်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ သေမင်း
အလား သူကကြောက်နေဆဲ ဖြစ်သည်။ တံဆိပ်ခေါင်းကပ်ပြီး ဆန်တီယာဂို
မှ စာတိုက်သေတ္တာနံပါတ်တစ်ခုသို့ လိပ်စုထား၏။

‘ကဲ ယူထားလိုက်ပါ’

သူမက သူ၏အပေါ်ဝတ်ရုံရှည်ကြားသို့ ထိုးထည့်ပေးရန် ကြိုးစားသည်။
သူက သူမ၏လက်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

‘ကျွန်တော် ဘာမှ ယူထားဖို့ စိတ်မကူဘူး’

သူမ၏သိပ်မွေ့သည့်ဟန်ပန်မှာ ရုတ်ချည်း တင်းမာလာသည်။

ဘောင်းစတိုင်း၏ အင်္ကျီလက်ဖျားကို ဆွဲမလိုက်ရာ မှင်ကြောင်ထိုးထား

သည့် ဂဏန်းခုနှစ်လုံးက-စာတန်းလေးတစ်ခုနယ်ပေါ်လာသည်။

‘ရှင်ဟာ စီးပွားရေးသမားတစ်ယောက်လို ဉာဏ်မသွက်ပါလား၊ ဘောင်း
စတိုင်းတရားဥပဒေက တိမ်းရှောင်နေတဲ့ သူတစ်ယောက်အဖို့လဲ သိပ်တုံးရာ
ကျလှတယ်’

‘ဘောင်းစတိုင်းမှာ ရင်တဒိတ်ဒိတ်ဖြင့် မလှုပ်မယှက် ဖြစ်နေသည်။
ဒုတ်ခမ်းက တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်လာသော်လည်း အသံကမထွက်။

‘ခင်ဗျားကလဲ ဒါဆိုရင် ဆရာမတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူးပေါ့’

‘ရှင်ဟာ ဝိယင်နာ မြို့သားတစ်ယောက်နဲ့ ငွေကြေးထောက်ပံ့ပေးတဲ့
သူတစ်ယောက် မဟုတ်သလိုပါဘဲ’

‘ခင်ဗျားက ရဲလား’

‘မဟုတ်ပါဘူး နောက်ပြီး ရှင်ခိုးလာတဲ့ စာချုပ်တွေတိစ္စနည်းနည်းမှ
စိတ်မဝင်စားဘူး’

‘ကျွန်တော့်နာမည်ကို ဘယ်လိုသိတာလဲ’

‘ကြုံလို့ပါ။ ကျွန်မရဲမဟုတ်ပေမယ့် ရဲထဲမှာတော့ အဆက်အသွယ် တချို့
ရှိတယ်’

‘သိပါပြီ ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားဘယ်သူလဲ’

‘ဒါက အကြောင်းမဟုတ်ပါရှင်၊ ရှင်နာမည် ဂေးလ်လို့ပြောကတည်းက
ဆန်းတယ်လို့ ကျွန်မထင်နေတာ ဩစတြီးဆန်းလေသံနဲ့ အင်္ဂလိပ်အမည်
ဆိုတာကိုပဲ နောက် ဒီနေ့ကျမှ ရှင်လက်ကောက်ဝတ်က နံပါတ်တွေကို
ဆွဲလိုက်တာ၊ ဒါကို သတိပြုမိတာ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်သေးဘူး’

သူက သူမအား အကြောင်သား ငေးကြည့်နေမိသည်။ သူမအတွက်
ဩဇာရှိလာပြီ ဖြစ်၏။ ရဲက သူမအား ယခုမဖမ်းသေးသည့်တိုင် ဆိုးဆိုး

ရွားရွား ဖြစ်လာနိုင်သည်။

'ကျွန်မရဲ့ သတင်းပေးတွေဆီက ရှင်ဟာ နယူးယောက် ကျက်ကျော့ပိတာ ဘောင်းစတိုင်းဖြစ်ကြောင်း ဒေါ်လာတစ်သန်းကျော်တန်တဲ့ စာချုပ်စာတမ်းတွေ စတော့ရှယ်ယာတွေ ခရီးသွားချက်လက်မှတ်တွေ ခိုးသွားလို့ အမေရိကန်ဘဏ္ဍာရေးက ပုဂ္ဂိုလ်တွေ လိုက်နေတယ်တဲ့'

'နောက်ပြီး ဘယ်ကုမ္ပဏီမှာ စီးပွားရေးပညာရှင်ချုပ်အဖြစ် အလုပ်လုပ်တယ်၊ ဝန်ထမ်းလုပ်ဆိုတဲ့ သက်သေခံ စာရွက်စာတမ်းအတု ပထမတန်းစားနေနေတယ် ဆိုတာကိုပါ ကျွန်မသိထားတယ်လေ'

သူက စပ်စုလိုစိတ် ဖြစ်လာသည်။

'ခင်ဗျားကို သတင်းပေးခဲ့တဲ့ လူတွေက ဘယ်သူတွေလဲ'

'ဒါက အရေးမဟုတ်ပါဘူး'

သူမက လက်ကိုဆန့်၍ လက်ဖဝါးကို ဖြန့်ပြလိုက်သည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ် ဆယ်နှစ်ခန့်က သူ၏ ပတ်စ်ပို့ဓာတ်ပုံလေးအား ငုံ့ကာကြည့်မိလျက်သားနို့၏

'ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားဟာ ရဲပဲ'

'မဟုတ်ပါဘူး ဒီမှာ လောလောဆယ် ရှင်ကို ဒီထက်ပိုပြီး ဘာမှမပြောနိုင်သေးဘူး၊ ကျွန်မကိုတော့ ယုံပါ။ ရှင်လိုချင်တာ ကျွန်မမှာ ရှိသလို ကျွန်မလိုချင်တာ ရှင်ဆီမှာ ရှိထားတယ်'

သူမက စာအိတ်ကို ပေါင်ပေါ်သို့ တင်ပေးလိုက်သည်။

'ကျွန်က ပြောတဲ့အတိုင်းလုပ်ရင် ရှင်ဘယ်သူလဲဆိုတာ ကျွန်မ မေ့ထားလိုက်မယ်၊ ကျွန်မအဖို့ အက်ဖ်ဘီအိုင်ဖြစ်ဖြစ် ဘဏ္ဍာရေးဌာနဖြစ်ဖြစ် အာဂျင်တီးနား အာဏာပိုင်တွေဆီကိုဖြစ်ဖြစ် လှမ်းအကြောင်းကြားစေမိချင်ပါဘူး'

'အာဂျင်တီးနားရဲအဖွဲ့က ကျွန်တော့်အကြောင်း သိထားပြီးလား'
'ကျွန်မသိရသလောက်တော့ ရှင်ဆီမှာ ရှိတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ မသိကြဘူး၊ ကျွန်မက လွဲလို့ပေါ့၊ ခုပြောသလို ကျွန်မနဲ့ ပူးပေါင်းရင် ရှင်လုံးဝ လုံခြုံပါလိမ့်မယ်'

ဘောင်းစတိုင်းက သက်ပြင်းရှည်ကြီး ချလိုက်သည်။

'ဒီလို မလုပ်ရင်ကော'

ဒီဗီယာက ပခုံးလေးကိုသာ တွန့်ပြလိုက်သည်။

'ကောင်းပါပြီလေ'

ဘောင်းစတိုင်းက ခပ်တိုးတိုး ပြောလာသည်။

သူမက သူ့အား သနားစဖွယ်ပြုံးပြသည်။

'နားလည်ပြီနော်'

ဤအကြိမ်တွင်မူ ဘောင်းစတိုင်းက ပခုံးတွန့်ပြသည်။ သူ့အတွက် ရှုံနိမ့်သွားရပြီဖြစ်၏။

'ခင်ဗျားဟာ ရဲမဟုတ်ရင် ကျွန်တော့်ကိစ္စကို ခင်ဗျားစိတ်ဝင်စားစရာ မရှိပါဘူး၊ ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားဟာ ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကို စိတ်ဝင်စားနေတာလဲ၊ ဒေါက်တာနိုင်ဒစ်ဆိုတဲ့ လူနဲ့ တစ်ခုခု ပတ်သက်နေတာလား'

သူမက ငြိမ်၍ထိုင်နေသည်။ နှုတ်ခမ်းထောင့်ဝယ် အပြုံးကလေးက တစ်စွန်းတစ်စ ပေါ်လာသည်။

'ဟုတ်တယ်... ဒီက ကျွန်မကိစ္စ အဆင်ပြေရင်တော့ ဖြစ်လာတဲ့ အကြောင်းနဲ့ပတ်သတ်ပြီး ရှင် စိတ်မချမ်းသာစရာ ရှိမှာမဟုတ်ဘူး'

သူမက သူ၏လက်ကိုဆွဲ၍ အတန်ကြာ ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။ ကြည့်နေရင်းမှာပင် သူထင်သည်ထက် မိန်းကလေးက ငယ်ရွယ်နေကြောင်း သတိ

ပြုမိသည်။ ကလေးငယ်တစ်ဦးနယ် ထင်မိသည်။

လက်ကိုကိုင်လျက်နှင့် သူမက ထရပ်သည်။ သူ၏လက်တောက်ဝတ်နဲ့ နံပါတ်များပေါ်သို့ နှုတ်ခမ်းကလေး ဖိတင်ထားလိုက်သည်။

'ကျွန်မ အဘိုးအဘွားတွေလဲ ဒီအမှတ်တွေ ရှိခဲ့တာပဲ'

သူမ၏အသံက တိုးညှင်းလှ၏။ ထို့နောက် တံခါးရှိရာသို့ လျှောက်သွားသည်။ တံခါးကို မဖွင့်သေး။ တစ်ဖက်မှ အသက်ရှူသံကို ကြားရ မကြားရ နားစွင့်သည်။

'ကျွန်မကို ယုံပါရှင်'

သူမက လှည့်၍ ပြုံးပြုံး တံခါးဖွင့်ထွက်သွားတော့သည်။

ထိုညမှာပင် မြင်မက်လေ့ရှိသည့် အိပ်မက်မှာ ဘောင်းစတိုင်း လန်းလာသည်။ အကျဉ်းစခန်းမှ ဆရာဝန်၏မျက်နှာနှင့် ဒေါက်တာနိုင်ဒင်၏ မျက်နှာတို့က စိတ်အာရုံထဲဝယ် ပေါ်လာသည်။

'ဂရီဂိုရီ'

ပါးစပ်မှ လေသံတိုးတိုးလေး ထွက်လာသည်။

'ဂရီဂိုရီပဲ'

- သို့သော် ဤကိစ္စမှာ မဖြစ်နိုင်။ ဂရီဂိုရီ သေဆုံးခဲ့ပြီကို လူတိုင်းသိကြသည်။ လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ကျော်မှ သတင်းစာများတွင် ဆိုသတင်းပါသည်ကို သူ့ကိုယ်တိုင် ဖတ်ရှုခဲ့သည် ဖြစ်၏။

'အော့စ်ဝစ် အကျဉ်းစခန်းမှ သေမင်းတမန် ပါရာဂွေတွင် ကွယ်လွန်ခြင်း'

ထိုစာကြောင်းကိုပင် ပြန်၍ အမှတ်ရလိုက်သည်။ သို့သော် မိန်းကလေးကိုတော့ အန္တရာယ်ရှိကြောင်း သူ သတိပေးရမည်။ သူ့ထက် သူမက

သည်ကတော့ သံသယ ရှိစရာမလို။

ဂရီဂိုရီအခန်းနှင့် မိန်းကလေး၏အခန်းကို သူသိသည်။ တံခါးကို ဖွင့်၍ အမှောင်လွှမ်းနေသည့် စင်္ကြံလမ်းပေါ်သို့ ခြေချလိုက်သည်။ ထို့နောက် အခန်းထဲသို့ ရုတ်ခြည်း ပြန်ဝင်ကာ သော့ချက်ကို ချလိုက်သည်။

နံရံတွင်မှီရင်း တဒိန်းဒိန်း ရင်ခုန်နေသည်။ အမှောင်ထဲတွင် လူတစ်ယောက်၏ပုံသဏ္ဍာန်ကို သူ တွေ့ခဲ့ရသည်။ ပီပြင်စွာ မတွေ့လိုက်ရသော်လည်း ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကို မှန်း၍ ပြောနိုင်သည်။ သူ့အခန်းဘက်သို့ တစ်ကြည့်နေသူမှာ ဂရီဂိုရီ၏ သွက်တော်စောင့် ဟောစုံပင်ဖြစ်သည်။

.....

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၀)

'အဝေးကြီးကို ကျွန်မထွက်သွားရင် ရှင်လိုက်မလား'
 'လကမ္ဘာပေါ်ထိ လိုက်မယ်လေ'
 'ချင်က အမြဲနောက်နေတာပဲ'
 ဂရီဂိုရီက စိတ်မသက်သာ သွားပုံရ၏။ အမှန်တော့မူ ရင်ထဲက ပိတ်
 ဖြစ်နေသည်။

'ကျုပ်က နောက်တယ် ဟုတ်လား၊ မဟုတ်ရပါဘူးကွ'
 သူတို့က အရေးယန်းနီးစ် တောအုပ်တွင်းမှ လမ်းကလေးအတိုင်း
 လျှောက်သွားနေကြသည်။ မော်တော်ဖြင့်သာ ရောက်နိုင်သည့် ကျွန်းဆွယ်
 ဒေသလေးသာ ဖြစ်သည်။ မနက်စောစောကပင် ရွှေယံနှင့် လူဒိုတို့အေး
 ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ ဟောစံနှင့်ခရပ်က ဟိုတယ်မှာပင် နောက်တစ်
 ခရီးစဉ်အတွက် စီစဉ်ကျန်ရစ်ခဲ့၏။

ဂရီဂိုရီနှင့် ဒိုဝီယာတို့က လက်ချင်းတွဲ၍ လျှောက်လာရာ တောအ
 အတွင်းသို့ ရောက်သည်အခါ ရွှေယံနှင့် လူဒိုတို့က ကျန်နေခဲ့သည်။

မြတ်စာပေ

'ဒါပေမယ့် မနက်ဖြန်ပဲ ရှင်သွားတော့မှာ မဟုတ်လား'
 ဂရီဂိုရီက သူမ၏ခါးကိုဖက်၍ ရယ်လိုက်သည်။
 'အားလုံးက အဆင်သင့်နေတော့ သွားရမှာပေါ့'
 'ဘယ်သွားမယ်ဆိုတာ ကျွန်မကို မပြောပြသေးဘူး'
 'ပြောခဲ့ပြီးပါပြီကွာ၊ ကိုယ်ရဲ့သား သွားတွေ့မလို့'
 'ကိုးနှစ်လောက် မတွေ့ရတဲ့သားကိုပေါ့၊ အင်းလေ ဒါကို ကျွန်မ
 သိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့က ခုမှ တွေ့စရှိကြသေးတာ၊ ပျော်စရာ
 အချိန်က လေးရခဲ့ကြတယ် မဟုတ်ဘူးလား၊ မနေ့ညကဆို သိပ်ကြည်နူးစရာ
 ကောင်းတာပဲ'

ရင်းတို့က တောအုပ်အတွင်းသို့ ရောက်လာကြသည်။
 'ခုတော့ ရှင်က ဖက်ဖက် ခါသွားတော့မယ်၊ နောက်တွေ့နိုင်တဲ့ လိပ်စာ
 ခေါ်တော့ မပေးခဲ့ဘူး၊ ခရစ္စမတ်ကတ်ပြားလေးတောင် ကျွန်မ မပို့နိုင်တော့
 ဘူး၊ ကျွန်မဟာ အရူးအနှမ်းတစ်ယောက်လို အပေါ့စား ရှင် ဆက်ဆံလိုက်
 တာပဲ ဂျိုးဇက်'

သူက ရယ်၍ ဒိုဝီယာကို ဖက်လိုက်သည်။
 'ရှင်က ကျွန်မကို လှောင်ပြန်ပြီ မဟုတ်လား'
 သူမက ရန်တွေ့ပြန်သည်။
 'မဟုတ်ရပါဘူးကွာ၊ မင်းကို ထားခဲ့ရမှာ စိတ်မကောင်းပါဘူး'
 သူက သူမ၏ မျက်ခွံပေါ်သို့ ငုံ့နမ်းသည်။
 'နောက်တစ်ခါ ထပ်တွေ့ဖို့ ကတိပေးနော်'
 'တို့ ထပ်တွေ့ကြမှာပါ အချစ်ကလေးရယ်'
 အတော်ကောက်ကျစ်သည့် ခွေးမကလေးပဲဟု တွေးရင်း ဂရီဂိုရီက

မြတ်စာပေ

ဒိုဗီယာ၏ မျက်လုံးအား စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေသည်။

‘တို့ ပြန်တွေ့ဖို့ ကတိပေးပါတယ်ကွာ၊ ကဲ ခုတော့ နေ့လယ်စာ ပြီး ပြီး နားလိုက်ကြဦးစို့၊ ခုညနေ ထရွန်နာဒိုကို သွားကြမယ်’

.....

အခန်း (၃၁)

ထိုမနက်မှာပင် လေယာဉ်လက်မှတ်ရောင်းရာသို့ ဖုန်းဆက်၍ ပြုန်အေရိပ်အတွက် ဘောင်းစတိုင်းက မှာသည်။ ယနေ့အဖို့ ခရီးစဉ် မရှိကြောင်း ချက်ချင်း ပြန်ကြား၏။ နောက်တစ်နေ့ခရီးစဉ်မှာ အစောဆုံးဟု ဆိုသည်။

လာလက်နှင့် ရီအိုဒီဂျာနေယိုး ခရီးစဉ်ကလည်း ယနေ့လို တနင်္ဂနွေနေ့မျိုး၌ မရှိပါကြောင်း စာရေးက ပြောရင်း အောင်းပန်လာသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရီအိုဒီဂျာ နောက်တစ်နေ့အတွက် ကြိုမှာကာ ဖုန်းချထားလိုက်ရသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ခရပ်နှင့် လူဒိုတို့က ဘောင်းစတိုင်း၏အခန်းကို စိတ်ကြိုက်ရှာပြီး၍ ဟိုတယ်ပစ္စည်းစိမ်းခန်းတွင် တုန်လှုပ်နေသည့် မန်နေဂျာ ရောက်နေပြီကို သူမသိရှာပါ။

ခရပ်တို့ရှေ့ဝယ် ဘောင်းစတိုင်း၏ ပစ္စည်းသေတ္တာက ရှိနေသည်။ အထဲမှာ စာအိတ်ကို တွေ့ရသည်။

‘ဒိုဗီယာဆာဖစ်’

www.burmeseclassic.com

ခရပ်က သက်သေခံ စာရွက်စာတမ်းတို့မှ အမည်ကို အသံထွက် ဖတ်
လိုက်သည်။

‘ အသက် ၂၇ နှစ်၊ တဲအပစ် ဇာတိ ’

အခြား စာရွက်စာတမ်းတို့မှာ မော့ဆက်၏ဖောင်းကြွတ်ဆိပ်
ဒေါက်တာ ဂရိုဂိုရို၏ ဓာတ်ပုံများ၊ လက်ဗွေများပါ ဖိုင်တွဲဖြစ်သည်။ မော့ဆက်
နှင့် အင်တာပိုလ်တို့ အပြန်အလှန်ပေးပို့သည့် ကြေးနန်းစာများ၊ ပါရာဇော
ရို အစွဲရေးသံရုံးနှင့် ဟိုင်ဖာ မော်ကွန်းထိန်းဌာန တို့ဝိကြားပေးပို့သည့်
စာရွက်စာတမ်းများကလည်း ရှိ၏။

ဤနေ့မှာ နီရာအာလ်ဒေါ့ခေါ် ဒိုဗီယာဆာဖစ်၏ ကံကြမ္မာ ဆုံးဖြတ်
နေပင်တည်း။

.....

အခန်း (၃၂)

‘ ဟော့ဟို အနောက်စူးစူးက ချီလီနိုင်ငံပဲ ’
‘ ဟို တောင်တန်းထိပ်ဘက်မှာ ဟုတ်လား ’
‘ ဟုတ်တယ်၊ ခပ်ခုံးခုံးဖြစ်နေတာက အော့စ်ဆာနီ မီးတောင်ပဲ ’
‘ ကြည့်ရတာ ကြောက်စရာကြီးနော် ’
‘ ဟုတ်တယ် ’

ဂရိုဂိုရိုက သူ၏ လက်မောင်းကို မှီရပ်နေသည့် ဒိုဗီယာအား ပြုံးကြည့်
သည်။

သူတို့က တောင်ထိပ် အမြင့်နီးပါးရှိ စာရိယရွန်နာဒို ကျောက်စွန်းပေါ်
သို့ ရပ်နေကြသည်။ ဤနေရာလေးမှာ အေးမြ၍ ပါးလွှာလှ၏။ သူတို့

www.burmeseclassic.com

အောက် ပေ ထောင်ပေါင်းများစွာအနက် ဝယ် ကရိုလို့ချီတောင်ကြားက
နိသည်။

ဂရိုဂိုရီက ပတ်ဝန်းကျင် ရှုမျှော်ခင်းများကို ပြနေသည်။ ထိုစဉ် ဒိုဗီယာ
မှာ သူမဘေးရှိ ပုဂ္ဂိုလ်အပေါ် ထူးဆန်းစွာ တွယ်တာမိသလို ဖြစ်လာသည်။
သို့သော် သူမစိတ်ကို သူမထိန်းသည်။ သူ့အကြောင်းဖုံးကွယ်ထားရာ
အာမချေးခါးမကျန် သူမသိပြီး ဖြစ်သည်။ ကလေးပေါင်းများစွာ၊ ယောက်ျား
မိန်းမပေါင်းများစွာကို မရဏနိုင်ငံသို့ ပို့ခဲ့သော သေမင်းတမန်သာ ဖြစ်သည်။
ဟောဟိုက မင်းခုနစ် တွေ့ခဲ့တဲ့ တောင်ကမ်းပါးမျက်နှာက ချိုင့်တွေ

ဂရိုဂိုရီက စကားဆက်နေသည်။ နွေးထွေးသည့် အာငွေက သူမလည်
ကုပ်အား ထိတွေ့နေသည်။ သူ၏စကားဝယ် နစ်မျောနေမိသည်။ သူ
လေသံက ဆွဲဆောင်နိုင်လွန်းလှသည်။ ဤသည်မှာ ဒေါက်တာ ဂရိုဂိုရီ၏
အားတစ်ခုဖြစ်၏။

သူက ဒိုဗီယာ၏မေးစေ့အား လက်ချောင်းကလေးများဖြင့် မြဲမြံစွာ
ညှပ်ကာ အဝေးရှိတောင်ထွတ်များမှ ခရမ်းပြာရောင်တောင်ဘန်းကို ညွှန်ပြ
သည်။ ထိုစဉ် ဒိုဗီယာ၏ မျက်လုံးထောင့်ဝယ် သိသာရုံ လှုပ်ရှားမှုလေး
တစ်ခုကို မြင်လိုက်ရသည်။ သို့မဟုတ် မြင်လိုက်ရသည်ဟု ထင်မိသည်။

သူမမှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်မှု သို့မဟုတ် အန္တရာယ်အရိပ်အငွေ့
မခံစားမီ ဂရိုဂိုရီ၏ လက်က သူမပခုံးသို့ ဖက်ထားစဉ်မှာပင် ထိန်လန့်ခြင်း
မရှိသေး။ ကျောက်စွန်းပေါ်ဝယ် အဘယ်မျှ အထီးကျန်လှကြောင်း ဂရို
မိသည်။ ထို့နောက် သူမက ပြုံး၍ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။

ပထမဦးဆုံးတွေ့ရသည်မှာ ဂရိုဂိုရီ သို့မဟုတ် သူ၏ကျောပြင်ကို

ဖြစ်၏။ သူက လူသွားလမ်းနှင့် အတန်ပင် နီးလျက်ရှိ၏။ တွန့်ဆုတ်ခြေလှမ်း
ဖြင့် ရူဒယ်နှင့် လူဒိုရီရာသို့ သွားနေသည်။

ထင်သည့်အတိုင်းပင် ဒီနေရာ၌ လူဒိုက ရှိနေသည်။ ရူဒယ်က မရှိတော့
သူ့အစား ခရပ်နှင့် ဟော့စ်တို့ ရောက်နေသည်။

ထို့နောက် ရူဒယ်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သူက ကျောက်စွန်းကို
ပတ်လျှောက်ပြီး ဂရိုဂိုရီအား လက်ကမ်းပေးမှ လမ်းပေါ်သို့ ဆင်းစေသည်။

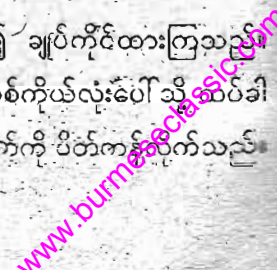
ဂရိုဂိုရီက ဒိုဗီယာရှိရာသို့ ပြန်လှည့်ကြည့်သည်။ သူ၏ စိတ်မချမ်းမြေ့
သည့် အကြည့်ကြောင့် သူမက သနားသွားမိသည်။ လူဒိုနှင့် ဟော့စ်တို့က
ကျောက်စွန်းထိပ်တစ်ဖက်မှ စောင့်နေသည်။ သူတို့ရှေ့တွင် ခရပ်ရှိသည်။

သူမအတွက် အခြေအနေမပေးတော့။ လက်ရှိ အကျဉ်းအကျပ်ကြား
မှာပင် အန္တရာယ်ကို အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုနေသူပီပီ သုံးသပ်ကြည့်
သည်။ သူမအတွက် မျှော်လင့်ချက် မရှိနိုင်တော့။ ထူးဆန်းသည်ကမူ
မကြောက်ရွံ့မိခြင်းပင်။

ရုတ်တရက် ဂရိုဂိုရီက အော်ဟစ်လိုက်သည်။ အာခေါင်ကိုခြစ်၍
အော်လိုက်သံမျိုး ဖြစ်သည်။ ဂျာမန်စကားနှင့်ဟု သူမထင်သည်။ ညစ်ညမ်း
စွာ တိုင်းထွာသည့် စကားဖြစ်၏။

ထိုခဏ၌ လူသားတစ်ဦး မဟုတ်တော့ဘဲ ပုံသဏ္ဍာန်မဲ့ လှုပ်ရှားမှုမျိုးကို
တွေ့လိုက်ရသည်။ ဂရိုဂိုရီ၏ စွေနေသည့် မျက်လုံးထိ သူမစိုက်ကြည့်နေမှန်း
သိသည်။

သူတို့က သူမ၏လက်နှစ်ဖက်ကို ဆွဲထား၍ ချုပ်ကိုင်ထားကြသည်။
ဂရိုဂိုရီ၏ လက်သီးသေးသေးလေးများက သူမတစ်ကိုယ်လုံးပေါ်သို့ ဆုပ်ခါ
တစ်လဲလဲ ကျလာသည်။ ထို့နောက် သူမ၏ဝမ်းဗိုက်ကို ပိတ်ကန်လိုက်သည်။

မည်သို့မျှ သူမ မခံစားမိသည်က ထူးဆန်းလှ၏။

သူမအတွက် ဘေးမှ ရပ်ကြည့်နေသကဲ့သို့နွယ် ဖြစ်၏။ ထို့နောက် သူမ၏ တိုယ်လုံးက လေထဲသို့ ရောက်သွားသည်။ သူမငယ်စဉ်က အစ်ကို ဖြစ်သူက စောင်နှင့်အုပ်၍ အပေါ်မြောက်ပစ်ကာ ဖမ်းသည်အဖြစ်ကို ပြန်၍ တွေးလိုက်မိသည်။

ယခုတော့ အသက်ရှုမရအောင် အေးမြနေသည်။ သူမ၏ ကြောက်လန့် တကြား အော်ဟစ်သံက ခေါင်းထဲသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာတော့သည်။

xxx

အီယန်အက်ရှာက ထရွန်နာဒိုတောင်တန်းဆီသို့ ငေးကြည့်နေသည်။ အေးမြသောဒဏ်က ကျောရိုးထဲသို့ စိမ့်တက်သွား၏။ မိုင် ၂၀ အကွာ၌ တောင်တန်းကြီးမှာ ကျယ်ပြောခိုင်မာလှသည်။

သူက ယာတောအိမ်ရှေ့ မြေကြီးပေါ်ဝယ် တုန်တစ်ချောင်းနှင့် မြေခွဲ တစ်ချပ်ဆွဲကြည့်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ လူသွားလမ်းများ၊ ဖြတ်လမ်းများကို မှတ်မိ နေစေရန် ဖြစ်၏။ ယခုတော့ အထီးကျန်ဆန်လှသည်။ ပါးစပ်ထဲဝယ် ခါးသက်သက် ဖြစ်လာသည်။

နေညိုစောင်းနေလေပြီ။ ဝင်လှဆဲနေ၏။ ရွှေဝါရောင်အမျှင်တန်းတို့က ထရွန်နာဒိုတောင်၏ မျက်နှာစာအား တိုက်ရိုက်ထိုးနေသည်။

ယခုအချိန်ဝယ် ဒိုဗီယာတစ်ယောက် မည်သည့်နေရာသို့ မည်သူ့ဇွဲ နှင့်များ ရောက်နေသနည်းဟု တွေးတောမိသည်။ မရေရာသည့် အတွေ့ ဖြစ်၍ သူက အတွေးတစ်မျိုး ပြောင်းလိုက်မိသည်။

တောင်ထိပ်ရှိရာသို့ ပြန်၍ အာရုံစိုက်လိုက်သည်။ အေးမြနေသည့် တောင်ထွတ်၊ ခိုက်ခိုက်တုန်အေးမည့်လေ၊ လင်းယုန်လင်းတတို့သာ ကြား

နေမည့် မည်းမှောင်သော အသူရာချောက်ကြီးများကို စိတ်ကူးနှင့် တွေးကြည့်သည်။

တောင်ထိပ်ပေါ်ဝယ် မည်းညစ်ညစ်နှင့် တိမ်တိုက်တစ်ခုက အုပ်ဆိုင်းလာသည်။ နှလုံးသားကို လက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ခံလိုက်ရသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားသည်။

‘ ဒိုဗီယာနဲ့ ခုညပဲ တွေ့ရတော့မယ် ’
သူက တွေးလိုက်မိသည်။

အခန်း (၃၃)

ပိုဆာဒါမှ ညအိပ်ကူးတို့သင်္ဘောဆိပ်ခံမှ ခွာလာစဉ် မှောင်ရီသန်း နေပြီ ဖြစ်သည်။ ကူးတို့သင်္ဘော၏ ခရီးစဉ်မှာ မြောက်စူးစူး၊ ရီအိုဒီလာ ပလာဒေ သို့ ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ ဂရီဂိုရီ၏ သားဖြစ်သူ ရီဖီက သင်္ဘောလက်ရန်း ပဲ့ပိုင်းကို မှီရင်း ပန်ကာကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ရေမြှုပ်များအား ငေးစိုက်ကြည့် နေမိသည်။ ယနေ့အဖို့ ဘာမှ မစားခဲ့။ ဆာလည်း မဆာ။ စက်ရိုက်ကြောင့် ဘာနေသည့်ဝမ်းက တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေရ၏။

သူ့နောက်ဘက် ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင်မူ ကက်ဖက်တီက စာဖတ်လျှင် ရှိ၏။ ခရီးသည်များက ကုန်းပတ်များပေါ်သို့ တက်လိုက်ဆင်းလိုက် လုပ်ကြ၏။ ဝိတာတစ်လက်မှ ညည်းငွေဖွယ် တေးသံကို ကြားရသည်။

စားပွဲထိုးတစ်ဦးက သောက်စရာများကို ယူလာသည်။ ကက်ဖက်တီက ကုလားထိုင်ပေါ်မှ ကိုယ်ကိုကြွကာ ရီဖီအား လှမ်းအော်ပြောသည်။
'တစ်ခုခု သောက်လိုက်ပါလား။ ဒါမှ နေလို့ကောင်းသွားမယ်'

ရီဖီက ဖျော်ရည်တစ်ခွက်ကို ယူလိုက်သည်။ အောက်ထပ်တီးခိုင်းမှာ ထမင်းစားခန်းထဲဝယ် စတင်တီးမှုတ်လာပြီ ဖြစ်သည်။

'မင်း မစားသေးဘူးလား'

ကက်ဖက်တီ၏ အမေးကို ရီဖီက မဖြေဘဲ စိုက်သာကြည့်နေသည်။ သူ ဝတ်စားပုံကလည်း ပုံပျက်ပန်းပျက် ဖြစ်နေသည်။ သူ့နောက်မှ ရုတ်တရက် ရယ်မောလိုက်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။ အံ့ကိုကြိတ်ကာ လှည့်ကြည့်သည်။ ရယ်မောသံက သူ့ကို ပို၍ စိတ်တိုစေသည်။

'ဒီခရီးမှာတော့ မင်းကိုယ်မင်း နေမကောင်းအောင် လုပ်နေတော့မှာပဲ' ကက်ဖက်တီက ထိုင်ရာမှထ၍ ရီဖီ၏လက်မောင်းကို ဆွဲ၍ ခေါ်လာ သည်။

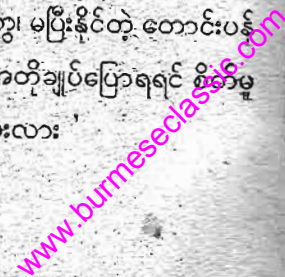
အရက် ကိုယ်စီသောက်ရင်း လျှောက်လာကြသည်။ သူတို့ရှေ့ဝယ် လေညှင်းခံနေသူ တစ်အုပ်စုသာလျှင် ရှိ၏။

ရီဖီ စိတ်ဆင်းရဲမည့် စကားမျိုးကို ကက်ဖက်တီက ရှောင်ရှားခဲ့၏။ တိုးနှစ်တာ ကွဲကွာနေသည့် သားအဖနှစ်ယောက် တွေ့ရေးအတွက် သူ၏ အစီအစဉ်မှာ အကျိုးထူးပုံမရ။ ရီဖီအတွက် စိတ်ဆင်းရဲစရာသာ ဖြစ်နေ သည်။ သက်ပြင်းတစ်ချက်ချကာ ကက်ဖက်တီက စကားတစ်ခွန်းဆိုသည်။

'ဟိုရောက်ရင် ဘာကြုံရမယ်ဆိုတာ ငါတော့ တကယ်ကို မသိဘူး'

'ပြီးခဲ့တဲ့အခေါက် ရောက်တုန်းကနဲ့ ဘာမှ ပိုထူးခြားမယ် မထင်ပါဘူး ဟုာ၊ လိမ်တာတွေ၊ ကြားဝါတာတွေ၊ မူးတာရှူးတာတွေ၊ မပြီးနိုင်တဲ့ တောင်းပန် ခဲ့တွေ၊ အပြစ်မရှိအောင် ကာကွယ်မြှောတာတွေ၊ အတိုချုပ်ပြောရရင် စိတ်မူ မမှန်တာပဲပေါ့ဟုာ၊ သူ့ဆီမှာ ဟိုလူမိုက်တွေ ရှိသေးလား'

'ဟော့စ်နဲ့လူဒီ'

'ဟုတ်တယ် . . . တွေ့ဖူးသမျှထဲမှာတော့ ခွေးနှစ်ကောင်ပဲ၊ သေနတ်ကို လှစ်ခနဲ ထုတ်လိုက်၊ သူ့ကို ချူစားလိုက်နဲ့၊ သူ့ပိုက်ဆံတွေကို ခိုးနေကြတာ တကယ်ပါ ရီကာဒို၊ ကျွန်တော် ကျန်ပြောတယ်။ နေမကောင်းဘူးလို့ ခင်ဗျား မပြောရင် ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ မလာပါဘူး '

ကက်ဖက်တီက အတန်ကြာ တွေးနေသည်။

'ဒါကို မကြာခင် မင်းကိုယ်တိုင် မင်း တွေ့ရတော့မှာပါ '

'သူ့စိတ်ကိစ္စပဲ မဟုတ်လား '

ကြယ်များက ရေပြင်ပေါ်ဝယ် အလင်းရောင်များ ဖြန့်ကြဲပ ပြုလာပြီ ဖြစ်သည်။

'ဒါကိုတော့ သံသယမရှိနဲ့၊ ရုပ်ပိုင်းအရ သိပ်ကောင်းတယ်လို့ ဒေါက်တာ အင်ရီကွက်က ပြောတယ်၊ စိတ်ပိုင်းကျတော့ အန္တရယ်ရှိတယ်၊ ဒီနေ့ နှလုံး ရောဂါ ရှိတယ်၊ ဒီနေ့ ကင်ဆာဖြစ်တယ်လို့ မင်းအဖေက အမျိုးမျိုးပြောနေ တယ် '

'သူက အမှောင်ကို ကြောက်တယ်၊ သူ တစ်ယောက်တည်း မအိပ်ဘူး ချုံပုတ်နောက်ကွယ်တိုင်းမှာ ရန်သူတွေ ပုန်းနေတယ်လို့ ချည်း သူက မြင်တာ သူ့ အစားအသောက်ကို အဆိပ်ခတ်ထားတယ်၊ အမှောင်ထဲက အသံတွေ ကြားရတယ်လို့ ထင်နေတယ်၊ ကလေးတွေငိုသံလို့ သူပြောတယ်၊ ဒီအသံတွေ မကြားရအောင် သူ တယောထိုးတာပဲ '

'ဘယ်လောက်ကြောင်လိုက်သလဲဗျာ '

ရိုဖီက ခါးသီးစွာ ရယ်လိုက်သည်။

ကက်ဖက်တီက ခေါင်းယမ်း၏။

'ငါလဲ ဒီလိုပဲတွေ့ခဲ့တာ၊ မင်းနဲ့ ငါ့ကြားမှာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောနေ

မြိတ်စာပေ

မင်းအဖေဟာ ပုံမှန်လူတစ်ယောက် မဟုတ်တော့ဘူး၊ သူ့အပြုအမူတွေက ကိုးရိုးကားရားနိုင်လှတယ်၊ အဆင့်အတန်းတို့ လူ့ဘဝမှာနေထိုင်မှုနဲ့ သူ ကျွမ်းကျင်တဲ့ပညာရပ်တွေဟာ သူ့ဆီမှာ မရှိတော့ဘူး '

'သူ့စိတ်မှာ အသုံးတည့်တဲ့ အလုပ်ဆိုတာ မရှိတော့ဘူး၊ အစိုးရ အရာရှိ ကြီးတွေက သူ့ပိုက်ဆံတွေကို ခိုးယူနေတာပဲ၊ အထီးကျန်နဲ့ အိုမင်းရင့်ရော် လာတယ်၊ ပါရာဂွေးကို သူ အော့နှလုံးနာနေပြီ၊ အထီးကျန်တစ်ယောက် တည်း ချွံနွံတော့ထဲမှာ သူ မသေချင်ဘူး၊ အတိုချုပ်ကတော့ သူ့ရပ်သူ့ရွာကို သူ ပြန်ချင်တယ် '

'ဒါပေမယ့် သူ ဘယ်တော့မှ ရောက်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး '

ရိုဖီ၏လေသံက ခိုင်မာလှ၏။

'ကျွန်တော် အကူအညီပေးနိုင်အောင် ဘယ်တော့မှ သူ ပြန်ရောက်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော့်မှာလဲ ဇနီးနဲ့ ကလေးတွေ ရှိတယ်၊ သူတို့အတွက် ကျွန်တော် ထည့်စဉ်းစားရမယ်၊ ဒီအဖြစ်ဆိုးထဲကို သူ့ကို ကျွန်တော် ဆွဲ မသွင်းနိုင်ဘူး '

ကက်ဖက်တီက မျက်မှောင်ကြုတ်နေသည်။ ရိုဖီက ဆေးပြင်းလိပ် သေးသေးတစ်လိပ်ကို မီးညှိ၍ တောက်လောင်နေဆဲ မီးခြစ်ဆံအား ရေထဲသို့ ပစ်ချလိုက်သည်။

'သူ့ကို ကျွန်တော် ဘယ်တော့ တွေ့ရမှာလဲ '

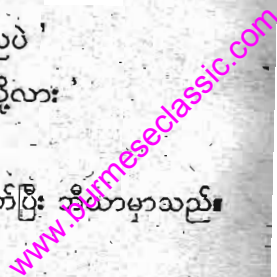
'အစီအစဉ်အတိုင်းဆိုရင်တော့ မနက်ဖြန်ညပဲ '

'ကြားထဲမှာ ပြဿနာရှိလာနိုင်တယ် ထင်လို့လား '

'မရှိပါဘူးကွာ '

ကက်ဖက်တီက စိတ်မသက်သာစွာ ရယ်လိုက်ပြီး ဘိုဖာမှာသည်။

မြိတ်စာပေ

'ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် တို့ သတိတော့ ထားရမယ်'

'သတိထားရမယ် ဟုတ်လား'

'စိတ်ရူးပေါက်တဲ့လူတွေ ရူးကြောင်ကြောင်လူတွေဆိုတာ လောကကြီးမှာ ရှိတယ်၊ ကြေးစားစစ်သားတွေ လက်စားချေသမားတွေပေါ့'

ရိုဖီက ဆေးပြင်းလိပ်ကို ဖွာသည်။

'ဟိုတစ်ညကလိုလား'

ကက်ဖက်တီက ရုတ်ရက် သဘောမပေါက်မိ။

'လေဆိပ်ကနေ ပြူနီအေရီဖ်ထဲ ကားနဲ့သွားတုန်းညကလေ'

ရိုဖီက ထိပ်ပြောင်ပြောင် ဂင်တိုတို ကက်ဖက်တီ၏မျက်လုံးအစုံအစင်စိုက်ကြည့်နေသည်။

'ဒါက သတိရှိတဲ့ သဘောပဲလား'

ကက်ဖက်တီက စဉ်းစားသည်။ လူရွယ်လေးအား မည်သို့မျှ ထိတ်လန့်စေလိုခြင်း မရှိ။

'အလွယ်ပြောရရင်တော့ အဲဒီသဘောပဲ'

ကက်ဖက်တီက ရိုဖီ၏ပခုံးကို ဖက်လိုက်သည်။

'လာကွာ ငါတော့ ဆာလာပြီ၊ ရှန်ပီနဲ့ အသားပြုတ်ကြော် သွားစားကြရအောင်၊ မင်းကိုတွေ့ရတော့ မင်းအဘိုးနဲ့ သိပ်တူတာပဲ၊ မင်းကို နေရာမျိုးမှာတွေ့ရရင် သူ သိပ်ဝမ်းသာမှာပဲ'

.....

မြတ်စွာဘေ

အခန်း (၃၄)

ဘောင်းစတိုင်းက အိပ်ရာမှထ၍ အခန်းထဲဝယ် ခေါက်တို့ ခေါက်ပြန်လျှောက်နေမိသည်။ မနက်တွင် ရိအိုသို့သွားမည့်အချိန်ကိုသာ တွက်နေရ၏။ ဤဒေသတွင် ဆက်နေပါက အက်ဖ်ဘီအိုင်နှင့် ဘဏ္ဍာရေးဌာနမှ သူ့ကို မမ်းမိသွားစရာ ရှိသည်။ ထို့နောက် မူလပြစ်မှုကျူးလွန်ရာ နယူးယောက် သို့ ပြန်ပို့လိုက်ကြမည်။

သူ၏ရင်မှာ ဒိန်းခနဲ ခုန်သွားသည်။ ခြေသံကို ကြားရသည်။ ခြေသံက သူ့အခန်းကို ကျော်သွားသည်။ သူ၏လက်ဖဝါးတို့ဝယ် ချွေးများစို့နေဆဲ ဖြစ်၏။

နီရာအာလ်ဒေါ့ကို သူ တွေးမိပြန်သည်။ မိန်းကလေးမှာ ရဲ တော့မဟုတ်။ အစိုးရတစ်ခုခု၏ ထောက်လှမ်းရေးသမား ဖြစ်လေ့မည်။ လက်ဖြောက်တစ်ခုရက် တီးလိုက်သည်။ အဖြေရစရာအကြောင်းက ရှိ၏။

သူက အိမ်သာအိုးရှိရာသို့ သွားကာ အဖုံးကို မလိုက်သည်။ တံခါးနှင့် သူ့ ကပ်ထားသည့် မိန်းကလေး၏စာအိတ်ကို ဆွဲခွာသည်။ အထဲမှ စာရွက်

မြတ်စွာပေ

www.burmeseclassic.com

စာတမ်းများက ထွက်ကျလာသည်။ ဓာတ်ပုံနှင့် မိုက်ကရိုဒေါ့ဖလင်များ ဓာတ်ပုံများဝယ် ဂရီဂိုရီ အမည်တပ်ထားရာတို့ကို တွေ့ရသည်။ သူတွေ သည်မှာ မှန်သည်။ ဂရီဂိုရီ အသက်ရှင်ဆဲ ရှိနေသည်။ နောက်ပြီး နိုင်ဒစ် ဂရီဂိုရီ။

သူက ခုတင်ပေါ်တွင်ထိုင်ရင်း စဉ်းစားနေမိသည်။ ကလစ်ဟူသော အသံက တိုးညှင်းသော်လည်း ကြားနိုင်လောက်အောင် ထွက်ပေါ်လာသည်။ သော့ပေါက်အိမ်က တဖြည်းဖြည်း လည်လာသည်။

သူက ကြက်သေသေကာ ငေးကြည့်နေဆဲ ဖြစ်၏။ ထမင်းလုံးတစ်ခု ခြောက်သလို အော်လည်း အော်၍ မရ။ တံခါးက ဖြည်းညှင်းစွာ ပွင့်လာ သည်။ တစ်ဖက်မှ အသက်ရှူသံကို ကြားရ၏။

တံခါးဝတွင် လူနှစ်ယောက်၏ သဏ္ဍာန်ပေါ်လာသည်။ အရိပ်သဏ္ဍာန် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အကြောက်တရားက သူ့ကို အာစေးထည့်ထားသလို ဖြစ် စေသည်။

လူနှစ်ယောက်က အထဲသို့လှမ်းကာ တံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။ အတွက် ပြေးစရာ မရှိတော့။ ထိုအချိန်မှာပင်

.....

တစ်ဦးက အိတ်ထဲမှ

တစ်စုံတစ်ရာကို ထုတ်လိုက်သည်။ လက်ခနဲ သတ္တုရောင် လက်သွား သည်ကို တွေ့မိသည်။

လူဒို၏လက်က လှစ်ခနဲ ယမ်းလိုက်၏။ တောက်ပြောင်သောအရာကို တွေ့လိုက်၏။ ဆေးထိုးပြွန် တစ်ချောင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဟော့စ်က လက်ကိုင်ပဝါတစ်ထည်ဖြင့် ဘောင်းစတိုင်း၏ ပါးစပ်ကို အုပ် သည်။ သူကရုန်းကန်မိခြင်းပင် မရှိ။ ထို့နောက် လူဒိုက အင်္ကျီ လက်မတင်ပြီး ဆေးထိုးပေးလိုက်သည်။ နောက်ဆုံး သူသိလိုက်သည်မှာ ခေါင်းထဲသို့ ထိုး ဖောက် ဝင်ရောက်လာသည့် အသံသာဖြစ်၏။

'လင့်. . . . မှက်ချ်၊ လင့်. . . . ရက်ချ်'

မှောင်ရီ မပျိုးခင်မှာပင် ဟိုတယ်သို့ ဂျာမန် လူကြီးလူကောင်း သုံးယောက်ရောက်လာသော မတော်တဆဖြစ်မှုကို သတင်းပို့ကြ၏။ အားခရပ်က စကားအများဆုံး ပြောသူဖြစ်သည်။

ထရွန်နာဒို တောင်တန်းသို့ ဗီယင်နာ မြို့သူ မိန်းမချောလေးနှင့် သူတို့ အလည် သွားကြကြောင်း။ သူလေးမှာ နေ့လယ်စာစားရင်း ငိုငင်အရက်လွန် ကြောင်း ထို့ကြောင့် တောင်ကမ်းပါးစွန်းမှ ဗာရီလိုချီ ချောက်ကြီးထဲသို့ လိုက်ကျ သွားကြောင်း သူတို့ လှမ်းဆွဲလိုက်သော်လည်း မမီတော့ကြောင်း။

ခရပ်က အမူအရာ ကောင်းလှ၏။ သူ၏ မျက်လုံးထဲဝယ် မျက်ရည်စများ ပေါက်ပင် တွေ့နိုင်သည်။

ဒေါက်တာ နိုင်ဒစ်မှာ အတော်ပင် စိတ်ထိခိုက်ခဲ့၏။ သူက အခန်းသို့

www.burmeseclassic.com

တောက်လျှောက်တက်ခဲ့စဉ် ကျန်လွှမ်းအ ခရီးထွက်ရန် ပြင်ဆင်
နေကြသည်။ ဒေါက်တာ နိုင်ဒစ်အတွက် ဤသို့တယ်တွင် နောက်ထပ်တစ်ည
အိုပ်ရေးမှာ တွေး၍ ရစကောင်းသောအရာ မဟုတ်။ သူက မိန်းကလေးအား
အတော်ပင် တွယ်တာခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

xxxxxxx

အီယန်အက်ရှာက ဘာရီလိုချိုမြို့လယ်ရှိ အလီဘာဘာ ခေါ် ဒစ္စကိုကန်
ထဲဝယ် ထိုင်နေသည်။ အခန်းမှာ ပူအိုက်၍ ဆူညံနေသည်။ အလင်းရောင်
များက တောက်ပလွန်းလှသည်။

သူမ နှင်းလျှောစီးဆွယ်တာဝတ် လူငယ်တစ်စုကြားဝယ် ကောင်တာ
ထိုင်၍ ဘီယာသောက်နေသည်။ သူကလည်း ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် လိုက်လေ့
ညီထွေ ဖြစ်စေရန် နှင်းလျှောစီး ဆွယ်တာ ဝတ်ထား၏။

အဆန်စီယွန်မှ ဖုန်းအခေါ်ကို သူ လာစောင့်ခြင်း ဖြစ်၏။ သူ
သောက်ရင်း ချီလီမှ မိန်းမချောလေး တစ်ဦးနှင့် နောက်ပြောင် ကျီစယ်
သည်။ သူ့အား မိန်းကလေးက အတော်ပင် သဘောကျနေပုံရသည်။

ည ၇:၄၀ နာရီတိတိတွင်မူ သူက မိန်းကလေးအား ခွင့်ပန်ပြီး အများ
ဖုန်းရိုရာသို့ လျှောက်သွားသည်။ ဖုန်းရိုရာသို့ ရောက်ချိန်ဝယ် ဖုန်း
မြည်နေပြီ ဖြစ်သည်။

ဖုန်းရုံးတံခါးကို ပိတ်ပြီးမှဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။ တစ်ခဏ
သီချင်းသံ စူးစူးကိုသာ ကြားရ၏။ အဆန်စီယွန်မှ အဝေးခေါ်ဖုန်း အော်သံ
တာက မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း မေးသည်။ သူက ပြောပြသည်။

ထို့နောက် ကလစ်ဟူသော မြည်သံနှင့် အတူ အသံတစ်သံထွက်

မြိတ်စာပေ

သည်။ တစ်ဖက်မှ ခည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်းလည်းမပြော။ နှုတ်လည်း
မဆက်။

ရွာဘင်သေပြီ၊ ဒိုဗီယာလဲသေပြီ၊ စစ်ဆင်ရေး ပျက်သွားပြီ၊ ထပ်ပြော
မယ်၊ ပျက်သွားပြီ၊ ခင်ဗျား အုပ်စုတွေကို ဖျက်ပြီး အမြန်ဆုံး လစ်ပေ တော့
ထိုကဲ့သို့ အမိန့်မျိုးသာဖြစ်ပြီး ဖုန်းအဆက်အသွယ်ပြတ်သွားသည်။

အက်ရှာမှာ ဖုန်းကို အတန်ကြာကိုင်ထားမိနေဆဲဖြစ်၏။ အသံစူးစူး
သီချင်း သံကို တစ်ဖန်ကြားရပြန်သည်။ သူ၏ နှုတ်ခမ်းဝယ် ထူးဆန်းသော
အပြုံးတစ်ရပ်က ရောက်ရှိလာသည်။

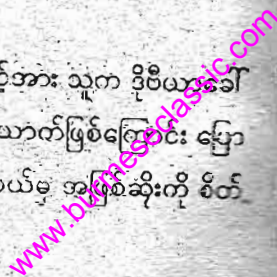
ဖုန်းဆက်လိုသည် အခြားလူရွယ်နှစ်ဦးက မှန်တံခါးကို လာခေါက်သည်။
သူက ဖုန်းထဲသို့ တစ်စုံတစ်ခုကို မသိမသာပြောရင်း ဖုန်းကိုချထား
လိုက်သည်။ လူရွယ်အာ ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်ပြုပြီး ဖုန်းရုံးထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည်။

ငှားထားသည့် ဖွဲ့စီကော်တီနာကားပေါ်သို့ ရောက်သည်နှင့် လာအို
လာအို-ဟိုတယ်ရှိရာသို့ အပြေးမောင်းတော့သည်။ မူလအစီအစဉ်ကို ပြန်၍
စဉ်းစားကြည့်သည်။ အက်ရှာတစ်ယောက် မည်သို့ခံစားနေကြောင်း
ပြောရန်တော့ခဲ့လည်းလှသည်။ သူက အတွေးအခေါ်သမား။ သဘောတရား
သမားဖြစ်၏။

သူက အကြောင်းတရားများ၊ ဥပမေများကို ခံစားတတ်၏။ တစ်သီး
ပုဂ္ဂလ ထည့်မတွက်။ ဒိုဗီယာဆာဖစ်မှာ လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက်သာ
လျှင် ဖြစ်၏။

လာအို-လာအို ဟိုတယ် အပေါက်ဝမှာ အစောင့်အား သူက ဒိုဗီယာခေါ်
ဖရော်လိုင်နီရာ အာဒေါ၏ မိတ်ဆွေမောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ပြော
ပြသည်။ အစောင့်က ခေါင်းတယမ်းယမ်းဖြင့် နေ့လယ်မှ အပြစ်ဆိုးကို စိတ်

မြိတ်စာပေ

မကောင်းစွာ ရှင်းပြသည်။

'ဒေါက်တာ နိုင်ဒစ်ကော် သူတို့တယ်မှာ အခု ရှိသေးသလား'

အစောင့်က စိတ်မကောင်းစွာ ခေါင်းညိတ်၍ မလှမ်းမကမ်းတွင် စုပုံ၍ ထားသော ခရီးဆောင် သေတ္တာပုံကြီးကို ပြသည်။

'ခုတော့ ရှိသေးတယ်၊ မကြာခင် သွားကြတော့မှာ၊ သနားစရာ အဘိုးကြီး က အတော်ကြေကွဲနေတယ်'

'ဘယ်လောက်ကြာရင် သွားမှာလဲ'

တစ်နာရီမျှကြာလျှင် သွားကြမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ လူကြီးမင်း ရောက်နေသည်ကို ပြောပြလိုက်ရမည်လောဟု မေး၏။

'နေပါစေ... နေပါစေ၊ ခုလို အချိန်မျိုးမှာ သူ့ကို စိတ်အနှောင့်အယှက် မပေးချင်ဘူးဗျာ'

အက်ရှာက ကားကိုကျွေးပြီး အမှောင်ထဲသို့ မောင်းဝင်သွားတော့သည်။ မိနစ်နှစ်ဆယ်အတွင်း ယာတောအိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာသည်။ သူ့

ပြောင်းရှည်ဘရက်တာ သေနတ်များနှင့် အခြားပစ္စည်းများကို ပတ္တမြားအိတ်ထဲတွင် ထည့်ကာ လာအို-လာအိုလမ်းအတိုင်း ပြန်မောင်းလာခဲ့သည်။

နောက် မိနစ်နှစ်ဆယ်မျှ အကြာဝယ် ဟိုတယ်ကားရပ်ရာတွင် ကားကို သတ်၍ စောင့်နေလိုက်သည်။ သူ့နေရာမှဆိုလျှင် ဟိုတယ်အထွက်လမ်းအား ပေတစ်ရာမျှ မဝေးရာ၌ ပီပီပြင်ပြင် မြင်နေရ၏။

စီးကရက် အတော်များများကို သောက်ရင်း နာရီကို တကြည့်ကြည့် လုပ်လျက် ရှိသည်။ မကြာမီ အညိုရောင်မာစီဒီကားရှည်ကြီးက ဆင်သင်္ဘောအောက်သို့ ရောက်လာသည်။ အလုပ်သမားများက ကားထဲသို့ သေတ္တာ

က ကားထဲသို့ တင်ကြသည်။

လူငယ်တစ်ဦး လူပုပုတစ်ဦးကြားမှ အပေါ်အကျီရှည်ဝတ်၍ ဦးထုပ်ဆောင်းထားသော ဂရီဂိုရီက ထွက်လာသည်။ အရက်မူးနေဟန် ရှိသည်။ မနည်းလမ်းလျှောက်နေရ၏။ လှေကားအဆင်းဝယ် ရှေ့သို့ စိုက်တသွားသည်။ အစောင့်က ဖမ်းဆွဲပြီး ကျန်လူများနှင့်အတူ ကားနောက်ခန်းသို့ တင်ပေးလိုက် သည်။

အက်ရှာက စဉ်းစားမိသည်။ ဂရီဂိုရီနှင့်အတူ လူလေးယောက်ရှိနေကြောင်း ဒိုဗီယာက ပြောပြခဲ့သည်။ ယခု နှစ်ယောက်သာတွေ့ရသည်။ အခြားနှစ်ယောက် ဘယ်ရောက်နေသနည်း။ သူတို့ သွားကြပြီလော။ နောက်မှလိုက် လာမည်လော။ အဘယ်ကြောင့် ခုလို လူခွဲသွားကြသနည်း။

နောက်မှ လိုက်ဖြောင်မည့်သူ ရှိမည်ကို တွေးမိကြ၍ပင် ဖြစ်မည်။ လောလောဆယ်တော့ ဂရီဂိုရီ လိုက်မည့်ကားကို တွေ့နေရပြီ ဖြစ်သည်။ မာစီဒီကားကြီးက ထွက်သွားပြီ ဖြစ်၏။ အက်ရှာအတွက် တွန့်ဆုတ်ဆုတ် ဖြစ်နေသေးသော်လည်း နောက်မှ လိုက်သွားတော့သည်။

ဂရီဂိုရီတို့ ထွက်ပြီးနောက် နှစ်နာရီအကြာဝယ် ရှုဒယ်နှင့် ဟော့စ်တို့က လည်း ထွက်လာကြ၏။ ၎င်းတို့နှစ်ဦးနှင့်အတူ အမေရိကန်လူမျိုး ဝှန်ဂေးလ်ဆိုသူက အဆန်စိယွန်သို့ ကားကြုံလိုက်သွားသည်။

မစ္စတာဂေးလ်မှာ ဒိုဗီယာကြောင့် စိတ်အလွန်မချမ်းမြေ့သဖြင့် မည်သည့် ကိစ္စမှ မလုပ်နိုင်တော့။ ထို့ကြောင့် ဟော့စ်ကပင်လျှင် စေတနာကြီးမားစွာဖြင့် ဂေးလ်၏ အာမခံသေတ္တာကိုလည်း ဖြတ်ပိုင်းပြ၍ ဟော့စ်ကပင် တာဝန်ခံ ယူသွားသည်။

နာရီဝက်မျှအကြာဝယ် သုံးယောက်သား ဓာတ်လှေကားဖြင့် ဆင်လာကြသည်။ ဂေးလ်မှာ သူရောက်စက ဝတ်ထားသည့် အမေရိကန်ဝတ်စုံကိုပင်

ဝတ်ထားသည်။ ဦးထုပ်ကို ခပ်ငိုက်ငိုက် ဆောင်းထားသည့်အပြင် မှောင်နေ
သည့် အချိန်၌ပင် မျက်မှန်အမည်ကြီး တပ်ထားခြင်းက အတန်ငယ် ထူးဆန်း
လှ၏။

ထိုအချိန်က ဧည့်ခန်းထဲတွင် လူသူရှင်းလှ၏။ ကစားဝိုင်းသို့ ရောက်နေ
ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ရှုဖွယ်နှင့် ဟော့စ်တို့မှာ သူတို့၏ အမေရိကန်ဧည့်သည်အား
ဘေးတံခါးပေါက်ရှိ ကားပေါ်သို့ ခေါ်သွားကြသည်။

သို့သော် အိတ်များထည့်ပေးသည့် ဟိုတယ်အလုပ်သမားမှာ မစွတာ
ဂေးလ်အား တွေရာမှ ဇဝေဝေါ ဖြစ်သွားသည်။ ဤဂေးလ်မှာ သူ့အခန်းသို့
လိုက်ပို့ရသည့် ဂေးလ်မဟုတ်။ ငိုက်ထားသည့်ဦးထုပ်၊ တပ်ထားသည့် မျက်မှန်
အမည်းတို့နောက်မှ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကစားဝိုင်းတွင် နာမည်ကြီးခဲ့သော ဒေါက်တာ
နိုင်ဒစ်ဆိုသူဖြစ်ကြောင်း သူ မလွဲနိုင်ပါ။

ကားက ထွက်သွားသည်။ သို့သော် လွန်ခဲ့သော နှစ်နှာရီက ထွက်သွား
သည့် မာစီဒီကား သွားရာလမ်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်သို့ ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်မှာပင်
ရွာရှိ ရဲသားများနှင့် စေတနာ့ဝန်ထမ်း ရွာသားအဖွဲ့က ချောက်ကြီးထဲမှ
ဒိုဗီ ယာခေါ် နိရာအာလ်ဒေါ၏ ကျီးပဲ့နေသည့် အလောင်းကို ရွာထွေကြွေ
ဖြစ်သည်။

xxxxx

အခန်း (၃၅)

အရက်တက်ချိန်မှာပင် ဘောင်းစတိုင်းက သတိရလာသည်။ အသံများ
တို့ အဝေးမှကြားရသလို ထင်မိသည်။ အင်ဒီစတောင်တန်းဝယ်
နေရောင်ခြည်က စိုးမိုးနေပြီ ဖြစ်သည်။

အညှီရောင် မာစီဒီကားကြီး နောက်ခန်းဝယ် တစ်ဦးတည်း ထိုင်နေရ၍
ကိုယ်လက်တို့ မသယ်ချင်အောင် ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရသည်။ ဂရိဂိုရိုကို
သတိရလိုက်သည်။

ကား၏ လှုပ်ခါမှုကြောင့် သူ့ခေါင်းမှာ တယမ်းယမ်း ဖြစ်နေသည်။
ရှေ့ခန်း မှ လူဒိုနှင့် ခရပ်တို့က သူ သတိရပြီဖြစ်ကြောင်း မသိသေးဘဲ
စကားတွေဖောင်ဖွဲ့နေကြသည်။ ခရပ်က နောက်ခန်းသို့ လှည့်ကြည့်
လိုက်သည်။ ဘောင်း စတိုင်းက သတိမရသေးဟန် ဆောင်ထားသည်။

'အာကာနာစီယွန်ကို သူ ဘယ်လိုမှ သွားလို့ မဖြစ်ဘူး'
'ဒါတော့ အမှန်ပဲ လူဒို၊ ဒါပေမယ့် သူ့ကို ဘယ်လိုလုပ်ထားမလဲ၊ ဂရိဂိုကို

www.burmeseclassic.com

တွေ့ဖို့ သူ စိတ် တုံးတုံးချထားပြီးပြီ'

'ကက်ဖက်တီဆီကို ကျွန်တော်တို့ ဆက်သွယ်လို့ မရဘူးလား'

'ဘယ်လိုလုပ် ဆက်သွယ်မှာလဲ၊ သူ ဘယ်မှာ ရှိမှန်းသိရင်တောင် ဖုန်းဆက်ပြောပြော ကြေးနန်းရိုက် ရိုက်ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား၊ သူက ရိုဖီလမ်းတစ် ဝက်လောက်မှာ ရှိနေလောက်ပြီ'

'ကိုင်ရိုကို ခုည ဖုန်းဆက်ဈာ၊ သတင်းပေးထားလိုက်၊ အစီအစဉ် ပြောပေးတယ်လို့ပြော၊ သူတို့ကို ကျွန်တော်တို့ပဲ သွားတွေ့မယ်'

'မဖြစ်ဘူး... မဖြစ်ဘူး'

ခရပ်က သူ့လက်သီးဆုပ်ကလေးဖြင့် တစ်ဖက်လက်ဖဝါးအား ထူသည်

'ခင်ဗျား မတွေးမိဘူးလား၊ ရူးနေလား'

'ဘာကို တွေးမိမှာလဲ'

'လူဒိုက ကားကို တရကြမ်းမောင်းလျက်ရှိ၏။'

'ကျွန်တော် ပြောတာက'

'ခင်ဗျား မတွေးမိဘူးလားဗျ'

ခရပ်က ဒေါသတကြီး ပြောလိုက်၏။

'ဒီအက်ရှာဆိုတဲ့လူက ဂရိုဂိုရီနောက် လိုက်နေရင် ကက်ဖက်တီကို တစ်ယောက်ယောက်က နောက်ယောင်မခံနေနိုင်ဘူးလား၊ ဟိုအာခဲ မိန်းမကို ခင်ဗျားတို့ မမှတ်သေးဘူးလား'

ခရပ်က နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ ဤအကြိမ်တွင်မူ ဘေးစတိုင်း၏ မျက်လုံးအဖွင့်နှင့် ကြုံသွားသည်။

'ဂွတ်မောနင်း ဟား ဘောင်းစတိုင်းအိပ်လို့ ကောင်းရဲ့လား၊ ခုပဲ ခင်ဗျား စာချုပ်တွေကို ပါရာဂွေး၊ အာဏာပိုင်တွေဆီ အပ်ရမလား ခင်ဗျား'

လည် ပင်းလှီးပြီး ပါရာနာမြစ်ထဲ ပစ်ချရမလားလို့ ကျွန်တော်တို့ ပြောနေကြတာ'

ခရပ်က ရယ်လိုက်သည်။

ဘောင်းစတိုင်းမှာ စကားမပြောနိုင်။ အနှစ် (၃၀) အတွင်း မျက်ရည် ကျလှ ဆဲအဖြစ်နှင့် ကြုံရ၏။

'ကဲ... ပြောစမ်းပါဦး ဟား ဘောင်းစတိုင်း ကျွန်တော်တို့က စပ်စပ် စုစု သိနိုင်လို့ပါ။ မော့ဆက် ထောက်လှမ်းရေးသမားတစ်ယောက်ဟာ ဒေါ်လာ တစ်သိန်းလောက် စာချုပ်စာတမ်းတွေနဲ့ ဘာလုပ်နေသလဲဆိုတာ'

'အစွဲရေးထောက်လှမ်းရေး ဟုတ်လား'

ဘောင်းစတိုင်းမှာ ခုံပေါ်မှ လဲကျလုနီးပါးဖြစ်သွား၏။

'အင်း... ခင်ဗျားဟာ ပြောသလိုတော့ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရေး အကြံပေးနဲ့ မဟုတ်တာ သေချာပါတယ်၊ ဟိုစာချုပ်တွေနဲ့ လူတွေကို လာဘ်ထိုးဖို့လား၊ ခင်ဗျားအပေါ် ဘယ်လိုဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ တွေ့တယ်မဟုတ်လား'

'ကျွန်တော့်အဖော် ဟုတ်လား'

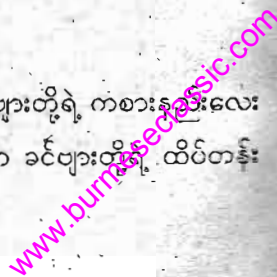
ဘောင်းစတိုင်းက စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာ ရေရွတ်မိ၏။

'မိန်းမလှလေး ဖရော်လိုင် အာဒေါလေ၊ ဒါမှ မဟုတ် ဒိုဗီယာဆာဖစ် ပေါ့၊ ပေါင် တံလှလှ၊ ရင် ထွားထွားနဲ့ ဘယ်လောက်များ ချစ်စရာကောင်းလိုက်သလဲ'

ဘောင်းစတိုင်းမှာ ပို၍ပင် စိတ်ရှုပ်သွား၏။

'အာဖစ်... နေပါဦး... ကျွန်တော်'

'ကျွန်တော် ပြောပြမှာပေါ့ မိတ်ဆွေရယ်၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ကစားနည်းလေး ကို ကျွန်တော်တို့ သိထားပြီးပါပြီ၊ အဆန်စိယွန်က ခင်ဗျားတို့နဲ့ ထိပ်တန်း

နီလီ တစ်ယောက်လဲ ဖရော်လိုင် အာဒေါ့လီ၊ မတော်တဆ ဖြစ်သွားပြီး ခရပ်က တစ်ခပ် ရယ်လိုက်သည်။ လူဒိုက်မူ မျက်နှာစူပုပ်ပုပ်နှင့် ကားကို သာ အာရုံစိုက်မောင်းနေ၏။

'မစ္စဆာဖစ်လား၊ ဪ... သူ့အကြောင်း ခင်ဗျား မသိသေးတာ သေချာဘယ်'

ဘောင်းစတိုင်း၏ အာခေါင်က ခြောက်သွေ့၍ နှလုံးက ခုန်လာသည်။ 'သူမ မတော်တဆ ဖြစ်ခဲ့တယ်၊ သနားစရာပဲ ထရွန်နာဒို တောင်ပေါ်က ပေတစ်ထောင်လောက် ချောက်ထဲကို လိမ့်ကျပြီး သေသွားပြီ'

'လိမ့်ကျလို့ ဟုတ်လား၊ ငိုက်အား ပိတ်ကန်လိုက်သလို ဘောင်းစတိုင်း ခံစားလိုက်ရသည်။

'လိပ်ညာနေတဲ့ ခွေးမ ထောက်လှမ်းရေးသမားတစ်ယောက်အတွက် သူတော်တဲ့ အဆုံးသတ်ပါပဲ'

ခရပ်က ဘောင်းစတိုင်းအား မျက်ခုံးချီကြည့်ကာ... 'ခင်ဗျားလိပ်ပေါ့'

'ကျွန်တော်က ထောက်လှမ်းရေးသမား မဟုတ်ပါဘူး၊ 'ခင်ဗျားက အစိုးရနဲ့ အဆက်အသွယ်မရှိရင် ဒေါ်လာတစ်သန်းတာ

စာချုပ်တွေ ဘာလို့ရှိနေရတာလဲ' 'ကျွန်တော် ခိုးလာတာ'

ဘောင်းစတိုင်းက တစ်လုံးချင်း ပြောလိုက်သည်။ 'ခရပ်က သံသယ ရှိသည့် ဖန်ဖြင့် မျက်လုံးမှေးကာ ကြည့်၏။

'ခိုးလာတာ ဟုတ်လား၊ သူက ဝါးလုံးကွဲ ရယ်တော့၏။

'ခိုးလာတာလို့ ကျွန်တော် ပြောပြီးပြီပဲ၊ ကျွန်တော်ဟာ အစွဲရေးထောက် လှမ်းရေးသမား မဟုတ်ဘူး၊ ဖရော်လိုင်အာဒေါ့ကို လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ညကမှ စတွေ့တာ'

ခရပ်က နောက်သို့လှည့်ကာ ဘောင်းစတိုင်း၏ အင်္ကျီလက်ဖျားကို မတင်လိုက်သည်။

'ဒါတွေက ဘယ်ကရတာလဲ၊ အော့ဝေစ်က မဟုတ်လား၊ ဒီဂဏန်းမျိုးကို ကျွန်တော် မှတ်မိတယ်'

ဘောင်းစတိုင်းက အတန်ငယ် ငြိမ်သွားပြီးမှ ခေါင်းညှိတ်ပြသည်။ 'အဲဒီတော့ ဒေါက်တာ ဂရီဂိုရီဟာ ခင်ဗျားတို့နဲ့ မစိမ်းတော့ဘူးပေါ့'

'ဟုတ်တယ်၊ အော့ဝေစ်ကို ကျွန်တော် ရောက်ခဲ့တယ်၊ ဒေါက်တာ ဂရီဂိုရီကို ကျွန်တော် အမှန်ပဲ သိတယ်၊ လူတိုင်းသိကြတာပဲ၊ ဒါပေမယ့်

သူ့ကို ကျွန်တော် စိတ်မဝင်စားဘူး၊ ဒါတွေဟာ အနှစ်သုံးဆယ်ကျော်ခဲ့ပြီပဲ၊ စွင့်နေတဲ့ လူရှင်နေ ပါစေ၊ နောက် ကျွန်တော် ထပ်ပြောမယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ

ထောက်လှမ်းရေး သမား မဟုတ်ဘူး၊ 'လူလိမ်'

'မော့ဆက်ဆိုတာ ဘာမှန်းတောင် ကျွန်တော် မသိဘူး' ခရပ်က နောက်သို့ ဖျတ်ခနဲကုန်းကာ ဘောင်းစတိုင်း၏ မျက်နှာကို

ခိုက် လိုက်သည်။ 'အလိမ်တွေ အညာတွေ လုပ်မနေနဲ့တော့၊ ဘောင်းစတိုင်း၊

ဘယ်သူ့ကိုမှ ခင်ဗျား အရူးလုပ်လို့ မရဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ ခွေးမသား မော့ဆက်တွေဟာ ဒေါက်တာ ဂရီဂိုရီ ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ သိတာကြာပြီ

အား... ခင်ဗျားတို့ အစီအစဉ်တွေ အောင်မြင်ရင်တော့ မနစ်စတွေ

ကြတဲ့ညလို့ ပါရာဂွေးက ဂျူတွေ သွေးချောင်းစီးရပြီမှတ် "

ဘောင်းစတိုင်းမှာ တုန်လှုပ်နေမိသည်။ ခရပ်မှာ အရူးတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ကြောင်း ယူဆသည်။

" ကျွန်တော့်ကို ရဲလက်အပ်လိုက်ပါ၊ ကျွန်တော်ဟာ သူ့ခိုးပဲ၊ အချုပ်ခန်းထဲ ကိုယ့် ကျွန်တော်သွားမယ် "

" မဖြစ်ဘူး မဖြစ်ဘူး၊ အဲဒီလိုဆိုရင် ခင်ဗျားအတွက် သိပ်ကံကောင်း သွားမယ် "

" ခင်ဗျား ၊ ခုနပြောတော့ "

" ထားပါတော့ ၊ ခုတော့ စိတ်ပြောင်းသွားပြီ၊ ဂျူစုတ်တွေ မင်းတို့ ထိုက်တန်တဲ့နေရာကိုပဲ သွားရမယ်၊ ပါရာနာမြစ်ထဲကို သွားရမယ်၊ လူကားကို ရပ်လိုက်ပါ "

မကြာမီပင် ဘောင်းစတိုင်းအား ကားထဲမှ နှစ်ယောက်သာ ဆွဲချကြသည်။ ဘောင်းစတိုင်းက အတင်းရုန်းကန်သည်။ ခရပ်က ဘောင်းစတိုင်း၏ ခေါင်းအား လူဂါသေနတ်နှင့် ဆောင့်လိုက်သည်။

" ပြဿနာမလုပ်ပါနဲ့ ကော့ ဘောင်းစတိုင်း "

ရုတ်ခြည်း ဆိုသလိုပင် လူ့ဒို၏ ဆေးထိုးအပ်က လက်သို့လာစိုက်သည် ထို့နောက် အမှောင်ထုက ဖုံးလွှမ်းသွား၏။

xxxxx

အခန်း (၃၆)

နောက်တစ် ကြိမ် ဘောင်းစတိုင်း သတိရသည့်အချိန်ဝယ် စားပွဲတစ်လုံး ပေါ်သို့ ပက်လက်လှန်လဲနေကြောင်း သိရသည်။ သူ့ဘေးဝယ် လူလေးယောက်က ဝိုင်းထားသည်။ ဂရီဂိုရီ၏ လက်သီးက သူ့ခေါင်းသို့ လာထိရာ ဇက်ကျိုးလုမတတ် ခံစားလိုက်ရ၏။

" မင်းတို့ ငါ့နောက် ဘာဖြစ်လို့ လိုက်နေကြတာလဲကွ "

ဂရီဂိုရီက ဘောင်းစတိုင်း၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ မေးသည်။

" ငါ့ကိုလိုက်ပြီး ဘာဖြစ်လို့ အန္တရာယ် ပေးနေကြတာလဲ "

" ကျွန် . . . ကျွန်တော် "

အသံက လည်ချောင်းထဲမှာပင် ပျောက်သွား၏။

" ခုလို ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ်ကို စိုက်ကြည့်နေရတာလဲ "

ဂရီဂိုရီက ဒေါသတကြီး အော်ပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

“ ဂရိဂေါ် . . . ဒီလို ဒေါသကြီးနေရုံနဲ့ မဖြစ်သေးဘူး ”

ရူဒယ်က ဖျောင်းဖျစ်၏။

“ မင်းကို ငါ ဘာမှ မလုပ်ခဲ့ဘူး ၊ အန္တရာယ် မပေးချင်ဘူး၊ ဘာကြောင့် ကျုပ် ဒီကို ရောက်နေရတယ်ဆိုတာ မသိဘူးလား၊ ကျုပ်က ဘာလဲ၊ ဘယ်သူ တွေနဲ့ နေပြီး အသက်ရှင်နေတယ်ဆိုတာ မတွေ့ဘူးလား ”

ဂရိဂိုရီက ဘောင်းစတိုင်းအား အော်ဟစ်ပြောရင်း အဖော်လေးယောက် ဘက်သို့ လက်ယမ်းပြသည်။

“ ဒီလောက် အပြစ်ပေးရတာ မလုံလောက်သေးဘူးလား၊ ကျုပ်က ကိုယ့်အိမ် ကိုယ့်ရာရယ်လို့ အတည်တကျ မရှိခဲ့တာကြာပြီ၊ ကျုပ်အိမ်ဆိုတာ ခံတပ်ပဲ၊ ကျုပ်မှာ မိန်းမလဲ မရှိဘူး၊ မိသားစုလဲ မရှိဘူး ”

“ လူရိုင်းတွေကြားမှာပဲ ကျုပ်နေနေရတာ ၊ ကျုပ်ကို မျှော့တွေ့စဉ်း သွေးစုပ်တဲ့ သူခိုးတွေရဲ့ မေတ္တာနဲ့ နေရတာ၊ ကျုပ် အားကိုးနိုင်တဲ့ သူမရှိ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်မှ မရှိဘူး၊ ပိုက်ဆံမပေးရတဲ့ မိတ်ဆွေဆိုတာ ကျုပ် မရှိဘူး ”

ခရပ်က မကျေနပ်သံပြုသလို ရူဒယ်၏ မျက်နှာက နှိရဲလာသည်။

“ မင်းတို့ လူမျိုးတွေက ငါ့ဆီက ဘာများ ထပ်လို့ချင်ကြသေးလို့လဲ ”

ဂရိဂိုရီက ညည်းထွားလိုက်၏။

ခရပ်က ရှေ့သို့ တိုးလာကာ ဂရိဂိုရီအား တောင်းပန်သည်။

“ ဂရိဂေါ် . . . ကျွန်တော်တို့ ဒီမှာ ကြာကြာနေလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ဒီထွက်ကြမယ် ”

“ ဘာကြောင့် ထွက်ရမှာလဲ ”

“ သူ့ကြောင့်လေ ”

ခရပ်က ဘောင်းစတိုင်းအား မေးငေါပြသည်။

“ ယူတို့ လူ့ ဘယ်နှစ်ယောက်ဆိုတာ ကျွန်တော် မသိဘူး ၊ အာဂါပြောတော့ ဆယ့်လေးငါးယောက်ရှိမယ်တဲ့ ”

“ အလကား သောက်သုံးမကျတဲ့ အာဂါ ”

ဂရိဂိုရီက ဘောင်းစတိုင်းဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြန်သည်။

“ မင်းတို့ လူမျိုးတွေက ငါ့ဆီက တာလို့ချင်လို့လဲ ၊ မင်းတို့ တရားစွဲနိုင် လောက်အောင် ငါ့ကိုယ်ငါ အပ်ရမှာလား၊ နောက်ထပ် မင်းတို့ တရားရုံးက သတင်းဌာနတွေကို ဖျော်ဖြေပေး၊ ဒါ ကောင်းသလား၊ ဒါက မင်းတို့ ည . . . ညမှာ ကောင်းကောင်းအိပ်လို့ ရသလား ၊ မင်း သိတဲ့အတိုင်း ငါ ကောင်းကောင်းအိပ်လို့ မရဘူး ”

ဂရိဂိုရီက သက်ပြင်းချ၍ မျက်နှာလွဲလိုက်သည်။

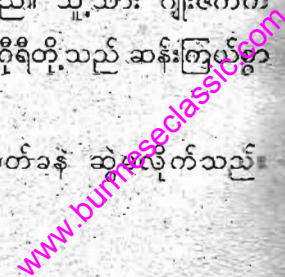
“ ကျုပ် ရှက်တယ်၊ ခု ကျုပ်သား ရှိဖို့ လာနေပြီ၊ ကျုပ်ကို မတွေ့တာ ကိုးနှစ်ရှိပြီ ၊ ခု ကျုပ်က သူခိုးလို ပုန်းနေရတယ်၊ ကျုပ်သားရဲ့ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ဖို့ တောင် ကျုပ်ရှက်နေတယ်၊ ဒါကို ခင်ဗျားတို့ တွေးမိကြရဲ့လား ”

“ သူက ဘောင်းစတိုင်းဘက်သို့ တစ်ဖန် ပြန်လှည့်သည်။ ”

“ မင်းမှာ ကလေးရှိသလား၊ မင်းကလေးက မင်းကို ရွံရှာတဲ့ အကြည့်နဲ့ ကြည့်နေဖူးသလား ”

ဘောင်းစတိုင်းက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ သူ့သား ဂျိုးဇက်က သူ့အား ထိအတိုင်းပင် ကြည့်ခဲ့ဘူး၏။ သူနှင့် ဂရိဂိုရီတို့သည် ဆန်းကြယ်စွာ မဟာမိတ် ဖြစ်နေပုံကို တွေးမိသည်။

ဂရိဂိုရီက ဘောင်းစတိုင်း၏လက်ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲမလိုက်သည်။

မင်ကြောင်များကို လက်ချောင်းများဖြင့် ပွတ်သပ်ကြည့်သည်။

“ အော့ဇဝစ်က မဟုတ်လား ”

သူက စိတ်မသက်သာစွာ သက်ပြင်းချလိုက်၏။

“ ဒါဆိုရင် ငါ့ကို မင်းသိတာပဲ၊ ဒါက နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကြာခဲ့ပြီ ”

“ ဂရီဂေါ ”

ခရပ်က စိတ်မရှည်စွာ ခေါ်လိုက်သည်။

“ မနက် ကူးတို့ကိုမိဖို့ ခုပဲ သွားမှဖြစ်မယ် ”

ဂရီဂိုရီက တိတ်တိတ်နေရန် လက်ယမ်းပြလိုက်သည်။

“ ဒီမှာဘောင်းစတိုင်း ၊ ဟိုကို မင်း ဘယ်ချိန်က ရောက်ခဲ့တာလဲ ”

“ ၄၄ - ခုနှစ် ၊ စက်တင်ဘာလကနေ ၄၅ - ခုနှစ် မတ်လအထိ ”

“ ဒါဆိုရင် ရုရှားတွေ ပြန်လွတ်လိုက်တာပေါ့ ”

ဘောင်းစတိုင်းက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ မင်း မိသားစုတွေကော ပါသလား ”

ညီငယ်ဒေးဗစ်ကို သတိရလိုက်သည်။

“ မပါပါဘူး၊ တစ်ယောက်တည်းပဲ ”

ဂရီဂိုရီမှာ သံသယဝင်သွားပုံရသည်။

“ ဘယ်သူမှ မပါဘူး ဟုတ်လား ၊ မိဘ တစ်ယောက်ယောက်၊ ညီအစ်မ ”

မောင်နှမ တစ်ယောက်ယောက်ကော ”

“ မပါဘူး ”

ဂရီဂိုရီက အတန်ငယ် ငြိမ်သွားသည်။

“ အဲဒီအချိန်မှာ မင်းကို ငါ ထိခဲ့သလား ၊ ဘောင်းစတိုင်း အန္တရာယ် ”

ပေးခဲ့သလား ”

“ မပေးပါဘူး ”

“ အဲဒီတုန်းက မင်း ကလေးပဲ ရှိဦးမယ် ၊ ကိုးနှစ်လား၊ ဆယ်နှစ်လား ”

“ ဆယ်နှစ် ”

“ မင်းအပေါ် ငါက ကရုဏာမထားခဲ့ဘူးလား၊ မင်းကို ငါ သကြားလုံး ”

မပေးခဲ့ဖူးဘူးလား ”

“ ပေးတယ် ၊ ခင်ဗျားဟာ မဟာကရုဏာ ရှိပါတယ် ”

ဂရီဂိုရီက ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်သည်။

“ ဟုတ်တယ်၊ ငါဟာ ကလေးတွေကို ကရုဏာထားတယ်၊ သူတို့က ”

ငါ့ကို ဦးဦးလို့ ခေါ်လေ့ရှိတယ်၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား၊ ဘောင်းစတိုင်း ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ၊ မှန်ပါတယ် ”

“ ကြားတယ် မဟုတ်လား၊ မင်းတို့ကြားတယ်မဟုတ်လား၊ ဦးဦးတဲ့ ”

ဂရီဂိုရီက ဝင့်ကြွားစွာ ရယ်လိုက်၏။ သူ့အဖော်များဘက်သို့ ကြည့် ”

ကြည့်သည်။

“ မင်းအရွယ်သားတစ်ယောက် ငါ့မှာရှိတယ်ဆိုတာ မင်း သိပါတယ်၊ အသက် (၄၀) အရွယ်ပါ။ မင်းအသက် (၄၁)လား ၊ (၄၂) လား ”

“ လေးဆယ့်တစ် ”

“ သူနဲ့မင်း တူမှာပဲ ဘောင်းစတိုင်း၊ မင်းနဲ့အတော်ကို တူတယ် ”
ဂရီဂိုရီမှာ စကားကို အကောင်းပြောနေရာမှ ဖောက်လာသည်။

“ ဒါတောင် မင်းတို့က ငါ့ကိုသယ်ဖို့ ရောက်လာသေးသလားကွ ”

“ မဟုတ်ပါဘူး မဟုတ်ပါဘူး သူတို့နဲ့ကျွန်တော် ”

“ မင်းဟာ မော့ဆက်ထောက်လှမ်းရေးသမားပဲ ”

ဘောင်းစတိုင်းက ဂရီဂိုရီအားငေး၍သာ ကြည့်နေ၏။

“ ဟော့စ် ဟန်စ် ”

ဂရီဂိုရီက သူ့လူနှစ်ယောက်ကိုခေါ်၍ တံတားဆီသို့ ခြေဦးလှည့်သည်။
ဂရီဂေါ် သူ့ကို ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ရမှာလဲ ”

“ အစွဲရေးတွေက သူ့ကို လူမှားမသတ်ရင်လဲ ခင်ဗျားပဲ သတ်ပင် လိုက်ပေါ့ ခရပ် ”

xxxxxx

အခန်း (၃၇)

ည ဆယ်နာရီကျော်ပြီ ဖြစ်သည်။ အက်စ်ပါရင်ဇာကူးတို့ မော်ဇတန်က အင်ကာနာစီယွန်သို့ အချိန်မှန်ဆိုက်ရန် နှစ်နာရီမျှသာ လိုတော့သည်။ မော်ဇတန်ဦးဝယ် ခရပ်နှင့် ဘောင်းစတိုင်းတို့က ရပ်နေကြသည်။ လူဒိုကမူ ၄၈ နာရီလုံးလုံး မအိပ်ရသေး၍ အောက်ထပ်တွင် သွားအိပ်နေသည်။

ဘောင်းစတိုင်းက ဂရီဂိုရီ၏ အဝတ်အစားများကို ဝတ်ထားသည်။ ခရပ်က ဆေးပြင်းလိပ်တစ်လိပ်ဖွားရင်း စကားပြောနေသည်။ အင်္ကျီအိတ်ထဲ မှ တော့ရစ်ပျိုင့် ၃၈ သေ့နုတ်ပြောင်းနှင့် ဘောင်းစတိုင်းအား မကြာခဏ ဆိုသလို ထိုး၍ သတိပေးနေသည်။

ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် လူသူကင်းမဲ့လျက်ရှိ၏။ အမှောင်ရိပ်ထဲမှ ထွက်လာ သော တိုင်းရင်းသား လယ်သမားတစ်ဦးအား ခရပ်ကမမြင်မီ သူတို့ရှေ့ဝယ်

www.burmeseclassic.com

ကြိမ် ရပ်လိုက်သည်။

ခရပ်က ခေါင်းမော့အကြည့်ဝယ် လယ်သမားကို တွေ့ရ၏။ ခရပ်၏ ပါးစပ်ကဟ၍ စကားပြောရန် ပြုလိုက်သည်။ နောက်တော့ ဘရက်တာ သေနတ်ပြောင်းရှည်ရှည်တစ်ခုက သူ့ဝမ်းဗိုက်ကို ချန်ထားကြောင်း တွေ့ရ၏။ 'အိုး... ' ဟု ပါးစပ်မှ မြည်ရုံသာ မြည်လိုက်မိပြီး ခရပ်၏ ခန္ဓာကိုယ်က ခြေထောက်မှ ကြွကာ ရေထဲသို့ ဇောက်ထိုးကျသွားတော့သည်။ အီယန်အက်ရှာက ဘောင်းစတိုင်း၏ မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူ တွေ့ရသည်မှာ သူနှင့် ပါလာသော ဓာတ်ပုံပေါင်းများစွာထဲက မျက်နှာမို့ မဟုတ်။

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မေးကာ ကြည့်နေမိပြီး အက်ရှာက သေနတ်ကို သိမ်းသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် မော်တော် ညာဘက်အခြမ်း ရေထဲမှ အော်ဟစ်သံကို ကြားလိုက်ရ၏။ ထို့နောက် အောက်ဘက် သံမဏိလှေကားမှ ပြေးတတ်လာသည့် ခြေသံကို ကြားရပြန်သည်။

အက်ရှာက သူ ထွက်လာရာ အမှောင်ထုဘက်သို့ ခြေဦးလှည့်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး လင်းထိန်သွားသည်။ နှစ်ဖက်ထိ လိုက်သည့် မီးမောင်းများအောက်ဝယ် အက်စ်ပါရင်ဇာ မော်တော်က အသံသားရှိနေ၏။

ရုတ်တရက် အလင်းရောင်ကြောင့် အက်ရှာတို့မှာ မမြင်မကန်း ဖြစ်သည်။

မြတ်စာပေ

ရသဖြင့် အမှောင်ထဲမှ ထွက်လာသည့် ရေတပ်သင်္ဘောတစ်စင်းကို အက်ရှာ တွေ့လိုက်သည်။ အနီနှင့် အပြာရောင်ကြား ကြက်ခြေခတ်တံဆိပ်ကို မော်တော်ပုံပိုင်းတွင် တွေ့ရသည်။ ပါရာစွေး ရေတပ်သင်္ဘောတစ်စင်းပင်။

ကုတို့သင်္ဘောမှာ အာဂျင်တီးနား မှတ်ပုံတင်ဖြစ်ပြီး လက်နက်မပါ။ သို့သော် ပါရာစွေး ရေတပ်သင်္ဘောပေါ်တွင်မူ ဒသမ ၅၀ စက်သေနတ်ပြောင်းများကို လရောင်အောက်ဝယ် တလက်လက်တွေ့နေရ၏။

အော်ဟစ်သံ စက်သံများကြားမှ စက်သေနတ်သံက ပေါ်လာသည်။ မီးတန်းပါ ထရေစာစက် သေနတ်ကျည်ဆန်များက ကူတို့ မော်တော် သွားရာ လမ်းကို ပိတ်ထားသည်။ ဥဩဆွဲသံနှင့်အတူ အသံချဲ့စက်မှ ဗိုလ်မှူးကြီး အာဂါ၏ အသံက ပါလာသည်။

'မစ္စတာ အက်ရှာ ခင်ဗျား တက်ရှာနေတဲ့လူက အဲဒီ မော်တော်ပေါ်မှာ မပါပါဘူး၊ လက်နက်ချပါ။ ခင်ဗျားကို ဝိုင်းထားပါပြီ။'

ဘောင်းစတိုင်းမှာ မော်တော်လက်ရမ်းအား အတင်းဆိပ်ကိုင်ထားမိသည်။ နောက်မှ အော်သံနှင့် ခြေသံများကြားရပြီး ကိုယ်ကိုကျွဲ၍ ပြေးလာသည့် လူတို့ကို တွေ့ရ၏။

'ကျွန်တော် ထပ်ပြောပါမယ်' အာဂါခရာ၏ အသံက ထပ်ပေါ်လာပြန်သည်။

'လက်နက်ချပါ။ ခင်ဗျားကို ဝိုင်းထားပြီးပြီ။'

မြတ်စာပေ

သူ့ဘေးမှ ဦးထုပ်ဆောင်းလယ်သမားက လက်ရန်းကို ကျော်တက်ပြီး
ထဲသို့ ခုန်ဆင်းသွားသည်ကို တောင်းစတိုင်း တွေ့လိုက်ရ၏။

မီးမောင်းက ရေပြင်ရှိရာသို့ ရောက်သွားသည်။ တောင်းစတိုင်းကလည်း
ကံရှာကဲ့သို့ လက်ရမ်းပေါ် ကျော်တက်လိုက်သည်။ အက်ရှာဟူသည့်
မှတ်ကို ရှာနေသော ကျည်ဆံများက သူ့ရင်ဘတ်သို့ ဖောက်ဝင်သွား
သည်။ နောက် ရေထဲသို့ စောက်ထိုး ကျသွားပြန်တော့သည်။

xxxxxx

ရေတပ်သင်္ဘောနှင့်အတူ ကူတို့သင်္ဘောမှာ မြစ်ပြင်လယ်မှာပင် နာဇီ
ဝါင်းများစွာ ကျောက်ဆူးချထားကြသည်။ ခရပ်မှာ ဒဏ်ရာရခြင်းမရှိဘဲ
တော်ပေါ်သို့ ပြန်ရောက်လာသည်။

အက်ရှာကို ရှာကြည့်သည်။ ရေပေါ်တွင် မေ့လာသည့် အရာတစ်ခုအား
ပစ်ခဲ့ကြောင်း စက်သေနတ်သမား တစ်ယောက်က ပြောသည်။ ထိုနေရာ
တန်ကြာ ကြည့်နေခဲ့ကြသော်လည်း မည်သည့်အရာမှ ပြန်ပေါ်လာခြင်းကို
တွေ့ရ။ ထို့နောက် ရေထဲတွင် ပေါ်လော့မျောနေသည့် အနားကြီးကြီး
ကဦးထုပ်တစ်လုံးကိုသာ တွေ့ကြရ၏။

ရေတပ်သင်္ဘောက ထိုနေရာတစ်ဝိုက်ကို ပတ်၍ ရှာကြည့်သည်။ ရေပြင်
နံ့ မီးမောင်းဖြင့် ထိုးကြည့်သည်။ ရေကူးသွားသူမှာ သေပြီဖြစ်ကြောင်း
သဘောသော်လည်း အလောင်းပင်ဟူ၍ မတွေ့ရချေ။

မြတ်စာပေ

ကူးတို့ရေယာဉ်မှူးနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီးအာဂါတို့ လိုအပ်သည်များ လုပ်ဆောင်
ပြီးသည့်နောက် အက်စ်ယါရင်ဂါက လိုရာခရီး ဆက်လက်ထွက်ခွာသွားသည်။

အာဂါရာ၏ သင်္ဘောပေါ်တွင်မူ အဆန်စီယွန်ရီ အမေရိကန်
ကောင်စစ်ဝန်ရုံးသို့ ပြန်ပေးမည့် ဂျေ-ပီတာ -ဘောင်းစတိုင်း၏ အလောင်းက
ပါသွား၏။ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးတွင်တော့ အလောင်းအား အမေရိကန်
ပြည်ထောင်စုသို့ သယ်သွားမည့် ဘဏ္ဍာရေးဌာန၊ ထောက်လှမ်းရေးသမား
များက စောင့်မျှော်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။ သို့သော် အလောင်းနှင့် အတူ ခိုးရာ
ပါ ပစ္စည်းများကို မတွေ့ရကြောင်း ဗိုလ်မှူးကြီး အာဂါက အစီရင်ခံပေးလိမ့်
မည်။

xxxxxx

မြတ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၈)

'ကဲ... သူ ဘယ်မှာလဲ'

'သူတို့ နည်းနည်း နောက်ကျနေကြတယ်၊ လမ်းမှာ စက်ပျက်လို့ ဖြစ်မယ်၊ မကြာခင် ရောက်လာတော့မှာပါ'

'မကြာခင် ဟုတ်လား၊ ခုပဲ ငါးနာရီ နောက်ကျနေပြီ၊ တစ်ခုခုတော့ ပြဿနာ ဖြစ်နေပြီ ထင်တယ်'

'ဒါဆိုရင်လဲ သတင်းကြားရရောပေါ့၊ ဖုန်းရင်လဲ ဆက်မယ်၊ ကြေးနန်းရင်လဲ ရိုက်မယ်၊ မပူပါနဲ့ကွာ၊ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးကွာ'

အင်ဂါနာဆီယွန်ရို ဟိုတယ်တိုင်း ရိုလ်၏ဧည့်ခန်းတွင် ကက်ဖက်တီ ရိုဖီတို့က အပြန်အလှန်ပြောနေကြ၏။

'ကျွန်တော် မစောင့်နိုင်တော့ဘူး'

'ခုလောက်ဆို ရောက်လာလောက်ပါပြီ'

'ဘယ်လိုမှ မဆက်သွယ်တာ ခွင့်မလွှတ်နိုင်လောက်စရာပဲ'

'ဝါလည်း တွေးနေ'

'ဒီကိစ္စအတွက် ကျွန်တော်က မိုင်ပေါင်းသောင်းသုံးထောင်ခန့်

လာခဲ့ရတာပျ

လူရွယ်က ဒေါသတကြီး ထရပ်လိုက်သည်။ စားပွဲမှ အရက်ခွက်တို့မှာ ဒယ်မ်းဒယ်ိုင် ဖြစ်သွားရ၏။

'ဘယ်သွားမလို့လဲ'

'အိမ်ကို ဖုန်းဆက်မလို့၊ ခုည ဖုန်းဆက်မယ်လို့ ကျွန်တော် ကတိပေးခဲ့တယ်၊ တစ်ခုခုထူးရင်တော့ အပေါ်ထပ် ကျွန်တော့်အခန်းမှာ ရှိမယ်'

မိနစ်နှစ်ဆယ်အကြာဝယ် ဧည့်ခန်းသို့ ပြန်ဆင်းလာသည်။

'ဖုန်းဆက်လို့ ရသလား'

ရိုဖီ ထိုင်ချလိုက်သည်။

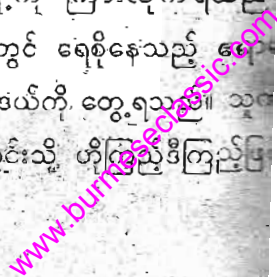
'ရိကာဒို မနက်ဖြန် ပြန်တော့မယ်'

'ပြန်တော့မယ်၊ သူ့ကို မတွေ့တော့ဘဲ ပြန်တော့မယ် ဟုတ်လား၊ မဖြစ်နိုင်တာကွာ'

'သူနဲ့ တွေ့တွေ့ မတွေ့တွေ့ ကျွန်တော် ပြန်မယ်၊ ဒီကို ကျွန်တော် မလာခဲ့မိရင် အကောင်းသား'

'မင်းအဖေရဲ့ ခုလိုအခြေအနေမျိုးမှာ မင်းပြန်လို့'

'အဖေ့ကို ကျွန်တော် စိတ်မဝင်စားဘူး၊ သူ့စိတ်အခြေအနေက ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် စိတ်မဝင်စားဘူး၊ အရှင်းဆုံးပြောရရင် သူ့ကိုတွေ့ဖို့ ဆန္ဒကို မရှိဘူး၊ ကက်ဖက်တီမှာ အတန်ကြာ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေသည်။ ကတိပေးထိုခဏ၌ အခန်းပေါက်မှ အသံတချို့ကို ကြားလိုက်ရသည်။ ကက်ဖက်တီက မျှော်ကြည့်လိုက်ရာ တံခါးဝတွင် ရေစိုနေသည့် ဧရာမကျီးကန်းတစ်ကောင်အလား အရပ်ရှည်ရှည် ရှုဒယ်ကို တွေ့ရသည်။ သူ့လူသူကင်းမဲ့သယောင် ရှိနေသည့် ဧည့်ခန်းတွင်းသို့ ဟိုကြည့်ဒီကြည့်ပြ

လူရွာနေသည်။

ဒီမှာဗျို့

ကက်ဖက်တီက လက်ဝှေ့ယမ်းမြဲလိုက်သည်။

ရွာယ်က ခေါင်းညိတ်ပြီး ခေတ္တစောင့်ရန် အချက်ပြသည်။ ထို့နောက် အပြင်သို့ လှည့်ထွက်သွားပြန်သည်။

မကြာမီ ခရပ်ကို တွေ့ရသည်။ သူ့နောက်မှ ဟော့စ်နှင့် လူ့ဒို နောက်တွင် ရွာယ်က ပါလာသည်။ နောက်ဆုံးမှ ခပ်ညှက်ညှက် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လာသည်။ အပေါ်အကျီရှည်ကြီးကို ပခုံးပေါ်တင် ထားသည့် ဒေါက်တာဂရီဂိုရီက သားဖြစ်သူအား ပြုံးပြု၍ လက်ဝှေ့ယမ်းပြ နေပါသည်။

.....

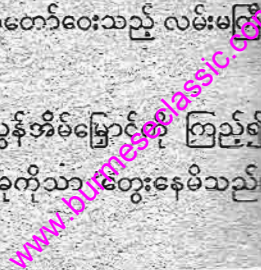
အခန်း (၃၉)

ရေထဲတွင် နှစ်နာရီနီးပါးမျှ နေခဲ့ပြီးနောက် ပါရာနာမြစ်ထဲမှ ကြက်စုတ် တစ်ကောင်ပမာ အက်ရှာ တက်လာခဲ့၏။ ကမ်းပေါ်သို့ရောက်သည့်တိုင် သင်္ဘောက သူတို့ကို ရှာနေဆဲဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ကမ်းစပ်မှ ချုံပုတ်ထူထူတို့ကို အကုသုတ္တံအကွယ်ပြု၍ မီးရောင်နှင့် စက်သေနတ်တို့ကို အကဲခတ်ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် သူ ရေထဲမှတက် လာရာနှင့် မိုင်ဝက်ခန့်ဝေးသောနေရာသို့ သူ ရောက်လာသည်။ ဤ နေရာတွင် ရက်သတ္တပေါင်းများစွာက သူ ဝှက်ထားခဲ့သည့် ခြောက်သွေ့ သော အဝတ်အစားများနှင့် ရိက္ခာများ ရှိ၏။

တောအုပ်ထဲဝယ် မှောင်မည်းနေသည်။ သူ့ရှေ့ဝယ် ပိုးစုန်းကြူးကလေး များက ပျံပဲလျက် ရှိသည်။ အဝတ်အစားလဲ၍-ရေစိုအဝတ်များကို တွင်းတူး မြှုပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အနောက်ဘက် မိုက်အတော်ဝေးသည့် လမ်းမကြီး ရှိရာသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။

ပိုးစုန်းကြူးတို့၏ အလင်းရောင်ဖြင့် လမ်းညွှန်အိမ်မြှောင်ကို ကြည့်၍ ခရီးကို ဆက်ရသည်။ သူ့ခေါင်းထဲဝယ် တစ်ခုခုကိုသာ တွေးနေမိသည်။

လာအို လာအိုတိုတယ်မှ မာစီဒီးကားပေါ်သို့ တက်သွားသူမှာ ဂရိဂိုနီ မဟုတ်ကြောင်းပင်။

သင်္ဘောပေါ်တွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို သူ တွေ့လိုက်ရသည်။ ဆေးခတ်ခံထားသော မျက်နှာမျိုးပင် ဖြစ်၏။ ယခုတော့ ထိုလူ သေချေပြီ။ ထိုသူ၏ ရင်ဘတ်ကို ကျည်ဆန်များ ထိုးဖောက်သွားပြီး ရေထဲသို့ လိမ့်ကျပုံကို သူတွေ့ခဲ့ရ၏။

ဒိုဗီယာကိုလည်း ပြန်၍ တွေးမိပြီး အံ့ကြိတ်မိစေသည်။ ဒေါသဖြစ်လေ့မိသည်။ သူမမှာ ကိုယ်တိုင်အသေခံလိုက်ရသည်တိုင် သူ့အစီအစဉ်ကို အဖုအထစ် ဖြစ်စေခဲ့၏။ ရူဘင်နှင့် အခြားသူများလည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပင်။

ရူဘင်လည်း သေပြီး၍ အခြားသူများလည်း မရှိတော့။ သူတစ်ယောက်တည်း ရှိနေသည်။ ဤသည်ကို သူ ဂရုမစိုက်။ သူက တစ်ကိုယ်တော်သမားတစ်ယောက်တည်းဖြင့် သူ အကောင်းဆုံး လုပ်နိုင်သည်။

သေဆုံးပြီးသော ဒိုဗီယာမှာ ယခုမှ သူ့ဘဝနှင့် ပို၍နီးစပ်လာသယောင် ရှိ၏။ အာဇာနည် စိတ်ဓာတ်ကြောင့် သူမအား အထူးသီးသန့် ဖြစ်စေသည်။ သူမကိုယ်သူမ စတေးလိုက်ခြင်းက သူနှင့် အတူထာဝရ ယှဉ်တွဲနေတော့မည်သာ ဖြစ်သည်။

နီဂယ်သဲကန္တာရထဲဝယ် အိပ်ရာတစ်ခုတည်း နှစ်ယောက်အိပ်ခဲ့သည်။ သတိရပြန်သည်။ ယခုတော့ အထီးကျန်လှ၏။ သို့သော် သူနှင့်အတူ ဒိုဗီယာ ရှိနေသည်ဟု သူ မှတ်ယူလိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက် မဆုတ်မနည်းမညွတ်ဘဲ အန္တရာယ်ကို ဆက်လက်ချီတက်ကြမည်။

ဒေါက်တာဂရိဂိုနီသည် ကြယ်များ ထွန်းလင်းနေသည့် ကျယ်ပြန့်သော ည တစ်နေရာတွင် ရှိပေမည်။ သူနှင့် ဂရိဂိုနီ တွေ့ကြတော့မည်။

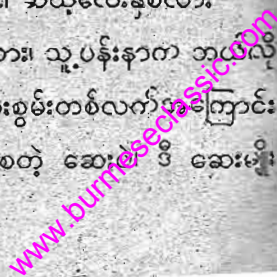
အခန်း (၄၀)

'အရူးတစ်ယောက်လိုဖြစ်နေတဲ့အတွက် မင်း အဖေ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါကွာ။ ဂရိဂိုနီက မျက်ရည်ကိုသုတ်၍ ရယ်ပြီး ရိုဖီအား နမ်းလိုက်ပြန်သည်။ ရန်ပိန်သုံးခွက်မျှ သောက်အပြီးဝယ် သူက ငိုလိုက်ရယ်လိုက် ဖြစ်နေခဲ့၏။ တစ်ညလုံး ကားစီးခဲ့ရ၍ ပင်ပန်းနေကြောင်းလည်း ဖြောဖြသည်။

အခြားသူများက သားအဖနှစ်ယောက်ကို လွတ်လပ်စွာ ထားခဲ့ပြီး ထွက်သွားသည်။ သို့သော် ရှေ့နောက်တွင်မူ အဝင်အထွက်ကို စောင့်ကြည့်နေကြမည်က သေချာသည်။

'ခု . . . ငါ့ရှေ့မှာ မင်းထိုင်နေတာ တွေ့ရတာ အတော်ဆန်းတာပဲ။ . . . အရင်ကလိုလေ။ ကံ . . . ပြောစမ်းပါဦး သားရယ်၊ ဟေဒီဇော့ နကောင်းရဲ့လား။ မြေးလေးတွေကော၊ ဖရက်ဒီတော့ ခုလောက်ဆို သူပျိုပေါက် ဖြစ်နေလောက်ပြီ၊ ဆယ့်သုံးနှစ်လား၊ ဆယ့်လေးနှစ်လား။

'နောက် မင်းအဘွားကော နေကောင်းလား။ သူ့ပန်းနာက ဘယ်လို နသေးလဲ၊ နိုင်ငံတစ်ကာ ဂျာနယ်ထဲမှာ ဆေးစွမ်းတစ်လက်အကြောင်း တွေ့လိုက်မိတယ်၊ ချက်ချင်းကို သက်သာနိုင်စေတဲ့ ဆေးပဲ၊ ဒီ ဆေးမျိုး

မေ့ကို စားစေချင်တယ်၊ အဖေအကြောင်းကော သူ မေးသေးလား
 ရိုဖီက သူ့အဖေ ရှန်ပိန်သောက်ပြီး လက်ထဲမှ ခိုးကရက်တို့မှ
 နောက်တစ်လိပ် မီးညှိနေသည်ကို ကြည့်သည်။ ရယ်လိုက်မောလိုက်နှင့်
 တားပြောနေစဉ်မှာပင် ဂရိုဂိုရိုက ဟိုကြည့်ဒီကြည့် လှမ်းကြည့်တတ်၏။
 'ဘယ်သူ့ကို ရှာနေတာလဲ ဖေဖေ'
 ရိုဖီက တစ်ခါမေးကြည့်မိသည်။
 'ဘယ်သူ့မှ မဟုတ်ပါဘူးကွာ'
 ဂရိုဂိုရိုက ရယ်၍ ရိုဖီ၏လက်အား ပုတ်လိုက်သည်။ သူ့အဖေမှာ ကိုးနှစ်
 အတွင်း အတော်ပြောင်းလဲသွားသည်ကို ရိုဖီ သမိမိပြုမိသည်။
 ရိုဖီတားနေသည့်ကြားမှပင် နောက် ရှန်ပိန်တစ်ပုလင်းကို ဂရိုဂိုရိုက
 သပ်မှာသည်။ ထို့နောက် သားဖြစ်သူ၏ လက်ကိုကိုင်ကာ မေးရှာသည်။
 'ဖေဖေကို ပြောစမ်းပါဦး၊ တို့မြို့အကြောင်းကော လူတွေရဲ့ အကြောင်း
 ကော'
 ရိုဖီက လည်ချောင်း ရှင်းလိုက်သည်။
 'ဖေဖေ ထွက်သွားတဲ့အချိန်ကနဲစာရင် သိပ်ကိုပြောင်းလဲနေတာပဲ'
 ရိုဖီက သူ့လက်ပေါ်မှ သူ့အဖေလက်အား ဖယ်ရှားပစ်လိုလှ၏။
 'အတိုးကြီး ရှုမစ်ဆုံးတာ ကြားပြီးပြီလား'
 'အင်း... ဝွန်ဆော်ဘင် စာရေးတယ်၊ နောက် အော့တ်မန်းကြီးကော'
 'ပြီးခဲ့တဲ့ ဆောင်းရာသီတုန်းကပဲ ဆုံးသွားပြီ၊ ရုတ်တရက် ဖြစ်တာပဲ'
 'ဒါနဲ့... မင်းအဖေကော အဆင်ပြေရဲ့လား၊ သူနဲ့မင်း တွေ့သွား
 သလား'

သူက တလေးတွေကို တွေ့ချင်နေတာ၊ သူ့တော်တော် ကျန်းမာနေပုံရတယ်'
 'သူ့ နောက်အိမ်ထောင်ကကော'
 'သူက လူကောင်းတစ်ယောက်ပါ၊ သူတို့ အဆင်ပြေကြပါတယ်'
 ဂရိုဂိုရိုက ဖန်ခွက်ထဲသို့ ရှန်ပိန် ငှဲ့ထည့်ပေးသည်။ နောက် ဖန်ခွက်
 ကိုစီမြှောက်၍ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဆုတောင်း၍ သောက်ကြသည်။
 'ဖေဖေ ကျန်းမာရေးကော'
 'ဖေဖေလား...'
 ဂရိုဂိုရိုက သက်ပြင်းချ၍ ကုလားထိုင်ကျောအား မှီချလိုက်သည်။
 'ဘာဖြစ်လို့လဲ... ကောင်းပါတယ်၊ မင်း တွေ့သားပဲ'
 သူ့ရင်ဘတ်ကို လက်မနှင့်ထိုးပြသည်။
 'လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ့်ငါးနှစ်ကတောင် ခု ပိုကျန်းမာသေးတယ်၊ လေကောင်း
 လေသန့် ရတဲ့နေရာမှာ နေရလို့ပဲ၊ ဖေဖေက အမဲလိုက်တယ်၊ ငါးများတယ်၊
 ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကျအောင်လုပ်တဲ့လူ မဟုတ်ဘူး'
 ဂရိုဂိုရိုက သားဖြစ်သူအား မျက်လုံးဝင့်ကြည့်ပြီး ရယ်လိုက်၏။ ထို့နောက်
 မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။
 'မင်းကြည့်ရတာတော့ မလန်းပါလား၊ မျက်နှာ ဖြူဖပ် ဖြူရော်၊ သောက
 ရောက်နေပုံရတယ်၊ ဘာကို စိုးရိမ်နေသလဲ ရိုဖီ၊ အိမ်မှာ အဆင်ပြေတယ်
 မဟုတ်လား'
 'အဆင်ပြေပါတယ် ဖေဖေ'
 'အလုပ်ကော'
 'ကောင်းပါတယ်'
 'မင်း ငွေလိုသလား... ဒါဆိုရင်'

အဆင်ပြေပါတယ်လို့ ကျွန်တော် ပြောပြီးပြီ မဟုတ်လား၊
 ရှိဖို့အသံက ကျယ်သွားသည်။
 'ကျွန်တော် ဘာမှ မလိုပါဘူး'
 ဂရီဂိုရီမှာ ခဏမျှ မျက်နှာပျက်သွား၏။ ထို့နောက် သားဖြစ်သူ၏
 ကျေနပ်သံကို မသိလေဟန်ဖြင့် ရယ်ပြန်သည်။
 'က... ဒီမှာတော့ မင်းကို အကုန်လုံး တာဝန်ယူတယ်၊ မင်း အနားယူဖို့
 ခိုတယ်၊ မင်း အလုပ်ပင်ပန်းထားတာကို ငါတွေ့နေရပြီ၊ အာရုံကြောတွေ
 တာင့်တင်းတာပေါ့ကွာ၊ ဒါက မင်းကို ခုကွပေးလိမ့်မယ်၊ မင်း အမဲလိုက်
 ဝါသနာမပါဘူးလို့ ရီတာဒိုကတော့ ပြောတယ်၊ ဒါပေမယ့်
 ဝါသနာတော့အုပ်ကိုတော့ မင်းကို တစ်နည်းနည်းနဲ့ ခေါ်သွား...'
 'ကျွန်တော် အမဲလိုက်တာကို စိတ်မဝင်စားဘူး ဖေဖေ'
 'အော်... ဒီလိုဆိုလဲ ငါးများ ထွက်ကြတာပေါ့ကွာ၊ သောက်မယ်၊
 ရကူးမယ်၊ စကားပြောမယ်'
 ရှိဖို့မှာ သူ့ရှေ့ရှိ ခွေခေါက်ခေါက် ပုံစံလေးကိုကြည့်၍ စိတ်ဆင်းရဲနေ
 ပုံသည်။ သူ့ကိုယ်သူ မုန်းတီးလာမိသည်။
 'ရှိဖို့... သားရယ်'
 ရှိဖို့က ပခုံးကိုတွန်း၍ အဝေးသို့ကြည့်နေလိုက်၏။ မျက်ရည်လျှံနေသည့်
 ခင်မျက်နှာအား သူ ကြည့်မနေရက်။
 'မင်း ဒီမှာ ကြာကြာနေမယ် မဟုတ်လား'
 ရှိဖို့က ပေါင်ပေါ်တင်ထားသည့် သူ့လက်ကို အသာငုံကြည့်ရင်း
 ခါင်းညိတ်လိုက်၏။ သူ မော့ကြည့်သည့်အခါတွင်မူ ဖခင်၏မျက်နှာပေါ်ဝယ်
 ခြေက တောက်ပလျက် ရှိ၏။

မြတ်စာပေ

အခန်း (၄၁)

တောအုပ်မှထွက်၍ လမ်းပေါ်သို့ ရောက်လာချိန်ဝယ် ရောင်နီပျိုနေ ပြီ
 ဖြစ်သည်။ စုတ်ပြတ်သတ်နေသည့်ဖိနပ်၊ တွန့်ကြေနေသော အဝတ်အစား
 တို့ကို လက်နှင့်သတ်ကာ လမ်းအတိုင်း လျှောက်သွားသည်။
 နေက ပီပြင်စွာ မထွက်ပြုသေး၊ ထို့ကြောင့် တောအုပ်မှာ မှိုင်းညိုညို
 မြင်နေရသည်။ အနီဖျော့ရောင် ကောင်းကင်ဝယ် ဆိုက်ပရပ်ပင်တို့၏ အရွက်
 ဖားဖားတို့က ဧရာမသဏ္ဍာန်မဲ့ အရိပ်များနွယ် လှုပ်ရှားလျက် ရှိ၏။
 ဂရီဂိုရီအား တွေး၍ လျှောက်လာသော အက်ရှာမှာ ပစ်ကပ်ကားတစ်စီး
 ကို အချိန်မီ တားလိုက်နိုင်သည်။ ကားနောက်တွင် ပြောင်းဖူးများကို တွေ့ရ
 ၏။ ကားမောင်းသူ လယ်သမားကြီးက သူ့အား ခြေဆုံးခေါင်းဖျားကြည့်ကာ
 ပဟေဠိ ဆန်နေ၏။
 'ဟေ့လူ... ဒီအချိန်ကြီးမှာ ဘာလာလုပ်နေတာလဲ'
 'ကျွန်တော့်ကား ဟိုဘက်မှာ ပျက်စီးနေလို့ပါ'
 အက်ရှာက စပိန်စကား ပီသစွာဖြင့် အော်ပြောလိုက်၏။ ကားမောင်း

မြတ်စာပေ

သူက သံသယဝင်သွားပုံ ရ၏။

' ဒီလမ်းအတိုင်း ကျွန်တော် ကားမောင်းလာတာ ခြောက်နာရီ ရှိပြီ ဘာကားမှ မတွေ့ခဲ့ပါလား '

' နောက်ဆယ်မိုင်လောက်မှာ ချုံကြားထဲ မောင်းထားခဲ့တာ ' အက်ရှာက ပြုံးပြသည်။

' ဒါမှ ကရိန်းကားနဲ့ လာဆွဲတဲ့အခါ မပျောက်မရှု တွေ့ရမယ်လို့ ထင်လို့ ပါ '

အက်ရှာ၏ ဖြေရှင်းချက်က လယ်သမား၏ သံသယအား ချေဖျက်သွား နိုင်ပုံရ၏။

' ခင်ဗျား ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ '

' အင်ကာနာစီယွန် '

လယ်သမားက ပီကေကို ဝါးရင်း ခေါင်းဆတ်ပြသည်။

' ဒါဆိုရင် ဂျာဘလတ်စ်ကိုအထိ လိုက်ခဲ့၊ အဲဒီကျမှ ကားပြောင်းစီး၊ က ... အပေါ်ထက် '

နှစ်ယောက်သားမှာ စီးကရက်ဖွာရင်း စကားတပြောပြောနှင့် လာခဲ့ ကြရာ တစ်နာရီမျှ ကြာလာသည်။ လယ်သမားက ဂျာဘလတ်စ်ကိုမှာ သူ့ မိန်းကလေးနှင့် ညတွင် တွေ့ရန် ချိန်းထား၏။ သူတို့ စားကြ၊ ပျော်ကြမည် အက်ရှာအား လိုက်ရန် ဖိတ်ခေါ်သေး၏။

' ခေါ်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးပါဗျာ၊ လိုက်တော့ မလိုက်နိုင်သေးပါဘူး ' အက်ရှာက ရယ်လိုက်၏။ အင်ကာ နာစီယွန်တွင် သူ လုပ်စရာ သေး၏။

' ခင်ဗျားက ဘာအလုပ် လုပ်တာလဲ '

ကားသမားက စပ်စုစွာ မေးလာသည်။ ဤ အချိန်တွင် ရှေ့မှ ရဲကားကို အက်ရှာ တွေ့လိုက်သည်။ လမ်းကို ပိတ်ဆို့မေးမြန်းနေခြင်း ဖြစ်၏။

ပစ်ကပ်ကားက ရေဆူသံတစ်ချိုးနှင့်အတူ ရပ်လိုက်သည်။ ရဲတစ်ဦးက ကားမောင်းသူဘက်သို့ လျှောက်လာသည်။

' ဘာကိစ္စလဲ '

' မနေ့ညက ကူးတိုပေါ်မှာ သေနတ်ပစ်မှု ဖြစ်တယ် ' ရဲသားက အတွင်းသို့ ငုံ့ကြည့်၏။

' အဲဒီကိစ္စထဲမှာပါတဲ့ ခွေးမသားကို ကျွန်တော်တို့ ရှာနေတာ၊ စာရွက် စာတမ်းတွေပြပါ ဆီဇော် '

ကားမောင်းသမားက ပေးလိုက်သည်။ ရဲကကြည့်ပြီး ဘေးမှလူအား စာရွက်စာတမ်း တောင်း၏။ ထိုအခါတွင် သူ တွေ့ရသည်မှာ ဘရက်တာ သေနတ် မြောင်းရှည်ကိုပင် ဖြစ်၏။ ၎င်းအရာသည် သူ့ဘဝတွင် နောက် ဆုံးတွေ့လိုက်ရသော မြင်ကွင်းသာ ဖြစ်သည်။

ကြေမှုသွားသည့် ဦးခေါင်းက ကားခေါင်းနှင့်ရိုက်ပြီး မြေပေါ်သို့ လဲကျ သေဆုံးသွားသည်။ အက်ရှာက ကားမောင်းသမားကို ကြည့်လိုက်သည်။ သူက လက်နှစ်ဖက်ကို အပေါ်သို့ မပြောနိုင်အောင် ဖြစ်နေမိသည်။ ' မလုပ်ပါနဲ့၊ မပစ်ပါနဲ့ ' တဲ့ ပြောနေသယောင် ခေါင်းကိုသာ ဘယ်ညာရမ်းနေသည်။

အက်ရှာက ကားမောင်းသမားကို စေ့စေ့ကြည့်လိုက်သည်။ ရုတ်တရက် ပြုံးပြကာ မည်သို့မျှ မတက်နိုင်သလို ပခုံးတွန်းပြသည်။

' ဆော့ရီးပဲဗျာ၊ နှုတ်ဆက်ပါတယ် '

အက်ရှာက ကားသမား၏ နဖူးတည့်တည့်သို့ ပစ်လိုက်တော့သည်။

အတော်လေးပင် စောနေသည်အချိန်လေးဖို့ ကားသွားကားလာမရှိ၊ အက်ရှာက ရဲဝတ်စုံကို လဲဝတ်သည်။ ရဲ၏ သေနတ်နှင့် စာရွက်စာတမ်းများကို ယူ၍ ရဲကားပေါ်သို့ တက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် စက်နိုး၍ ဂျာဘလက်စ်ကို ဘက်သို့ ဦးတင်ထား၏။

.....

အခန်း (၄၂)

ကာမေးဘာမေရီးယားတွင် ကျင်းပသည့် ထမင်းစားပွဲဝယ် ရှိဖို့မှာ စိတ်လက် ညစ်ညူးနေမိသည်။ ဖခင်၏ သောက်ပုံ၊ ရယ်မောပုံကိုလည်း စိတ်ပျက်ရသည်။ ၎င်း၏ အပေါင်းအဖော်များကိုလည်း စိတ်ကုန်ရသည်။ လူ့ခွဲချိန်ကုမ္ပဏီ စိတ်သက်သာရာ ရမိသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ဗိုလ်မှူးကြီး အာဂါနှင့် ရှိဖို့တို့ တွေ့ဆုံကြသည်။

‘ပြီးခဲ့တဲ့ညက ကျွန်တော့်အဖေကို လူတစ်ယောက် သတ်ဖို့ကြိုးစားတယ်လို့ သိရတယ် ဗိုလ်မှူးကြီး’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ဒီ မမျှော်လင့်ဘဲ ဖြစ်လာတဲ့အန္တရာယ်ဟာ ပြီးသွားပြီလို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်’

‘တကယ်ပဲလား’

အာဂါ၏ မျက်ခုံးက ပင့်တက်သွား၏။

‘ဒါကို ကျွန်တော် သတိမထားမိခဲ့ဘူး ဟပ်ဖောယား’

မြိတ်စာပေ

‘လုပ်ကြံတဲ့လူဟာ ရေထဲမှာပဲ ပစ်အသတ်ခံခဲ့ရတယ်လို့ ဟားခရပ်က ပြောပါတယ်’

အာဂါက ရှိဖို့က ထပ်မေး၏။

‘လုပ်ကြံတဲ့သူကို ရေထဲမှာ ပစ်ခဲ့တာ အမှန်ပါပဲ’

‘အဲဒီနောက်ကော’

‘အဲဒီလူကို ထံသွား မသွား မသေချာဘူး၊ သူ့အလောင်းကို ကျွန်တော်တို့

.....

‘ရေထဲမှာ မြုပ်သွားနိုင်တာ’

‘ဖြစ်နိုင်ပါတယ်’

အာဂါက ခေါင်းညိတ်၏။

‘ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ် အလောင်းဟာ ရေထဲမြုပ်သွားပြီး နာရီအတော်ကြာရင် ပြန်ပေါ်ရတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့အလောင်းကို ခုထိ မတွေ့သေးဘူး’

‘ဟင်’

‘ရှိဖို့က ခေတ္တ မတုန်မလှုပ် ဖြစ်သွားသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီးအာဂါကိုလည်း အကဲခတ်ကြည့်သည်။

‘ဒါဆိုရင် အန္တရာယ်က ရှိတုန်းပဲလို့ ဗိုလ်မှူးကြီး ထင်သလား’

အာဂါက ခေတ္တမျှ ငြိမ်သက်၍ သင့်တော်မည့် အဖြေကို ရှာနေသည်။ ပါရာနာမြစ်ထဲဝယ် အက်ရှာ မသေဆုံးကြောင်း ရင်ထဲအသည်းထဲက သိနေမိသည်။ သူ့အတွက် အကျိုးထူးရေးကမူ အက်ရှာ၏ ခြိမ်းခြောက်မှုက ရှိနေမှဖြစ်မည်။ သို့မဟုတ်လျှင် ဒေါက်တာဂရိဂိုရိထံမှ ကာကွယ်ကြေးမြတ်ခြင်းကို သူ ရတော့မည် မဟုတ်။

‘ခင်ဗျားအဖေကိုသတ်ဖို့ ငှားထားတဲ့လူဟာ သူ့အလုပ်ကို သူ အတော်

မြိတ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

ကျွမ်းကျင်ပါတယ်

‘ သူ့ကို ခင်ဗျား သိတယ်လား ’

‘ သူ့ကို ကျွန်တော် သိထားရုံတင်မကဘူး၊ ဒီအလုပ်မျိုးကို အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ရတဲ့ လူတစ်ဦးအနေနဲ့ ပြောရရင် သူ့ကို ကျွန်တော် တော်တော်ပဲ လေးစားမိပါတယ်။ သူနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ မှတ်တမ်းတွေ ကျွန်တော် တို့ဆီမှာ ရာပေါင်းများစွာ ရှိပါတယ် ’

‘ သူက အစွရေးလား ’

‘ အစွရေးမှာ မွေးတဲ့ ဘာဘာရာမျိုးနွယ်ထဲကပဲ၊ ဒါပေမယ့် အစွရေးတွေကလဲ သူ့ကို မကြည်ဘူး။ သူက နိုင်ငံမဲ့လူတစ်ဦးအခြေအနေထက်ပိုတယ်။ သူဟာ အသေခံတပ်သားဟောင်းတစ်ယောက်၊ မော့ဆက်ထောက်လှမ်းရေးသမားဟောင်းတစ်ယောက် ’

‘ မော့ဆက် . . . ဟုတ်လား၊ ဒီအဖွဲ့ ခုချိန်အထိ ကျွန်တော့်အဖေတို့ ဘာကြောင့်များ လိုချင်နေတာလဲဗျာ ’

‘ မုန်းတီးမှုတရားဟာ ကွယ်ပျောက်ခဲ့ပါတယ် ဟားဟပ်ဖောယား ’
အာဂါက ဂရုဏာသက်စွာ ပြုံးလိုက်၏။

‘ ခင်ဗျားအဖေရဲ့အမည်ဟာ ဂျူးလောကရဲ့ နှလုံးသားထဲမှာ သီးသန့်တစ်နေရာကို ရှိနေပါတယ်။ ဂျူးမျိုးဆက်ဟာ သူ့ကို ဘယ်တော့မှ မေ့ကြမ္မာ မဟုတ်ပါဘူး ’

‘ ဟုတ်တယ် . . . အမှန်ပဲ ’

‘ ကျွန်တော်ပြောသလိုပဲ ဒီလူ အက်ရှာဟာ . . . ’

‘ အက်ရှာ . . . ဟုတ်လား ’

‘ ခင်ဗျားအဖေကို လုပ်ကြံတဲ့လူလေ ’

‘ ငြော် . . . ’

‘ သူဟာ ကျွမ်းကျင်တယ်၊ ဒါနဲ့ အသက်မွေးတဲ့လူ အန္တရာယ်ကြီးတယ်၊ သူ့ခြိမ်းခြောက်မှုဟာ ရှောင်လွှဲလို့မရဘူး၊ စိတ်ကူး မဟုတ်ဘူး၊ တကယ်အမှန်ပဲ၊ သူ့မှာ အပေါင်းအသင်းဆိုးတွေ ရှိတယ် ’

‘ အပေါင်းအသင်းဆိုးတွေ ’

‘ သူတို့အထဲက သုံးယောက်ကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ ရှင်းပြီးပြီ ’
အာဂါက သူ၏လုပ်ဆောင်ချက်အား မကွယ်မဝှက်ပြောပြ၏။

‘ တစ်ဘူကို ထောင်မှာ ကိစ္စပြတ်သွားတဲ့ မကျွမ်းကျင်တဲ့ အရူးတစ်ယောက်ရယ်၊ ခင်ဗျားအဖေသတ်ခဲ့တဲ့ မိန်းမချောလေး တစ်ယောက်ရယ် ’
ရိုဖီ၏ မျက်လုံးအစုံက မကျေလည်စွာ မွေးသွား၏။

‘ တတိယ လူကတော ’

‘ မနေ့ညက ကူးတို့သင်္ဘောကိစ္စမှာ သေခဲ့ရတဲ့ ကံမကောင်းတဲ့ လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်ပဲ ’

‘ မြစ်ထဲက ရှာမတွေ့တာ သူ့အလောင်းလား ’

‘ မဟုတ်ဘူး၊ မတွေ့တာ အက်ရှာရဲ့ အလောင်း ’

‘ သူတို့အားလုံး ဘယ်နှစ်ယောက်လဲ ’

‘ ကျွန်တော် သိတာတော့ သေချာတယ်၊ လူပေါင်းဒါဇင်၊ နှစ်ဒါဇင်လောက်တော့ ရှိနိုင်တယ် ’

‘ ကျွန်တော့်အဖေဟာ ဒီလိုပြောင်ကြီး လျှောက်သွားနေတာ မတုံးလွန်းဘူးလား ’

ရိုဖီက ပရိသတ် ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေသည့် ဖခင်ကြီးကို ကွက်ခနဲ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

'မိတ်ဆွေတွေ ဝိုင်းနေတဲ့ ဒီမှာတော့ သူ လုံခြုံပါတယ်၊ နောက် ဒီလူတွေ နဲ့ခွဲပြီး သူ့ကို သီးခြားထားလိုက်ကြမှာပါ။ အင်း . . .

အာဂါက ကိုယ်ကိုမတ်၍ သတိအနေအထား ရှိလာသည်။

'ကျွန်တော် သွားတော့မှ ဖြစ်မယ်၊ အဆန်စိယွန်မှာ မနက် ကျွန်တော် ရှိနေမှ ဖြစ်မယ်၊ တစ်လောကလုံးမှာတော့ ခင်ဗျားအဖေရဲ့ ခု ပါတီပွဲကို ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ မမေ့တော့ပါဘူး'

'သွားတော့မယ် ဟုတ်လား၊ သူ့မှာ အန္တရာယ်ရှိနေသရွေ့ ဘေးမှာ ခင်ဗျားရှိနေရမှာ မဟုတ်လား၊ အန္တရာယ်ကလည်း ခင်ဗျားပြောသလို ရှိနေတုန်းပဲ မဟုတ်လား'

အာဂါအပြုံးက ပို၍ စောက်ပလာသည်။

'မိတ်ဆွေကြီး ဟပ်ဖောယား ဒီက ကျွန်တော့်လူတွေရဲ့ မျက်စိအောက် ကနေ ခင်ဗျားအဖေကို အပျောက်မခံပါဘူး၊ စိတ်ချပါ၊ ခုချိန်မှာကို ကျွန်တော့် လူတွေ အယောက် ၅၀ လောက် ရှိနေပါတယ်'

အာဂါက ရိုဖီ၏လက်မောင်းကို ဖျောင်းဖျသလို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားအဖေကို တစ်နေ့ ၂၄ နာရီပတ်လုံး စောင့်ရှောက်နေပါတယ် ကာလို့စိ အင်တိုနီယိုလီမက်စ်ကို ပြန်ရောက်တဲ့အထိပဲလေ'

အာဂါက စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိပြီး အပေါ် အကျီရှည်ကို ပခုံး ပေါ်၌ လွှားတင်လိုက်၏။

'အက်ရှာ ကိစ္စကကော'

'ကျွန်တော့်တာဝန် ထူးလိုက်ပါ'

အာဂါက ပြုံးလိုက်သည်။ သူတို့ထံသို့ လာနေသည့် ဒေါက်တာ ဂရိုဂိုဇ်နို ဝေ့ရသည်။

'ဟော . . . ဟိုမှာ ဒေါက်တာလာနေပြီ'

အာဂါက ရိုဖီကို ခေါင်းညိတ်နှုတ်ဆက်သည်။

'ကဲ . . . ကျွန်တော် သွားလိုက်ဦးမယ်ဗျာ'

အာဂါက ချာခနဲ လှည့်၍ ထွက်သွားတော့သည်။ 'ရိုဖီက ကြည့် လိုက်သည်။ ဝိုင်းဝန်းနှုတ်ဆက်ရန် ကျန်နေသူများကြားမှ ဖခင်ကြီးက တိုးထွက်လာသည်။

ရိုဖီထံသို့ လာနေသည့် ဂရိုဂိုဇ်နို နောက်ဝယ် လူအုပ်က တစီတတန်းကြီး ပါလာသည်။ ခဏအကြာတွင်မူ ကော့ညက်အနံ့၊ ဆေးပြင်းလိပ်အနံ့တို့ ထုံကြိုင်နေသည်။ ပြုံးရွှင်ရယ်မောနေသူ ဖခင်ကြီးက သူ့အား ပွေ့ဖက်ထား ပါတော့သည်။

.....

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄၃)

ငါ့ကို တရားတယ်၊ မတရားဘူးဆိုတာ အဆုံးအဖြတ် မခံနိုင်ဘူးကွ
ဂရိဂိုရီက သားဖြစ်သူအား အော်ပြောလိုက်၏။

ဘယ်တော့မှ မခွဲဘူး၊ ငါကလဲ ဘယ်ကောင်ကိုမှ မဝေဖန်ဘူး၊ မင်းဟာ
ငါ့သား၊ မင်းအနေနဲ့ နားလည်ထားနိုင်ရမယ်

အချိန်မှာ မနက်လေးနာရီရှိပြီဖြစ်ပြီး ဟိုတယ် ဟိုင်ရိုလ်သို့ သူတို့
ပြန်ရောက်နေကြပြီ ဖြစ်၏။ ဂရိဂိုရီမှာ ညနေခင်းဝတ် အပေါ်အကျီ အမည်း
ရောင် လည်စည်းနှင့် ဖိနပ်ကို ချွတ်ထားသည်။ ခြေအိတ်ကိုသာ စွပ်ထားပြီး
ရှုပ်အကျီသိုင်းကြီး တန်းလန်းကျနေသည်။ ဘောင်းဘီရှည်တို့ဖြင့် သားအခန်း
ထဲဝယ် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်နေသည်။

လက်ထဲတွင် ဘရန်ဒီ ဖန်ခွက်ကြီးတစ်လုံးကိုပါ ကိုင်ထားရာ ဒေါသ
တကြီး လမ်းလျှောက်ရာတွင် အရက်တို့က ပရိဘောဂများနှင့် ကော်ဇော
သို့ ဖိတ်စဉ်ကျလျက် ရှိ၏။ သူ့နှင့် ရှိဖိတို့ စကားများနေကြသည်မှာ တစ်နာရီ
မျှ ရှိပြီဖြစ်သည်။

မြတ်စွာပေ

ငါ ဘာလုပ်ခဲ့လို့ မှားရမလဲ၊ ဂုဏ်သိက္ခာရှိတဲ့ သူတွေသနားအလှူပေးကြ
လုပ်ခဲ့တာ၊ ငါလုပ်ခဲ့တာ နှစ်ခုပဲ ရှိတယ်၊ မိန်းမတွေ ကိုဝန်တစ်ခါဆောင်ရ
သန္ဓေသား သုံးလေးဦးရနိုင် မရနိုင်ရယ်၊ မွေးလာတဲ့ကလေးတိုင်း ရုပ်လက်
ဏာတူရှိနိုင် မရှိနိုင်ရယ်ကိုပဲ၊ ဒါမှားသလား၊ ဒါဆိုးသလား'

ဂရိဂိုရီက စကားတိုဖြတ်၍ ဘရန်ဒီကို လောဘတကြီး မော့ချလိုက်သည်
ပါးစပ်အား လက်ခုံဖြင့် သူတ်သည်။

'ငါ့ရန်သူတွေ စွပ်စွဲတာက ငါဟာကလေးတွေရဲ့မျက်လုံးတွေနဲ့ ဆံပင်တို့
အရောင်ပြောင်းဖို့ ကြိုးစားတဲ့ကိစ္စပဲ၊ ဒါက ဘာဖြစ်သလဲ၊ သူတို့ အမြင်တွေ
တို့ဘိုးဘွားဘီ-ဘင် အာရီယန်မျိုးနွယ်တွေရဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်အတိုင်းဖြစ်အောင်
ငါ လုပ်ခဲ့တာကိုပဲ'

... နောက် ဂျူးတွေကို ငါဒီလိုဘယ်တော့မှ မလုပ်ခဲ့ဘူး၊ ငါဟာ ဆီးမိုက်
မျိုးနွယ်တွေကို ဆန့်ကျင်တဲ့လူမဟုတ်ဘူး၊ ငါ့အဖေဆိုရင် ဂန်းဝဲဘင်ကစက်ခွဲ
မှာ ဂျူးတွေကို အလုပ်ခန့်ခဲ့တာပဲ။

... ငါ့ရဲ့ မိတ်ဆွေရင်းတွေထဲမှာလဲ ဂျူးတွေရှိတယ်၊ ဂျူးတွေတို့
လေးစားတဲ့စိတ် ငါ့မှာရှိတယ်၊ သူတို့နဲ့ ဂျာမန်တွေပဲ တကယ့် အထက်တန်း
ကျတဲ့ လူမျိုးစုတွေ၊ ကံဆိုးတာက ဒီနှစ်ဦးဟာ ဘယ်တော့မှ လက်တွဲမရတာပဲ။

... ဂျူးတွေကို ငါမသတ်ဘူးလို့တော့ ငါမငြင်းပါဘူး၊ တာဝန်အရ
လုပ်ခဲ့တာပဲ၊ အဲဒီအချိန်က စစ်ကြီးဖြစ်ပြီး လူတွေ စိတ်ရူးဝင်နေတဲ့အချိန်
ဒါပေမယ့် ဂျူးတွေကို မုန်းတီးစိတ်နဲ့ ငါမသတ်ခဲ့ဘူး၊ အသိတရားအရသာ
ငါသတ်တာ၊ ဒီလို ပြာ.....

... မျိုးဆက်သစ်ကို ဖန်တီးတာရယ်စရာလား၊ အပြစ်လား၊
ခုခေတ်မှာ ဒါ့ဂျူးတွေကို အစိုးရတွေနဲ့ လုပ်ဆောင်နေကြတာပဲ၊ ဒါမျိုးတွေလုပ်

မြတ်စွာပေ

တဲ့ လူတွေဆို၊ မနက်ဖြန် သန်ဘက်ခါနီးဘယ်ဆုတွေ ဘာတွေ ရတော့မယ်၊ ဒါမျိုး ငါလုပ်ခဲ့တော့ ငါ့ကိုဘီလူးသဘက်ကြီး၊ မိစ္ဆာကြီးတဲ့လား။

‘... ငါ့အတိတ်ကို ငါခဝါမချနိုင်ဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒါအတွက် ငါ ဂုဏ်ယူတယ်၊ အတိတ်မှာ ငါနောင်တရစရာမှားထားခဲ့ရင်လဲ ငါ့ရဲ့ တကယ် အမှားကတော့ လုပ်စရာရှိတာကို လုပ်ခဲ့တာပဲ။

‘... ငါဟာ အကျဉ်းစခန်းက ဆရာဝန်တွေအများကြီးထဲက တစ်ယောက်ပါ။ မဟာမိတ်တွေက တခြားဆရာဝန်တွေထက် ငါ့ကို ဘာဖြစ် လို့ ပိုပြီးဆိုးဆိုးရွားရွား ကျင့်ကြံကြတာလဲ။ သူတို့က ငါ့ကို အမျိုးမျိုးစွပ်စွဲကြ တယ်။ လက်သီးလက်မောင်းတန်းပြီး လူ့ကျင့်ဝတ်တွေဘာတွေ လျှောက်ရွတ် ပြတယ်။

‘... သူတို့ကိုယ်သူတို့ သူတော်စင်များအောက်မေ့ကြသလား မသိဘူး။ ငါ့ကို ထောင်ဒဏ်တစ်သက် ချလိုက်ကြတယ်။ ဘာရမလဲ စပင်ဒေါထောင်မှာ လေးနှစ်ပဲနေပြီး ငါ လစ်ထွက်ခဲ့တာပေါ့။ ခု ငါပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ ငရဲလို ဒီနိုင်ငံမှာ ထစ်သက်လုံး အခြေချထားတာ၊ ဒီနေ့ ငါဟာ လွတ်လပ်တဲ့ လူတစ် ယောက်ကွ’

ဂရိဂိုရိုက ခြေလှမ်းကို ရပ်လိုက်သည်။ သူ့အား ထူးဆန်းစွာ စိုက်ကြည့် နေသည့် သားတော်မောင်ကို သတိပြုမိသည်။ ရှိဖီ၏ မျက်နှာရိပ်မျက်နှာက သူ့အား ဒေါသပွားစေပြန်သည်။

‘မင်းက ဘာလဲ၊ ငါ့ကို ဘီလူးသဘက်လိုမျိုး ကြည့်နေတာလား။ မင်း ဘာတွေ ကြားထားတယ်ဆိုတာတောင် သိတယ်၊ မင်းဘာတွေ ဖတ်ခဲ့ရတယ် ဆိုတာ ငါသိတယ်။ ဒီဇာတ်လမ်းကြောင့် မင်းခံစားနေရတာပဲ၊ မင်းမိသားစု နဲ့ ကလေးတွေကလဲ...’

ဂရိဂိုရိုမှာ အတန်ကြာအောင် မောနေ၏။ လည်ပင်းအား လက်တိုင်ပ ကြီးနှင့် သုတ်လိုက်သည်။ သူ၏စကားတို့မှာ အရက်မှူးသံ ပါနေသည်။

‘ငါ ဘယ်တော့မှ နွားသတ်သမားလို့ မသတ်ခဲ့ဘူး။ ငါ ဘယ်တော့မှ မနှိပ်စက်ခဲ့ဘူး။ ငါ ဘယ်တော့မှ မသတ်ခဲ့ဘူး။ ငါ...’

ရှိဖီ ခပ်ဆတ်ဆတ် မေးလိုက်၏။
‘ဘယ်တုန်းကမှ လူမသတ်ခဲ့ဘူး။ ဟုတ်လား’
‘စိတ်လိုလက်ရနဲ့ မသတ်ခဲ့ဖူးဘူး။

‘... မင်းဘယ်လိုမှတော့ သဘောပေါက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ငါ့မှာ ပိုက်ဆံ လို့ တွယ်နေတဲ့အကောင်တွေကလွဲပြီး မိတ်ဆွေဆိုတာ မရှိဘူး။ တောက်ပစ္စ မြူနေတဲ့ ဘာလင်၊ ဝီယင်နာ၊ ပါရီသို့တွေကို ငါ တမ်းတမိတယ်။ စားသောက် ဆိုင်ကောင်းကောင်းတွေ၊ ကဖီကောင်းကောင်းတွေ၊ ရုပ်ရှင်ရုံတွေ၊ ကဏတ် တွေ။

‘... မိတ်ဆွေတွေနဲ့ စကားဖောင်ဖွဲနေချင်တယ်။ အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့ စကား တွေပြောရဖို့ ကြားရဖို့ ငါ ဘယ်လောက်များတမ်းတမိဘယ်မှတ်သလဲ နို့ဒီရယ် မင်း ဘာမှမသိဘူး။ ဒီဘဝအတွက် ငါ ဘယ်လောက်ပေးဆပ်နေ တယ်ဆိုတာ’

ဂရိဂိုရိုက ဘရန်ဒီပုလင်းကို ဆွဲယူလိုက်သည်။ ဤအခါတွင်မူ ရှိဖီက တားသည်။

‘တော်လောက်ရောပေါ့ ဖေဖေရယ်’
ဂရိဂိုရိုက ရှိဖီ၏မျက်နှာအား အတန်ကြာ စိုက်ကြည့်ပြီး ပုလင်းအား ဆတ်ခနဲ ပြန်ဆွဲယူလိုက်သည်။

‘ကျေးဇူးပဲ၊ ဒါပေမယ့် ငါ အယ်လောက်သောက်ရမယ်ဆိုတာ ပြောတာ

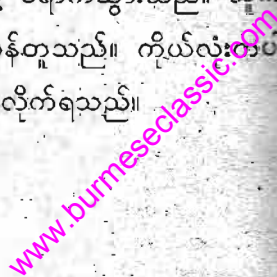

ကို မလိုချင်ဘူး၊ အေး... ဟုတ်လား၊ ငါ လူ့သတ်ခဲ့တယ်
 ဂရိဂိုရီမှာ နောက်ဆုံးစကားကို မာနကြီးကြီးနှင့် ဆိုလိုက်၏။
 'ဒါကို ငါဝန်ခံတယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါ့အပြစ်တွေ ကျေကုန်ပြီ၊ အသက်တစ်
 ထောင်လောက်ကို ကျေကုန်ပြီ၊ နောက်ကလိုက်တာကို နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်
 ကျော် ပုန်းနေရ ပြေးနေရ နွဲ့တောထဲမှာ နေရတာတွေနဲ့ ကျေကုန်ပြီ၊ ကဲ
 မဟုတ်လား'
 ရှိဖီကမူ ငြိမ်၍သာနေသည်။
 'ဒီနေ့အထိ ဖေဖေဟာ ကိုယ် ဘာလုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို သိပုံမရသေးဘူး
 ထင်တယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မတရားမှုရဲ့ သားကောင်လို့ပဲ မြင်နေတယ်'
 'ဟုတ်ကော မဟုတ်ဘူးလားကွ'
 ဂရိဂိုရီက ဒေါသတကြီးဖြင့် အော်ဟစ်လိုက်၏။
 'မတရားမှုဒဏ်ကို ခံနေရတာ၊ ငါက ငါ့အလုပ်ကို ငါလုပ်တာ၊
 ကောင်းတဲ့အလုပ်ကွ၊ ဂုဏ်ရှိတဲ့အလုပ်၊ ဒါ့အတွက် ငါကပဲ အပြစ်ပေးခံရတာ၊
 ငါက...'
 'ဖေဖေသိစေချင်တာ တစ်ခုရှိတယ်'
 ရှိဖီက စကားကိုဖြတ်၍ ပြောလိုက်သည်။
 'ကျွန်တော့်ဘဝ တစ်လျှောက်လုံးမှာ ကျွန်တော်ကိုယ် ကျွန်တော်
 ဘယ်တော့မှ ခွင့်မလွှတ်နိုင်တဲ့ ခုည၊ ဒီမှာ ကျွန်တော်ရှိနေတဲ့ တစ်ခုတည်း
 အကြောင်းကတော့ မိတ်ဆွေလို့ ဖေဖေခေါ်တဲ့ လူတွေရှေ့မှာ ဖေဖေ ပိုစိတ်
 မချမ်းသာစေတဲ့အဖြစ်ကိုပါပဲ'
 ဂရိဂိုရီ၏မျက်နှာမှာ နီရဲသွားသည်။ ပါးစပ်က တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေသော်
 လည်း အသံက ထွက်မလာ။

မြတ်စာပေ

ရှိဖီက အပေါ်အကျိကိုဆွဲယူ၍ လက်မောင်းပေါ်သို့ လွှားတင်လိုက်သည်။
 'ကျွန်တော် သွားတော့မယ် ဖေဖေ'
 'မင်း မသွားစေချင်ဘူး'
 'ကျွန်တော် ဖေဖေဆီကို ဘယ်တော့မှ မလာတော့ဘူး'
 'မင်း ဒီမှာပဲ နေစေချင်တယ်'
 'ဖေဖေ နေမကောင်းဘူးဆိုလို့သာ ကျွန်တော် လာခဲ့တာ'
 ရှိဖီက သူ့စကားကို ဇွတ်ပင်ပြောသည်။
 'ဖေဖေ နေမကောင်းတာတော့ မှန်ပါတယ်'
 'ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ထင်တာမျိုး ကျွန်တော် ကူညီလို့ရတာမျိုး
 ဆေးဝါးက ကူညီတဲ့ နေကောင်းတာမျိုး မဟုတ်ဘူး'
 'ဖေဖေရဲ့ရောဂါဟာ သမိုင်းကြောင်းကြောင့်တို့ ကုလို့မရပါဘူး၊ နားလိုက်
 ရင်တော့ နည်းနည်းပါးပါး သက်သာနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခုညလို ရုန်ပိန်
 တွေ ထမင်းရေစီးကြောင်းဖြစ်နေတဲ့ တလင်းတွေကြားမှာ နေနေလို့ကတော့
 ရောဂါဟာ မပျောက်ဘူး'
 'ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ဖေဖေ၊ ဖေဖေ ပါးစပ်ကထွက်တဲ့ အပြစ်တွေ
 ကျေကျေပြီးဆိုတာတော့ ရယ်စရာပဲ၊ ဒီစကားလုံးရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ဖေဖေသိမှ
 သိပါလေစလို့ ကျွန်တော် သံသယ ဖြစ်မိတယ်၊ တကယ်ပြောတာပါ ဖေဖေ'
 ရှိဖီက အပေါ်အကျိကို ဝတ်နေသည်။
 ဂရိဂိုရီ၏ လက်သီးကစ ရှိဖီ၏နားထင်သို့ ရောက်သွားသည်။ သူ့က
 ရွယ်လိုက်ပြီးမှ လက်ကိုဆုတ်ရန် ကြံလိုက်ဟန်တူသည်။ ကိုယ်လုံးတပ်
 ငိုက်သွားသည်။ ရှိဖီကလည်း သူ့ကိုယ်ကို တိမ်းလိုက်ရသည်။
 'ဂွတ်နိုက် ဖေဖေ'

မြတ်စာပေ

ရိုဖီ၏ လေသံက ဆုံးရှုံးမှုကြောင့် ဆုတ်ခွာရသူပမာ တိုးညှင်း၍ ကြေကွဲသံပါနေသည်။

'မနက်စာ မစားမီ ကျွန်တော် ဒီကသွားတော့မယ်၊ ဖေဖေနဲ့ ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ ပြန်မတွေ့တော့မှာ သေချာပါတယ်၊ ဖေဖေနေကောင်းပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်'

ရိုဖီက ဖခင်ကြီးအား အတန်ကြာ စိုက်ကြည့်နေလိုက်သေး၏။

'အပြစ်ဒဏ်ကျေဖို့ တကယ်ကို စိတ်ရှိရင်တော့ ကိုယ့်ဒေသကိုပဲ ပြန်လာခဲ့ပါဖေဖေ၊ ငွေနဲ့ပေါက်နိုင်တဲ့ အကောင်းဆုံးရှေ့နေတွေကို ကျွန်တော် ငှားပေးမယ်၊ ဒီလိုလုပ်လို့ ဖေဖေရဲ့ ကျန်ဘဝတစ်လျှော်လုံးဟာ အကျဉ်းထောင်ထဲမှာ နေရမှာတော့ သေချာတယ်၊ ဒါပေမယ့် ရာဇဝတ်မှုတွေရဲ့ ကြောက်စရာအဖြစ်ဆိုးတွေနဲ့စာရင် သိပ်ကိုပေါ့လှပါတယ်၊ ပေးဆပ်ရတယ် မမည်ပါဘူး၊ တဲ... နှုတ်ဆက်ပါတယ် ဖေဖေ'

ရိုဖီက နော်လှည့်ပြီး တံခါးဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ ဂရိဂိုရို နောက်မှ ခြေတစ်လှမ်း နှစ်လှမ်းမျှ လိုက်လာသည်။

'ဒီကိုပြန်လာစမ်း ရိုဖီ၊ ငါ ပြောနေတယ်'

သူ အော်ပြော၍ မဆုံးမိ ရှေ့ရှိတံခါးက ပိတ်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

'ရိုဖီ'

နောက်တစ်ကြိမ် အော်ခေါ်ပြန်သည်။ အော်ခေါ်သံမှာ မမာတော့ စိတ်ပျက်အားလျှော့မှုနှင့် အညှာရဲရဲ နိုင်လှသည်။

.....

စာခန်း (၄၄)

အာရုဏ်မတက်မီမှာပင် ရိုဖီက အိပ်ရာကထပြီး အထုတ်အပိုးပြင်ဆင်သည်။ အောက်ထပ်ကို ဖုန်းဆက်၍ ပစ္စည်းသယ်ရန်နှင့် လေဆိပ်သွားရန် အငှားကားတစ်စီးကို ခေါ်ပေးစေသည်။

ရိုဖီမှာ အိမ်ပြန်မည့်အရေးအား ခပ်သွက်သွက် လှုပ်ရှားနေ၏။ မကြာမီ တံခါးခေါက်သံ ကြားရ၏။ တွန်းလှည်းကလေးနှင့် အလုပ်သမား ရောက်လာသည်။ အောက်ထပ်သို့ အရောက် ကောင်တာရှေ့တွင်ရပ်ကာ ကျသင့်ငွေကို ရှင်းဟန်ပြုသည်။

'ငွေရှင်း ပြီးသွားပါပြီ ဆီညှော်'

'ဘယ်လို ...'

'လူကြီးမင်းနှစ်ယောက်က ရှင်းသွားတာပါ'

'ဘယ်သူတွေများလဲ'

ရိုဖီ၏ အတွေးမဆုံးမိ လူဒို့နှင့် ဟော့စ်တို့က သူ့သွေးတစ်ဖက် တစ်ယောက် ရောက်လာ၏။

www.burmeseclassic.com

'ခင်ဗျားရဲ့အိတ်တွေ ကားထဲရောက်သွားပါပြီ ဟားဟပ်ဖောယား'

'ခင်ဗျာ . . .'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ သွားကြစို့၊ တခြားလူတွေလဲ စောင့်နေကြတယ်'

'တခြားလူတွေ ဟုတ်လား'

လူခိုနှင့် ဟော့စ်တို့က ရိုဖီ၏ လက်မောင်းနှစ်ဖက်အား တွဲသကဲ့သို့ တံခါးပေါက်ရှိရာသို့ ခေါ်သွားကြသည်။ လှေကားရင်းတွင် အညိုရောင် မာစီးဒီးကားကြီးနှင့် ငှားထားသည့် ကားတစ်စီးကိုပါ တွေ့ရသည်။

တောက်ပဆဲ နေရောင်ခြည်တို့ကြောင့် ရိုဖီ၏ မျက်လုံးက ကျိန်းသွားသည်။ ကားထဲတွင် လူနှစ်ယောက် ထိုင်နေသည့်သဏ္ဍာန်ကို တွေ့ရသည်။

'ဒါက ဘာသဘောလဲဗျ၊ ဘာလုပ်မလို့လဲ'

'မာစီးဒီးကားဆီသွားပါ'

မာစီးဒီးကား၏ နောက်တံခါးက ပွင့်လာသည်ကို တွေ့သည်နှင့် ရိုဖီက ခြေထောက်ကို တောင့်ခံကာ ဆွဲအခေါ်ကို မလိုက်။ သို့သော် လူခိုတို့က အတင်းဆွဲခေါ်သည်။ ဖိနပ်ဦးက မြေပြင်နှင့် ဒရွတ်တိုက်ကာ ပါသွားရသည်။

ကားနောက်ဘက် ပြတင်းပေါက်မှ ခရပ်၏ ထိပ်ပြောင်ခေါင်းကြီးက ပေါ်လာသည်။ သူက ပြုံးပြနေသည်။

'ဂွတ်မောရင်း ဟားဟပ်ဖောယား'

'ခင်ဗျားတို့ ဘာလုပ် . . .'

လူခိုက ရိုဖီအား ကားထဲသို့ အတင်း ထိုးသွင်းကြသည်။

'ဖယ်ကြစမ်း ပေ့ လူတွေ၊ ဖယ်ကြစမ်း'

ခေါင်းကို အထိုးခံရလိုက်ချိန်ဝယ် ကားထဲမှ ခရပ်က ရိုဖီ၏ အကျီလက်ကို

ဆွဲသွင်းလိုက်သည်။ မကြာမီ လူခိုနှင့် ဟော့စ်တို့က ရှေ့ခန်းသို့ တက်ကာ ဘားထွက်တော့သည်။ ရှေ့မှ ကားကလည်း ရှုဒယ်နှင့် ဒေါက်တာ ဝရီဂိုရီတို့ ဘင်၍ မောင်းသွားသည်။

ဟိုတယ်၏ တစ်ဖက်လမ်းပေါ်တွင် ချက်ပလက်အင်ပါယာ အငှားကား တစ်စီးက ရပ်ထားသည်။ ကားမောင်းသည့် နေရာတွင် ရှိနေသူက ဘုန်းတော်ကြီးဝတ်ရုံနှင့် ဖြစ်သည်။ မကြာမီ ထိုကားကလည်း ကားနှစ်စီး သွားရာလမ်းအတိုင်း လိုက်ပါသွားတော့သည်။

.....

အခန်း (၄၅)

ပြုတိုစထရိုနာရီအိမ်သို့ ရောက်လာပြီးနောက် မနက်ပင်လျှင် ဖခင် ဖြစ်သူအား ရိုဖီ တွေ့ခွင့်မရသေး။ အခြားသူများနှင့် မနက်စာကို တိတ်ဆိတ် စွာ စားနေရသည်။ ညက တစ်ညလုံး မိုးရွာခဲ့၏။ ယခုလည်း အပြင်ဘက်မှ သစ်ပင်ဖားဖားကြီးတို့၏ လေအလျှင်ထဲမှ လှုပ်ရှားသံကိုသာ ကြားရသည်။ ရိုဖီမှာ ကြာတော့ စိတ်မရှည်နိုင်။

‘ ခုမနက် ကျွန်တော့်အဖေကို တွေ့လို့ရမလား ’
ခရပ်၏ မျက်ခွံက ခပ်လေးလေး ပင့်လာသည်။

‘ မောင်ရင့် အဖေက ခုမနက် သိပ်နေမကောင်း သူ့ညနေပိုင်းလောက် ကျမှပဲ တွေ့လို့ ရနိုင်လေမယ် ’

‘ ဒါဆိုရင်လဲ သူ့ကို ပြောလိုက်စမ်းပါ။ ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ့်အဖေအိမ်မှာ အကျဉ်းသားစာစစ်ယောက်လို့ နေနေရတယ်။ အပြင်ကိုထွက်ရင်လည်း လက်နက်ကိုင် အစောင့်တစ်ယောက် မပါဘဲ မထွက်ရဘူး။ ရေချိုး၊ မုတ်ဆိတ် ခိုက်တာကအစ ပြတင်းပေါက်က မထွက်ပြေးနိုင်အောင် အစောင့်ထားတယ်။

‘ . . . အဖေ ဘာဖြစ်နေသလဲ။ ကျွန်တော့်ကို ဒီခေါ်လာပြီး ရှက်နေ သလား။ ကျွန်တော် ဆန္ဒမပါဘဲ လူမိုက် လူရမ်းကားတွေက အတင်းဆွဲခေါ် လာကြတယ်။ သိပ် ရှက်ဖို့ ကောင်းတယ်။ ဒီလောက်ခရီးကိုလာပြီး သူနဲ့တွေ့ ရတဲ့ ရလဒ်က ဒါလား။ ခု ကျွန်တော်ကို လာဆင်းတွေ့ဖို့ သူ့ ကြောက်နေ သလား။ ရှက်နေသလား ’

‘ ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး ’

ပိုးသားဝတ်စုံရှည်ဝတ်၍ ရေချိုး မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ် ရိတ်ထားသည့် ဂရီဂိုရီမှာ လန်းလန်းဆန်းဆန်း ဖြစ်နေပုံရသည်။ သူက ရိုဖီရှေ့ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

‘ ငါ ကြောက်လဲ မကြောက်ဘူး။ ရှက်လဲ မရှက်ဘူး ရိုဖီ။ လက်ဖြောက် တစ်ချက်တီးလိုက်ရာ အားလုံးက အခန်းထဲမှ ထွက်သွားကြသည်။ နောက်ဆုံး တော့ သားဖာဖန်ယောက် ရင်ဆိုင်ကျန်ရစ်တော့သည်။

သူ့အား ဒီဗီယာဆာဖစ်က မည်သို့လုပ်ကြံရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြောင်း၊ ကူးတို့ မော်တော်ပေါ်တွင် မည်သည့်ကိစ္စ ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဂရီဂိုရီက ရှင်းပြသည်။

‘ ခုကို ငါ့နောက်ကို လိုက်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ရှိတယ်။ ဒီအကြောင်း ခရပ်ကလဲ မင်းကို နည်းနည်းပါးပါးတော့ ပြောပြပြီးပြီ ထင်တယ်။ ဒီလူဟာ ကျွမ်းကျင်တယ်။ အန္တရာယ်ရှိတယ်လို့ ငါ့ကို သူတို့က ပြောကြတယ်။ စိန်ခေါ် မှုကို ငါ ကြိုဆိုပါတယ်။ သူ့တို့လဲ တခြားလူတွေလိုပဲ ပါရာနာမြစ်ထဲမှာ ငါ ရှင်းပစ်နိုင်မှာ သေချာပါတယ် ’

ဂရီဂိုရီက သားဖြစ်သူအား စိန်းစိန်းကြီး ပုက်ကြည့်သည်။

‘ မင်းကို ငါ ဒီမှာ သိပ်ကြာကြာ မထားပါဘူး ရိုဖီ။ သားတစ်ယောက် အနေနဲ့ မဟုတ်တောင် ရှေ့နေတစ်ဦးက သူ့အမှုသည်ကို တာဝန်ရှိပုံစံ

မျိုးနဲ့ပေါ့၊ မင်းဟာ ငါ့လုပ်ငန်းရဲ့ ရွှေနေပဲ

‘ဖေဖေ’

ရိုဖီက ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ ဂရိဂိုရီက လက်ကိုဆွဲ၍ ပြန်ထိုင်နိုင်သည်။

‘ဂျန်းဘိန်း ဒီကိုရောက်လာတဲ့ ၁၉၆၃ ခုနှစ်ကတည်းက ငါ့ သေတမ်းကို ပြန်မသုံးသပ်ရသေးဘူး။ သေတမ်းစာအသစ် ပြန်ရေးချင်တယ်။ သေတမ်းစာအသစ်မှာ မင်းက အာဇာနည် အလွှဲခံရတဲ့လူပဲ ဖြစ်မယ်’

‘ဖေဖေမှာ တခြားရွှေနေတွေ ရှိသားပဲ’

‘သူ့တို့ကို တစ်ယောက်မှ ငါ မယုံဘူး’

‘ဂျန်းဘိန်းကိုတော့ နဖေဖေ ယုံလို့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုနဲ့ သူ့ အလုပ် လုပ်ခဲ့တာ နှစ်ပေါင်းမနည်းတော့ဘူး’

‘သူကလဲ တခြားလူတွေလိုပဲ လင်းတ တစ်ကောင်ပဲ။ ငါ့ကိုစွဲကို နှလုံးသားထဲက စိတ်ဝင်စားတာ မဟုတ်ဘူး။ ငါ့သေတမ်းစာကို မင်းပဲ ရေးစေချင်တယ်’

ရိုဖီမှာ ဤနိုင်ငံသို့ ရောက်လာကတည်းကမှ စ၍ ယခု တစ်ကြိမ်သာ လျှင် ဖခင်အပေါ် ကရုဏာ သက်သွားမိသည်။ ဖခင်ကြီးမှာ ကြောက်နွမ်းနေသည့် အထီးကျန်သမားကြီးနှင့် တူလှသည်။ ပိုက်ကွန်ကြီးတစ်ခု တဖြည်းဖြည်းခြင်း အအုပ်ခံရသည့် လူသားတစ်ဦးနယ်ပင်။

‘ဟိုလူက . . .’

‘ဘယ်လူလဲ’

‘ဟို လုပ်ကြံမယ်လူ’

‘သူ့ကို ငါ ဂရုမစိုက်ဘူး။ ငါ့နည်းငါ့ဟန်နဲ့ သူ့ကို ကိုင်လို့ ရတယ်။ ငါ့ ကြောက်နေတယ်လို့ မင်း ထင်နေသလား’

‘ဒီလိုမျိုး ကျွန်တော် ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး’

‘က . . . ငါ သေတမ်းစာကို ပြန်စစ်ပြီး အသစ်ရေးကြမယ်။ အလုပ်တွေကို ဂရုစိုက်ကိုင်တွဲအရွယ်မျိုး ငါ့မှာ မရှိတော့ဘူး။ ငါ့မြေးလေး ဆွန့် အမွေခံတွေကို အဆင်ပြေစေချင်တယ်။ နောက်ပြီး ငါ ကြာကြာ နေရမှာ မဟုတ်ဘူး’

‘ဖေဖေ ဆရာဝန်တွေ ပြောတော့လဲ’

ဂရိဂိုရီမှာ ဒေါသ ပေါက်ကွဲတော့၏။

‘ငါ့ဆရာဝန်တွေက c ကြောင်တွေပဲကွ။ ခု မနက်ပဲ ဝမ်းမှာ သွေးတွေ ပါတယ်။ ဝမ်းညှစ်တဲ့အခါ နာတယ်။ အင်ရီကွက်ပြောတာကို သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ငါလဲ ဆရာဝန်ပဲကွ။ ဆေးကုသခွင့် ရုပ်သိမ်းထားပေမယ့် ငါက ဆရာဝန်တစ်ယောက်အဖြစ် ရှိနေတုန်းပဲ’

ရိုဖီက ဖခင်အား စိတ်မသက်သာစွာ ငေးကြည့်နေမိသည်။ ခေါင်းမာလှ သည့်ဖခင်အား ပြိုင်ငြင်းနေ၍ မရ။

‘ငါ့သေတမ်းစာကို မင်းပြင်ရေးပေးမယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဖေဖေ’

‘ဒီကိစ္စပြီးရင်တော့ အဆန်စီယွန်ကနေ မင်း လေယာဉ်ပေါ် တက်သွားတော့ပေါ့။ ခုကိစ္စက တစ်ရက် နှစ်ရက်လောက်ပဲ ကြာမှာ’

အခန်း (၄၆)

သာယာသည့် ညကလေးတစ်ည ဖြစ်၏။ လေပြည်ထဲတွင် စံပယ်နံ့က သင်းနေသည်။ ကောင်းကင်ယံတွင်လည်း ကြယ်ကလေးများက တလက်လက် တောက်ပလျက် ရှိသည်။

သန်းခေါင်ကျော်အချိန်မှာပင် ဂရီဂိုရီတို့အုပ်စုက မြို့ထဲမှ ပြန်ရောက် လာကြသည်။ လူခိုနှင့် ဟော့စ်ကို ခြံရံလျက် ဂရီဂိုရီက အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွား သည်။

အိမ်ရှေ့ မလှမ်းမကမ်းတွင် ကားရပ်ရာ ရှိ၏။ ထိုကားများကြားဝယ် ချက်ပလက် အင်ပါယာကားလေးက အိမ်နှင့် မျက်စောင်းထိုးလောက်တွင် ရပ်ထားသည်။ ကားမောင်းသူနေရာတွင် အိယန်အက်ရှာ။

သူက ကားထဲတွင် နာရီပေါင်းများစွာ ထိုင်နေခဲ့သည်။ ပတ္တရောင်ရဲကား လာ၍ မီးနှင့် ထိုးကြည့်ချိန်များတွင်သာ ဝပ်၍နေခဲ့သည်။ သူ့နေရာမှဆိုလျှင် ဂရီဂိုရီ၏အိမ်မှာ ပေသုံးရာမျှ ဝေးသော်လည်း ပြတင်းပေါက်မှ နီကြင်ကြင် မီးရောင်ကို မြင်နိုင်သည်။

သူက ဘုန်းတော်ကြီးဝတ်စုံ ဝတ်ထားဆဲဖြစ်သော်လည်း ချိုင်းအောက် စလွယ်သိုင်းအိတ်ထဲဝယ် ပြောင်လက်နေသည့် အူဒီသေနတ်ကို တင်ထား

သည်။

မကြာမီ အိမ်မှ မီးတို့ ငြိမ်းသွားသည်။ အက်ရှာက ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက် သည်။ ကင်းလှည့်ရဲကားမှ နောက် မိနစ် (၂၀) ကြာမှ လာမည်ဟု ခန့်မှန်း မိသည်။ အရေးအကြောင်းဆိုလျှင် ချက်ချင်းမောင်းထွက်နိုင်ရန် ကားကို စက်နှိုးထားခဲ့သည်။

သူက အိမ်နောက်ဘက်သို့ ပတ်လျှောက်သွားသည်။ ပြတင်းပေါက် အောက်တွင် ဒူးညွတ်ရင်း တိပ်ခွေပြားနှင့် မှန်ဖြတ်ကတ်ကြေးကို ထုတ်သည်။ တံခါးကို စမ်းကြည့်သည်။ ဂျက်ချထားခြင်း မရှိ။

တံခါးကို မ၍ ဖွင့်ကာ အိမ်ထဲသို့ ကျော်ကာ လှိုဏ်ဝင်လိုက်သည်။ ခေတ္တမျှ ငြိမ်နေလိုက်သည်။ ထိုစဉ် မီးများက ရုတ်ခြည်းပွင့်သွားသည်။ သူက ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ အတွင်းခံအဝတ်အစားများနှင့် အစောင့်တပ်အား ပခုံးစလွယ်အိတ်ထွင် ပစ္စတိုလွယ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

အစောင့်မှာ ရုတ်တရက် ကြက်သေ သေနေသည်။ ၎င်းမှာ တစ်နေ့နီး ရေထသောက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပုံရ၏။ အက်ရှာ၏ အူဒီသေနတ်ပြောင်းကို မျက်လုံးပြူးကြည့်ရင်းမှ အယောင်ယောင် အမှားမှားဖြင့် ချိုင်းမှ ပစ္စတိုဆီ သို့ လက်ရောက်သွားမိသည်။

တိတ်ဆိတ်မှုအား စက်သေနတ်သံက ပြိုခွဲလိုက်သည်။ ကျည်ဆန်များက မီးဖိုဆောင်၏ ကြွေးသားနံရံ ဖြူဖြူများကို ကန်၍ လွင့်စဉ်သွားသည်။ အစောင့် မှာလည်း သေနတ်ကို ကိုင်ရင်း နောက်ပြန်လဲကျသွားသည်။

အက်ရှာက ဧည့်ခန်းကိုဖြတ်၍ လှေကားဆီသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးသွား သည်။ အောက်ထပ် အိပ်ခန်းတံခါးဖွင့်ပြီး ဟော့စ်က ထွက်သည်။ ပြေးသွား သည့် သဏ္ဍာန်ကို တွေ့သည်နှင့် တံခါးကို ဆတ်ခနဲ ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။

အက်ရှာ၏ စက်သေနတ်ကျည်ဆန်တို့က တံခါးရှိရာသို့ ပလူပျံသွားသည်။ တံခါးနောက်မှ အပ်အုပ်အုပ် ညည်းတွားသံက ထွက်လာသည်။ လှေကားထိပ်မှ ကျည်ဆန်အတွဲလိုက်ကလည်း အက်ရှာထံသို့ ရောက်လာသည်။

အပေါ်ထပ်မှ ပြေးလွှားသံများ အော်ဟစ်ပြောဆိုသံများ ကြားလိုက်ရ၏။ အိမ်ဖော်မကြီး၏ ကြောက်လန့်တကြား ဟစ်အော်သံကိုပါ ကြားရသည်။ အက်ရှာက လှေကားအောက်သို့ ပြေးဝင်ကာ အပေါ်ဘက် သေနတ်သမား ရှိရာ လှမ်းပစ်သည်။

အက်ရှာက စက်သေနတ်ကို အတွဲလိုက်ဆွဲရင်း လှေကားပေါ်သို့ ပြေးတက်လာသည်။ သူ့ဝန်းကျင်ပြတင်းပေါက်မှ မှန်ကဲစတိုက် အနားသို့ ကျလာသည်။ အပြင်တွင် အစောင့်မည်မျှရှိသည်ကို သူ မသိ။ သို့သော် အိမ်ထဲသို့ ရောက်နေသူတွင်လည်း အင်အားမည်မျှပါကြောင်း အစောင့်များ မသိနိုင်၍ တပန်းသာနေသည်။

အပေါ်ထပ် စကြိုမှ သေနတ်သံတိတ်သွားပြီး လူတစ်ယောက် လိမ့်ကျလာသည်။ လူဂါသေနတ် ကိုင်ထားသော ခရပ်ပင် ဖြစ်၏။ သူက ဘောလုံးတစ်လုံးပမာ ပက်လက်လျောကျလာသည်။

အက်ရှာက 'ဂရီဂိုရီ' ဟု အော်ရင်း အပေါ်သို့ အတင်းတက်သည်။ တစ်ခန်းပြီးတစ်ခန်း ဝင်ကြည့်သည်။ ဗီရိုများကို ဖွင့်ရှာသည်။ ခုတင်အောက် ငုံ့ကြည့်သည်။

အခန်းတစ်ခန်းကို ကန်အဖွင့်လိုက်ဝယ် ဝပ်နေသည့် အိမ်ဖော်မကြီးကို တွေ့ရသည်။ တံခါးကို ပြန်မိတ်၍ နောက်တစ်ခန်းကို ဖွင့်သည်။ ရောအိပ်ခန်းကြီးတစ်ခုပင် ဖြစ်၏။

ခုတင်ပေါ်မှ အပ်ရာခင်းမှာ ဆွဲဖယ်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ ဘေးစားပွဲပေါ်၌ ဆေးလိပ်ပြာခွက်ထဲဝယ် မီးစွဲလောင်နေဆဲ အီဂျစ်စီးကရက်တစ်လိပ်ကို တွေ့ရသည်။ ဂရီဂိုရီ၏ အရိပ်အယောင်ကိုတော့ မတွေ့ရတော့။ ပွင့်နေသော ပြတင်းပေါက်တစ်ခုဆီမှ ခန်းဆီးစမှာ လေထဲတွင် လွင့်လူးလျက် ရှိ၏။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဒေါသတကြီး ရေရွတ်ရင်း လှေကားဆီသို့ ပြန်ပြေးလာသည်။ အိမ်အပြင်ဘက်မှ ကျည်ဆန်တို့က အိမ်ထဲသို့ ဝင်နေဆဲ လမ်းမပေါ်မှ ကားဟွန်းသံတစ်ချက်ကို ကြားလိုက်ရသည်။

အက်ရှာက မီးဖိုဆောင်သို့ ပြန်ဝင်သည်။ သူ၏သေနတ်မှ ကျည်ဆန်တို့ကလည်း ရပ်နားသည်ဟူ၍ မရှိ။ ဝရန်တာမှ ခုန်ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကျည်ဆန်မိုးကြားမှ ဖြတ်ကာ ကားဆီသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးထွက်သည်။

ကားတံခါးလက်ကိုင်ဆီသို့ လက်ရောက်သွားသည့်အချိန်မှာပင် ရှေ့ဘက် အိမ်ပြတင်းမှန်များမှ နောက်မှ လှမ်းပစ်သည့် ကျည်ဆန်တို့ကြောင့် ကြေကွဲကုန်သည်။ မကြာမီ ကားက တရကြမ်း ထွက်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

လမ်းတလျှောက်ရှိ အိမ်တို့မှ မီးများ လင်းလာစဉ်ဝယ် အင်ပါလာကားလေးက အဆန်စိယွန်မြို့ဆီသို့ တရိပ်ရိပ်ပြေးနေသည်။ မော်တော်ဆိုင်ကယ်တစ်စီး လိုက်လာသံနှင့် ကားများ စက်နှိုးသံကို နောက်ဘက်မှ ကြားရသည်။ သေနတ်သံများကလည်း အဆက်မပြတ်သေး။ ထို့နောက် အဝေးဆီမှ ပျံလွင့်လာသည့် ရဲဥသံကို ကြားရသည်။

.....

အခန်း (၄၇)

ချာဂရာ တောအုပ်ဘက်ဆီသို့ သုံးနာရီခရီး ပျံသန်းရေးအတွက် သာယာလှသည့် နံနက်ခင်းဖြစ်သည်ကို အာဂါ တွေ့မြင်မိသည်။ တိုင်းရင်းသားအုပ်စုတစ်စုက ကျားသစ်ရေများနှင့် ဝိုလီးဝီးယားနိုင်ငံထဲမှ ပါရာဂွေးနိုင်ငံတွင်းသို့ ရောက်လာကြောင်း သတင်းအရ စုံစမ်းရေးထွက်ရန် ဖြစ်၏။

အာဂါက ပြေးလမ်းပေါ်တွင် လက်ပိုက်၍ ခြေထောက်ကားယားခွ ရပ်နေသည်။ လေအလျဉ်ဝယ် သူ့ဘောင်းဘီခြေဖျားက တလှုပ်လှုပ်ယမ်း လျက်ရှိ၏။ သူက အခြေအနေကို ကျေနပ်နေမိသည်။ သူ့ဆုံးနေသည့် လေယာဉ်ကိုလည်း သမ္မတကြီးက ပေးထားသည့်အပြင် မကြာမီ ဝိုလ်မှူးချုပ် ရာထူးသို့ တိုးမြှင့်ပေးမည်ဟူသည့် ကတိကိုပါ သမ္မတကြီးထံမှ ရထားပြီး ဖြစ်သည်။

ဤမနက်တွင် သူ့အဖော် နီဂရိုးကြီးကလည်း အတော်ရွှင်မြူးနေပုံရ၏။ ညက လောင်းကစားပွဲမှ အတော်ရလိုက်သည်။ ယခုလည်း ဝိုလ်မှူးကြီး အာဂါနှင့် လေယာဉ်ခရီးစဉ် ထွက်ရခြင်းက သူ့အတွက် ပျော်ရွှင်စရာသာ ဖြစ်၏။

ဓာတ်ဆီဖြည့်ပိုက်များက ရုပ်သိမ်းသွားပြီဖြစ်၍ လေယာဉ်ပျံသန်းရန် အဆင်သင့်ရှိနေတော့မည်။ အာဂါနှင့် နီဂရိုးကြီးတို့က လေယာဉ်ပေါ်သို့ တက်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် တစ်နာရီ မိုင် ၂၅၀ နှုန်းဖြင့် အပြေးတတ် သွားတော့သည်။

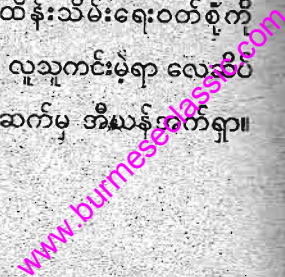
လေယာဉ်တက်ပြီး မကြာမီ ငှက်ပျောတောတစ်ခုအထက်သို့ ရောက်လာ သည်။ ဤအချိန်မှာပင် လေယာဉ်က ပေါက်ကွဲသွားသည်။ အနှေးရွိုက် ကင်မရာတစ်လုံးဖြင့် ရိုက်ထားမည်ဆိုပါက အတောင်ပံများ၊ စက်၊ ကိုယ်ထည်၊ ပန်ကာများ၊ ပဲ့ပြီးနှင့် ပိုက်လုံးများ လွင့်စဉ်သွားပုံကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

လေယာဉ်ထိန်းမျှော်စင်ပေါ်ရှိ ရေဒါ မျက်နှာပြင်ပေါ်ဝယ် အဖြူစက် ကလေး ပျောက်သွားသည်ကို စက်ကိုင်သူက သတိပြုမိလိုက်သည်။ စက်ခန်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဇဝေဇဝါ ဖြစ်ကုန်သည်။ ထို့နောက် ပေါက်ကွဲသံကြောင့် အားလုံးမှာ ကွင်းထဲသို့ ပြေးဆင်းလာကြသည်။

ကွင်းထဲရှိ လူ့အတော်များများကမူ ကောင်းကင်ယံဝယ် မီးလုံးကြီး တစ်လုံးကို တွေ့လိုက်ရကြောင်း ပြောကြသည်။ မကြာမီ မီးလောင်ပျက်ကျ ရာသို့ ဥဩသံတည်ညံ့နှင့် ကယ်ဆယ်ရေးတပ်ဖွဲ့များဝင်များ၊ မီးသတ်ကား များက သွားလျက်ရှိနေလေပြီ။

လေယာဉ်မထွက်မီ စစ်ဆေးပေးခဲ့သည့် မြေပြင်အင်ဂျင်နီယာတပ်ဖွဲ့ဝင် တို့ကလည်း အမေရိကန်တပ်မတော်သုံး တစ်ထပ်ကားပေါ်သို့ အပြေးတတ် ကာ ထွက်သွားကြသည်။ မီးခိုးရောင် ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရေးဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသူတစ်ဦးကမူ ကွင်းထဲသို့ရောက်နေသဖြင့် လူသူကင်းမဲ့ရာ လေဆိပ် အဆောက်အအုံထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ သူက မော့ဆက်မှ အိယန်အက်ရှာ။

xxx

အခန်း (၄၈)

အာဂါ၏သတင်းကမူ ဇန်နဝါရီ (၅၄၀) သို့ တစ်ပတ်ကြာမှ ရောက်သည်။ အယ်ဒီရာဒိုရို ကက်ဖတ်တီက လူတစ်ယောက်လွှတ်၍ စာပို့လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

အိမ်နောက်ဘက်တွင် ထီးအကြားကြီးတစ်ခုအောက်၌ မနက်စာ စားနေသည့် ဂရိဂိုရိုမှာ စာကိုဖတ်ရင်း ကိုင်ထားသောလက်တို့က အနည်းငယ် တုန်ယင်လျက် ရှိ၏။

ဂရိဂိုရိုက စာကိုလုံးချေ၍ လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။ ထိုင်ရာမှ ကုလားထိုင်ကို တွန်း၍ ထကာ အိမ်ထဲသို့ ခပ်သုတ်သုတ် ဝင်သွားသည်။ လက်စွဲတော်အိမ်ဖော်မကြီး အက်စ်မာရယ်ဒါက စာသားပို့သူအား ပိုက်ဆံပေး၍ ပြန်လွှတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် လုံးချေထားသည့်စက္ကူကို ပြန်ဖြန့်သည်။

အာဂါ ဆုံးပြီ၊ အခြေအနေကို စုံစမ်းဆဲ၊ သတိထားရန် အကြံပေးလိုသည်။ ၇ - က

အက်စ်မာရယ်ဒါက စာကို ရှိဖိအား ပြရန် ယူသွားတော့သည်။

ရိုဖီက ဤအိမ်သို့ ရောက်လာသည်မှာ ရှစ်ရက်မြောက်နေ့ ဖြစ်ပုံပစ်ခတ်မှုဖြစ်ပွားသည့် ညကဆိုလျှင် (၁၅) နိုင်ငံရေးကို ခြေကျင်ဆက်တိုက်လျှောက်ခဲ့ရသည်။ သူတို့နှင့် ရုဒယ်နှင့် လူဖိုသာ ပါလာခဲ့၏။ ခြေတူလက်ပန်းကျရင်း အာရုဏ်တက်ချိန်မှ အိမ်သို့ ရောက်လာကြသည်။

ဂရိဂိုရိုမှာ အိပ်ရာဝင်ချိန်၌ စိတ်ဓာတ်ပျက်ပြားလျက် ရှိခဲ့၏။ ကလေးတစ်ယောက်လို ငိုကြွေးခဲ့သည်။ အခန်းတွင်း အပူချိန်တစ်ရာမျှ ရှိသော် လည်း စောင်အထူကြီးအောက်ဝယ် တုန်ယင်နေခဲ့၏။

ရုဒယ်လည်း တစ်ညအိပ်ခရီးဟုဆိုကာ နောက်ကြောင်း ပြန်သွားခဲ့သည့် သူ့အခြေအနေကို သုံးသပ်ကြည့်ခဲ့သည်။ သူ့အလုပ်ပေါ် သူ စိတ်မတော့တော့၊ ဂရိဂိုရိုနှင့် လိုက်ရင်း ပစ်မှတ်တစ်ခုလို ငုတ်တုတ်မနေလိုတော့။

သတင်းစာများဝယ် ဂရိဂိုရို လုပ်ကြံခံရမှု သတင်းက ပါလာသည် သံရုံးများကလည်း ဂရိဂိုရို ဘယ်ရောက်နေသနည်းဟု တွန်းအားပေးတမ်းမေးနေကြသည်။ သတင်းထောက်များကလည်း သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံသတင်းစာတိုက်သို့ သတင်းအဆက်မပြတ် ပို့နေကြသည်။

ရိုဖီက အက်စ်မာရယ်ဒါ ယူလာသည့် စာကိုဖတ်၍ ဘေးဖယ်ထားလိုက်သည်။ မျက်နှာမူရာ တည့်တည့်ကိုသာ ငေးနေပြန်သည်။ သူ၏အဝတ်အစားများက တွန့်ကြေ၍ ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသလို မုတ်ဆိတ်ကျင့်စွယ်များကလည်း ရိတ်ပယ်ထားခြင်း မရှိ။

သူ့အဖို့ ရေမချိန်နိုင်၊ အိပ်မရနိုင်၊ မစားနိုင်၊ မသောက်နိုင် ဖြစ်နေ ရသည် နှစ်ပတ်အတွင်း ကိုယ်အလေးချိန်က လျော့သွားသည်။ ဖခင်က သေတမ်းစာအသစ်အတွက် ပြင်ဆင်မှုက ပြီးပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် ဂရိဂိုရိုကို ထိုသေတမ်းစာကို ငဲ့စောင်း၍ပင် မကြည့်သေး။

သူက ဖခင်ကြီးအပေါ် တစ်စက်ကလေးမှ မယုံကြည်။ စိတ္တဆန်ဆန်
 အားလာမိသည်။ သူသည် သူ့စိမ်းတွေကြားသို့သာ ရောက်နေခြင်းဟု လက်ခံ
 ကြည်ထား၏။ ဤအိမ်ရောက်ပြီးနောက် ဝရီရီရီမှာ စိတ်သက်သာပုံရခဲ့
 သည်။ သို့သော် အာဂါ၏သတင်းက နဂိုအနေသို့ ပြန်ရောက်သွားရသည်။
 သံဆူးကြိုးများ ထပ်ကာခိုင်းသည်။ အိမ်ဝင်းအတွင်းရှိ မီးမောင်း အရေ
 တွက်ကို ထပ်တိုးစေသည်။ ထို့နောက် အခန်းအောင်းကာ မည်သူနှင့်မှ
 အတွေ့မခံတော့။ အက်စ်မာရယ်ဒါက လင်ပန်းတစ်ချပ်ဖြင့် အစား
 အသောက်များ ပို့ပေးရသည်။ အစားတို့က လက်ရာမယွင်းသော်လည်း
 သူသွားသည့် ဘရန်ဒီကမူ တက်တက်စင် ပြောင်နေတတ်သည်။

ရိုဖီက ဖခင်အားတွေ့ရန် ကြိမ်ဖန်များစွာ ကြိုးစားသည်။ သို့သော်
 နှစ်စောင်နေသည့်ခွေးပမာ လူခိုက တံခါးပေါက်ကို ပိတ်ရပ်နေတတ်၏။
 ခိုရိုရိုကလည်း သားဖြစ်သူကို တွေ့ရန် မကြိုးစားပါ။ ဖခင်ကြီးမှာ ဤအခန်း
 ထဲတွင် သို့မဟုတ် ဤအိမ်မှာပင် ရှိမှ ရှိနေသေး၏လောဟု တွေးမိသည်။

.....

အခန်း (၄၉)

ရိုဖီမှာ ဖခင်လုပ်သူအား မတွေ့ရသည်မှာ အတော်ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။
 အခန်းထဲတွင်မှ ရှိသေးရဲ့လားဟု သံသယရှိသည့်အတိုင်း မေးကြည့်သည်။
 ရှိကြောင်း လူခိုထံမှ အဖြေရသည်။ လောလောဆယ်ဝယ် လူခိုသာလျှင်
 အိမ်မှုကိစ္စအဝဝကို ကိုင်တွယ်နေသည်။

တစ်ရက်တွင်မူ လူခိုအလစ်တွင် ရိုဖီက အက်စ်မာရယ်ဒါအား အခန်း
 ထဲဝယ် သူ့ဖခင် ရှိ မရှိ မေးသည်။ ဤတွင် အမျိုးသမီးကြီးက ခေါင်းခတ်
 ပြသည်။ ပါးစပ်မှမူ ဘာမှ မပြောရန်သတိပေးသည်။ လူခို ရောက်လာသဖြင့်
 ရိုဖီက လူချင်း ခွဲလိုက်၍ ဤမျှဖြင့် ကျေနပ်လိုက်ရသည်။

ထို့နောက် တစ်ညတွင်မူ

ရိုဖီ အိပ်ရာပေါ်တွင် လှဲနေသော်လည်း အိပ်၍မရ။ အပြင်ဘက်မှ
 ကင်းစောင့်နေသည့် ချာချီလိုတို့၏ ခြေသံများကို ကြားနေရသလို မီးမောင်း
 အလင်းရောင်တို့ကိုလည်း မြင်နေရ၏။ ထို့နောက် လမ်းအတိုင်း အက်လာ
 သည့် ထရပ်ကားတစ်စီး၏ စက်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။

မကြာမီ လူသံများ ကြားရသည်။ အသံတစ်သံမှာ သူ့ဖခင်အသံနှင့် တူသည်ဟု ထင်မိသည်။ အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာသည့်ခြေသံများကိုပါ ဆက်တိုက် ကြားလိုက်ရသည်။

သူက အပ်ရာမှ ရုတ်ခြည်းထပြီး ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် ထွက်လာသည်။ တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည့်အခါဝယ် ဖခင်ကြီးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရှိနေတော့ သည်။

တောတွင်းဝတ်စုံနှင့် ဘွတ်ဖိနပ်ရှည်ဝတ်ထားသည့်ရှေ့မှ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ သူ့ဖခင်ဖြစ်ကြောင်း ရှိဖိ လုံးဝသံသယမရှိ။ သို့သော် မျက်နှာက အနှစ် နှစ် ပြန်ငယ်နေသလို ရှိ၏။ ပါးရေနားရေတွန့်များ မရှိတော့၊ မကြာမီကပင် ပတ်တီးများ ဖြေထားသကဲ့သို့ အသားအရေက ပန်းနုရောင်ပြေးနေသည်။

သူ သိလိုက်သည့် ဖခင်ဒေါက်တာဂရိဂိုရီမှာ မျက်နှာအား ပလတ်တေး ဆာဂျာရီနည်းဖြင့် ခွဲစိတ်ပြုပြင်ခဲ့ပြီတည်း။

ဖခင်နှင့်အတူ လူနှစ်ယောက် ပါလာသည်။ သူ တစ်ခါမျှ မမြင်ဘူးသည့် လူသစ်နှစ်ယောက် ဖြစ်၏။ တစ်ယောက်က ဆံပင်ဝါပြီး လည်ပင်းအနီ ကျောက်ပေါက်မာများ ရှိ၏။ ကျန်တစ်ယောက်မှာ အသားအရည်စိုပြေပြီး ပြုံးစိစိဟန် ရှိ၏။ ဂရိဂိုရီခေါ်လာသည့် သက်တော်စောင့် အသစ်နှင့် နှိုင်း ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့မှာ လူဒိုကဲ့သို့ မငယ်ရွယ်။ ပို၍လည်း အတွေ့အကြုံ ရှိသည့် ကြေးစား စစ်သားများ ဖြစ်ဟန် တူ၏။

'ကဲ . . . ဘယ်လိုနေသလဲ' ရှိဖိက ဖခင်စကားကို မဖြေနိုင်ဘဲ ငေးကြည့်မိနေဆဲ ဖြစ်၏။ ဂရိဂိုရီ အားရပါးရ ရယ်လိုက်သည်။

'ကဲ . . . ကဲ ရှိဖိ မင်းထင်တဲ့အတိုင်းပါပဲကွာ ဘာမှ ပြောမနေပါ

တော့' ၂၄၂
သွားအတူ ပြန်တပ်ထားသဖြင့် ဂရိဂိုရီ၏အသံမှာ တစ်မျိုး ပြောင်းသွား သည်ဟု ရှိဖိ ထင်မိသည်။

'ကျွန်တော် . . . ကျွန်တော် ဘာပြောရမှန်း မသိတော့ဘူး' ဂရိဂိုရီကတော့ ပြုံးနေသည်။ လက်ရွှေ့မျက်နှာအား သူ သဘောတွေ့ နေဟန်ရှိ၏။

'ဖေ ဖေ' ရှိဖိ၏ စကားမစရသေးခင်မှာပင် ဂရိဂိုရီက စကားဖြတ်ပြော လိုက်သည်။ 'အေးပါကွာ၊ မင်း မကြာခင် ပြန်ရတော့မှာပါ။ မင်း ရေးထားတဲ့ သေတမ်းစာ အသစ်ကလဲ ပြည့်စုံပုံရပါတယ်။ စီစဉ်စရာတွေကို ငါ ခုဝဲ စီစဉ်တော့မှာပါ'

လူဒို ရောက်လာသည်။ သူက လက်ပိုက်၍ တံခါးကိုမှိရင်း ဂရိဂိုရီအား အကဲခတ်နေသည်။

'ဩော် . . . လူဒို အတော်ပဲ။ ကလေးစနဲ့ ပွတ်ဖိုတို့နဲ့ မင်းကို မိတ်ဆက် ပေးရဦးမယ်။ တို့ အတွက်တော့ ဟန်ကျတာပဲ။ ကလေးစက ငါးမျှား ဝါသနာ ပါတယ်ကွာ၊ မနက်ဖြန်ကျရင် မြစ်ထဲသွားပြီး သူ့ကို စမ်းကြည့်ကြရအောင် ဂရိဂိုရီက လူဒိုအား ပြုံးကြည့်သည်။

'ငါ့မျက်နှာ ဘယ်လိုနေသေးလဲကွာ၊ မိန်းကလေးတွေ လှည့်ကြည့်လောက် အောင် ဖြစ်သွားပြီလား'

ဂရိဂိုရီမှာ ပြုံးစိစိဖြင့် အခန်းထဲဝယ် လျှောက်ရင်း သူ့မျက်နှာအသစ် အား ကြားလုံးထုတ်နေတော့သည်။

အခန်း (၅၀)

တစ်ညတွင် ရှိဖိတို့သားအဖက ပန်းခြံထဲ၌ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေကြသည်။ ဂရိဂိုရီ၏ လက်ထဲဝယ် စာအုပ်တစ်အုပ် ကိုင်ထားသည်။ မျက်မှန်က နှာခေါင်းပေါ်မှ တွဲလွဲကျနေသည်။ ဤတွင် သူ့ဖခင်မှာ စာဖတ်နေခြင်း မဟုတ်ဘဲ ဟန်ဆောင်နေခြင်းဟု ရှိဖိ သိလိုက်၏။

‘ဖေဖေ’

ရှိဖိ၏ခေါ်သံက တိုးလှ၏။ ဂရိဂိုရီကမူ ကြားဟန်မပြု။

‘ဖေဖေ’

ဤအကြိမ်တွင်မှ ဂရိဂိုရီက မော့ကြည့်ပြီး ပြုံးပြသည်။

‘ဖေဖေ ဒီနေရာကနေ ကျွန်တော်သွားတော့မှ ဖြစ်မယ်’

ရှိဖိက စကားကို ခပ်တိုးတိုး ပြောနေဆဲ ဖြစ်၏။

ဒီကနေ ကျွန်တော် မသွားရရင် ဗုန်းဗုန်းလဲတော့မယ်’

ဂရိဂိုရီက မည်သို့မျှ မပြောဘဲ ပြုံးမြဲပြုံးနေဆဲ ဖြစ်သည်။

‘ကျွန်တော့်ကိုသာ ဒီမှာဆက်နေခိုင်းရင် ဟေဒီ စိုးရိမ် နေလိမ့်မယ်၊ သူ

ရဲကိုတိုင်မယ်၊ သံရုံးကို အကြောင်းကြားမယ်၊ သူတို့ စုံစမ်းလာကြလိမ့် မယ် လိုက်ရှာကြလိမ့်မယ်၊ သူတို့ ဒီကိုရောက်လာမှာကို ဖေဖေ မလိုလားဘူး မဟုတ်လား’

ဂရိဂိုရီမှာ အတန်ကြာမျှ မျက်မှောင်ကြုတ်နေ၏။ ခေါင်းခါလိုက်သည်။ ရှိဖိအား ခေါင်းခါပြခြင်းမျိုး မဟုတ်၊ သူ့အတွေးကိုသာ ခေါင်းခါ ဖယ်ထုတ် လိုက်ပုံမျိုး ဖြစ်၏။ ကောညက်ဘရန်ဒီကို ငဲ့ထည့်ပြီး မော့ချလိုက်သော ဂရိဂိုရီ၏ ပါးစပ်မှ အရက်တို့က စီးကျလာသည်။ သူ့အကြည့်က စာအုပ်ဆီ သို့ ပြန်ရောက်သွားသည်။

ထိုစဉ် အဖြူရောင် လျှပ်စီးကြောင်းကြီးတစ်ခုက ကောင်းကင်ယံဝယ် တောက်ပသွားသည်။ ပါရာနာမြစ်ပြင်ကို ဖြတ်၍ ဘရာဇီးပိုင်နက်ဆီမှ မိုးခြင်းသံကြီးက လိုက်ပါလာသည်။

‘ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို ဒီက ဘယ်လိုမှ သွားခွင့်မပြုတော့ဘူးလားဟင် ထိုမေးခွန်းက အတန်ကြာမျှ လေထဲဝယ် လွင့်ပျံနေ၏။ ဂရိဂိုရီက စာဖတ်ဟန်ပြုနေ၏။

‘ဟုတ်သလားဟင် ဖေဖေ’

ဂရိဂိုရီက အဖြေမပေး။

အခန်း (၅၁)

ရိုဖီမှာ စိတ်ထောကိုပါ ချွတ်ချုံ ကျနေရှာသည်။ ထွက်ပြေးရန် ကြိုးပမ်းခြင်းကလည်း မအောင်မြင်ခဲ့။ တောအုပ်အတွင်းသို့ ရောက်ပြီးကာမှ လင်းပျောက်ကာ လိုက်ရှာသူများနှင့်တွေ့၍ အိမ်ပြန်ရောက်ခဲ့ရသည်။ ဤ အခန်းမှစ၍ ဟေဒီနှင့် ကလေးများရှိရာ ပြန်ရောက်မည့်အရေကို မတွေးရဲတော့။

ပြတင်းပေါက် အပြင်ဘက်မှ အသံများကြောင့် ရိုဖီ အိပ်ရာမှ နိုးလာသည်။ ဘောင်းဘီရှည်စုတ်စုတ်နှင့် ဦးထုပ်တစ်လုံးဆောင်းထားသော အရပ်ရှည်ရှည် တိုင်းရင်းသားတစ်ဦးကို တွေ့မိသည်။ ၎င်းက လက်နက်ကိုင် အစောင့်တစ်ဦးနှင့် စကားများနေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ ဂရီဂိုရိုက ရန်ပွဲကို ဖြန်ပြောနေသည်။ တိုင်းရင်းသားဧည့်သည်မှာ ဆာတာနီပင် ဖြစ်သည်။ လက်နက်ကိုင်အစောင့်ဆာတာနီအား သေနတ်ပြောင်းနှင့် လှမ်းလှမ်းထိုးနေသည်။

ဆာတာနီကမူ ထွက်သွားရန် ပုံမပေါ်။ အပြန်အလှန်သာ အော်ဟစ်ရန်တွေ့နေကြသည်။ ဂရီဂိုရိုက ပွတ်ဖိအား အော်ဟစ်ပြီး ရန်ပွဲကိုဖျန်ဖြေ

သည်။ အက်စ်မာရီဒါက ဘေးတွင် ပြုံးစေ့စေ့နှင့် ရပ်လျှက်ရိုင်း။ ရိုဖီက မျက်နှာ ကမန်းကတန်းသစ်ပြီး အိမ်ရွေ့သို့ ထွက်လာသည်။ တောများနေကြဆဲ ဖြစ်သည့်တိုင် ဂရီဂိုရိုက ဆာတာနီအား ချောမောနေ၏။

ဆာတာနီ၏အဝတ်အစားကို ရိုဖီကြည့်ပြီး အံ့သြမိသည်။ လူဖြူများထံမှ တောင်းလာခြင်း သို့မဟုတ် ခိုးလာခြင်း ဖြစ်မည်။ အမှန်ပင် စွပ်ကျယ်ပေါ်ဝယ် မိန်းမဘလောက်တစ်ထည်ကို ထပ်ဝတ်ထားသည်။ ပေကျဲညစ်ပတ်နေသည့် တင်းနစ်ဖိနပ်ဟောင်းတစ်ရံကို စီးထားသည်။ ဘင်ခရာဝိုင်းသုံး အနီရောင် ကုတ်အင်္ကျီပေါ်မှ ရွှေချည်ထိုးများက ဓာလက်လက် တောက်နေသည်။ မြေကြွက်တစ်ကောင်၏ အရိုးစုကို ကုတ်အင်္ကျီ ရင်ဘတ်ကော်လာတွင် ထိုးထားသေး၏။ လည်ပင်းတွင်လည်း အပေါစား ဆွဲကြိုးများက တိုလို့တွဲလောင်းနှင့် ရှုပ်ပွနေသည်။

‘ကာဝီဒီယပ် လာပါ . . . ကာဝီဒီယပ် ခုလာပါ’

ထိုစကားကိုသာ ဆာတာနီက ထပ်တလဲလဲ မြောနေသည်။

ဂရီဂိုရိုက စပိန်စကားဖြင့် မေးသည်။ အပြန်အလှန် ပြောပုံအရ တစ်ခုခု အရေးကြီးနေပြီကို ရိုဖီ သဘောပေါက်မိသည်။

‘သူ ဘာပြောနေတာလဲ’

ရိုဖီက ဘေးရှိ လက်နက်ကိုင်တစ်ဦးအား မေးကြည့်သည်။ ထိုသူက ပြုံး၍သာ သူ ဂျာမနီစကားမတတ်ကြောင်း သဘောမျိုးဖြင့် သူ့လျှာကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။

‘အူရောင်ငန်းဖျား ရောဂါတဲ့’

အက်စ်မာရီဒါက ပြောပြသည်။

'ဟိုလူတွေ နေတဲ့နေရာမှာ အူရောင်ငန်းဖျားရောဂါ ဖြစ်နေတယ်။ လူသုံးယောက်သေပြီ။ ရောဂါလွန်နေပြီတဲ့ သူ ခုချက်ချင်း လိုက်သွားရမယ်။ သူမက ဂရိဂိုရိုဘက်သို့ မေးငေါ့ပြ၏။ စကားပြောနေသည့် ဂရိဂိုရို နောက်သို့လှည့်လိုက်ရာ ရှိဖီကို တွေ့သွားသည်။

'မင်း ဘာလာလုပ်နေတာလဲ'

ရှိဖီက မည်သို့ပြောရမှန်း မသိ'

'ကဲ . . . ငါနဲ့ လိုက်ခဲ့'

ဂရိဂိုရိုက အိမ်ထဲသို့ လျှောက်သွားသည်။

'ဘယ်ကိုလဲ'

'ဟိုလူတွေနေတဲ့နေရာကို ငါ အကူအညီလိုတယ်။ ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ပွတ်လီ သူက သက်တော်စောင့်နှစ်ယောက်ကိုပါ အော်ခေါ်သည်။

'ဂျစ်ကားထုတ်ထားလိုက်၊ ဆေးအိတ်လဲ ယူခဲ့ဦး'

ဘေးမှလိုက်လာသည့် ရှိဖီကိုလည်း ညွှန်ကြားချက်များ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ပေးပြန်သည်။

'ဘောင်းတီရှည်အဟောင်းနဲ့ ဘွတ်ဖိနပ်အရှည်ကို ဝတ်ခဲ့၊ ခြေလှုပ် အတော် လျှောက်ရမယ်၊ ဦးထုပ်လဲ ဆောင်းခဲ့ဦး၊ နေက ဒီအချိန်ဆို သိပ်ပူတာ အက်စ်မာရီဒါကို မေး၊ သူ လိုအပ်တာတွေ လုပ်ပေးလိမ့်မယ်'

ဂရိဂိုရိုက အိမ်ထဲသို့ ရောက်သွားသည်။ ရှိဖီမှာ ပါးစပ်အဟောင်းအား နှင့် ကျန်ရစ်နေမိသည်။ ဂရိဂိုရိုက ဝတ်ရုံဖြူအရှည်ကြီးကို ဝတ်၍ ပြန်ထွက် လာသည်အထိ ရှိဖီမှာ ရပ်နေမိခဲ့ဖြစ်၏။ ဘုန်းကြီးဝတ်ရုံရှည်။ ဆေးဆိုးထား သည့် ဆံပင်အနီ၊ ခွဲစိတ်ထားသည့် မျက်နှာပြင်တို့ကြောင့် သူ့ဖခင်မှာ မယောင်းရုပ်တစ်ခုနှင့် တူလှသည်ဟု ရှိဖီ တွေးမိ၏။

ဂရိဂိုရိုက သားဖြစ်သူအား ပြုံး၍ကြည့်နေသည်။

'ကဲ . . . လာ ဒီလူတွေအတွက် ငါ ဘာလုပ်ပေးစားဆိုင်တာ မင်း ခြင်စေ့ချင်တယ်၊ ငါဟာ ဘယ်လောက်ချစ်ဖို့ကောင်းသလဲဆိုတာ တွေ့ရမယ်' ရှိဖီမှာ အဝတ်အစားမလဲရသေးကြောင်းကို ဂရိဂိုရို ရုတ်တရက် သတိ ပြုမိသွားသည်။

'ဘယ်လိုလဲ ခုထိ အဝတ်အစား မလဲရသေးပါလား၊ အက်စ်မာရီဒါ ဘောင်းဘီအဟောင်းနဲ့ ဘွတ်ဖိနပ် ယူခဲ့စမ်း၊ မြန်မြန်လုပ်စမ်း၊ ရှိဖီ ဒီလူတွေက ငါ့ကို သိပ်လိုအပ်နေပြီ မြန်မြန် ငါ အပြင်ဘက်က စောင့်နေ မယ်'

ရှိဖီ အဝတ်အစားလဲပြီး ထွက်လာသည်။ တံခါးခြံအပြင်ဘက်၌ ဖျက်ကားပေါ်သို့ အားလုံးရောက်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။ ကလေးတစ်ယောက်၊ ပွတ်လီ ဆာတာနီ၊ သူ့ဖခင်နှင့် လက်နက်ကိုင်တစ်ဦးကို တွေ့ရ၏။

ကားရှေ့ပိုင်းတွင် ကလေးတစ်ယောက်နှင့် ပွတ်လီတို့ကြား၌ ဆာတာနီက ထိုင်နေ သည်။ ပွတ်လီတို့တွင် မော်ဇာ ခိုင်ဖယ်များကို တွေ့ရသည်။ ဂရိဂိုရိုကမူ အူဖိစက်ထဲထည့်လွယ် လက်နက်ကိုင်နှင့် နောက်ပိုင်းတွင် ရှိ၏။ ကားဘေး တွင်လည်း တလှုပ်လှုပ် တရွရွ ဖြစ်နေသည့် ဒိုဘာမင်ခွေးများကို ထိန်းထား သည့် လက်နက်ကိုင်တစ်စုက နောက်ပြောင် ရယ်မောနေကြသည်။

ဆေးသတ္တာနှစ်လုံးက ကားနောက်ဘက်တွင် ကြီးနှင့် ချည်နှောင်ထား၏။ ဆာတာနီက ရှိဖီကိုမြင်သည်နှင့် ဟွန်းကို တစ်ချက်ပြီး တစ်ချက် နှိပ် နေတော့သည်။ ရှိဖီက ဖခင်နှင့် လက်နက်ကိုင်အစောင့်ကြားသို့ တိုးဝင်ကာ ထိုင်လိုက်သည်။ မကြာမီပင် ကလေးတစ်ယောက်နှင့်သည့် ဂျစ်ကားသည် ရှိဖီ ထူလမ်းအတိုင်း ချာဂရာ တောအုပ်အိသို့ ဦးတည်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ချိုင့်များ ပြည့်နှက်နေသည့် ဤလမ်းမှာ သစ်တင် မြင်းဆွဲလှည်းများ အတွက် ရည်ရွယ်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်၏။ လမ်းဘေးမှ သစ်ပင်များပေါ်ဝင် မျောက်များက ခုန်ပေါက်ပြေးလွှားနေကြသည်။

ဂျစ်ကားမှာ တစ်နာရီလျှင် လေးငါးမိုင်နှုန်းသာ ခရီးတွင်၏။ လမ်းပေါ် သို့ကျနေသည့် သစ်တုံးများ၊ ကျောက်ခဲများကို ရပ်၍ ဖယ်ရှန်လည်း အကြိမ် ပေါင်းမနည်းလှ။ ထိရစ္ဆာန် အသေတစ်ကောင်ကို ကလေးနှင့် ပွတ်ငီထို့ ဆင်းဖယ်နေစဉ် ဆာဘာနီကမူ တဟားဟား ရယ်မောနေသည်။

ကားယမ်းသည့်ဒဏ်၊ အပူရှိန်ဒဏ်တို့ကြောင့် ရှိဖီမှာ ကိုယ်လက် မအီ မသာ ရှိလာရ၏။ လမ်းတလျှောက်ထိုးဝယ် ဖခင်ဖြစ်သူက လက်ညှိုး တထိုးထိုးဖြင့် ရှိဖီအား ပြောပြနေရှာသည်။

ဂရိဂိုရီမှာ ဤ မနက်ဝယ် စိတ်ပေါ့ပါးနေပုံရ၏။ ကြုံလာသည့်အဖြစ်တ ဒေသခံလူတို့သည် သူ့အား အဘယ်မျှ လိုအပ်ကြောင်း လိုလားကြောင်း သားဖြစ်သူကို ပြသနိုင်စရာ ရှိနေသည်။

နာရီပေါင်း အတော်ကြာပြီးသည့်နောက်ဝယ် ဇန်နဝါရီ ၅၄၀ ၏ အထက် မိုင် သုံးလေးဆယ်အကွာရှိ ပါရာနာမြစ်လက်တက်တစ်ခုရှိရာသို့ ရောက်လာကြသည်။ ဂျစ်ကားက ချည်နဲ့နဲ့ ဆိပ်ခံကလေးတစ်ခုဘေးတွင် ရပ်လိုက်သည်။ ဆိပ်ခံတွင် ဖောင်တစ်ခုကို ချည်ထားသည်။

ကမ်းပါးဘေးတစ်နေရာ၌ ဖောင်သမားက အိပ်ငိုက်နေသည်။ ကားဟွန်းသံ ကျယ်ကျယ်ကြောင့် လဲနေရာမှ တံတောင်ဖြင့် ထောက်ကြွက်က အနားကြီး ဦးထုပ်ကို ပင့်၍ လှမ်းကြည့်၏။

ဆာဘာနီက မတ်တပ်ရပ်ပြီး ဣရာနီ ဘာသာစကားဖြင့် ခပ်ဆတ်ဆတ် လှမ်းပြောသည်။ မကြာမီပင် ဖောင်ကူးခ ငွေကြေးကို ငြင်းခုံနေကြ၏။
မြိတ်စာပေ

အဖြူရောင် ဝတ်ရုံရှည်နှင့် မြင့်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်လက်သို့ ကူးတို့သမား ဆာဘာနီက လက်ညှိုးထိုးပြသည်။

‘ဘုရားဆီကငွေကို အဓမ္မ ယူချင်၍လော၊ ဒုက္ခရောက်နေသည့် အက် လူမျိုးစုအတွက် ဘုရားသခင်၏ လုပ်ရပ်ကို ဆောင်ရွက်ပေးနေသူအား လိမ်ညာ လှည့်ဖြားလိုသလော’

နောက်ဆုံးတော့ ကူးတို့သမားမှာ ခေါင်းညိတ်လိုက်ရ၏။ ချုံပုတ်ထဲ ဝှက်ထားသည့် ထိုးဝါးရှည်ကြီးတစ်လုံးကို ဆွဲထုတ်သည်။ ထို့နောက် ဂရိဂိုရီနှင့် အုပ်စုအား ခနော်ခနဲ့ ဆိပ်ခံပေါ်သို့ ဦးဆောင်ခေါ်သွားသည်။

ကားကိုထားခဲ့ပြီး ‘သူတို့နှင့်အတူ ဆေးသေတ္တာနှစ်လုံးကိုသာ ယူခဲ့၏’ ရေလယ်သို့ ဖောင်ရောက်သွားချိန်ဝယ် ပူပြင်းသော နေရောင်က နှိပ်စက် တော့သည်။ မြစ်ပြင်ပေါ်တွင် သက်ရှိဟူ၍ မတွေ့ရ။ လေတိုက်ခတ်မှု မရှိ ရေက ငြိမ်နေသည်။

ဦးထုပ်ပါမလာသည့်အတွက် ရှိဖီမှာ နေပူရုံနီက ခေါင်းကို တုန့် ရိုက်သ ခံစားရ၏။ ထိုးဝါးတစ်ချက်ထိုးလိုက်တိုင်း ဖောင်သမား၏ အသံ ရှည်ပြင်းပြင်းကို နားထောင်ရင်း ဖောင်စပ်တွင် သူက ထိုင်နေသည်။

ဖောင်ပေါ်ဝယ် အရိပ်ခိုစရာဟူ၍ မရှိ။ ရှုပ်အင်္ကျီများမှာလည်း ခွေး ဖြင့် ရွဲနှစ်နေ၏။ လက်ကိုင်ပုဝါနှင့် ရေဆွတ်ပြီး ခေါင်းကို အုပ်ထားရသည့် တိုက်လာသည့် လေကလည်း ပူလှ၏။ ဆာဘာနီပင်လျှင် ထိုဒဏ် ခံနေရ၏။

ထူးဆန်းသည့်ကမူ ဂရိဂိုရီမှာ ထိုဒဏ်တို့အား အမှုမထားသည့် သွက်သွက်လက်လက်နှင့် လူတိုင်းအား စကားပြောနေခြင်း ဖြစ်၏။ ပါဝ သည့် ဓာတ်ဘူးထဲမှ ကေနုညက်ကိုလည်း ထုတ်တိုက်သေး၏။
မြိတ်စာပေ

တစ်မိုင်မျှ ခရီးပေါက်သည်အခါ တမ်းသို့ရောက်လာသည်။ ဂရိဂိုရီက ပိုက်ဆံလက်တစ်ဆုပ်စာမျှ ပေးလိုက်သည်။ ကူးတို့သမားက နောက်သို့ ခြေလှမ်း အတော်ဆုတ်သွားပြီး လေထဲဝယ် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပုံပြတာ ဦးညွတ်အရိအသေပေးသည်။ ထို့နောက် ဖောင်ပေါ်သို့ ပြန်တက်ပြီး ထွက်သွားတော့သည်။

အက်ချီတို့နေရာမှ နှစ်မိုင်မျှ လိုသေး၍ တောအုပ်အတွင်းသို့ ခြေကွင်း ခရီး ဆက်ကြရသည်။ အတော်ပင် မွန်းတိမ်းနေပြီ ဖြစ်သည်။ ချွေးအနံ့နှင့်သား ဖြင့် အားလုံးမှာ နှမ်းနယ်နေကြသည်။ ဆူးချွန်ချွန်များက အဝတ်အစား များကို စုတ်ပြတ်စေသည်။ မကြာမီပင် ဂရိဂိုရီမှလွဲ၍ အားလုံးမှာ ခြေကုန် လက်ပန်း ကျကုန်ကြသည်။

ဂရိဂိုရီမှာ ဖရင့်ဖတ်မှ ကျောင်းသားဘဝ ပွေ့ရှုပ်ခဲ့ပုံကို တဟားဟားနှင့် လမ်းတလျှောက်လုံး ပြောလာသည်။ သူ၏ ပျော်ရွှင်မှုမှာ မကြာမီပင် နောက်ဘက် ချုံကြားမှ လေချွန်သံကြောင့် ပြတ်တောက်သွားရ၏။

လေချွန်သံမှာ သူ့အတွက် မဆန်းပါ။ သို့သော် ချုံကြားထဲမှ ဖြစ်ခြင်း ကသာ ဆန်းနေသည်။ မည်သူ လေချွန်လိုက်မှန်း သူမသိ။ လေက မည်မျှ ရှည်ကြာစွာ ချွန်နေမှန်း မသိ။ သူ့ခေါင်းထဲသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာ သည်။ ပို၍ဆန်းသည်မှာ လေချွန်သံက ဂျာမန်စစ်ချီတေးသွား ဖြစ်နေခြင်း ပင်။

သူ့ရင်က ခုန်သွားသည်။ ဘာကြောင့်မှန်း မသိ၊ ပြုံးလည်း ပြုံးမိသည်။ ထို့နောက် အပြုံးကိုရပ်ကာ သွေးခဲလုမတတ် ကျောစိမ့်လာပြီး နောက်သို့ သွေ့ကြည့်သည်။ သူ့ရင်ဘတ်သို့ ချိန်ရွယ်ထားသည့် အူဒီသေနတ်၏ ပြောင်း ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ လေချွန်နေသူမှာ ပါလာသည့် လက်နက်ကိုင်

အစောင့် ဖြစ်သည်။

ဂရိဂိုရီမှာ အစကတော့ သဘောမပေါက် နောက်ပြောင်နေခြင်းဟုသာ ထင်လိုက်သေး၏။ ထို့နောက် ရင်ထဲဝယ် ဆို့နှင့်သွားသည်။ လက်နက်ကိုင် အစောင့်ကိုလည်းကောင်း၊ စစ်ချီတေးသွားကိုလည်းကောင်း သဘောပေါက် လာသည်။ အရာရာကို သိမြင်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

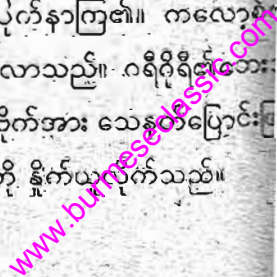
ဂရိဂိုရီက မခိုင်းဘဲနှင့် နောက်လှည့်ရပ်ကာ လက်နှစ်ဖက်ကို မြှောက်ထား လိုက်သည်။ တောအုပ်ထဲမှ သစ်ကိုင်းကျိုးကျသံက တရားသူကြီး ခုံပေါ်မှ တူကလေး၏ ရိုက်လိုက်သံနယ် ခံစားလိုက်ရမိသည်။

အခြားသူများမှာ ဤမြင်ကွင်းကိုမသိဘဲ ရှေ့မှ သွားနေကြဆဲ ဖြစ်၏။ ထို့နောက် သူတို့က နောက်လှည့်ကြည့်မိရာ ကိုက်နှစ်ဆယ်မျှ အကွာမှအဖြစ် ကို မလှုပ်မယှက် ကြည့်နေမိကြသည်။

မြင်ကွင်းက ဆန်းလှသည်။ အဖြူရောင် ဝတ်ရုံရှည်ကြီး ဝတ်ထားသော ဂရိဂိုရီက လက်မြှောက်ထားသည်။ ဦးထုပ်ဆောင်းမထားသည့် အဖေ လက်နက်ကိုင်၏ အူဒီသေနတ်က ဂရိဂိုရီအား ချိန်ထားသည်။

အီယန်အက်ရှာက ဂရိဂိုရီအား ဂျာမန်ဘာသာဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ ခပ်တိုးတိုး ပြောလိုက်သည်။ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် သေနတ်ပြောင်းမှ မျက်လ မလွဲဘဲ ဂရိဂိုရီ၏ အမိန့်သံက ထွက်လာသည်။ ကျန်လူများသည် လက်နက် ချ၍ လက်မြှောက်ကာ တန်းစီလာကြရန် ဖြစ်သည်။

အားလုံးကလည်း ပြောသည်အတိုင်း လှုပ်ရှားကြ၏။ ကလေးစစ် မော်ဇာ ရိုင်ဖယ်ကို ပစ်ချပြီး ရွှေ့ကလေးကလာသည်။ ဂရိဂိုရီ၏ဘေး ရောက်သည်နှင့် အက်ရှာက ကလေးစစ်၏ဝမ်းဗိုက်အား သေနတ်ပြောင်းဖြင့် ဆောင့်ထိုးပြီး အင်္ကျီအတွင်းမှ လူဂါသေနတ်ကို နှိုက်ယူလိုက်သည်။

အူဇီသေနတ်ဒင်က ကလော့စ်၏ မေးရိုးသို့ ရောက်သွားပြီး ပါးစပ်

သွားများနှင့်အတူ သွေးများတို့က စီးကျလာသည်။

‘ထပ်ပြီးတော့ ကလိန်ကကျစ်လုပ်မယ် မကြံနဲ့’

အက်ရှာက ပြုံး၍ ဂရီဂိုရီအား လေယူလေသိမ်း မှန်ကန်သည့် ဂုဏ်
စကားနှင့် ပြောလိုက်သည်။

‘ကျေးဇူးပြုပြီး ပြောလိုက်စမ်းပါဦးဗျာ’

သူက မွန်ရည်လှ၏။

ဂရီဂိုရီ၏ မျက်နှာမှာ သွေးဆုတ်သွားသည်။ တုန်တုန်ယင်ယင်
ဖြစ်လာသည်။

‘ဟေ့ . . . ဘယ်လိုမှ မကြံကြနဲ့’

ပွတ်ဇီက မော်ဇာနိုင်ဖယ်ကိုသာမက မရှင်းပစ္စတိုကိုပါ ပစ်ချပြီး လျှောက်
လာသည်။ ရှိသေလိုက်နာလွန်းသူပင် ဖြစ်၏။ ရှိဖီကလည်း နောက်မှ
ကြောက်လန့်ခြင်းထက် စိတ်ရှုပ်ခြင်းဖြင့် လိုက်လာသည်။ ဆာဘာနီမှာမူ
စကားသံတစ်ခွန်းမျှ မကြားရဘဲ တောအုပ်ကြီးထဲဝယ် ပျောက်ကွယ်သွား ပြီး
ဖြစ်သည်။

ဆာဘာနီက ခပ်မဆိတ် လမ်းလျှောက်ထွက်သွားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။
ဤသည်ကို အက်ရှာ မတွေ့နိုင်စရာမရှိ။ ဆာဘာနီက သူ့ကိုအစွဲရေးလူ့နှိုးထံ
ရောင်းစားသွားကြောင်း ဂရီဂိုရီ နားလည်ရတော့သည်။

အက်ရှာက အားလုံးကို ရင်ပေါင်တန်း ရပ်စေလိုက်သည်။ သေနတ်
ပြောင်းမှ မျက်လုံးမရွှေ့ကြဘဲ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် သွားရပ်ကြသည်။

‘ရှေ့တိုးစမ်း’

အက်ရှာက သူ၏ပထမဦးဆုံးသော သားကောင်ကို အမိန့်ပေးလိုက်
မြိတ်စာပေ

သည်။ ကလော့စ်က ကြောင်၍ ရပ်နေသည်။ မည်သို့ လှုပ်ရှားရမှန်းမသိ

‘ရှေ့တိုးစမ်း’

အက်ရှာက အသံပိုကျယ်၍ ဖူးရှုလာသည်။ ကလော့စ်က ရှေ့သို့ တယိမ်
ယိမ်းဖြင့် တိုးလာသည်။ အက်ရှာက ဒူးထောက်ရပ်ရန် အချက်ပြသည်။
ကျန်လူများက အသက်မရှူရဘဲ ရင်တထိတ်ထိတ် ကြည့်နေကြသည်။

အက်ရှာမှာ နှုတ်သွားတစ်ခုကို လေချွန်လာသည်။ ဤတေးသွားကို
ဂရီဂိုရီ မမေ့။ အော့ဇဝစ် အကျဉ်းစခန်းဝယ် သေမင်းဓာတ်ငွေ့ခန်းသို့
ပို့ချိန်ဝယ် တီးဝိုင်းမှ တီးမှုတ်ပေးရသည့် တေးသွားသာ ဖြစ်သည်။

အက်ရှာက ကလော့စ်အား အတန်ကြာ ကြည့်နေသည်။ ပါးစပ်
သွေးတို့က ရင်ဘတ်ပေါ်သို့ စီးကျနေသည်။ အက်ရှာက လေချွန်မှုတ်
ရုတ်တရက် ရပ်လိုက်သည်။

‘လင့် . . .’

ဘရက်တာ ပစ္စတိုသေနတ်သံ တစ်ချက်ပေါ်လာသည်။ ကလော့စ်မှာ
အက်ရှာ၏ခြေရင်းဝယ် ခွေခေါက်ကာ လဲကျနေသည်။ ညာဘက် ဦးခေါင်
တစ်ခြမ်းက ပွင့်ထွက်လျက် ရှိ၏။

အက်ရှာက ဘေးသို့ အတန်ငယ်လျှောက်ပြီး ထပ်အော်လိုက်သည်။

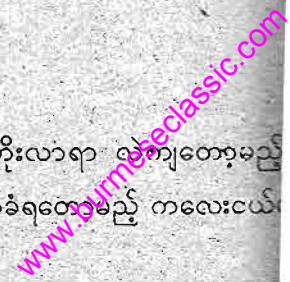
‘ရှေ့တိုး’

‘အဲဒီလို မလုပ်နဲ့’

ဂရီဂိုရီက အော်ဟစ်တားမြစ်သည်။

‘ရှေ့တိုးစမ်း’

ပွတ်ဇီမှာ တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် ရှေ့တိုးလာရာ လဲကျတော့မည့်
ဖြစ်သွားပြီး ကိုယ်ကို ထိန်းလိုက်ရ၏။ အရိုက်ခံရတော့မည့် ကလေးငယ်

တောင်းပန်သံမျိုး ထွက်လာသည်။ မကြာမီ အက်ရှာက စတင်၍ လေချွန်တော့သည်။

မတ်တတ်ရပ်နေသော ရိုဖီ၏စိတ်တို့မှာ ဟေဒီနှင့် ကလေးများထံသို့ လွင့်ယုံနေသည်။ လေချွန်သံကို အဝေးမှကဲ့သို့ ကြားရသည်။ သူကလည်း လှုပ်ရှား၍ မရတော့။

‘လင့်’

ကျယ်လောင်၍ ပီသသော ဒုတိယ အကြိမ်မြောက် ဆုံးဖြတ်ချက်က ထွက်ပေါ်လာသည်။ သေနတ်သံနှင့်အတူ ပွတ်ဖီမှာ အရုပ်ကြိုးပြတ် လဲကျသွားသည်။

‘ရှေ့တိုး’

အမိန့်ဆံက အစီစဉ်တကျ ထွက်လာသည်။

ရိုဖီက ဘေးသို့ လှည့်ကြည့်သည်။ အခေါ်ခံရသူမှာ သူမှန်း မသိ။

‘သူ့ကိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့’

ဂရီဂိုရီက သားဖြစ်သူထံသို့ တိုးဆွားမည် ပြောသည်။

‘မလုပ်နဲ့’

ဘရက်တာပစ္စတိုပြောင်းဦးက ဂရီဂိုရီဘက်သို့ လှည့်သွားသည်။

‘သူ့ကိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့၊ သူ့မှာ အပြစ်မရှိပါဘူး၊ သူ ဘာမှ မလုပ်ခဲ့ပါဘူး’

‘ရှေ့တိုး’

‘ကျုပ်မှာ ပိုက်ဆံတွေ ရှိပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်ပေးဤမယ်၊ လိုချင်တာ မှန်သမျှ ပေးပါမယ်’

ဂရီဂိုရီက ဝတ်ရုံကြားမှ ပိုက်ဆံတစ်ထပ်ကြီးကို ထုတ်လိုက်သည်။

ပါရာဂွေးသုံးငွေများ၊ ဂျာမန် မတ်ငွေများ၊ ဒေါ်လာများနှင့် ပြင်သစ်မတ်ငွေများ ဖြစ်၏။ ခါးတွင် ပတ်ထားသည့် ပိုက်ဆံခါးပတ်မှ ငွေများကိုလည်း ဖြေပြုသည်။

‘ရော့ ယူပါ အားလုံးယူလိုက်ပါ’

သူက အက်ရှာထံသို့ ပိုက်ဆံခါးပတ်ကို လှမ်းပစ်လိုက်သည်။ ပိုက်ဆံများက မြေပေါ်သို့ ပြန့်ကျဲသွားသည်။

အက်ရှာကမူ ငွေများကို ဝဲစောင်း၍ပင် မကြည့်။

‘ရှေ့တိုး’

‘သူ့ကို မလုပ်ပါနဲ့၊ သူ့ကို မလုပ်နဲ့’

ဂရီဂိုရီ၏ စကားမှာ ရှိုက်ဆံတစ်ခုနယ် တိမ်ဝင်သွားသည်။

‘ကျုပ်ကိုပဲ သတ်လိုက်ပါ’

အက်ရှာ၏ အမိန့်သံက ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

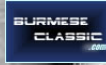
‘ရှေ့တိုး’

ဂရီဂိုရီမှာ နောက်လန်လဲသွားသည်။ ဤအကြိမ်မှာ သူ့အတွက် ပထမဦးဆုံး အမှန်တုန်လှုပ် ချောက်ချားခြင်း ဖြစ်ဟန်တူ၏။

ရိုဖီက ဒူးမခိုင်တော့ဘဲ ရှေ့သို့တိုး ရပ်လိုက်သည်။ ခေါင်းထဲတွင် ဆူနေသည်။ မခိုင်းဘဲ ဒူးထောက်သည်။ လေချွန်သံကို ကြားလာရ၏။

အက်ရှာက လေချွန်ရင်း ရိုဖီအား ခြေဆုံးခေါင်းဖျား ကြည့်ကာနေသကဲ့သို့ မလှမ်းမကမ်းဝယ် ဂရီဂိုရီမှာ ဝတ်ရုံကြီးကို တင်းကြပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားထိုင်နေရှာသည်။

‘မင်းကို သူက ဘာမှလုပ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ လွတ်လိက်ပါ။ မင်းအယ်လိုကောင်လဲ၊ ငါ့ကိုသတ်၊ မင်းခိုင်းသမျှ ငါ လုပ်မယ်၊ မင်းသွားချင်ရင် ငါ့ကိုသတ်’

www.burmeseclassic.com

သွား သူ့ကိုတော့ ထားခဲ့

ဂရီဂိုရီက အော်ဟစ်ပြောနေသည်။

အက်ရှာကမူ သူ၏ တိုးလျှိုးသံကို တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ ကြားဟန်မခံ၊
လေကိုသာ ချွန်မြဲချွန်နေသည်။

‘လင့်’

နောက်ဆုံးတော့ ဆုံးဖြတ်ချက်က မိုးကြိုးပစ်သံနယ် ကျယ်လောင်စွာ
ထွက်ပေါ်လာသည်။ ရိုဖီက ခေါင်းကိုမော့၍ သေနတ်သမား၏ မျက်လုံး
များကို ကြည့်လိုက်သည်။ တည်ငြိမ်လှ၏။ ကရုဏာသက်ပုံ မရှိ။ ရှေ့ဖြစ်လာ
မည့်အရေးကို သိသည့်အလျောက် ခေါင်းကို လက်ခံသည့်နယ် ငုံ့ထားလိုက်
သည်။ အလွန်ပင်ပန်းကြီးခဲ့၍ အနားယူလိုစိတ် ပြင်းပြနေသူတစ်ဦး အိပ်ရာ
ဝင်တော့မည့်နယ် ရှိနေသည်။ ဂရီဂိုရီမှာ ရှေ့မှ မြင်ကွင်းအား တောင်းပန်
ခြင်း မပြုတော့ဘဲ မှုန်ဝါးစွာ ငေးကြည့်နေသည်။

တစ်ချက်တည်း သေနတ်သံက ထွက်ပေါ်လာသည်။ ရိုဖီက နောက်ပြန်
လဲကျသွားသည်။ ခြေကားရား လက်ကားရားနှင့် ပြူးကျယ်သော မျက်လုံး
အစုံက ကောင်းကင်သို့ ငေးကြည့်လျက်။

အက်ရှာက အလောင်းများကို တစ်လောင်းပြီးတစ်လောင်း ကြည့်၍
ဂရီဂိုရီဆီသို့ အကြည့်က နောက်ဆုံးရောက်သွားသည်။ ဂရီဂိုရီမှာ သားဖြစ်
သူ၏အလောင်းအား အငေးသား ကြည့်နေသည်။

အက်ရှာ၏ ထူးဆန်းသည့် လေချွန်သံက တိတ်ဆိတ်မှုထဲမှ ထိုးဖောက်
လာသည်။ ဒူးထောက်ထိုင်နေသော ဂရီဂိုရီက အမှန်ပင် ကြောက်ရွံ့စွာ
လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

‘ရှေ့တိုး’

မြိတ်စာပေ

ဂရီဂိုရီက တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်။

‘ရှေ့ကို တိုးစမ်း’

ဂရီဂိုရီ ကငြိမ်နေဆဲ။

‘ရှေ့ကိုတိုး အဘိုးကြီး’

ဂရီဂိုရီမှာ ထ၍မရ၊ ခြေထောက်ပင် ထောက်နိုင်စွမ်း မရှိတော့
အက်ရှာက ဂရီဂိုရီထံသို့ တဖြည်းဖြည်း လျှောက်လာသည်။

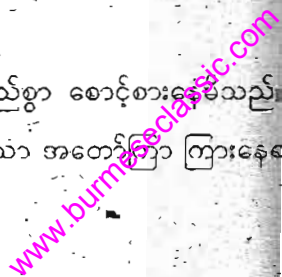
ဂရီဂိုရီ၏အပေါ်မှ မိုးရပ်ကာ အတန်ကြာ ငုံ့ကြည့်နေသည်။ နေလုံးကြီး
မှာ ခေါင်းပေါ်သို့ တည်တည်ရောက်နေချိန် ဖြစ်သည်။ သစ်တောစိမ်းစိမ်းမှ
စိမ်းဖျော့ဖျော့ အလင်းရောင်က ရောင်ပြန်ဟပ်နေ၏။ သွေးဆုတ်နေသည့်
ဂရီဂိုရီ၏မျက်နှာပေါ်သို့ အက်ရှာ၏အရိပ်က ထိုးလာသည်။ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို
နာခံတော့ရန် ခေါင်းကို ငုံ့ထားမိသည်။

ဂရီဂိုရီမှာ ဒူးထောက်ရင်းမှ ဘယ်ဘက်သို့ ကိုယ်ကိုအနည်းငယ်
စောင်းထား၏။ ဝတ်ရုံကြီးနှင့် ဂရီဂိုရီမှာ ရှေ့ခေတ်ပူဇော်ပွဲတစ်ခုမှ
ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးနယ်ပင်။ မျက်စိအစုံကို တင်းကြပ်စွာ မှိတ်ထား၏။

မတ်တပ်ရပ်နေသော အက်ရှာက ဂရီဂိုရီ၏ အကြိုက်ဆုံးတေးသွား
ရိန်ဒီကို လေချွန်လျက် ရှိသည်။ ဝတ်ရုံအောက်မှ လက်နှစ်ဖက်ကိုယှက်၍
ဆုတောင်းရန် ပြုသည်။ ဤတွင် တောင်းဘိခွဲကြားမှ ကျင်ငယ်တို့က အကွက်
လိုက် ထွက်လာသည်။

ဂရီဂိုရီက ကြုံလာမည့်အဖြစ်အား စိတ်ရှည်စွာ စောင့်စားနေမိသည်။
သို့သော် ဘာမှ ဖြစ်မလာသေး။ လေချွန်သံကိုသာ အတော်ကြာ ကြားနေ

မြိတ်စာပေ

သည်း။ အမိန့်သံကဲ့လည်းကောင်း၊ သေနတ်သံကဲ့လည်းကောင်း ဘာ
ရသေး။ တစ်ခုခုတော့ အမှားအယွင်းရှိပြီဟု မှတ်ယူကာ မျက်လုံး
လိုက်သည်။

အက်ရှာက သူ့အား အုပ်မိုးရင်းခေါင်းဆီသို့ သေနတ်ဖြင့် ချိန်
'ခင်ဗျား သိစေချင်တယ် ဒေါက်တာ ဂရီဂိုရီ'

အက်ရှာက ဂျာမန်စကားဝယ် အာမေးနီးယန်းလေသံက ပါနေ
'ကျွန်တော့်မှာ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ ခင်ဗျားအပေါ် ဆန့်ကျင်စရာ
မရှိပါဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပတ်အတွင်း သူ့ကို အကဲခတ်နိုင်ခွင့် ကြုံခဲ့
သူဟာ လူကောင်းတစ်ယောက်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိရတယ်

အက်ရှာက ကလေးစာအုပ်အလောင်းဘက်ဆီသို့ ခေါင်းကို ဆတ်
'သူတို့ကိုလဲ ဘာမှ ဆန့်ကျင်ဘက်လုပ်စရာ မရှိပါဘူး။ ဥပမာ သိ
ကျကျ စမ်းသပ်မှုတစ်ခုပဲ။ ခင်ဗျားမှာရှိတဲ့ စိတ်မပါဘဲ ရာဇဝတ်မှု
စိတ်ရဲ့ သက်ရောက်မှုဆိုတာ ဘာလဲလို့ ကျွန်တော် စမ်းချင်လို့
လုပ်ရပ်မျိုးဟာ လူ့ကျင့်ဝတ်အသိစိတ်မှာ အနည်းဆုံး ဘယ်
ပေါ်ပေါက်ခံစားရတယ်ဆိုတာလဲ သိချင်လို့ပါ။ ခုတော့ အဖြေကို ကွ
ရပါပြီ'

အက်ရှာက ထိုစကားများကို ဈေးစာရင်းဖတ်ပြသကဲ့သို့ အေး
ဆေးဆေးပင် ပြောနေခြင်း ဖြစ်သည်။

'ခင်ဗျားဟာ သိပ္ပံနည်းကျ စမ်းသပ်မှုတစ်ခုမှာ သေဆုံးရ
ခင်ဗျားအဖို့ စိတ်သက်သက်သာသာနဲ့ သိထားပါ ဒေါက်တာဂရီဂိုရီ

ဂရီဂိုရီ၏မျက်နှာက ပျက်သွား၏။ အက်ရှာက ဒူးထောက်လျက်သား
လ်အား ပြုံးကြည့်ရင်း လက်ကို ညာဘက်သို့ ထိုးပြလိုက်သည်။

'ရက်ချို'

စကားသံက တိုးလှသည်။ ရယ်သံသဲ့သဲ့ပင် ပါနေသည်။ နောက်တစ်
ကံ့ သူက ချာခနဲလှည့်ကာ တောအုပ်ကြားသို့ တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွား
ဘာသည်။

ဂရီဂိုရီမှာ အထန်ကြာအထိ မည်သို့ဖြစ်ပျက်မှန်း မသိသည့်နယ်
ထောက်လျက် ရှိနေဆဲ ဖြစ်၏။ သူ အသက်မသေသည်ကိုတော့ သိထား
ဝမ်းနည်းမှု၊ ကြေကွဲမှုနှင့် ဆုံးရှုံးမှုအား မည်မျှအချိန်ကြာသည်အထိ
ခွဲပိုက်ထားရတော့မည်နည်း။ ဤအတွက်ကြောင့် သူ့ကို မသတ်ဘဲ
လုပ်ထားခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံးတော့ သူ အသက်ရှင်နေသေးကြောင်း မကျေမနပ် သိလာ
သည်။ ဒေါသက သူ့အား စိတ်ရှိုင်းဝင်စေသည်။ သူ့အား လိမ်လည်လှည့်
သစ္စာဖောက်ခံခဲ့ရသလို ခံစားမိသည်။

မလှမ်းမကမ်းဝယ် လူဂါပစ္စတိုတစ်လက်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ သူက
ခြည်း ရပြေးသွားရာ ဝတ်ရုံရှည်အစကို တက်နင်းမိ၍ လဲကျလုနီးပါး
သွားသည်။

သေနတ်ကို ကုန်းကောက်ပြီး မြှောက်လိုက်သည်။ အက်ရှာ ပျောက်သွား
ဘက်သို့ မျက်လုံး ကလယ်ကလယ်ဖြင့် ကြိမ်ဖန်များစွာ လှည့်ရှာသည်။
တည်တည်သို့ ချိန်ကာ ပစ်လိုက်သည်။

သေနတ်တယမ်းယမ်းဖြင့် ပြေးသည်။ ဝတ်ရုံရှည်အစကို နင်းမိပြီး
လဲသည်။ ထို့နောက် ကုန်းထကာ မျက်စိထဲ မြင်မြင်သမျှကို ပစ်တော့သည်။

ပါးစပ်ကလည်း အဆက်မပြတ်ဘဲ ဆဲရေးတိုင်းထွာနေသည်။ ကြီးမား
ကျယ်ပြန့်လှသော တောအုပ်ဆီသို့ သေနတ်ဖြင့် ပစ်ပြန်သည်။ လက်တယမ်း
သမ်းဝယ် ဝတ်ရုံရှည်ကြီးက တဖွားဖွား လွင့်ယုံနေ၏။ တောအုပ်ဆီမှ ပဲ့တင်သံ
က သူ့ထံသို့ ပြန်ဟစ်လာသည်။ သစ်ကိုင်းထက်မှ မျောက်တစ်ကောင်က
အော်ဟစ်နေပြန်သည်။

သို့သော် အက်ရှာ၏ အရိပ်အယောင်ကိုမှ မတွေ့ရ။ အက်ရှာမှာ တစ္ဆေ
တစ်ကောင်နှယ် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။ အက်ရှာမှာ ထွက်သွားခဲ့လေပြီ။

ပြီးပါပြီ။

ဝင်းနိုင်ဦး (ရေနံ)